

प्रवेश सं० ४८७

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं० १२६

नाम (सप्तमी) दानमयूरवः

अन्तर्कार ती. ल. म. ४०:

पत्र सं० १-८८, ८९, १२५, १२६, १२७

श्लोक सं० २०२
१-८२, ८२.

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३४ पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकारः जी. जी. ४. ४.

लिपिः दे. ना.

आधारः ३१.

वि० विवरणम् यू.

सं. १८४५

वी० एस० यू० पो०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--४० ०००

12219

अ. ५१. १२

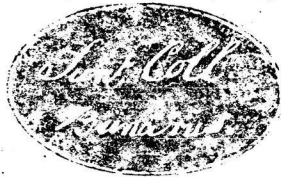

५
 त्रिभिर्द्वितीमित्रवर्षेहीसवीहृषवर्षे
 चरमदिवसकर्वयादिमेवर्षभागे ॥
 किरणकिरणं श्रीकमिनीपाठशाला
 स्थितमिहसमुन्धीयलितोद्यमदत्त १

(४८७)

20/9 of Dharm "Lhas"

१२ सप्त दानमयूखः २२ पत्र २२

ॐ श्रीसवित्रे नमः योऽस्मीन्पासं ननु तेन विष्वक् स्यात्तु यस्यात्मानो विष्वक् रूपे ॥ स यं तब स्यात्तु
 चरणीरूपः शिवेन नो ह्यभिरुचिर्मा सो ॥ १ ॥ कृतीः सतीवीक्ष्य पुराणज्ञानं तत्र निबन्धानं पि
 सन्निबन्धानं ॥ श्रीशंकराचार्यमज एव दाने श्रीनीलकंठो गृहीतवान् ॥ परं स्वीत्येत्येतोऽयं
 त्यागोदानं ॥ अत्यपविनिमयादयस्त्वेतद्याप्या एव दानं य दमयो मादिनिवेदित ॥ परे प्रयोगस्य
 भाक्त्या त्रिदिव्येनापि विवेचनीयमित्याहुः ॥ रामो दारवकुरस्तोपादिशायितुं महेश्वर्यत्वेन विवे
 चनीयं श्रीशारदादाने दानपदे गौणमित्येवेत्युक्तं ॥ सोमक यामि व्याप्त्यारणात् ॥ गोतपोमाताभावत्वे
 ॥ हरस्याविश्रायुदेरो न तु कस्यापहर्तुं अत्यवेनेव ॥ तद्वरापहारे शिष्टविगाने नान्ये धकल्प
 नात् ॥ परस्वेनाददीनेव माकारकः ॥ मत्स्यस्तु निवेधोनमवर्त्तने अपहारे दशाधोकस्यापि
 स्वत्वाभावान्न दातुं ॥ न ह्यस्य ज्ञानुमानाभावात् ॥ स्तनं नु परकीयस्यापि श्रीत्यादिना
 यपद्यते एव ॥ अमुदेष्टात्क पुरोडाशादाविव ॥ अन्यथा त्रापे पुनरुत्पत्तिप्रयोजकस्तिष्ठरुदा

कृप

राम

१

७१२

लेख

दिविधिवत्सत्वरवपुनरुत्पत्तिप्रयोजकस्तिष्ठरुदादिविध्यभावविपुनरु
 त्पत्तिप्रसंगः स्तिष्ठरुदादिविधिसत्वरवपुनरुत्पत्तिनन्यथा त्यक्तोपादाने
 विगानादिति निर्णयितं तत्र रत्नादौ न त्यागकाले स्वत्वापगमः किंतु विप्रक
 र्त्तकस्वीकारकाल इति तु कस्य विद्याहृतः प्रलाप उपक्षणीय एव यदि केनचित्
 केचित् ब्राह्मणमुद्दिश्य किंचिद्द्रव्यस्ववर्णरजतादिपात्रमुद्दिश्य जलजलं हि
 पेत् दाता तत्फलमाप्नोति प्रतिग्राही न दोषभागिस्त्वादिवचनप्रतिपादिते
 न विधिना स्तज्यदेशांतरस्था यतस्मै द्रव्यं प्रदितं तत्र यद्विमध्ये मार्ग न एव

७०५

रैवदितं तदा दातुर्न कोपि प्रत्यवायः श्रमाणभावात् दानफलं तु नैव जायते
 आक्षेपणस्मात्तापत्यकमानकस्योत्सर्गाभ्यां जातत्वात् नवानेन नवचसाराणानु
 कल्पेन पात्रोद्देशकः सकल्य एव विधीयते ननु पात्रसंख्योत्पत्तिपर्यंतता अपि उ
 देशमात्रश्रवणादिति वाच्यप्रजापतिव्रतांतो गतो धाविव्यानीक्षणसकल्यवदत्रापि
 फलपर्यंततायावश्यकत्वात् अन्यत्र तत्रापि सकल्यमात्रोद्देशकत्वात् अस्तित्वेनै
 व तस्य व्रतमिति भावरूपादिहानीक्षणाद्युक्तिविरुद्धोपक्रमानुराधात् प्रतिपाल
 नीयस्वार्थाभिवारिणी भावरूपासकल्यक्रियां लक्षयति तत्र परियालितेनीक्षणादौ व्यभि
 चारात् सकल्यलक्षणे बहुधा स्यात् अतः न सकल्यमात्रात् तत्र फलकिंचात्रैव देशकाला १९०

॥ देशकालावच्छेदेन पात्रहस्तप्रक्षेपासंभवेत्स्थाने मानसपात्रोद्देशको जलाधिकरणको जलप्रक्षेपा
 विधीयते ननु पात्रसंख्योत्पत्तिपर्यंततापि बाध्यते यदा च प्रतिगृहीतपदैः सागप्रतिग्रहयोः प्रतीतिः अतो
 न प्रतिगृहीतव्यापारविनोद्देशविशिष्टजलप्रक्षेपमात्रात् फलमिति किं यत्तु स्वतः अर्थानामुद्दिष्टेन पात्रे
 ध्याया प्रतिपादनं दानमित्यभिनिर्दिष्टे व्याख्याने तस्य कथ्यत इति तद्वक्ष्यमाणसात्त्विकदानोक्त्यर्थेन रा
 नसामान्यपर इति दानस्वरूप एतत्प्रशंसामवेदापनिषदि दानेन सर्वान् कामान् वाप्नोति विरंजो
 वत्वमिति व्यासः यद्वा सिविशिष्टेभ्यो यदश्नासि दिने दिने तत्तद्वित्तमहं न्ये शक्यं कस्यापि रक्षसि
 आसादर्थमपि प्रासमर्थिभ्यः किं न दीयते इच्छानुरूपो विभवः कदा कस्य भविष्यतीत्यादि तत्र दाने
 ध्यातं भगवद्गीतासु दानव्यमित्यहं दीयते नुपकारिणे देशकालचपात्रे वत दानसात्त्विकं स्मृतं यत्तु प्र
 त्यपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः दीयते च परिक्रियत इति समुदाहृतं अदेशकालयहानमपात्रेभ्यश्च
 दीयते असेस्त्वगवत्तातं तत्तामसमुदाहृतम् विष्णुधर्मोत्तरे तामसानां फलमुद्देति यद्वा मायवस्सु
 वर्षशंकरभावेन वार्धक्यदिवा पुनः बाल्ये वा दासभावे वा नात्र कार्या विचारणा अतो व्यथा मुच्ये

रा. न.
४

तथाविधमवाप्तो निसफलं प्रेत्य वेह वनया विधंस्त्रेन रूधं शक्येन
खोदयां शुक्लादिखरूपं सुखतो क्रतुर्गोप्यतः पः कन्याया ज्वालीय स्वपागते धने समविधं शुक्लं उद
योध्यस्पतद्विधः कुसीदहृदयिणा ज्यविष्युल्लानुवर्तिनः कृतोपकारदानं चराबले स मुदात्तं
पार्थक्यं यत योर्पाति प्रतिरूपकसाहसं आत्मेनीपार्जितं यत्र सर्वं धोतं सुखतरति पार्थक्यं सर्वं तमः
रासमी पश्चित्या सेवा प्रतिरूपकं वैराग्यं रात्रहणं शिवधर्मं तस्मात्त्रिभागं द्वेन स्वजीविना यत्रक
येन भागद्वयं तु धर्मार्थमानीत्येजीवितं यतः सर्वं द्वेन स्वभागं चक्रे कृत्वा भागत्रयं जीवितार्थं भागद्वयं
धर्मार्थं भित्तिहेमाद्रिः भागत्रयं सर्वं विनश्यतत्रैको भागो जीवनाय भागद्वयं धर्मार्थं यत्न्येकपणात्रात्
विषयेन भारते एको गोदशगुरोर्द्यादृशदद्याच्च गोशतं शतं सहस्रं गुरोर्द्यात्तु सर्वं समं फलात्तरति
जोषद्वेन भावोपलसणार्थं अन्यथा पवणवादेः सहस्राधिकगवदंश्च गोदाने न धिकारः स्यादिति राम
हेमाद्रिपमः सुवर्णं रजतं ताम्रं यत्निभ्यो यः प्रयच्छति न तत्पुलमवाप्तो न तत्रैव परिरक्षते यतयेको च

नेरत्नानां दातापिनरकं व्रजेत अपिश्राप्यति गृहीतापि ॥ अंगे राः देवतानां गुरुणां च मातापि
शोस्तथैव च शपेदे यं प्रयत्नेन नापराधं वादिनो कृत्वेत तथा पापं पापं वा मोक्षिनो लक्षणं सु
रा सुरापदः पुरापमा ज्ञातिराज गोय सह स्वरा आयस्व पितृदेया निवद वं नि सर्वदा अन्वये मनि
सर्वस्वदाराश्च रारणता न्यासाधीकुलवर्ति चाने सेपः स्त्रीधने सुतः योददाति समग्रत्वा प्रा
पश्चितोर्विषु ध्यानि अंगिरा वदुभोन प्रदेयानि गो ग्रहे राय नोस्त्रि यः पावि भक्तदादीणा
त्येनारा तारतारं मंति हि विभक्तं देता एय कदतानि अयात्ये स्कादे आत्तिनं मन्त शय्या च मे यो ज्ञा
यतो भुवं वीकुरु सवे च गृह्णानो न भपः पुरुषो भवेत् अयात्ये मरुत्यनं वेवह स्पृशय्यतापि
मन्त शय्या सनादयः अयात्ये रत्ययः आ सने मन्त त्वेव यमपुराणे ब्रह्मादे भामिरानं च पापेन
केन तं देवता अन्वये च माणी मातंगानी लोहानि वर्जयेदिति वसीष्ट शस्त्रं विषे सु रावै वापति या
याणी शोस्तण स्पहे माद्रो पापे अतिदृष्टा येन शय्या नयाया दित सतमेः रत्ना यो तु न स्यात् पुनः स

स्त ३

ज्ञान
६

सिमावापिरप्यनेयत्रकचित्र न सर्वेपुण्यनापात्रिदानेषु ब्रह्महाफलं भाविष्यतीतरे कीदृशमात्रं भवे
स्त्रे त्रिषु वस्त्रेषु परमात्मनः प्राप्तिना तत्र यं वस्तु त्रिषु सा पुण्यकारकं फलं दत्तं कृतानां च अनन्तं
परि कीर्तितं मनुष्यैः स्थापितं तस्मिन्ने सौत्रमानमिदं स्मृतं स्वयं भुवि सह स्य स्यादायं वैवर्धनदर्थ
कृतया गृहे दशगुणं दाने गोघृहे चैव शताधिकं पुण्यनीयेषु साहस्य मनने श्रीवसन्ति धी मा
स्य शालग्रामसमुद्भूतः श्रीलक्ष्म्यः कोकमंडितः निष्ठते पत्रवसुधेतस्त्रे योजनत्रयं द्वार
येत्याः श्रीलादे विमुद्रिता मम मुद्रया यत्रापि नीयते तस्मात्स्त्रे दश योजनमित्यादि ॥
काशीखंडे अन्यत्र यत्फलं तं कर्मवृत्तं दातुं योजयः गंगातटे पुनस्तत्सर्वं कृतं कोटि गुणं भवेत्
मास्ये आग्नीहोत्रिगृहे चैव पदस्य मापीयते तदनुत्तमं फलं सर्वं भवतीति विनिश्चयः ॥ राज्ञी राम
देशः ॥ प्रणिप्रदेरेरानियेधः पाप्मेन नीये मतिगृह्णीयात्पाणेः कंदगतेरप्ये ब्रह्मप्राणे प्र
वाहमवधिं हत्वा पावकस्तचतुष्टयं तत्र न प्रणिगृह्णीयात्पाणेः कंदगतेरपि दानधर्मं भाद्रपुल्लव

दी३

तुर्दशपावदाक्रमते जलं नावद्वर्धे जात्री पात्रद्वयं नीरमुच्यते चास्त्रोपि साहस्य शानं पावकं भर्तुं स्त्री
रमुच्यते स्त्रीदे ॥ तीराद्व्यतिमात्रं तु परितः सौत्रमुच्यते राज्ञी रदं च गंगा यो गार्भं प्रतिग्रहं निवेधः प्रसिद्धं त
दीपु प्रसिद्धं तं गंदक्यादिषु नीरेषु गंगा योतु सौत्रे पीति सर्वे शिष्टाचारः ॥ ॥ अथ राज्ञी ॥ मनु
ः मनुः प्रथमः कल्पस्य योतु कल्पेन वर्तते न सोपराधिकं तस्मिन्ने विघ्नते फलं कात्यायनः कुत्रोपरी
विनिष्ठेन तथा यज्ञोपवीतीना देयं प्रतिगृहीतव्यं अन्यथा विफलं भवेत् स्मृत्यनुरे दद्यात्पूर्वमुत्तोरानुर
ह्नीयाद नरा मुखं आपूर्वि वर्धते रातुर्ह्नीतुः क्षीयते न तत हेमाद्रौ नाम गोत्रे समुच्चार्य संप्रदानं वा त
नः ॥ संप्रदेयं मयच्छेदिकन्यादाने तपस्त्रयं शास्त्रामसुच्चार्यं प्रतिगृह्णीयाः वस्त्रादिना विप्रवरणं च कु
र्वीत मध्यदेशे तथा नाम गोत्रे समुच्चार्य सम्यक्प्रदानं विद्वेदो संकल्पे देशकालादिनुभवं संप्रदेदेशे
॥ नमो मेत्यपि कीर्तयेत्ति श्रीष्टाः वाराहे सुज्ञातः सम्यगाधीतः हनसंस्थादिक क्रियाः कामक्रोधविही
नश्च पावकं स्पृशी वर्धनः दद्यादि निशेषः ॥ गौतमः ॥ अंतर्नीतुकरं हत्वा सकृदो सति लोहकं ॥ फलान्य

दान-
७

विचसेधापप्रदयाष्ट्रपावनिः॥ तथा॥ नामगीत्रेसमुच्चार्य प्राप्नुवोदेयकीर्तनात्॥ उदयुखायवि
प्रायदत्तातेस्वास्तीकीर्तयेत् सदेवनाकदेयकीर्तनानेतरंदत्येत्यर्थः॥ देवताः॥ प्रदायराकमुष्टिंवा
यत्कृत्वा॥ द्यासमान्विताः॥ मूढनेपात्रभक्त्यायसर्वीभूदयमात्रयात्॥ पात्रासन्निधाने॥ नारदीये॥ म
नसापात्रमुदरिण्यजलेभोजोविनिक्षिपेत्॥ विद्यतेसागरस्यांतस्तस्यांतो नैवविद्यते॥ पात्रासन्निधा
ने॥ यवप्रकरेदानंदेयमीतिधोम्यत्तजो॥ पात्रासेनिधानेअसुविनिक्षिपेदितिपुहत्रिशामने॥ रे
यपात्रासन्निधाने
विकर्षस्त्र्येतोमंदानुशुभ॥ त॥ सेध्यादिप्रवंपात्रेद्रव्यमादित्यदेवते॥ तथा॥ परीक्षेकाव्येतेदानेपात्रा
भावेकथंभवेत्॥ गोत्रजेभ्यस्तदादयावत्तदभावेस्ववेभुष॥ गोत्रजाः पात्रस्य॥ स्नादे तस्मात्पणवमुखा राम
यकार्योदानप्रतिग्रहे॥ यास्तवल्भः॥ प्रतिग्रहेस्तुनिष्ठाक्रियेवैर्यानराधिपाः॥ इष्टादरागुणप
वीर्योदेतेपपात्रमे॥ राजाशास्त्रात्मिकम वती॥ नराज्ञः प्रतिगह्नीपात्रुधास्यःशास्त्रवर्ति

या४

पृ३ ६

नरतिस्त्रते॥ नदपवादः॥ अयाचितारुजग्रात्यभाषिषुक्तकर्मणः अन्यत्रकुलदाघंठपानीनेभ्य
स्त्रियादियः॥ तथावीशलोत्तापनेपत्तकरणाष्ट्रभिस्तिनात् पत्तार्थलब्धमदः द्वादशः॥ को
कोषिबोभवेत्॥ यतोदेशेनयाचनेत्यर्थः॥ प्रकारेतरणलब्धेनपत्तेछतेनदोषः अन्त्यवत्पात्रा
यते॥ वेरपादेयतोदेशेनापिपाचनीयं॥ अथप्रतिग्रहीतृत्वं॥ ओकारमुच्चरन्मातोद्रावणेसु
कशोदके॥ यः पादसिंहोदरोनदंतेस्वास्तीकीर्तयेत्॥ पुराणानरे॥ प्रतिगह्नीतासावेत्रेसर्वत्रे
यानुकीर्तयेत्॥ ततस्तुकीर्तयेत्साईद्रव्येणद्रव्यदेवता॥ समापयेत्ततः पश्चात्कामस्त्यामतिप
हे॥ तदंतंकीर्तयेत्स्वास्तीमनियहविधिस्त्वयु॥ सावित्रोदेवस्पृक्षयादिः॥ आदित्यपुराणे॥ प्रति
ग्रहेपदेद्वेः प्रतिगह्नीतोत्तमान्॥ मंत्रेपदेतुराज्यात् उपायुवतयावित्री॥ मनसातुतयासुह
स्वास्तीवाचनमेवच॥ ओंकारंआरुणिकुमीनीरंकारंमहीपतो॥ उपायुवतयावेरयेमनसाश्रिते
तथेति॥ प्रतिग्रहेअदसिणहस्तमध्येकर्तव्यः॥ हस्तमध्येव्रजतीर्थेदासणाग्रहणेनदिनिस्मरणा

रा.न.
८

॥ नृणां प्रतिग्रहस्य यो धर्मो न जानाति ततो विधिः ॥ इत्यस्मै न्यसमाप्तकोऽयं ॥ नरकं प्रतिपद्यते ॥
विधिविज्ञा यधु मनु ब्राह्मणस्तु प्रतिग्रहे दाया सह तस्यैव महा इगण्य सो भ्रवमेति ॥ यास्तव त्वयः ॥
प्रतिग्रहं समर्थो भिनादने यः प्रतिग्रहः ॥ येलोकादानगीलांतां समाजां मानिषकलां नृणां ॥ अग्रत्या
रव्ये पद्मह सयव ॥ कुत्राः चाकं पयामत्यागं धिष्यंरधि क्षितिः ॥ मासराय्या सनं धानाः प्रत्याख्य
येन वारिव ॥ एधोदकं मरुफलमनूमध्युधने च यत् सर्वतः ॥ प्रसीयस्ती यात्र मधुश्याभयदक्षिणा
भिनिः ॥ एधः काषि अभ्युद्यते ॥ अगुविनागतं मनुः ॥ राय्यागं हं कुत्रा न गंधानः ॥ पुष्यतयादधि ॥ मस्या
भानाः पयोमांसं शकं चैव नानि देत ॥

नथा ॥ मांसमे राम भ्रातृ

पुष्यते धानाः क्षीरमयोदितं ॥ गुडं त्रैव संशाल्यं निवर्तना पिश्रुतः ॥ खलं क्षेत्रगतं धान्यैर्वायं कृपा
तेजुलं ॥ असाधारं पितृत्वं यच्च गच्छते पयः ॥ इक्षुः फलानि पेरयाकं प्रतिग्रह्याणि सर्वतः ॥ बह

॥८॥

यति यजतिष्ठये यजामरं कं रोति नान्न याजे क्षिति व दृढे स्थविरो धाम्नै विवक्षितम् ॥ अन्यथा परि
गलान्वाये स्यात् अतोऽन्यत्र सर्वसंकल्पितस्य सुतको दौ ग्रहणे दोष एवेति २

स्पतिः ॥ विवाहोत्सवपत्तेष्वेन रासमस्तके ॥ पूर्वसंकल्पितं प्राप्यं न दोषः परिकीर्तितरति ॥ अत्र
विवाहोत्सवपत्तेष्वेन देवतासेनिरीये ॥ सोमापवासः रुद्रायमां वरुणायाभं ॥ प्रजापतये पुरुष
मनवे तस्यै त्वष्ट्रे जां पृथिवीं धर्मैर्त्या अश्वतर गर्दभौ ॥ मृगवज्रो हस्तिनः ॥ गंधर्वाश्च राभः ॥ स्तु
गले करणे ॥ विष्णो देवे यो धान्यै वा वेऽन्ने ॥ ब्रह्मण ओदने ॥ समुद्रायापः ॥ उताना यो गीरसापने
॥ वैश्वानराय रयमिति ॥ विष्णु भर्मी नरे ॥ अभये सर्वदेवानो भर्मिर्वै विष्णु देवता ॥ कन्या दा सति
यादासी प्राजापत्याः प्रकीर्तनाः ॥ तथा चैकराफं सर्वकथितं यमदेवतं ॥ मरुषाभ्यामप्या याम्या उष्ट्रौ
वै नै रौतो भवेत् ॥ मेधापेन विनिष्ठाष्टागमाग्नेयमाक्षीरोत्तमेयं वारुणे विधातव एहं वैश्वेनया
॥ आरण्याः पत्रावः सर्वकथिता वापदेवताः ॥ जला मांस्तु स वीरुवा निधीनो कं मरुतु ॥ कुंभं च
करकं चैव वारुणा निबोधत ॥ असुभूना नि सवीणि वारुणा नि दितो जातमा ॥ आनि यक
भक्तमोक्तं सर्वैर्लोहानि वाप्यथ प्राज्ञो पत्यानि स वीणि यकाः ॥ नमो विदितं तयास्त

दि०

निर

रा. न.
२

सर्वगंधावेगंधावैचक्षण्यैः बार्हस्पत्येवा सः सौम्यासे पारसाजया ॥ पक्षिणश्चतया सर्वे वायवाः
परिकीर्त्तना विधात्रा नीविनिर्दिष्टा विधौ पकरणानि च ॥ सारस्वतानि देवानि पुस्तकादीनि च
देवैः ॥ सर्वेषां त्रीन्धीमांश्चैव श्रुत्वा त्रैलोक्यं ॥ उमाणां मध्यपुष्पाणां शाकैर्हरेतकैः सह फ
लानामपि सर्वेषां तथा सौम्येन स्यति ॥ मत्स्यमांसे खे निर्दिष्टे प्राजापत्येन चैव च ॥ छत्रे हस्त्रादि
नेत्राणां रथमासनमेव च ॥ उपानहो च याने च यस्मात्प्राप्तिवार्त्तिर्न ॥ ननु वागिरसत्वेन प्राप्ति
हस्तीनां नवः शरो ययागीषसर्वे शास्त्रधर्मध्वजादिकं ॥ रणोपकरणं सर्वं विज्ञेयं सर्वदेवतेन ॥
हेतु सर्वदेवत्यं यदनुक्तं द्वितीयतमाः विज्ञेयं विष्णुदेवत्यं यदनुक्तं द्वितीयतमाः ॥ विज्ञेयं विष्णुदेवत्यं
सर्वेषां द्विजसतमाः हेमाद्रौ पुनः पादोत्तरं ॥ राजास्त्रावरुणो नयनदेविदक्षिणे अश्वकसो अश्वको राम
तेनामनत्वमस्यां यो दात्रेन यो भक्ष्यमल्लप्राणी प्रहीनेन तः कामल्लग्नं ॥ अं स्वस्तीति विशेषः ॥ वि
ष्णुधर्मोत्तरे ॥ अने प्रहीने कुप्यादिर्मिषुर्वन्द्यासीण ॥ करगहीता विन्यस्य धर्मोत्तरे ॥ प्रहीनः

नं ३

राम

२

आरुत्युत्तमस्तस्योक्ता कर्णे वा श्वस्य कीर्त्तितः ॥ नथावेकशफानां तु सर्वेषां वा विरोधतः ॥ नथा कर्णे। त २
प्रहीनः हस्तीनां नवः शरो ययागीषसर्वे शास्त्रधर्मध्वजादिकं ॥ रणोपकरणं सर्वं विज्ञेयं सर्वदेवतेन ॥
हेतु सर्वदेवत्यं यदनुक्तं द्वितीयतमाः विज्ञेयं विष्णुदेवत्यं यदनुक्तं द्वितीयतमाः ॥ विज्ञेयं विष्णुदेवत्यं
सर्वेषां द्विजसतमाः हेमाद्रौ पुनः पादोत्तरं ॥ राजास्त्रावरुणो नयनदेविदक्षिणे अश्वकसो अश्वको राम
तेनामनत्वमस्यां यो दात्रेन यो भक्ष्यमल्लप्राणी प्रहीनेन तः कामल्लग्नं ॥ अं स्वस्तीति विशेषः ॥ वि
ष्णुधर्मोत्तरे ॥ अने प्रहीने कुप्यादिर्मिषुर्वन्द्यासीण ॥ करगहीता विन्यस्य धर्मोत्तरे ॥ प्रहीनः

वा-न
१०

त्रिणः दंष्ट्रिणो दंष्ट्रीनश्चेकथास्तद्वगाश्रये ॐ ज्ञास्वीनां च सत्यानां मे षण्णवविधिः स्मृतः ॥ छत्रे स
चामरं मलेफले संगे रत्नगौरवात् ॥ प्रगल्भापानहोमंत्रवाचयेत्प्राप्तिमुच्यते वासस्त्वय्यसमाश्रमक
भ्योऽशीर्ष्यथाकरे ॥ रत्नीभाष्ये भगवत्प्राप्तिरगस्त्येन वासना ॥ पुत्रमुत्सगमारोप्यप्रतिगृह्णी
तदनेकं ॥ रथं रथमुखे स्थापयति गस्त्येन कृवरे ॥ कवरे सुगाधारेकोष्टयुग्मकोचनवस्त्रीणां ना
ययुक्ते प्राप्तिरहः ॥ ॥ इति सामान्येति कर्तव्येता निरूपणं ॥ अथ परिभाषा ॥ यामनपुराणे ॥ स
र्वमंगलमंगल्ये वरेण्ये वरं दं शुभं ॥ नारायणं तमस्तु सर्वकर्मणि कारयेत् ॥ भाविष्ये संकल्पे
न विना विप्रयत्नं चिह्नं कर्तुं युतं ॥ फले चाल्पकाले काले स्थितं स्यात्सो भवेत् सपहो मोषवा
सेषधोतवस्त्रधरो भवेत् ॥ अलंकृतः शुचिर्भोजी श्रद्धावान्विजिनेन्द्रियः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ यदि वा
ग्यमलोपः स्याज्जम्पादीषुकयंचन ॥ आहरेदं स्त्रवं मंत्रस्मरेद्वा विहृतमवयं ॥ रोदं पित्रा सुताभेनो
स्तथा चैवाभिचारिकान् ॥ आत्त्यालभ्यवात्मानमपः स्पृष्टा तदा चरेत् ॥ कात्यायनः ॥ पित्रमत्रातिशय

राम
१०

नास्ति तपादिषुकयंचन ॥ तिस्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता रेंद्रो सोम्या पराजिताः ॥ तत्रैवा ॥ आसीन ऊर्ध्वं सौवा नित्यमोऽ

गन्धमात्मस्ते धर्मसरा ॥ अथोवायुसमुत्सर्गप्रदमेष्टनभाषणो म्माजगमपुकस्पन्ने आकु
ष्टक्रोधसंभवे निमित्तं चेषु सर्वेषु कर्मकुर्वन्नुपस्थित आत्मा लभो हृदयपरं सचकर्मणि वि
हितरतिकेचित् सत्यार्थसारे कर्त्रेण नामभुक्तो तदक्षिणां भवेत्तथा रुद्रेण परिशिष्टं पत्रे
पमो यत्र नृराः तदासीन न कर्तव्यं न प्रहृननं तद्वृत्तेन नयापंचानादिर्भवद्ब्रह्मा तद
ईनन्विष्टरः ॥ दक्षिणावर्तको ब्रह्मावाभावर्तक विष्टरः ॥ तथा ॥ अनेतगर्भिणा सायकां हि
दुल्लभं च प्रादेनामात्रे चित्ते यपवित्रे यत्र कुत्रचित् तथा ॥ सद्यो यवीति नाभामं सदा ब्रह्म
विष्टेन च विष्टिखास्युपवीतश्च यत्कालेन तत्काले विष्टुधर्मिरे मंत्रेणोकारयुते ॥ न
स्वाहा तेन विष्टुणा ॥ स्वाहा वसाने तु हपाद्यापचै मंत्रदेवते ॥ ब्राह्मे नामी पत्न्या स
प्राधे प्रसवै रंकता भूवा ॥ अश्वत्था दुवयो विष्टुश्च दनः सरस्वत्या नालाश्च देवदारुश्च
खदिश्चेति याज्ञिकाः कर्ममदीपि नागुल्लब्धिका कायो समित्प्रातः पाके चित् नवियुक्त

दानं
११

तच्चैव न स कीदृशानपादिता प्रादेशान्नाधिकानेनानतथास्यादित्यामिका न स पणमिम्हा
पहोमकर्मसुज्ञानता तथा प्राणप्राः समिधोप्राद्याश्चर्वो नो ह्यपादिताः काम्येषु वस्यवसा
देविषीतातिपांसताः विनीर्णाविदलहृत्वापकावहनिराः कृताः दीर्घोस्थलाधुरो नु
ष्टाकर्मसिद्धिक्लानाका वायुपुण्ये कंडनपुष्पां चैव न भैवोलेखनं तथा सकृदवपिट
णास्यादेवानां तत्रिह्यते भविष्यस्युरा भमो स्थितेन पात्रेण विष्टध्वेन च पाणिना
वामेन येदराद्वैलनां तेरिसेतुहयते घनासुदर्शरेखासुसोमतीर्थे नु मध्यमे लज्जा
दिह नन्तेन कर्तव्यं वपनं तथा वपुर्न निषिः कासायनः यास्यादिति हृदि न प्रवे
पिकारसादिना च त्सु विपुर्वपरिका देवेन तीर्थेन च हयते हविः स्वागारिणि स्वर्चिषि न
नुपानके यान विषि नु हस्यमाना वायुगारिणि च मानवः मेदग्निगमपावी च दग्नि
अवज्ञायते तस्मात्तानि देहो न व्यं नासमिद्वैव अचन आरोपमिह नानुश्रियमानं तं किं तथा

राम
५०

३२

ननु अहं ते वैवशाणि अर्पयत्कृत्वादिभिः न कर्मादमीधमनेकुर्यात्तु व्यजनादिना ॥ सुखेनेव धमेदग्निं
मुखाद्ये ध्यायता यत नाग्निं सुखेनेति नु मत्तो केके योजयन्ति न ॥ व च परिहृष्टीष्ट ॥ अथावुच्यते
सधुमेतु नु याद्योक्तं तान्ते ॥ यतमानो भवेदं धं सपुत्ररातिचैव ॥ मास्मि ॥ होमो यहादि
पज्ञायता तमद्योतं भवेत् ॥ अष्टाविंशतिरष्टो वा यथा शक्तिं विधीयते ॥ गृह्यपरिहृष्टीष्ट ॥ ब्रह्म
त्यं वा स्वगृह्यस्य कर्म प्रकीर्तितं ॥ तस्य ताव गतिरास्त्रार्थे हते सर्वकृते भवेत् ॥ प्रवृत्तम
न्यथा कुर्याद्यदि हो माकुर्यं च न ॥ यतस्तद न्यथा भजेत त एव समापयेत् ॥ अन्यथा भर्तौ विषय
स्ते ॥ होमो गयिहृष्टीष्ट ॥ यन्नास्ते स्वराखायां पारक्यमाविरोधियत् ॥ विददित्तदनुये यम
ग्रीहोत्रादेकमवत् ॥ समाप्ते यदि जानीयान्मयेतदयथा कृते ॥ तावदेव पुनः कुर्यान्नायमिः स
पेकर्मणः ॥ प्राधान्यं प्रायश्चित्तं सा गंततर्कियते पुनः ॥ तदंगस्याग्निं पायान्नाहृतिर्न वततर्क
पा ॥ तथादर्भाः हस्त्राग्निं मेवात्रास्त्राणाह विरग्नयः ॥ अयानयामान्येतां निपात्यानि पुनः

१२

चठर्थं
च५

एनं लघुहारीनः ॥ त्विनोर्दभाः पार्थदभाः येदभाः पुत्रभूमिषु ॥ स्मरणासनपिंडेषु पदकुरान्यत्रि
 वर्जयेदिति ॥ ब्राह्मे ॥ पयोऋक् ॥ स्वस्वसप्तोयास्वतदनुकारिपरा ॥ यवानामिव गोधुमाव्रीहिणामि
 वराक्षयः ॥ अज्येद्रेव्यमनादेरोऽनुहोनिषु विधीयते ॥ मंत्रस्य देवनायाश्च प्रजापतिरिति स्थितिः ॥
 ॥ नानादेरोऽयविधाने ॥ प्राजापत्यमंत्रः समस्तव्याहृतपूजितमदतः ॥ स्मृत्यनरेयिनव्याहृत्यास
 मङ्गलरतिगात्रे ॥ प्रणवादिनमोत्तमसूत्रम ॥ देवनायाः स्वकेनामस्तमेव प्रकीर्तितः ॥ विष्णुधर्मो
 तरे ॥ दध्यलाभेययः कार्यमधुलाभे तथा गुडः ॥ घृतप्रतिनिधित्वार्थं यो वा दधिवा नृपः ॥ स
 नो देयवः ॥ प्रतिनिधिरिति पत्नीनामिनां ॥ बोधापनः ॥ प्रालापश्च ॥ खदिरो हितकोडं वराणां
 मिधास्तदलाभे सर्ववनस्थीनां ॥ बोधापनः ॥ अज्यहमेषु सवेषु वाय्वमेव भवेत् ॥ तदलाभे
 माहीष्यास्तु अज्यमाविकमेव च ॥ तदलाभे तु तैलं स्थानदलाभे तु जालं ॥ तदभावे तु कोसुभंन
 दभावे तु सार्यपः ॥ पातकः ॥ अर्धश्रेदश्च देवस्य विनिर्गोमंतयेव ॥ वेदेतयं प्रयत्नेन ब्राह्मणचरि

६३
राम
१३

しり

शेषतः ॥ आदिस्त्रायः ॥ कुर्यात्तज्जनाध्यायनेत्तयं ॥ होममंतर्जलादीनि तस्य चात्येकं संभवे
त ॥ आदिस्त्रायणे ॥ सुवर्णरजतमुक्तार्तनवर्तप्रवालकः ॥ रत्नपंचकमाख्यातशेषवस्तुत्र
वीक्ष्यहं ॥ स्मर्यन्तरेण ॥ कनककुलीशानीलेपनरागचमोदिकः ॥ एतानि पंचरत्नानीत्येता
रुद्रविदो विदिरिणी ॥ तत्रैव ॥ अभावे सर्वरत्नां होमसु सर्वत्र योजयेत् ॥ वैष्णुधर्मोत्तरेणापि
तयो मन्त्रोपधारेति गोमये आप्यायस्वेति चत्तीरदधिक्रावणेति नैदधि ॥ तेजोमिश्रकृमि
त्याज्यंदेवस्य त्वानुरोदकं ॥ अभिसुपंचभिर्मुक्तं पंचगव्यमिति स्मृतं ॥ मदनरत्नकाल्यायनः ॥ आ
त्येदीरं मधुतथामधुरवयमुच्यते इति ॥ बाले ॥ अश्वत्थे देवरत्नत्वेत्येव प्रोक्ष्य तत्र वा प
च भगादिति प्रोक्तः ॥ सर्वकर्मसुराभनाः पंचभगाः पक्षवाः चतुः समं गच्छेत् ॥ कस्तुरिका
यादौ भागो वलारश्च दनस्य च ॥ कुंकुमस्य त्रयश्चैव रात्रीनश्च चतुः समं ॥ शङ्खो कपूरः केशव
दनं दपै कुंकुमं च समाशकं ॥ सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तं सुखं हामं ॥ तथा कर्पूरं रमं गच्छेत् ॥

दान
२३

कस्तूरीचंदनतथा ॥ कंकौलचमयेदेभिः पंचभिः शकदेमः ॥ छेदोपपरीक्षीये ॥ कुष्ठमोसीह
रिद्रेक्षे मुरारौलेपचंदनं ॥ वचाचंपकमुल्लवसर्वौषध्यादशस्त्रनाशः ॥ पाप ॥ दशवस्तु
राजैव निष्पावाजीभान्यकं ॥ विकारवृद्धिगोक्षीरेकं सुभं कंकुमंतथा ॥ लवणं चाष्टमंतुमी
भाग्याष्टकमुच्यते ॥ तृणराजस्तोत्रस्तुत्रं ॥ अंताजीजीरकं ॥ विस्वधर्मोत्तरं ॥ सुकाफलं हीरकं
च वैदूर्यपत्रागकं ॥ पृथ्वराजचमोमेदं ॥ लेगास्तुमकं तथा ॥ प्रवालसुतायुक्तानिमहारत्ना
निवेनं व ॥ रत्नादे ॥ दधिहीरमथाज्यं चमसिकं लवणं गरः ॥ नयेवेक्षरसंश्च नीरसां प्रोक्ता
मनीषिभिः ॥ भविष्यपुराणे ॥ आपः क्षीरं गुग्गुलापि दध्यक्षततिलास्तथा ॥ पवाः सिद्धार्थका
श्चेति धर्मोष्टो गः प्रकीर्तितः ॥ तत्रैव सुवर्णं जतं नाममास्करुतयेव च ॥ लोहं न पुनयासी स
भानवः परिकीर्तितः ॥ पंचरात्रे ॥ रत्नांसि च वर्णानि मेदलायं हरेकारयेत् ॥ शालितेदलचर्पण
नशुकं वा पवसंनयं ॥ रत्नकुसुमं सिंहारंगेरिकादिसमुद्भवं ॥ हरितालोद्भवे पीतं रत्नं नीलं भवेत्तथा ॥ हस्त

नीय

राम

२३

इति ३

रथमवैहरितं पीतरत्नविभिन्नं ॥ रत्ननीलरिद्रा ॥ भविष्यपुराणे ॥ रत्नां पवां कुरक्षेव चालकं
चतुपल्लवा ॥ हरिद्राक्षपासी शार्ङ्गनिषिद्धं रत्नं रत्नं ॥ कंकणोपधयश्च तां कौतुकाख्या नवस्त
ता ॥ नवकोतुकानि ॥ दशगंधयोगमदनरत्नं ॥ पुराणकुष्ठेष्टिगुणैरिदं श्रद्धासां नयं पंचनखस्य
भागः ॥ हस्तिनीसर्जरसः समोसी भागैकमेकं त्रिलंबं लोकाजं ॥ घनस्पवत्तारं परस्पंचकोष
पोदशांगः कथितो मुनींद्रैः ॥ नीलाजं विलेपं घनोपुक्ता ॥ पुरोगुग्गुलुः ॥ भविष्यपुराणे ॥ अ
नुक्तद्रव्यतस्यैव देवता प्रतिमा रूपं ॥ सोवर्णीराजनीताम्रीव देवतामार्तिकी तथा ॥ विज्जापि
पलेयोस्यानिजविज्ञानुरूपतः ॥ आभाषात्पलपं र्पनाकर्तव्याशां वर्जितैः ॥ अंगुष्ठपूर्वमभ
निवेनं ॥ वधिकास्तनैः ॥ तत्तद्दानां देवता प्रतिमालक्षणानि नवतत्रैव स्थिते ॥ तुलाधिष्ठित
देवता प्रतिमानो तुल्यसंज्ञाः ॥ विनेत्रोचयभस्याश्चिन्त्यकपालपाणिश्चैव द्वादशभुजः ॥ त्रि
शेताश्चरयगः सोमागदापाणी वीरप्रदः ॥ भावद्विगुणश्च स्यात्तु धारी समीरणः ॥ रत्नवर्णीरि

स्त्य ३

अथ

दान-
१४

पा३

नमनादिभुजा श्रेष्ठमो लभः॥ जटिलोऽप्रकृत्यारुद्रावाणधनुर्धतः॥ शुभमशुर्सीदूरासुण
 सुप्रभः॥ पद्यासनः पद्मकरोभूषितो गौरवानाधरः॥ सस्यः रम्यलो रानाधरः॥ सदशपति
 दिभुजस्तोममर्तिधरोमहा॥ विश्वकर्मापीतावरः॥ पीतवपुःकिरीटीचतुर्भुजो देवगुरुः प्रभु
 तोदंडकमंडलुसूत्रध्वजगुरुः॥ कमंडलुर्वेदव्याक्तिदुर्भमपिनामात्कलयसंगारिनाम्नाः
 करग्राणि समंततः पाण्यश्रिणिनाम्नापिकलयतिजपमृतं शक्तिचयुक्तवैव
 मारैवकुमंडलुः॥ पक्षोपवीतीहसस्यएकवक्त्रश्चतुर्भुजः॥ अक्षयिनेस्तुवपत्तुं दिकां वप्रजप
 तिः॥ विश्वदेवास्तु सर्वपिदक्षिणवापापः॥ कर्तव्यावामपाणोत्सवा रासनपाणप
 क्रतुर्देवसुः सत्यः कालकांतो धुरिलोचनो॥ पुरस्ताद्वशतिविश्वेदेवाद्रास्यताः
 जगदिधान्यं प्रजापतितुल्यं॥ चतुर्भुजत्वमात्रे प्रसाधिका पत्न्यनामाविदो
 योगवेत्तुः॥ त्रिपान्वितः॥ पादधत्ते सवैजुवात्मा वरुणी॥ वचरोपकं कुठारवपुषो

राम
१४

ज।

यकलोमर

पंचवर्तारत्नमहाशुर्वी॥ पाशेषक्रैकिसलयेकुंजीवदशभिः करैः शंभुरीरातुल्यः कुशवि
 डरपमस्थाः॥ न्येतः पिंडपात्रेणः॥ पीतावरः पीतवपुःकिरीटीचतुर्भुजो देवधरश्चहरीः॥ चर्म
 सिं तुतः सदानः॥ सिंहाधिरुहो वरहो वपुश्च चतुर्वक्त्रश्चतुर्वीरः॥ सिन्धुनाल्यः सिं तावरः
 ॥ सुवर्भा रावा नृश्वेतो धर्मः कार्यो महावपुः॥ चतुर्दंतगजारः॥ वक्त्रे पाणिः पुरंदरः॥ प्राची
 पतिः प्रकर्तव्यो नानाभेण भूषितः॥ दिभुजो देवभिषक्तो कर्त्रे जीवश्चवाहनो॥ तपोरोषधयः
 कार्यादिव्यादक्षिणहस्तयोः॥ वामयोः पुस्तके कापी दर्शनीयो नृणां हितः॥ वरुणः पाशधरो
 म्यः॥ त्रीन्मामकराशयः॥ मित्रः कमलपाणिश्च कमलासनोऽस्मिन्॥ दिभुजः श्वेतमर्तिश्च स
 र्वभक्तहिनेरतः॥ वरुणस्तु पूर्ववत्॥ देवा एकोनपंचाशरवेन्द्रसमतेजसः॥ भानुरः पुरुषः नस्य म
 र्तनः॥ सस्यवर्चसः॥ किरीटहारकेयूरकटकादिविभूषिताः॥ त्वक्चर्मधारि सशस्त्राः॥ नृचराः
 सदा॥ ह्रस्वमापि गनेत्रं वगदिनपीता वैग्रहः॥ पुं प्यकः॥ धनाध्यक्षोऽप्यो वसवो सदा॥ वरहो भक्तलोका

दो३

स्य१

नोन्मीरीटीकुंलीगदी॥ कार्यः सुखयोगं धर्मावीणावाघरत्नसुधा॥ जलेस्वरः पर्वचन॥ मंदस्तीणंद
क्षिणाधः करदारभ्यनित्यशः॥ विष्णुः कौमोदकीयप्रशस्त्वचक्रैरलेकृतं रत्नं विष्णुलक्षणं॥ पुत्रवै
वर्तैः दानकालेष्टदेवत्वेन प्रतिमानं मकीर्तिन॥ धेनुनामापि धेनुत्वं कल्पकदानयोगतः दानुर्वेदान
कालेनुधेनवः परिकीर्तिताः॥ विप्रस्यपकालेनृप्यंतदेनेनिश्चयरात्री॥ विष्णुधर्मोत्तरे॥ हेमराज
नतामाश्रमन्यापालक्षणान्विताः॥ मात्रोद्ग्रहमग्निरादोक्षेभास्वरभिवचने॥ पंचाशंगुलवैपुला
उत्सेधे षोडशंगुलाः॥ द्वादशंगुलमूलात्पुर्णस्वमष्टांगुलं भवेत्॥ पंचतुआशाश्च पंचाशाः॥ आ
णदशयं चाधिक शतमंगुलानियेयुल्यमि॥ तथा॥ कलशस्य मुखे व्रत्तायी वायांचमस्त्य
र॥ मूले तु संख्येनीविष्णुर्मध्ये मानगणाः स्मृताः॥ शेषास्तु देवताः सर्वविषये नीचनुर्दिशः॥ प रत्न
थिष्यामानि नीषी॥ निकलशो नैव संनिहै॥ ग्रहाः शोनीश्च पृथिवीनिश्चमानीरेवच॥ ऋग्वेद १५
अथनुर्वेदः सामवेदस्तथैवच॥ अथर्ववेदसाहिताः॥ सर्वैकलशसे स्थितारत्नीषड्विंशन्मतेष्वगो धर

तिरेचित॥ पंचाशदंगुलानित्यन्ते॥ पंचाशिका॥ दशः पंचदश
तावेपुल्यप्यासरतिमुत्तमः

मथान्यानि नीलाः कंगुलयेवच॥ रपामाकंवीनकुं वैवससधान्यसुदाहृत॥ मार्कुरेयपराणे॥
ग्रीहयश्च यवाश्चैव गोधमाः कंगुलाकिल्लाः॥ प्रियंगवः कीविदारः कोरहृषः सवीनकाः॥
माषासुक्रामसूराश्चानिष्यावाः सकुल काः॥ आठकश्चणकाश्चैव सणः सैमदशस्मृतः॥ को
रहषाः कोडवाः॥ सनीनकाः सकलायः॥ रुकदे॥ मवगोधमथान्यानि नीलाः कंगुललेखकाः
॥ माषासुक्रामसूराश्चानिष्यावाः॥ रपामसर्पयाः॥ गवेषुकाश्च नीचाराआठक्योथसनीनकाः॥
चणकाश्चैवकाश्चैव थान्यान्परादवैवच॥ रपामाः॥ रपामुकाः॥ व्यासः॥ सुवर्णपरमेदानं
सुवर्णंदक्षिणापरा॥ सर्वेषामेवदानागो सुवर्णंदक्षिणे ध्यते॥ परेत्यलेः पुरुषाहारो पथिके
नडुलादेकमपि दानोनीहेमादि॥ यत्त्वन्मेषामेवदानानां सुवर्णंदक्षिणास्मृताः॥ सुवर्णेदी
यमानेनुरजतनेदक्षिणतरतिवचननम्लमृगं॥ सुवर्णं रजतनां च नडुलाधान्यमेवच॥ निस
आर्द्धदेवप्राप्तसर्वमेतदक्षिणाभिनेत्यासेनकेवलसुवर्णंदानेदक्षिणां पश्येदासाव॥ अपेवपसुदासके

पाः

मेर

दान
१६

शर तिर

बलसुवर्णदानएवमनुसुवर्णस्त्रोरादिदानरनिमदनादयभेयइत्यनगीपोत्रादसिजोपरि
कल्पयेत्अनुकृदासीजोदानेदरांवापिपाकितःनुलापुतवदानादीन्यधिरुपार्णगपराणो
दासीणाचेशानसाईनदईवाप्रदापयेत्कुविज्ञाचैवसर्वेबादशानिघोअदापयेत्भवि
व्योत्तर॥देयानिघ्नानेपायदानेषुविधिरुतमः॥मध्यमस्तुतदईननदेईनाधमःस्मनः
प्रेषविकालपरुपेनयानेषुमहसुच॥एवहृत्तेरथेइवधेनोःसुह्राजिनस्यच॥अत्राक्त
स्यामेकमोपंपेचसोवर्णविधिः॥हृत्तेकल्पपादपे॥रथेहिरण्याश्चर्यमहसिथ्यच॥
शोकावहभवेत्अन्येषमहसतिगीभीदिपु॥जपानिवेकमभिधायतिगपुराणोअष्टषष्टिप
लोभानंदयाईदासीणागरोहोनणोचैवसर्वेवर्णशाल्यलमुदाहृतं॥अथेनुणांतदर्पनदा
रमानांतदर्पनः॥अपंचरावर्णकूजापकडारपालानाअर्थीइहासीणाविभागोअनु
कविभागविशेषपुरानोनरेषापिदुष्टयः॥रथपरिस्तीयेदासीणात्ताभेममानांपलानाभस्या

कोप
तथ

हेप
राम
१६

प्रतिवृत्ताडे।धेतोःसुवर्णकामधेतोः॥प्रतोःप्यत्येतयोदद्यान्महादानंनराधमा॥प्रतिगृह्णातिवातस्य
उःख२४

ते

स्थं

णांदासीणांदासीनीअथद्वयमानं॥यात्तवल्कः॥जालसर्वमरीचि॥त्रसरणरज्ञस्मृतंनेष्टोलिहा
रुक्तास्मिस्त्रोराज्ञसर्वपउभतेगोररुक्तेत्रपषट्पयोमध्यश्चनेत्रपः॥रुक्तेलेपचेतमापस्तिस्वर्ण
स्तुषोडशापलस्वर्णश्चत्वारःपंचवापिप्रकीर्तितः॥देहकृतेरुपमाषोडशोषोडशोक्तेः॥ज्ञतमानेते
दाशभिःधरणेपलमेवतु॥नीचःसुवर्णाश्चत्वाररुक्ते॥धरणपुराणोपयीयोःनयाज्ञतमानपले
पूर्वाक्ताश्चत्वारः॥सुवर्णाज्ञतनोनिकरानिकार्थकलात्मिकः॥पणरुक्तेः॥नामस्यान्मानः॥पलचतुर्थी
रोनकर्षणोमीनः॥कार्यकलात्मसुवर्णोपणोभवती॥स्वर्णोपणोसंस्तुत्यस्त्येतरोपिषोडशपण
पणोभवेत्काकिषोषिचुष्टेणावेवाहर्तेअनुभिवाहकैः॥काकिनीचैकेनेनयाचंदशादिभेदेनपणारि
यवहारोनेयः॥अथान्यादिमानं॥भविष्यत्पुराणोपलदपंतुप्रसजंदिगुणकुडवमतोचतुर्भिःकु
डवैःप्रस्यः॥प्रस्यश्चत्वारआहकः॥आहकैस्तेअनुभिश्चरोणस्तुकथितोवधेः॥कुंजोरोणद्वयप्रस्य
रवारीरोणास्तुषोडशोरोणाद्वयस्यैवमरपरनिसंज्ञागोपये॥यवहस्तुकोमायलेअनुःषष्टिभिः
कर्षंसंस्तुश्चनिघ्नोतेपोडशासः॥कर्वास्त्रापलंकर्षचतुष्टयमिति॥तेपोडशाभावाः॥पोडशासः॥समस्तकर्षंस्तुष्टयः॥५

रान- पल्लवः प्रस्थोमो गभेषु मकीर्तितः ॥ आढके कोद्रोणुर्भिश्च शोण स्यात्तुल्यः ॥ विलुपधर्मो नरे ॥
 १७ लं च कुरुः प्रस्थ आढकोद्रोण एव च ॥ धान्यमानेषु बाहुव्या ॥ कमशोमि वतु गुणतद्रोणो पाउशभिद्रो
 ३३ रीविशत्या कुं ॥ अने ॥ कुं ॥ सुदशभिर्विदधान्यसंख्या प्रकीर्तिता ॥ विशाले त्यत्रो ॥ गेरिने सव ध्यने
 । नभा व ॥ नेद्रोणदुपामिनिपल्लविशानिद्रोणमितः ॥ अमरानीपदातरे ॥ पलसहस्रमितः कुभरस्य
 पियुक्तानरेत्तये ॥ वाराहो पल्लवयव प्रसज्जं सुष्टिरैकपलं स्मृतं ॥ अष्टमुष्टिभवात्किं विहिरैव प
 क्तलं ॥ पुष्पलानि च वत्स ॥ रिआढकः ॥ मरीचिर्नितः ॥ अत्राढकी भवेत्तद्रोणरस्यतमो नलक्षणः ॥
 तप्तकोणं शान्तिदेशकाला ध्येयपाव्यवस्था ॥ उक्ता श्रीनीलकण्ठोख्या परिभाषा रस्यतमो नलक्षणः ॥
 तत्पक्षाणो शान्तिदेशकाला ध्येयपाव्यवस्था ॥ उक्ता श्रीनीलकण्ठोख्या परिभाषा रस्यतमो नलक्षणः ॥
 पयिकं कुं उमेर पादिवद त्यय ॥ तत्र भ्रमान ॥ आदि स पुराणे जालं तरे गते भागो यत्सत्सहस्रयने स्तः ॥
 प्रथमे तत्प्रमाणानोत्र स रे ॥ शुभ्रवद्भते ॥ त्रसरेणुस्तु विज्ञेयो अष्टोमे परमाणवः ॥ त्रसरेणवस्तुते ॥

शोरयरेणुस्तु सस्मृतः ॥ रयरेणवस्तुतेष्टौ ववालायंत स्मृतं वधे ॥ ववालाया एकं लिहान् प्रकालि
 सा एकं तथा ॥ अष्टो पक्षयव प्राहरेणुलेत्तुपवा एक ॥ अन्यत्रापि ॥ यका एकं पव प्राह पवाना भुद
 रेस्तथा ॥ अष्टाभिश्चो गुलति पयवाना भुत्तममत्तः ॥ समभिर्मध्यमं प्रोक्तं पक्षि ॥ स्यादधमा गुलमिति
 ॥ दादशो गुलमात्रा वै ॥ वितस्तिस्तु प्रकीर्तिता ॥ अंशुस्य प्रदेक्षिन्याः सः प्रादेश उच्यते ॥ नालं स्त
 नो मध्यमयागो कर्णश्चाप्यनामया ॥ कनिष्ठया वितस्तिस्तु दशो गुलमानिकः ॥ रालेखे गुलप
 वार्णिर्वितेयस्तेक विशानि ॥ चत्वारिंशतिश्चैवहस्तः स्यादं गुलमिति ॥ विशुः स्मृतो विरलितस्तु वि
 चत्वारिंशदं गुलं ॥ पक्षः ॥ वत्सगुलिश्चैव धनुर्दंडः प्रकीर्तितः ॥ धनुर्दंड उच्यते नालिर्न पात्येते यवा गु
 ले ॥ धनुषो त्रिशतेन द्यमाहः संख्या विदो जनाः ॥ धनुसहस्रं देवापि गच्छति रपादिवयते ॥ अष्टो धनुः सह
 स्याणी योजनपरिकीर्तितः ॥ विष्णुधर्मतरे ॥ मृत्युन्मयात्मानिनः ॥ सुत्तरादिनः ॥ एकगोचर्ममा
 नेतुभुवः प्रोक्तं विवक्षितं ॥ चहस्पतिः ॥ दशहस्तेन दंडेन त्रिशदं शानि वर्तने ॥ दशतान्येव गोचर्ममात्रेण

या ४

५ मध्यमिने पतेन शानि कृत्वा कृत्वा वाचन नीया इत्यादि जित्य शास्त्रीत्यातां सही हस्तचर्म
 ॥ तदहमदरने नारदः ॥ एवं तेषां संयुक्तेषु स म्या वसमी हने दिक् साधन प्रतम म्यास ममाद लंका निखेत ॥ इति सप्तमं श्रुतं नमो भ्यास्या पयैततः ॥ तच्छायानुसृ

५०
 १८
 भ्योदशानि यः ॥ इति श्रीममानं ॥ मार्ज नखननाय न्यनम प्रकारेण मथो जितं भूमिः संजो ध्यानत्रमं
 उ- पस्यत्स मिहान्तो धरे ॥ म्यात्वाद को गुलो घ्राय मे उ पस्यत्स मीरितमिति ॥ मंद पेत्र हस्तक पिल
 पंचरात्रे ॥ उष्णो हस्त मानं स्यात्स समं च सुगो भनमिति ॥ ततो देवत्रय विमितरी घे त्रिकोणाकार
 ये देवराया भ्या भूमि न्यस्ते ये व मलानि ये देवा पु रिलं वितमयो भारव भूमि मशामं सत्तु पथाति ये दे
 देवा य प पुक्तो माची साध मे दे वे स मा यो भु वि द्वाद शो गुला धिक बा र्द मे कुंत मध्ये वा परे न वा
 गुलव्या सा र्द मि नि व त्र द म ह लाने न्म भ्ये द्वाद शो गुलं ए स मलं स द्मा ये क्तु शं कु भि भा य न वा गुल र
 तरे र्वा पो च त स्मि दि रा प्र क ल्प्य ता स च त स्म न र्ज्यः प च द शो गुला श्रुति काः शं क्तु स्य सा या
 स्या प्या शं क्तु साम्य ता र्थ ना द श शं क्तु य द्वा पा व मह ह न रे र्वा र्वा ह न य न्म ति सा प्र त्य क ॥ य वा प एम
 रा र्द सा मा क ॥ स म्मा ची ता ना र्थ त्प रा र्दि ने पित भि न्ने व र्ज्ते शं क्तु पा नि र्ग म प्र वे रा पो धि क्तु ह त्वा १८
 र्वा पी र दि न द्वा पा नि र्ग म न वि द्वा यो रं त रा ल मि शे लि च त्तरां मे भी गे वि भ न्म प र्वा दि ने द्वा पा म वे रा नि र्ग

५०
 १८
 मां त रा ल घरी पा र द्वा पा घरी ये त्रा दि ना ता ता ता भि र्पटी का भिः का ल्य ता न भा गा न्शु ण ये मे
 घा ॥ अ ह रे त त नो ल वें रो न भा व्या मे व ए व र्दि न ह ता प ग मा र्वा द न रा य ण उ त्त र स्मि न द ह्नि णा
 य ने द क्षि ण स्मि न्नं क पे त ॥ न द प रि प्र व द्वा ण प्र वे श वि द्वा प र्ति व र्ज्ते स त्रे स त्मा मा ची भ व ती दि
 कृ ता नो या पो त रं च सु च्चेः कृ त्ती का श्र व णः पु ष्य श्रि त्वा स्वा त्यो र्प दे त रं ए न स्वा व्या दि शो रु पे स
 ग मा त्रो दि ते स ती ति अ त्रा यं य रु प दे वाः ॥ शं क्तु स त्म रे ध्रु वा न लिका का छा दी व धा त रं धे ण यु ग मा
 त्र सु प रि ग तं ह्नि का दि न त्त त्रे ह्वा ना लिका ता भ्या मा क्तु य दे रा योः स त्म पा षा ण द य म व ल व ह
 ये वा भू मो प्रा द्दी प्य त सि न्ध योः मा ची स त्रे दे य पि ति ए व मे व भ्र व ह्वा दी वी सा ध्या वि त्रा स्वा त्य
 त रा ल ता ना र्थ व ना लिका ह ये न के न च दे रा त रे ण त्म सा का र मे व ह्वा ला दे रं च म ध्ये क ये त ॥ ना ल
 को द यो नो व त्ते षा र्द ना दि ना प र स्य रे यो ज नी यो म ये के न म य ले न स ग प त्र ह त्र द य मा पि द व प
 ने र्वा र्द ह्वा मि लि ता न् ॥ द्या ता दं ड म ध्यां का षे पा षा णा व व लं बो व त्ते प्र व्वा वि ति अ य मे र

लिका

दान
१२

पालक्षणे तत्र पंचरात्रे कनीयान्दशहस्तः स्यान्मध्यमोद्वादशोन्मीतः तथा चोदभिर्हस्ते मे
 उपः स्याद्विहीतम् । अतीष्ठासारसं ग्रहे मंडपः कलाहस्तीवा सर्वलक्षण संपुनः दशहस्त
 हस्तीवादि विदधानतः क्रमात् । लिंगपुराणे तु लोदाने प्रकरणे विज्ञाहस्तप्रमाणेन मंडपकृत पुरुष ३
 भवेवा । अथाष्टदशहस्तेन कलाहस्तेन वा पुनरिति विज्ञानीह स्तो मध्यस्ते भवाले कोपु भवेनेतुलापु
 रिगतेऽनुभिरष्टभिर्वा मंदपाकारकलशप्रोतेः कोष्टे मध्योत्तीखराकारयुतः कूरः कूरः स्त्रीरूपदाना दोषोऽ
 शिखरं श्रगमित्यभिधानानुसारतः मध्यस्तभोयसि सप्ततयाश्चादिनो मंडपपरितेहमादिः । स शाः दशराः
 प्रतितकृत एवादालीकानो न चैवच मंडपभूमः । दशहस्तमंडपस्तु एकमेतु कुंडपत्ते एका मिवि
 धानपत्ते चोपप्लोभवतीति मंदनरत्ने पंचरात्रे कपीदे स्मवयागेषु चतुर्दशरात्र मंडपान् । सारश
 स्मवा स्तभान्दशान्कमीदन्त समानः मंडपावेष्टिना चिदसे दशान्वितां तथा बालिका
 मूर्ति तस्तेषां स्तभ दशकं पुनः । वात्पपी वप्रमाणेन न च सत्रविधानतः कल्पयेदिकरं
 ल्वा २

५ षोडशस्तभसंयुक्ते चत्वारस्तेषु मध्यगाः । अष्टहस्तसमुद्भायाः संस्थापाद्वादशमितः । पंचदशमापाः संस्थापाद्वादशमितः । पंचदशमापाः संस्थापाद्वादशमितः ।

१३

खेतुरेणुलक्षितः । मध्यमोत्तमयोर्वेदी मंडपस्य विभागतः । चतुर्थोऽंशोऽस्ति तस्मात्त्रिसप्तप
 चतोपिवा । नवैकादशहीनं वा दशकाभिः प्रकल्पयेदिति च दशरीखा । बालिकामिति शेषे
 तस्ते भानो म्दीखाभिः प्रोतश्चिद्राणुभयतश्चिद्रदयोपेतानि बालिकाख्यानिभिर्यकाद्यानि
 विधेयानीत्यर्थः । वात्यस्यादी आदौ मध्यस्ते भवतुष्टयं विन्यस्य न द्वापपरिधौ मंडपकेत्रवि
 स्तारपर्यायपीठपरिमीनसत्रतृतीयां शोनतुल्यांतरद्वादशाविकरणपूर्वकं पंचहस्तप्रमा
 णाद्वादशस्तभानि त्वेयारत्यर्थः । न देवेषोऽशस्ते भजा संपद्यतेने स्वत्वा रो मंडपायां ई मि
 नोष्ठाया अष्टहस्तानवहस्ताभावोति । अधममध्यमोत्तमरूपेषु हस्तास्ते चत्वारः शारदानीलके
 तत्रापि मध्यमस्तंभेषु च दशस्ते वनीर्षकाद्यानिवेशनं । वात्येषु च दशस्तंभकर्णेषु च
 त्पानियमः । सर्वेषु पंचमांशान्यसेह मो सर्वसाधारणे विधिरित्युक्तत्वात् । सत्रपंचमांशोननित्वे
 याः सर्वोपि दशांशस्तत्रैव न यो न्यस्थो ल्याविधेयाः । कल्पयेत्सादि । कनीष्टमंडपे द्वादचतुष्टये
 १६

रन-
२०

३९
 दिहस्तविस्तारं तथा मध्यमे चतुर्गुलाधिकदिहस्तविस्तारं एवमुत्तमेः षोडशगुलाधिकदिहस्तविस्तारं । मध्यमोत्तमयोर्वेदीयादीं मंडपमध्यत्रिभागमानावेदिः स्वायामतती पचतुर्थपंचसप्तम नवमैकादशान्यतमोऽत्रोन्नोत्तुलापुरुषेतिमास्ये सप्तहस्ताभवेदेदीमं ध्येयेचकराथवेनीसिद्धो नोर्वै चतुस्त्र्याचतुकोणावेदी सर्वफलप्रदा ॥ तडागादिप्रतिष्ठायापथिनी पद्मसंनिभा ॥ रात्रो स्थासर्वतोभद्राचतुर्भद्राभिषेचने ॥ विवाहे श्रीधरेवेदी विशाल्यस्तसमान्वेतेति ॥ द्वारदे हस्त्या वादिहस्तमात्रे द्वारशाखांस्तेषां रत्नैर्निबंधात्तरे ॥ तरेवेदेउहस्तसंयवहस्त्यस्तानोरणा निनीवेशयोदेत्युक्तं ॥ मास्ये द्वारेषु कार्याणीवतोरणानि चत्वार्यपीक्षीरवन्यतीनामिति ॥ अथमर्थः ॥ पूर्वद्वारे अश्वत्थशाखे ॥ दाक्षिणे उद्वरशाखे पश्चिमे लसत्शाखे ॥ उत्तरे तो वटशाखे ॥ शाखाश्चामध्यमे नममंडपेषु क्रमात्पंचषट् सप्तहस्तोद्वास्ता साधुपरिहितचक्रासुनि र्भक्तफलकमुभयतः साष्टिद्वयान्यस्ताष्टिद्वानिदध्यात् ॥ तद्विहस्तमभं मंडपेऽंशुलषट्काधिकं

म२

धम२

राम
२०

मृ२२ ॥ नद्वयविश्वं भास्वत्काले अथ योऽद्वयं भवति तदा शाखानि तु मंडपस्य प्रतिदिशो द्वारोपेतानि क्रमेण ॥ ये वटस्य मंडपात्ते दिशो दिहस्तकाः षडंगुलाभिद्वयस्तसप्तहस्तामयोऽनेन विस्तारोति ॥ ईदं फलकमानं तोरणाभा ॥ मंडपस्यारदितिकेदंशुलमनातिनसंरिणा हरितः परिशाहो विशालता ॥ २

३१
 दिहस्तमध्ये सार्धहस्तद्वयमुत्तमे नीर्यफलकोपरिमध्ये मंडपेषु क्रमचतुरंगुलाः सार्धचतुरंगुलाः पंचाशुलाश्च कीलानिवेशाः तीर्यकफलकं कीलाश्च तत्तत्काएनाएव ॥ यद्वास्तु शास्त्रे मस्तके द्वादशोन्नोन्नोत्तुलापुरुषेतिमास्ये सप्तहस्ताभवेदेदीमं ध्येयेचकराथवेनीसिद्धो नोर्वै चतुस्त्र्याचतुकोणावेदी सर्वफलप्रदा ॥ तडागादिप्रतिष्ठायापथिनी पद्मसंनिभा ॥ रात्रो स्थासर्वतोभद्राचतुर्भद्राभिषेचने ॥ विवाहे श्रीधरेवेदी विशाल्यस्तसमान्वेतेति ॥ द्वारदे हस्त्या वादिहस्तमात्रे द्वारशाखांस्तेषां रत्नैर्निबंधात्तरे ॥ तरेवेदेउहस्तसंयवहस्त्यस्तानोरणा निनीवेशयोदेत्युक्तं ॥ मास्ये द्वारेषु कार्याणीवतोरणानि चत्वार्यपीक्षीरवन्यतीनामिति ॥ अथमर्थः ॥ पूर्वद्वारे अश्वत्थशाखे ॥ दाक्षिणे उद्वरशाखे पश्चिमे लसत्शाखे ॥ उत्तरे तो वटशाखे ॥ शाखाश्चामध्यमे नममंडपेषु क्रमात्पंचषट् सप्तहस्तोद्वास्ता साधुपरिहितचक्रासुनि र्भक्तफलकमुभयतः साष्टिद्वयान्यस्ताष्टिद्वानिदध्यात् ॥ तद्विहस्तमभं मंडपेऽंशुलषट्काधिकं

नितोरणानि तस्याप्यभावेन मीडम - ज्ञानी एतन्निवे शनमं ज्ञात्वा श्री मीलेर वेला अग्रभागादिना
नोदेवीरित्यनु संभेयाः । मध्यस्तं भवतु यमोपरिचमुर ज्ञाहतीकाछेदि विवर्दिता रेधा एकप्रोता य
काछा एकनोन्नतताकायी कटेः सदिस्तु संछाद्या विजयाद्यास्तु मंडपादस्तु तत्तद्वार वर्जं सर्वतो
मंडप आद्याद्यः । जयाविजयमद्र विश्वरूपसुरूप क्रवधनदधन्वकस्तु प्रसन्नाः । एतेष्टहस्ताद मोदि
हस्तवृद्धितो ज्ञातव्याः यशमंडपद योर्कि पतेतदा तत्र प्रथममंडपपरिमितमेतरमुत्सृज्यद्वितीयो
मंडपः कर्तव्य इति वास्तव्या स्त्रि एवं पदा धामायेमंडपः क्रियतेतदा तदा मपरिमाणमेतरमुत्सृ
ज्य परतोमंडपो विधेय इति । मास्तेमंडपे पताकाउक्ताः । लोकेशवर्णाः परितः पताका मध्ये धृतः
विकीर्णिका युतः स्यात् । इति संग्रहेपि । सप्तहस्ताः पताकास्तु सप्तमोक्षो नाविस्तताः । लोकपाला
नुवर्णननवमी तदिनप्रभा । पीतरकादि वर्णाश्च पंचहस्ताश्च ज्ञास्तताः । द्विपंचहस्तोर्दंडे श्ववंशजे
संयुतास्तयेति । लोकपालवर्णाश्च । इदः पीतोयमः श्यामोवरूपाः स्फटिकप्रभः । कुबेरस्तु सुव

र्णभोद्यग्रिश्चापिसुवर्णभः । तथैवानीर्कलीः त्रयामोवासुर्ध्वः प्रशस्यते । ईशानस्तु भवेद्रक्त एवं
ध्याये क्रमादि मानिती । गारुडेन । पताकानां प्रकारोत्तरमुक्तं । पंचहस्ताश्च ज्ञाः कार्यविपु ज्येन
दिहस्तकाः । सप्तहस्ताः पताकास्तु विश्वेशस्य सुलविस्तताः । दशहस्ताः पताकानां दंडाः पंचोशवे
ज्ञाताः । सिंदराः कर्बुराधश्चाध सरामेघसानीभाः । हरिताः पांडुवर्णाश्च सुशुभः । पूर्वादिनः क्रमात्
एवं वर्णाः शुभाः कार्याः पताकां प्राकृता सनेति । अत्र समचतुरस्रमंडपसाधनमंडपादिव्या
मंडपागारं लोदिगुणीकृत्यतामेवोभयं पाराभ्यां सहाष्टधा विभक्त्य पंचमांशान्ते कर्षणा यष
शोरांतिशं कर्षणं च विहृ दयं ल्वा मंडपादेः माची सत्रं प्रातः द्ये शंकुदयानि रवा यं व्यत्यासेन ल्वा
शं कोः पाशोतावा सज्य पूर्ववदाष्टी ज्योत्तरयोः क्रमेण कर्षणा विहृ आकृष्य शंकुदयानि ह न्या
त ॥ नत ईशानायेपादि शंकुप्रदक्षीणयेन रज्जुवेष्टना मंडपादि चतुरस्रक्षेत्रं भवति । मध्य
वेदी साधनं । मंडपसत्रं प्रागा यतदक्षिणोत्तरा यतंचवेधा विभक्त्यते न नवभागो मंडपः स

तः ५
= ५४

दान
२२

पद्यते॥ मध्यमेन वमं शोभना नावेदिका पञ्चमानह स्तोत्राया च विधेया॥ मात्स्ये॥ द्वा रेखकुं भद्रपम
त्रकार्ये स्वगंधधरावरल्लक्ष्मीति॥ मदनरत्ने॥ गंधधरायास्तोपेतो कुंभांस्तुतिवैराये
त्॥ अथ वधे वाक्पतिं चाविष्टी शान्तं पश्येत्॥ मंडपं स्पृशत् कोणेषु कलशेषु क्रमादमी॥ अ
मृतो हजं पश्येत्सिद्धार्थो मंगलस्तथा॥ पश्चाद्द्वारं खकुं भेषु शक्रायास्तु मनुजैः॥ मनुजैः
। इति मंडपानि रूपणि॥ अथ कुंशानि॥ तत्र भविष्यत्सुराणे वेदीया दांतं रत्नं स्थाप्य कुंशानि नवपंच
वा॥ वेदां स्थापयेव तानि सुर्वर्तुला न्ययवाक्चिन्त॥ आप्तामरहस्ये॥ कुंशानि चतुरस्त्राणि
वृत्तना नाकृतीनी वा॥ नवपंचांशुवेकं वा कर्तव्यं लक्षणान्वितं॥ न-बकुं दविधाने तु दिष्ट
कुंश एके स्थिते॥ नवमं कारयेत्कुंडं पूर्वे शानदिगे नरे॥ विधाने पंचकुंशानां गीशाने पंचमं भ
वत्॥ अथ चतुःकुंशी पसी खाने नास्तीत्युक्तं॥ हे मादोनारदीये॥ मुक्ते पादिर्यते कुंडं वयुक्त
त्रकर्मणी॥ वेदास्तमर्चयेद् ब्रह्मं पद्मानि भंतया॥ पीठं वदन्त्येत्कुंडं सुप्रमाणे प्रगर्तकं॥ कुर्वा
ध।

राम
२२

७ प्रकारान्तरमाह विश्वकम्पीः कृत्वा प्राक्पश्चमर्चयेत् किं दक्षिणेतरमत्ययोः॥ मय्यस्त्वंततः कोणे रं किं तैश्चतुर्मुखम्॥ ७ उटिः

कुंशानि चत्वारिमाध्यादिषा विवर्तयन्॥ कुंडं वेद्यंतरं चैव सपादकरसंमितं॥ विशांगुलं प्रकर्त
ये अंतरं कुंडं पीठयोः॥ स्मृत्यंतरं॥ वेदिभिर्निष्पत्त्यत्रयोदशभिर्गुले॥ हस्तमात्राणि कुंश
निचतुरस्त्राणि सर्वतरुनि सर्वतो दिक्षु कां स्पृशेत्॥ यद्वा स्तं भवतु कोणं अथो भोगं भगा कृत्वा विंशतिं मा
रणेया म्ये त्रैकोणं विधेनैर्हते॥ वारुण्यांशानि केरुतं षट्स्फुटानि ले॥ उदीयां योषिके पदो
रोद्यामष्टास्त्रिमुक्तं॥ शरदातिलके॥ विमाणो चतुरस्त्रं स्याद्वा सां वर्तुलमिच्छते॥ विंशताना
मर्चयेद्वा भंशुद्राणां अक्षमिरीति॥ चतुरस्त्रं तु सर्वेषां कोविदेष्टेति तां त्रिकां॥ चतुरस्त्रसाधने उ
मंडे पसाधनावसरुक्ते॥ तत्रैकस्मिन् हस्तिचतुर्विंशत्यंगुलानि व्यासः॥ द्वयोस्तु यस्त्रिंशदंगु
लानि स सपचा॥ चतस्रोऽष्टकाः॥ दोलीसो॥ त्रिषेकचत्वारिंशदंगुलानि वत्सारी पचा॥ चत
स्रोऽष्टकाः॥ चतस्रोऽलिङ्गाः॥ चतुर्धरा चत्वारिंशदंगुलानि॥ पंचमुष्णिपं चांशदंगुलानि
पंचयवाः॥ द्वे फले पंचलीङ्गाः॥ षट्स्वष्टपंचांशदंगुलानि॥ षडयवाः॥ द्वे फले वत्सारीङ्गाः॥ सप्त

स ५

रानः
२३

मुत्रिषसंगुलानि यवत्रयसप्तशकांसतालिनाः ॥ अष्टसुसप्त षष्ठं गुं सप्तमवाः त्रिंशत्तुष्टयं
स्वः ॥ नवसुष्टयसप्तसंगुलानि दशसुष्टयसप्तसंगुलानि ॥ १० प्रवाः पञ्चसुष्टयसप्तसंगुलानि ॥ अथ योनिः ॥
एवं चोदशस्तिषसप्तसंगुलानि ॥ अथ योनिः ॥ २ एचतुरस्रयासचतुर्विंशतीधा विभ
ज्यमाना ॥ पंचभिर्भागी मेध्यसत्रं प्राच्या विवर्धचचतुरस्रमध्ये प्रागुरकसत्रपातजा
तापरितनात्पचतुस्रयाः कोणासत्रद्वयपाततातमध्यादेतत्कोणासत्रार्द्धमाने
श्चतुरस्रोदकसत्रदक्षिणातातप्राग्मत्रपश्चिमांतयावत्प्राग्मपतरेतादौ ॥
एवमप एवचतुरस्रोदकसत्रदक्षिणातातप्राग्मत्रपश्चिमांतपरिभ्रा ॥ ३३ एम
स्पृष्टतार्द्धपदसिणोदकोदितोवर्द्धितप्राक्पञ्चातं पावत्सत्रद्वयपातयेदितियोनिः ॥ २३
उतपाचराष्टानिलकेचतुरस्रीकृतं सत्रं पंचधा विभजेत्सुधी ॥ ॥ यमेसरत्नादकांशुके

णाईर्द्धप्रमाणः ॥ आमयेकोरामानेनतथा न्यदपिमंत्रावित ॥ सत्रयुग्मेततोदयात्कुरं योनिनि
भवेत्तत्रोपपत्तिः ॥ प्राग्मते ॥ अस्त्रलेखः सप्तदशसंगुलानि २३ एकोयवः १ एकापका
१ त्रिंशत्तुष्टयः पंचसुष्टयश्चतुरस्रमध्ये ॥ कसत्रचतुर्विंशतीं गुले उपरितनात्पत्रस्येभिः सेवा
लेवस्तु दशसंगुलानि २३ वृत्ताईयासाईयोस्तु अंगुलानि ८ यवाश्चत्वार ४ रती योनिमध्यस्त
त्रवध्यंगुलानि एकहस्तिपंचांगुलानि ५ एकोयवः १ एकापका पंचालिंसा ॥ द्विहस्ति सप्तसंगुला
नि द्वीयवोदके एकलिंसा ॥ त्रिहस्तिषावेगुलानि ८ सप्तमवाः तिस्त्रोपकाः चतुर्हस्तिदशसंगुला
नि चत्वारोयवाः तिस्त्रोपकाः ॥ दोलीसिपंचहस्ति एकादशसंगुलानि ११ यवचतुष्टयमेकापका ॥ य
द्विहस्तिदशसंगुलानि १२ चत्वारोयवाः ॥ सप्तमकास्ति त्रिंशत्तुष्टयः ॥ सप्तहस्तित्रयोदशसंगुलानि १३
पंचयवाः ॥ अष्टहस्तिचतुर्दशसंगुलानि १४ यवचतुष्टयमेकापका ॥ दोलीसि नवहस्तिपंचदश
गुलानि १५ यवत्रयमेकाचतुष्टयमेकापका ॥ दशहस्तिषोडशसंगुलानि १६ द्वीयवोतिस्त्रोपका

अष्टः १४

दान
२४

स्वल्पं
विलिख्य

स्तिस्त्रोल्लिखाः। एवं योऽत्राहस्तेर्विशत्यंशुलानि १० पञ्चचतुष्टयं पञ्चकाः। चतस्त्रोल्लिखाः। राम शब्द २
स्त्रिष्टयचतुरस्रद्वयमध्वरेखायाः दिनवत्यधिकं शतमत्राहत्वाष्टत्रिंशत्पञ्चसत्रं प्राच्योष्को
नविंशदंशोभयतः श्रोणीसंवर्धसद्विष्ट्रोणीचतुर्थीशककटेन सत्रेण वा पाश्चिमभागे ह
तार्द्धद्वयं प्राच्युरवष्ट्रोणिवतार्द्धद्वयवात्प्रान्तोर्वर्द्धितप्राक् सत्राविहूपावत्सत्रद्वयेन योन्याकार
कार्ममित्याह॥ नत्कलसंवादे पिविरूपत्वादयुक्तं॥ इदं बीदगग्रं कार्यं॥ नवमध्वरेखा पञ्चमांशव
यवुदीयां कृतामां भवति। इदमुदाहरते मदनरत्ने सिद्धांतरीखरे। योन्याख्यमुच्यते कुंडं आग्निमासु
तरासु खमिति। अष्टार्द्धवंद्राभेन दुक्तं शारदातीत्युक्ते। चतुरस्त्रीकृतं क्षेत्रं दशाधाविभजेद्वयः। ए
कमेकं त्यजेदंशमथ कुब्जं चतुर्विधं॥ आसत्रं पातयेदयेन न्यानीं भ्रामयेत्ततः॥ अष्टवंद्र
निभं कुंडं रमणीयमिदं भवेदिति॥ अयमर्थः। दृष्टमात्रचतुरस्रमध्वरेखां दशाधाविभज्योद्यंति राम
मोक्षानोपरिमन्यतत्र विहूद्वये हस्तोपरिविहूः तिर्यक् दक्षिणोत्तरसत्रं देवोपरिविहादं धाश्चिह्ना २४

बहुतेन सत्रेण कर्कटेन वा भ्रमादुत्तार्द्धस्यासत्रं जातकोटिकमर्द्धचंद्रकंडं कर्मादिगति। अष्टद्वौ चतुर्व्या
सांशुलानि। एकस्मिन्नेकोनविंशत्यंशुलानि एकोपयः एकाएकाः पंचल्लिखाः द्वयोः सप्तविं
शत्यंशुलानि पंचएकाः देल्लिखेत्रिष्टयपश्चिंशदंशुलानि एकोपयः द्वेष्टकेष्टदेल्लिखाः चतुष्टय
ष्टत्रिंशदंशुलानि द्वोपयोगी स्त्रोएकाः देल्लिखे पंचमुष्टिचत्वारिंशदंशुलानि सप्तपचाः एकाश्च
तस्रः तिल्लोल्लिखाः षट्सुषड्वारिंशदंशुलानि सप्तपचाः द्वेष्टके सप्तसुषकांशदंशुलानि पंचपचा
ः द्वेष्टके चतस्त्रोल्लिखाः। अष्टसुषकांशदंशुलानि एकोपयः द्वेष्टके तिल्लोल्लिखाः नवसुषका
पंचांशदंशुलानि वत्तारोपकाः दशसुषकांशुलानि वत्तारोपकाः एवं योऽत्र सुषड्वयस्यंशुलानि प
चपचाः अत्रामेण चतुरशीत्यधिकविंशत्प्राच्यं भक्तस्येष्टत्वेन व्यासस्येकोनोधिक
त्याज्याः क्षेत्रफलसंवादा र्थमैत्युक्ते॥ सर्वेकोनारष्ट्रसत्रव्यासचतुर्विंशोऽश्विदशोऽश्विभवनित्य
॥ एकहस्तचतुरस्रैतुसार्द्धपचांमृतः। एवं द्विहस्तादिष्वप्युक्तं। इदं बीदगग्रं कार्यं। तदुक्तं मदनरत्ने

रान
२५

बं

= ६२२

॥ उदगग्रं दैशाधाविभजेदुधः एकमेकं न्यसे दंशं अधरुर्ध्वं च तं वा वित् । व्यासत्रेपातयेदग्रे तन्मा
नां वादिमध्यरेखापानवैधा विभागेन संपादनीयमिति । यत्तु राशदानील के । चतुरस्त्री ह तं सेने
न भामयेत्ततः । अर्धचंद्रानि भेकंड रमणीयमिदं भवेदिति तस्य भयावत्तेव फलविसेवाहः का
मनोक्तेलेत्यः । अथ विकीर्णं दृष्टवत्तुरस्त्रमध्यसत्रस्य चतुर्विंशतिरेकाः तत्र सत्रं प्राच्यामष्ट
माशेनेकांशं सारिताः स्याई स मांशगवः श्रोणी च पार्श्वयोः प्रत्येकं सपादान्यषडंशान् संवर्धय
द्विंशति शो गयेत यो वेदितं प्राक्त्वा तं पावत्सत्रं द मेद तं संभूतं आस्त्रिभवं नित्यम्योक्तं शारदाति चे
तु यो भजिते सेने न्यसेदुभयपार्श्वयोः । एकैकं मांशान्मांसादयतोलांष्टयेत्ततः । सत्रं दयं पुनः
कुर्यात्संकेतं उदाहृतमिति । इदं तु किंचित्पल्यभिचारि अतोस्माभिरधिकं हृदि रुता । राम म
तेनुमध्य सत्रं दशाभिरंशं संवर्धयेत्तत्रैकांशः स्वाष्टमाशेनः श्रोणिसत्रस्योभयतः पंचपंचांशद्वयं
रिति तत्तु द्विषमभुजत्वा इयेत्यं । इदं चानिर्गतो प्रागयं पश्चिमयोनि आस्त्रिभुजाः एकस्मिन्वर्द्धि
लके । ५
म ५
रम
२५

४ कामिके कर्त्तुं इति दशांसेनासाधनं कुंडमिहो दितमिति । अपमर्षः । कर्णोदस्योऽष्टमांशोऽगुलद्वयपार्श्विकमेकं हस्तेन स्य सय्य द्वासांशं प्रागयं पश्चिमयोनि आस्त्रिभुजाः एकस्मिन्वर्द्धि
४ वासाईनदत्तं कुंडं भवति । शारदाति लके पि । अष्टादशांशं सेने शं न्यसेदं व हृदि वृत्तं । भामयेत्तनमानेन न जे कुंडमनेन ममिति । अत्रैभयजानि चतुरस्त्री ह तं सेने

दंशं चानि चत्वारोपवाः । द्वयोरेकं च त्रिदंशं गुलानि पंचपवाः त्रिषु त्रिष्वप्यंगुला एकोपवः चतुर्षु त्रि
सप्तत्यंगुलानि पंचत्वेकांशीत्यंगुलानि पंचपवाः षट्त्वेकीननवत्यंगु० । त्रयोपवाः सप्तसु च
नवत्यंगु० चत्वारोपवाः अष्टसु च त्रिदंशं गुलांशं । एकोपवः । नवसु न बाधिकं शतांगुलाः पव
त्रयं दशसु पंचदशं अधिकं शतांगु० पवद्वयं । अथ हतं । व्यासघोडशंशाधिकं व्यासाई
मितेन ककेटेन सत्रेण वा हतं मेडले हतं कुंडं प्रागयं पश्चिमयोनि प्रती व्यासं न व्यासाई गुलां । ए
कास्मिन्नत्रयोदशंगुलानि पवचतुष्टयं । द्वयोरेकोनविंशत्यंगुलानि एकोपवः । त्रिषु त्रयोविंश
त्यंगु० पवचतुष्टयं चतुर्षु सप्तद्विंशत्यंगु० एकोपवः पंच । सुविंदंशं । दोपवो षट्सु
त्रयं त्रिदंशं गुलानि । एकोपवः । सप्तसु पंचात्रिदंशं गुलानि सप्तपवाः । अष्टसु च त्रिदंशं गु
लां । दोपवो नवसु च त्रिदंशं गुलां पंचपवाः । दशसु च त्रिदंशं गुलानि सप्तपवाः । अथ षड
लं । दृष्टवत्तुरस्त्रमध्यसत्रस्य चतुर्विंशत्यंगुलानि सत्रं दशाभिरंशं प्रागयं पश्चिमयोनि आस्त्रिभुजाः एकस्मिन्वर्द्धि

दान
२७

दिभागः नहस्वेकभागेनकेसराणिप्रकल्पयेत् ॥ तृतीयेदमेध्यानिचतुर्थेदलकोटयः ॥ भ्र
माणस्य नकुंडं स्यादलायंदर्शयेद्विरिणी ॥ विभागः सवेदिभागेधित्यर्थः ॥ भ्रमणात्सत्र
स्थानि शेषः ॥ एकः स्तेचतुर्थमहद्वन्त्यासाईपंचदशांगुलानि १५ पंचयवाः तिस्रोपकाः ति
स्रोलीसाः देवालाये ॥ द्विस्तेदाविंशत्यंगुलानि २२ एकोयवः तिस्रोपकाः सप्तलीसाः वि
हस्तेसप्तविंशत्यंगुलानि २७ एकोयवः एकापकादेवालाये ॥ चतुहस्तेएकविंशदंगुलानि ३२
द्वोयवोषट्पकाः षट्लीसांचत्वारिवालायाणिपंचहस्तेपंचविंशदंगुलानि ३५ तिस्रोपकाः
षोलीसाः पंचवालायाणि ॥ षट्स्तेअष्टविंशदंगुलानि ३८ यवत्रयः एकापकादेवालाये २ स
प्तहस्तेएकचत्वारिंशदंगुलानि ४१ यवत्रयः सप्तपकाः ७ अष्टहस्तेचतुश्चत्वारिंशदंगुला
नि ४४ द्वोयवोषट्पकाः ६ षट्लीसाः नवहस्तेसप्तचत्वारिंशदंगुलानि ४७ द्वेयव २ तिस्रो
लीसाः ३ दशहस्तेएकोनपंचाशदंगुला ४९ पंचयवाः ५ चतस्रोपकाः सप्तलीसाः एक

वालाये ॥ पंचरेणवः षट्त्रसरेणवः ६ त्रयः परमाणवरति ॥ भस्मत्तृतीयवनाष्टमोशस्यन्याहण
साचैकहस्तादिक्रमेणदशहस्तानेनवांगुलानि ९ एकोयवः १ तिस्रोपकाः ३ षट्लीसाः ६
त्रीणिवालायाणि ३ दशदशांगु १२ यव ७ पका ७ लिसा १ पंचदशांगु १५ य-३ प-१ लि ७ वा ० ४
अष्टदशांगु १८ य-३ य-३ लि ० ४ वा ० ६ विंशत्यंगु २० य-४ य-२ लि ३ वा ० १ द्वाविंशत्यंगु २२ य-
३ य-७ लि ० ६ वा ० १ चतुर्विंशत्यंगु २४ य-२ य-३ लि ० १ वा ० ३ पंचविंशत्यंगु २५ य-७ प-६ लि ४ सप्त
विंशत्यंगु २७ य-४ य-३ लि ० ३ एकोनविंशदंगु २९ य-० १० य-२ लि ० ७ वा ० ६ अष्टदशफलिकक
रणेदिसप्तत्यंगु ३२ यत्राग्रवक्रतामातुतावत्सेवभस्मस्यतेनावत्सेवसंगत्यतश्चिगणितसेत्र
फलमाविहते ॥ अष्टानामपिपत्राणांसेत्रफलमेलनेअंगुलानांषट्सप्तत्यधिकापंचशती ५० ६
अथाष्टाहं ॥ दृष्टचतुरस्त्रेचतुर्विंशतिभागाः ॥ तत्रद्वाभ्यांभागाभ्यामेकभागचतुर्थांशाधिकाभ्या
मध्यसूत्रं संवर्धमध्याध्वं तद्धतकर्कटेनयतं हस्तेशानपूर्वांतरात्मारभ्यैकादशभिरेवोर्मिते

तान
२४

नसत्वेणादमुष्मानेषुकिनेष्टुष्टु संभवति। अत्रचैकादशोऽंशः स्वाष्टमांशेनः कार्यः। अत्रैकहस्तादा
वृषपतिः। मध्ये समचतुरस्त्रत इतमानंतु। विशत्यंगुलानि एकोपवः एका३ चतुरस्त्रचतुर्भोगेषुचला
रिः। स्वाणीतवभुवश्चतुरस्त्रभुजाएवाप्रकीर्तसत्त्वमीतावेवचदोभुजो। लेवानांतुचत्वार्यंगुलानि
एकोपवोदोपकेदनेतवचतुरस्त्रफलेचत्वारिंशतानि सप्तचंगुलानि पवाश्च सप्त ४००००। प्रत्येक
अस्त्रफलेद्विचत्वार्यंगुलानि ४२ अस्त्रचतुष्टयफलमष्टषष्पधिकं शतं १६८ रामोक्तं चत्वार्यं विषम
वक्रभुजत्वात्तदोदशास्त्रतापतेऽप्येष्टमितिदिक्। अष्टास्त्रिभुजांगुली। एकस्मिन्देशंगुलानि
निसप्तपवाः॥ ६५॥ पंचदशंगुलानि त्रयोपवाः॥ त्रिषष्टादशंगुलानि सप्तपवाः चतुर्विंशतिं
त्यंगुलानि सप्तपवाः पंचसुत्रविंशत्यंगुलानि पवत्रयं॥ षड्भुजिदशत्यंगुलानि षड्पवाः। सप्तस
ष्टाविंशत्यंगुलानि सप्तपवाः अष्टसुत्रिदशत्यंगुलानि सप्तपवाः। नवसुत्रिदशत्यंगुलानि षड्पवाः। राम
दशसुत्राष्टादशत्यंगुलानि पवचतुष्टयं। योदशसुत्रिचत्वारिंशदंगुलाः पंचपवाः॥ ॥ अथचतुर्विं
२८

४ विषुदशंगुलानि पवत्रयं यकाश्चतस्रः। चतुर्षु दशंगुलानि। पंचसुत्रयोविंशंगुलानि त्रयोपवाः॥ ६३॥

३३

शोशाः। एकस्मिन्नेकांगुलेदोयोरेकांगुलेत्रयोपवाः। त्रिषष्ट्येकांगुलं षड्पवाः चतुर्विंशतिं पंचस्वंगु
लेपवद्वयं। षट्सुअंगुलद्वयं। षट्सुअंगुलद्वयं। सप्तस्वंगुलद्वयं पंचपवाः॥ अष्ट
स्वंगुलद्वयं षड्पवाः॥ नवस्वंगुलं पंचदशस्वंगुलत्रयमेकोपवः। योदशस्वचत्वार्यंगुलानि। एकहस्ता
दिषुचतुर्विंशतिः। एकास्मिन्चतुर्दशंगुलानि द्वयोरेष्टांगुलानि चत्वारोपवाः। प्रकाश्चतस्रः षट्सुचतुर्द
शंगुलानि षड्पवाः सप्तसुत्रचतुर्दशंगुलं सप्तपवाः अष्टसुत्रोदशंगुलानि। सप्तपवाः। सप्तस्वंगुलद्वयं
चतस्रोपवाः। नवस्वंगुलद्वयं दशंगुलानि दशसप्तपवाः षट् एका योदश
सुत्रविंशत्यंगुलानि॥ अथाष्टमांशः॥ एकस्मिन्नेकांगुलत्रयं॥ द्वयोश्चत्वार्यंगुलानि दोपवो। त्रिषुष
चांगुलानि दोपवो। चतुर्विंशदंगुलाः पंचसुत्रद्वयं दशंगुलानि षड्पवाः षट्सुसप्तंगुलाः पवत्रयं सप्त
स्वंगुलाः अष्टस्वंगुलानि पवचतुर्दशंगुलानि नवसुत्रचत्वार्यंगुलानि। दशसुत्रचत्वार्यंगुलाः अथषष्टांशः एकस्मिन्ने
३९

रान- गुल चतुष्टयमोः पंचोगुलानि पंचयवाः तिस्रोपकाः त्रिषुषडंगुलानि सप्तयवाः
 २६ चतस्रोपकाः चतुष्टयगुलानि पंचस्वष्टांगुलानि सप्तयवाः पंचयकाः षड्गुलानि ष-
 मयवाः चतस्रोपकाः सप्तसुदशांगुलानि चत्वारोपवाः पंचयकाः अष्टस्वकादशांगुलानि द्वाप-
 यौ चतस्रोपकाः नवसुदशांगुलानि दशसुदशांगुलानि पंचयवाः षोडशसुषोडशांगु-
 लानि द्वादशांगुलानि एकस्मिन्गुलद्वयमष्टमोऽङ्गुले सप्तयवाः त्रिष्वङ्गुलत्रये पंचचतुष्टय-
 चतुष्टयचत्वार्यङ्गुलाः पंचसुचत्वारोपवाः षट्सुचत्वार्यङ्गु-
 पवाः सप्तसुपचाङ्गुलद्वयोः अष्टसुपचाङ्गुलाः पंचयवाः नवसुषडंगुलानि दशसुषडंगुलानि प-
 वत्रये षोडशास्वष्टांगुलाः स्यान्ने सवेकुडानाधजायः सवेसिद्धि- रत्युक्तत्वात्सर्वेषु चने रूप-
 षुमोक्तमानादङ्गुलपदादिन्यनमानैरिक्तत्वात्त्वाधजायः साधनीयः विसारैर्देव्यङ्गुलीतैश्च २२
 भिविभक्तेपद्यैकः परिशील्यतिनदोधजापरति तदुक्तं धनोधमोयसिहः खासो रभेयः खरागजः।

१ कुडविभानस्य कोटिहोमेदशाहसस्यतद्यथोचितं द्वीत्यादिविरदाहिस्रलौविषयं ॥ २ दशतक्षमितेहोमेषद्वरसंप्रवक्षते। ३

४ चत्वारि ५

इमं

धोतस्त्र्येति क्रमेणैतदापाएकमुदात्तमिति भाविव्यसुराणो सुष्टिमानं शतार्द्धशतं चारालि मा-
 नं का सहस्रं लयहोतये कपीकुंठेकरालकं दिह सप्तपुतेतत्रलत्तहोमेचुः करं अष्टहस्तात्म-
 कं कुंठेकोटिहोमेषनाधिकमिति यत्रशारदानीलके एकहस्तमितकुंठे एकलहोविधीयते।
 लत्ताणोदराकं पावतावदस्तेनवर्धयेत् दशहस्तामितकुंठेकोटिहोमेषिशस्पुनरानी यत्त-
 स्कोदे कोटिहोमेचउर्हस्तचतुरस्रं समेततः मोनिवक्रद्वयोपेतंतदप्याडस्त्रिमेखलामिति
 लत्तादिहोमेधेकहस्तादिहोमेषदाहेद्रव्यविषयं चतेयं अथखातं ॥ तत्रहोमचनेतरं।
 चतुर्विंशतीमं भागमंगुले परिकल्प्य तच्चतुर्विंशंगुलहस्तं कुंठानांपरिकल्पयेत् दशहस्ता-
 त्रैखनेति पकडुर्धमे खलपासह ॥ पिंगलमते ॥ खातमेकांगुलं त्यक्त्वा मेखलानोस्थितिर्न-
 वेत् तस्यासर्वेषामेवकुंठानामेकांति स्वरवदा ॥ कुंठलम्बविहती ॥ ॥ कंठगुलादङ्गुलीः कपी-
 मेखले कषडंगुलेनी चतुस्त्रिंशंगुलावाप्यिति स्वः सर्वत्रशोभनादानी मेखलात्रितयकोप्येको

ज्ञान- गारामयमांशुलेरिति। कोराश्वत्वारः
३०

रामास्त्रयः। यमोक्षो॥ वज्रस्त्रिद्विगुल

स्वभावस्त्वारोऽवतापोव॥ अतएव गारदातिलके मेखलामानं प्रकृत्याविस्तारोऽस्य तोते यामेख
लाः सर्वतोर्ध्वेति॥ रामेणतु नीसणा मयि अगुलावनेव॥ विस्तारस्तु वज्रस्त्रिद्विगुलरस्य
के॥ अथ योनिः॥ तत्र स्वायं भुवः मेखलामध्यतो योनिः कुंदादींश्चाविस्तारो अंगुष्ठमानोऽक
ठाका मीश्वरदलाहति॥ कुंदादींश्चाविस्तारमले अंगुष्ठदलवत्कुंदा अंगुष्ठमानो
ओष्ठकंदो यस्याः सा अंगुष्ठमानोऽकठा ओष्ठः कुंडमध्यभावे यो न्यग्रको यो निमेख
लेत्येके॥ तथा वज्रविदेष्टिता योनिः कार्येत्यर्थः॥ मेखलातउद्योभागरति परे त्रैलोक्यसारोद राम
ध्यात्स्वर्गो गुला यो निस्त्रैलोक्या विस्तारेणतु॥ एकांशुलो नासातु प्राविशामेतरतया कुंभ ३०
द्वयसमाचारवत्पदलवन्मता॥ अंगुष्ठ मेखलायुक्तमभ्येताज्यधृतिरुमेति॥ अंशोनायो

उक्ता

किं

४ प्रागप्रियास्यकुंडानामिति ह्येवैकस्वाम्यं भववचनाद्वयोनि कुंडयोनिः कार्येति केचित् वस्तुतस्तु नवान्नानुरस्तादिपक्षे स्यात्सावकाश
५ लादिशेषनिषेधाच्च योनि कुंडयोनिर्नैव कार्योत ३३

निर्देशात् अद्योलेति पावत्॥ कुंभद्वयेन चतुर्दश्याकारेण मूलदेशः समापुक्ता॥ गारदातिलके स्पला
दाभ्यं नाले स्थाप्याम्यसंरं प्रकुमिति॥ प्रागप्रियास्यकुंडानां प्रोक्ता योनि रुद्रमुखीः पयसु
खी स्मृताः शोषायया शोभा समावृता त्रैलोक्यसारो॥ नवमस्यापि कुंडस्य योनिर्दक्षदले स्थितेति॥
१ शारदा योनिः कुंडयोनि मूले कुंडनाभिचवर्जयेति॥ सिद्धांतशेषरेपि॥ यो नो योनि न कवी
तेति॥ गारदातिलके कुंडानोक्तस्य यैरतनाभिमेव ज संनिभा॥ तत्तत्कुंडानु रूपवामानमस्यानि
गप्यते॥ मुखरले कहे स्तानां नाभिरुत्स धतो मता॥ नेत्रवेदोऽगुलो येताकुं देधनवृद्धयेत॥ यव
द्वयक्रमेणैव नाभिपथगुदारधीरिति॥ नेत्रवेदोऽगुलो येता॥ उद्येता योऽगुलावेत्तारायामयोऽ
नुरंगुलेत्यर्थः॥ द्वित्रिहस्तादि कुंडे षड्विंशयवद्विहस्तारयामयोः षड्विंशविस्तारपरतु ३
नायादादशोऽशयरेति रामादयः॥ गारदातिलके एकमेव भवेत्कुंडं रंशान्पोवेत्त्रयाध्वरंति॥
विश्वकर्म। स्वाताधिकं भवेद्दोगीहीने धेनुधनद्वयः॥ वक्रकुंडं तु सैनायोमरणोद्धिन्नमेखले॥

४ दक्षस्याश्वयोपुनलस्थापश्चिमेतेर दक्षेस्तितां जलपश्चिमे एवं च होनागोपि पूर्वदक्षिणां कुंडयोऽनुरागमिमुत्वाः पश्चिमोत्तरयोः शर्वभिमुत्वाः सिद्धांत ४
५ कोत्तरयेयोनिगसासपयस्यपचवदिति तत्रैवोक्तैः आसामेव तलानामुपरीमयः एवमेव उपनारायणद्वयः ८

रान-
३१

मेखला र हितेशो को भ्यधिके वित संसयः ॥ भार्या विनाशनं प्रोक्तं कुं रे यो न्या विनाहते ॥ अपत्य ध्वंस
ने प्रोक्तं कुं रे यत्कंठं वृजितमिति ॥ सिद्धो तत्र खरे ॥ मान ही ने महाप्राप्तिरधिके ज्ञानवर्द्धने ॥ योनि
ही ने त्वमस्मात्वाक्कृतं कंठवर्जिते ॥ तत्रैवा स्त्रियुले वापि कुर्वित सुसिद्धे सिद्धिः ॥ रसिते ॥ हस्त
मात्रे प्रविस्तारे सुसमेयं गुलोन्नतं ॥ ग्रंथान्तरेपि ॥ नित्यने मिति कं हा मे स्त्रियुले वा समाचरेत् ॥
हस्तमात्रेण तत्कुर्वादा लुकाभिः सुशोभनं ॥ ग्रंथलोत्सेध संसृक्तं चतुरस्त्रं समंतत इति ॥ ॥ इति
श्री भटनीलकंठकृत-कुं रे निरणयः ॥ अथ षोडशारचक्रं ॥ तत्र गुरुः विषामध्ये त्रिहस्तव्यासं प्र
साध्य प्रागपरदाक्षिणोत्तरनयनवरे स्वाभिस्तु ८ षष्ठीकोष्ठानि कुर्यात् ॥ तत्र कोष्ठानि प्र
त्येकं नवो गुलानि संपद्येत् ॥ ततो बहि रत्यपेक्षी यच्चतुर्दशमध्यकोष्ठो निवत्वारि चत्वारि मासं
वित्वा तदपरिउपांत्य पक्षी एपा र्थ्योस्तत्र पंचम्यत्का प्रतीदिशमध्यकोष्ठद्वयं द्युमासं वेत्ते राश
नचतुर्दशषट्षट्कोष्ठो निवत्वारि द्वा राणीसीधुनि ॥ ततो मध्यस्थित षोडशकोष्ठानि मा

राश
३१

जमेत् ॥ ततो वात्स्ये एके कं कोणकोष्ठे विहाय कोणकोष्ठद्वारपी शान्त राख्य र्तिन्यवती स्थानि पंचपे
चकोष्ठानि मासं वेत्ते ॥ तथा च मध्यचतुरस्त्रपीठस्य पादाः सिध्यन्ति ॥ ततो मध्याब्जं चत्वारि चत्वारि कु
र्यात् ॥ तत्राधे चत्वारि अंगुलानि व्यासः द्वितीयेष्टोत्तमीये चतुर्विंशानि ८ चतुर्थे षष्ठी राशि विनि
तचतुरंगुलं च तं कर्णिकारूपं पीते न रजसा परित्या कर्णिको वधिरेखां सिते न रजसा निमी
यत इहिरंष्टांगुलात्मकं च तं पीतं रक्तं पीतं रजसोभिः संपादितं मूलमध्याग्राणि षोडशकोष्ठं
पि संपद्यत त्के मरावधिरेखां सिते नैव रजसां गुलोन्नतां संपाद्य चतुर्विंशो गुलात्मके तद्विह
ते पीतं रजसा अष्टद्विष्टोपात्राणी रक्ताग्राणि कुर्यात् ॥ ततो दत्तोत्तरं ११ खां सिते न रजसा विधा
य दत्तोत्तराणी लुक्ते न रजसा परित्या तद्विहिरंष्टांगुलांतरा बहिर्वृत्तं रखां सिते नैव रजसां स
पाद्य हस्तद्वयानां परितोष्टद्विष्टाग्रतस्तं धिचिह्नैः षोडशधा विभं प्रति भागं यवकाग्नं
षोडशगारान् रूपामपीतारण्यं च तत्रोभिः कल्पयित्वा तदंतरा यथा यथा गंतोभिः ५

५१

रान
३२

रपित्वा न दहति सितपीता रणस्या माहारीताः पंचरेखा लिखिते ॥ तदाहीः पीडसे चतुरस्र
यथाशोभे रजोभिरेल्लक्ष्य पीडावधिरेखा सितेन रजसा चतुरस्रारचयेत् ॥ दारसेनाणि प्रती
दिनेः पीतश्वेन रजसा महस्ति रजोभिः परयेत् ॥ आग्नेयादिकोणकोष्ठचतुष्टयं लोहितहरि
तरया मधवले परयेत् ॥ आग्नेयादिपीडपादचतुष्टयं पंचकोष्ठात्मकं क्रमात् सितरक्तपीतल
हरजोभिः परयेत् ॥ ततः सितेन रजसो गुल्फोर्ध्वेन वहीश्वतुरखरेखा कुर्यादिति धिता महचर
णाः ॥ मदनाद्याश्च ॥ ब्रह्मरमते तु चतुर्हस्तचतुरस्रं ॥ तत्र प्रत्येकं दशगुलानि कोष्ठा निवृत्तानि
तु पंचनखा येन चत्वार्यगुलानि व्यासः द्वितीयेष्टोत्तमीयेर्विशानि ४ चतुर्थे चतुर्विशानिः पंचमेव
तु श्वतुरस्रं च द्विस्तत्राष्टविंशदिने ॥ पंचकोष्ठात्मकं पीडपादचतुष्टयं आग्नेयादिक्रमेण रक्तहरी राम
तरया मासितैः परणीये कोणकोष्ठचतुष्टयमेत्येकं त्रिभिस्त्रिभिर्वर्णैर्ग्रीतिविशेषः ॥ रत्नी खंडका ३२
रचक्रनिर्मितैः ॥ रदमेव च वारुण्ये रले ॥ तथा वज्रं प्राशुनमेभागे आग्नेयो शाक्यं सुचक्रं आलिखेद्

द्वि ६ स्थिणे दंडं नैर्ऋत्या खंडमालिखेत् ॥ पाशं तु वरुणे लोख्यं ध्वजं वैवा सुगोचरे ॥ कौबे पीतु गदां तीक्ष्ण
रं शान्यां शूलमालिखेत् ॥ शूलस्य वामदेरी तु वक्रं पंचतुदक्षिणे ॥ ततो महावेदफपरिपंचवर्ण
फलपुष्पापशोभितं विज्ञानेन बभ्रीयादिति ॥ ततो महावेदेरी शानभागे आया मदेष्ट्योष्टायेः ह
स्तमिताग्रहादिख्योपनाथी ३ परावेदिः कापी खिहितास्ति ॥ हेमाद्रि मते खितस्थुष्टा पावातस्या
सर्वतो भद्रो लिखेत् ॥ तल्लिखनप्रकारोपि रस्य ॥ प्रागुद्यागतारेखाः कुर्यादेकोनविंशानि ॥ रवेदे
६ ॥ स्त्रीपदाकोणे श्रुखलाये च भिः पदैः ॥ एकादशपदावल्ली भद्रे तु नवभिः पदैः ॥ चतुर्विंशत्य
वार्षि परिधिर्विशकेः पदैः ॥ मध्येषोर्ध्वे भिः कोष्ठे ३ पञ्चमसुदले स्मृतं ॥ श्वेतं ३ श्रुखलायल्लीनी
लेन परयेत् ॥ भद्रारुणा सितावपि परिधिः पीतवर्णकः ॥ वास्यां न रदले श्वेता कर्णिका पीतवर्ण
का ॥ परिधावेष्टितं पथं मध्ये सत्वे रजस्तमः ॥ नृन्मध्यस्था पपदेवानब्रह्माद्याश्च सुरासुरान्
अथ ग्रहपूजाप्रकारः ॥ तत्र मास्ये ॥ सूर्यः सोमो महीपुत्रः सोमपुत्रो बहस्पतिः ॥ शुक्रः सवैश्वराङ्गः कुरु

रान-
३३

श्वेति ग्रहानव ॥ रकोदे । जन्मभोगोत्रमेतेषां वर्णस्थानमुखानिव ॥ योऽज्ञात्वा कुरुते शोभति ग्रहा
स्तेनावमानिताः । स्थानमधिष्ठानं । एतद्विज्ञाय यः कुर्यात्तत्सर्वं सफलं भवेत् ॥ वर्णजन्मनीआ
ह ॥ रङ्गपराशरः रक्तं करपुष्पोमानुः शुक्रो ब्रह्मसुतः शाली ॥ रक्तोरुद्रसुतो भीमः पीतसोम
सुतो बुधः ॥ पीतो ब्रह्मः सुरार्वायः शुक्रः शुक्रो भगवद् रुद्रः शालीरवेः पुनरुद्रो राहुः प्रजापते
रुद्रः केतुः रंशान्तरः रुद्राः पाषाण्योऽप्यमी भुवमाह । स एव उत्पन्नो र्कः कर्त्तुं गेषु यमुनाया
ये चंद्रमाः अंगारकस्त्ववत्पोरु मगधा यो हि मोक्षजः संधवेष्टु रूक्षीतः शुक्रो भोजक इत्येता शने
श्वरस्तसोराष्ट्रे राहुर्वै राट्टिके पुरे ॥ अंतर्वेषांतथा केतुरित्येता ग्रहभूमयः ॥ गोत्रमाह । स एव ॥ आ
दित्यः काश्यपो गोत्रात्रेयश्चंद्रमा भवेत् ॥ भारद्वाजो भवेद्दोमस्तथात्रेयश्च सोमस्तः शक्रपुत्रो
गिरोगो वः शुक्रो वै भार्गवस्तथा ॥ शनीकारं पपरा वाथराहुः पैदीना सैस्तथा ॥ केतवो मे मीनि याश्च
ग्रहालोकहितावहाः ॥ दामोदरी मे ॥ ग्रहाभ्यक्रम्य वर्णरूपगुणैर्बुक्तान् व्याख्यातवाहयेत्तान् ॥ तत्रै

राम
३३

मर्द्वे चंद्रावृत्तिं विधुं

श्वेता

व ॥ भावेतु मंडलाकारे अंगारकं त्रिकोणं च बुधं वाणास्तुतिं विदुः ॥ पद्माकारं शुक्रं कुर्याच्चतुष्कोणं
च भार्गवं दंडास्तुतिं शनिं राहुं मकराकारमेव च ॥ खड्गाकारं स्यात्केतुस्तथा पथे द्नु र्ध्वराः ॥ य
हादिरुपाणी ॥ मात्स्ये ॥ पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमधुनिः सप्ताश्वर्यसंयुक्तोऽर्धभुजः स्या
सदारविः ॥ श्वेतः श्वेतांबरधरः दंडाश्वः श्वेतभूषणः ॥ गदापाणिर्द्विबाहुश्च कर्त्तव्यो वरदः शाली
॥ रक्तमात्स्यो वरधरः शालीश्वरगदाधरः चतुर्भुजो मेघगमो वरुः स्याद्भरासुतः ॥ पीतमात्स्यो व
रधरः कार्णिकारसमधुनिः ॥ खड्गचर्मगदापाणिः सिंहस्थो वरदो बुधः ॥ देवदेवस्य गुरुनदस्य पीत
श्वेत्तु चतुर्भुजो ॥ दंडिनो वरदो कार्णिकारसत्त्वकमेरुः ॥ दंडनीलधुनिः श्वली वरदो गभ्रवाहनः
॥ वाणवाणासनधरः कर्त्तव्यो र्कसुतः सदा ॥ करालवदनः खड्गचर्मश्वली वरप्रदः नीलासिंहा
सनस्थश्च राहुस्तत्र प्रज्ञास्यते ॥ घ्रादिवाहवः सर्वगदिनो विज्ञानाननाः ॥ गघ्रासनगनानित्य
केतवः स्युर्वरप्रदाः सर्वैर्कीर्तिनिः कार्या ग्रहालोकहितावहाः केतवो वक्रत्वे एकमेव देवतात्वे

दान
३४

३४

यद्वपराशरः॥ मध्येनमास्करं विद्याद्विनिर्गर्वादीये॥ दक्षिणेन धरासत्तुधं पूर्वोत्तरेण तु॥ उ
नरेण शुरुविंयात्पर्वणे वतु भार्गवे॥ शनैश्चरं पश्चिमस्या राहदादीण पश्चिमे॥ पार्श्वे मोतरतः
केतनस्थपयेदनुपूर्वशः॥ सुखानिमास्ये॥ देवानां तत्र सेव्याप्यर्चि शान्तिर्दादाशाधिका॥ आ
दित्याभिमुखः सर्वसाधिमस्त्यधिदेवताः॥ सुक्रांकोपाशुखोत्तेयोरिति स्कादात् सूर्यमा
शुखः प्रजायां समुखतानुरोधात् प्रत्यशुखइत्यन्ये आधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्च॥ मास्ये
॥ नैकरत्येश्वरं विद्यादुमोच शमीनस्तथा॥ खेदमंगारस्थापितु धस्यापितमाहरि॥ ब्रह्माणं
चतुरोर्विद्यां शक्रस्याप्यैशवीपतिं शनैश्चरं स्यापियुमं राहोः काले तथेव च॥ केतनो वित्रशु
संच सर्वेषामधिदेवताः॥ अग्नीरापः सिनिर्वित्पुरिदश्चैरीचदेवता॥ प्रजापतिश्च सर्गाश्च राम
ब्रह्म प्रत्यधिदेवताः॥ एतेषां लक्षणानि॥ ॥ नीलममोत्तरे॥ पंचवक्रोरुपारुहः प्रतिवक्रो वि
लोचनः॥ कपालमूलखट्वांगी चंद्रमौलिः सदाशिवः॥ अथ सत्तंचकः मलदपणं वक्रमेरुं॥ उमः

भार्गवस्तेषु प्राचीनाः त्रिदशैरपि॥ कुमारः पशुमुखः कार्यः श्रीखंडकविभक्षणः रक्तो वरधरे देवो
मकरवराहनः॥ कुसुमश्च तया येन तस्य दक्षिणहस्तयोः॥ यताकावेजयेतीत्याद्यर्कः कार्यो
चवामयोः॥ विष्णुः कोमोदकी पद्मशखचक्रभक्तमानः॥ पदद्विणंदक्षिणाधः करावोरभ्यनित्यशः
॥ प्रजापतस्योत्तरे लोचनो कार्यश्चतुर्भुजः॥ अक्षमालोत्तुर्वेतिभृत्यस्तकंचकमेरुसुमं चतुर्दं
तगजासुहोवलीकलीशभक्तः॥ मावीपतिः प्रकाशो नानाभरणभूषितः॥ ईश्वरीलोचनः कार्यो
दंडहस्तो विमानता॥ रक्तकृपाशहस्तश्च महामहिषवाहनः कालं करावदनो नीलोगश्च विभीष
णः॥ पाशहस्तो दंडहस्तः कार्यो रथ्यकरो मवानः॥ अपीत्यवेषसाकारे दिभुजं सोम्यदर्शनं॥ दक्षि
णे लोचनीं वित्रशुसेवा मेतपात्रकं॥ धिगलरमश्चकेशास्तः पीतां गजवरोरुणः॥ शांगत्यः सास
सुशोभीः सप्तार्चिः शान्तिधारकः॥ विहिं नृचमरेणास्यकुरमन्ये प्रकल्पयेत् आपः स्त्रीरुपधापि
पुन्यः क्षेत्रमकरवाहनाः॥ दधानः पाशकः लोभुकाभरणभूषितः॥ शुक्लवर्णमहीकायादिवाभरणभूषि

श्री

दान
३५

न॥ वनर्भुजा सोम्यवपुश्चंशुसहशं वरा॥ रत्नपात्रं सस्पपात्रं पात्रमोषधसंयुतं॥ पद्मेर्कं च कर्तुं
यं भुवो मादवने दन॥ दिग्गजं नाचतुणी साकर्षा एव गतान् तथा॥ विस्त्रोहिदं स्पृचोक्तं॥ वासुदेव
आकरे कार्या सोम्यासतानमेजरी॥ वरदा मेरिना कार्या दिभुजा च तथा रावी॥ यतो यवीतीह स
स्पृष्टकवक्त्रश्चतुर्भुजः॥ अक्षं स्वचं स्ववेदं भक्तं रिकोचं प्रजापतिः॥ अक्षं अक्षमालां कुंदि
का कर्मदत्तु॥ अक्षं सत्तु धराः सपी कुंदि का एव भूषणाः॥ एकभोगास्त्रिभोगावा सर्वकार्या
श्च भीषणाः॥ वल्लक्षणमुक्तं॥ ग्रहाणां दक्षिणार्धे न्यसेत्त्रयधिदेवताः॥ अथाविनायका
दिलक्षणाणि॥ वनर्भुजस्त्रिनेत्रश्च कर्तव्योत्रगतावनः॥ नागयज्ञाय वीतश्च शशांक
हृतशेखरः॥ दशदेवकं रक्षाक्षिणी ये वाक्षरुत्तकं॥ तृतीये पुरश्चंदपाच्चतुर्थे मोदकं तथा
॥ शक्तिवाणजयाश्लेषं च कंच वदक्षिणी॥ चंद्रविंशमधोचामेखटमूर्ध्वे कपालकं॥ सुकंदकं रान
चाविभाणां सिंहारुहो रुदिभुजा॥ एषा देवी सप्तदिशादगीहगतिहारिणी॥ धावद्विण एव

स्थो ध्वजधारी समीरणः॥ वरदानकरो ध्वजवर्णः कार्या विजयनता॥ नीलोत्पलाभंगगनं न
णी वरधा विच॥ चंद्रार्कहस्तं कर्तव्यं दिभुजं सोम्यखंडितं॥ दिभुजो सोम्यवस्त्रो कर्तव्यो रूपसं
युतो॥ तपोरोषधयः कार्या दिव्यादक्षिणहस्तयोः वामयोः सस्तु को कार्यादक्षिणी यो तथा दि
जा॥ एकस्पदक्षिणार्धे वा मेवास्पचपादव॥ नारीसुगं प्रकर्तव्यं सुरूपं चारुदर्शनं॥ रत्न
भांडकरे कार्या चंद्रशुक्ला वरे तथा॥ अमलोकपालरूपाणि॥ तत्रेदाम्नीयमग्ररूपाणि पृथि
प्रत्यधिदेवतोत्पात्तानि॥ खड्गचर्मधरावासी निर्गुणैर्न रवाहनः॥ उर्ध्वे केतो विरूपाक्षक
रालः कालिकाप्रियः॥ नागपाशधरो रक्तभूषणः पद्मिनीपानिः॥ वरुणांबुपानिः खर्णवर्ण
मरुकेवाहनः॥ वायुर्विनायकादिपंचकेतुः सोमो ग्रहेषु अनंतः प्रत्यधिदेवतासु विनाय
कादिस्थापनं गृहेभ्य उन्नतं रति सप्रदाम्॥ दक्षिणपार्श्वे मवायव्योत्तरपार्श्वे सुप्रथाकं मुनि
त्यनेराडु मेददिने शानोत्तरस्थापयाक्रमं॥ गणेशदुर्गावासुश्रावके लोअदक्षिणे॥ आकाशमग्निने

रान
३६

चेतिपंचेतास्यापयेदुधशनिवचनानुसारं योति भराः रूपनारायणश्चप्राप्रकारमाह। या
सवल्क्यः पयावर्णप्रदेयानिवा सोसिक् सुमानिच ॥ गंधर्ववल्क्यमश्वेवधपोदे यो नशुगुलु
॥ मास्ये श्रीदोनसुरभिरुपरिपादिनानकं ॥ शोभनेस्यापयेत्यासः फलपुष्पसमन्विते
पेविशेषोहमाहोत्तांदे ॥ रवेः कुंदरुकेधपंशावीनस्तुघनाक्षनाः ॥ भीमेसुनरसेवैवभगर
चबुधेस्मते सिलरकंगरवेदपाशुके विल्यागुरुस्मते ॥ विल्यागुरुविल्वफलनिर्घोमहितम
गुरु मंदवारेनानेश्वरामलाक्षारहवेकेतुभ्यश्चादिवाकरयुजा हितापयेदत्तचंदने चंदेचभा
सर्ववैवासिनवर्णप्रदायपेयनकुं कुमेनचपुक्तेचंदने जीवसोम्ययो अशुंसापिकस्तर्पाण्डके
त्वर्कजेष्टव ॥ अंगदेवतानांतु पुष्पाणि सितवर्णानि चंदने च विलेपने ॥ एतेषां गुग्गुलु र्पोनेवे
घुंघनपायसं ॥ या सा सित नीतिसेप्रदायः ग्रहवलीनाह भुगुडोदनं वेदं द्यालोमायश्चतपापसे
॥ अंगारकायसेपावेत्तथायक्षीरघटिकेश्व्यादनंतुजीवायसुक्रायक्षोदनं शनेश्चरायसशरआजेमो
गुग्गुलुमंदवारेतुलाक्षारालोश्चकेतवे ॥ कुलुरुकं शलु कौनिर्यो संसर्जः शालः सिलरकं सिलारति मध्यदेशे प्रसिद्धं

स
भ्यां
राम
३६

सं३

शुक्लार

संचराहवे ॥ चित्रोदनं च केतुं भ्य सर्वभक्ष्यैरथार्चयेत् ॥ अत्र सर्वभक्ष्यैरथार्चयेत् ॥ दक्षादि
देवमिनिदामोदरुद्धरः ॥ सेयाद्योगोधमर्षणसाधितो घागुख्यइत्यादि ॥ सरवातेडलमसूरान्न
मिनीरुपुनारयणः ॥ रुशरेतिलनेडलमुद्रसाधितं ॥ चित्रोदने ॥ तिलनेडुं मिश्रं स्पादजाक्षीरं तु शोणि
ने ॥ कणनासागहीने स्पादेति चित्रोदनं स्मृतमिनि ॥ दामोदरः ॥ या सवल्क्यः ॥ भाक्तितोवायथालाभेस
त्तस्याविधिपूर्वके ॥ एतयनेतोग्रहनेना ॥ लैभैसकलेपले ॥ यन्पृथ्वीचंद्रोदयादीवर्णरूपगुणैरुक्तान्
व्याख्यावाहयेत्तानुरनिवचनात् ॥ अंभरादित्यमावर्हयामि ॥ अंभुवः ॥ अंआदित्यमावाहयामि ॥ अं
आदित्यमावाहयामि ॥ अंभुवः स्वरादित्यमिभक्तसमस्त्याहनीभिरावाह ॥ भगवन्नादित्यनसत्राधि
पनेकारपयगोत्रकालिगरे श्रीश्वरज्ञपापुष्पोपमागसुतेदिभुजपञ्चापेह तसिहृवर्ण माल्यावरा
नुलेपनवल्क्यमापीन्यरवचिनसर्वांगभरभास्वनेजोनि भोजिलोकप्रकाशकनि देवतामयमत्तेनम
त्तेमन्मद्रुणध्वजपताकोपशोभितेन ससाश्वरथवाहनेन मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वन्नागछात्रिरुद्राभ्योम

उ३६

दान
३७

हेत्यादिविशेषणैरपि युक्तान्यहानावाहयेति नित्यमलं विमरूपकार्यं॥ वासनयेथे आचार्याभ्युत्थ
अथहाचनफलं ततः॥ समिदाज्यचरुणैर्वित्तहोमफलं ततः॥ ब्रह्मचर्यं भगवत्पापोवाचनं स्पष्टं
यत् लोकपालगणे राधा सुत्रया अंगदेवताः॥ ता सोमपफलं तद्वद्वल्ली याज्ञलपूर्वकं॥ ततस्तेभ्यो
यथाशक्तैर्दानव्यादक्षिणाततरति॥ इति ग्रहप्रज्ञाविधिः॥ अथ पुराणाहवाचनं॥ ॥ त्रिकोडमेतत्
॥ गर्भाधानादिसंस्कारेधिष्ठापत्तं क्रतुघृष्टि॥ बहिःप्रादुर्गकार्यकर्महोस्वस्तिवाचनं॥ व्यासः स
रूपगंधसुध्याद्यैर्ब्राह्मणास्वास्तीवाचयेत्॥ धर्मकर्मणि सांगत्ये स प्राप्ते नृनदर्शनरति॥ एतपरि
शिष्टे॥ स्वास्तीवाचनमर्द्धिपत्तं पुनर्कर्मण आद्येतत्॥ दुर्गात् आश्वलायनं वैदिकेनो त्रिकेवादीनन
पुराणाहरष्यतरति॥ तच्च रूपनामयणीयेदत्तं॥ ॥ त्रीनधिकान् ब्राह्मणान् भोजयित्वा दधुखान् रण
मेवैरमवस्थादिभिः परितोष्य पुराणाहं भवेतोब्रुवन्ति त्रिब्राह्मणान् यजमानः प्राधुरवास्त्रिः श्रावये
त्॥ ततो ब्राह्मणाः पुराणाहं पुराणाहरानि विब्रूयन्तः स्वास्ति भवेतोब्रुवन्ति त्रिः श्रावयेत्॥ ॐ स्वास्ति र

1

ने

निर्वैर्युः॥ ततः कृद्भिं भवेतोब्रुवन्ति त्रिः श्रावयेत्॥ कथ्यतामिति त्रिः श्रावयेत्॥ एतच्च ब्राह्मणानने
नपरिविष्य पुराणाहं स्वस्ति कृदिति त्योकारपूर्व त्रिः श्रावयेत्॥ त्रिकेवादीनां बोधा
यै नोक्तं यमं पुराणाहवाचनं देवब्राह्मणस्य विधीयते॥ एतदेवानीरोंकारं कुर्यात्तदा त्रिपदैरयमोति
ति॥ ब्रह्मचर्यस्य परिशिष्टेत्॥ अवा निहत्तं जानुमंडलः कमलमुकुलसहस्रमंजलि शिरस्या धामदक्षि
णेन पाणीनामुवर्णैर्घर्णकलशधारयित्वा दीर्घनागान् बोधायनी रयस्त्रीणी विस्तृपदानि च तेनायुः
प्रमाणेन पुराणाहं दीर्घमायुर्लक्ष्मीवा आपः संतु सोमनस्पमस्तु अक्षतं चारिच्छं वास्तु गेधाः पा
नुः सुमंगल्ये वास्तुः पुण्याणी पातु सुश्रियमस्तु अक्षताः पातु आयुष्यमस्तु तं वला निपातु ऐश्वर्यमस्तु
दक्षिणा पातु आरोग्यमस्तु दीर्घमायुः शोभिः पुष्टिस्तु यैः श्रीयशो विद्याविनयो विने बद्ध पुत्रं चायु
ष्यं वास्तु॥ पुरुषा सर्ववैद्यज्ञा क्रियाकरणकर्मीरं भाः शुभाः शोभनाः प्रवर्तनेन महामोंकारमादिक
त्वाङ्गपुत्रः सामाजीवचनवद्भूमि मने समनुत्तानं भवद्देरनुत्तानं पुराणाहवाचनमप्येवाक्यमो॥ इति धौदा

दान-
३२

देवी

कुर्वीत यत्कारी स्यात् पुण्याह एव कु रते तानीवा एतानी यमन सत्राणि या म्येव देवन सत्राणि
नेषु कुर्वीत यत्कारी स्यात् पुण्याह एव कु रते पुण्याहं भवंतो ब्रुवंतु ॐ पुण्याहं स्वस्त्यै वास
सुप्रब्रुवा महे आदि स्य उद यनीयः स्वास्ती नरं दोषः अवाः स्वस्ति० अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः
चतस्रो दारतरा प्रविष्टाः ते यज्ञे पातुरजसः परस्तात् संसंवसरेण ममृतं स्वास्ती स्वास्ती भवंतो
ब्रुवंतु आयुष्मते स्वास्ती कथ्या मस्तोमः सवामिदिमु धूयामी ति कथ्या स्महे येनम सोप स
धमि त्वं देव मित्र धेयं नो अस्तु भन्त राधान हविषा वदेयं तः त्रानं जीवे शरदः सवीराः त्रीणि
त्रीणि वै देवाना मद्भानि त्रीणि सं दासी त्रीणि सवनानि त्रयस्मै लोकाः कथ्या मेव तदीर्य ए
खलो के सुपति निष्ठति ॥ कश्चि भवंतो ब्रुवंतु कथ्यतां श्रिये जात श्रिय एवैनं यास्मि न यस्मा राम
भ्यस्तमस्तुर्वमेतद मुंच लोका मीदमस्तु सर्वं तन्नो न सत्रमभिर्जा दिनेत्यग्निं प्रदधात्वहणी ३२
यमानं ॥ अहेवु भिय सत्रं मे गोपाय ॥ यमवयस्त्री यी विदा विदुः कवः सामानि पजरे विसाहि

तो रति आसा र्थ्यं

श्रीरमता सतां श्रीरस्तिति भवंतो ब्रुवंतु अस्तु श्रीः पुण्याह वाचन समधिरस्तु भगवान्मजापति
ः श्री यतो ॥ रति पुण्याह वाचनं ॥ ततो नीराजन मभिषेकं च पथाणा खंकारयेदिति पुण्याह वा
चने वादि मध्यांते प्रकाये ॥ आदावेते च मध्ये च कुर्याद्वा स्तुण वाचनमिति ब्रुवता न ततो स्मिन्क
र्म रापमुक्त गोत्रममुकप्रवर ममुकशर्माणंगुरुं लोचं स्वाकस्वेदिनो दोषैर्वकुंडे होमं क
र्तुं कालिकेन त्वामहं हणे ॥ रज्वेदः पद्मपत्रा सागा यत्रः सोमदेवता अग्निगोत्रस्तु विप्रैर्द्रु क्रत्वक्
त्वं मेमस्वे भवेति प्रत्येकं चणुयात् सर्वत्र प्रथमं ब्राह्मणः ततो होतुरिति क्रमः यतो स्मृत्येव प्रानिष
चनं यजुर्वेदिनो दाक्षिणे कातरं शिष्यस्तु वेदस्त्रेष्टु भो विसु देवतः करपु ययस्तु विप्रैर्द्रु क्रत्वक्
मेमस्वे भवेति सामगो दो पाश्विमे ॥ सामवेदस्तु पिगा तो जागतः शक्रदेवतः भारद्वाजस्तु वि
प्रैर्द्रु क्रत्वक् मेमस्वे भवेति ॥ अथ वीणा वृत्तरः रहने जोषुर्ववेदो नुष्टु भो रुद्रदेवतः वैशंपायन
विप्रैर्द्रु क्रत्वक् मेमस्वे भवेति ततो जा पकानां तेषां विनिकल्पित रोचता रीति रूपना एषणादपः

दान
४०

इतन्मते द्यौरुत्तिजश्च त्वारोनापकागुरुश्चेति त्रयोदश। अद्यौरुत्तिजो द्यौर्नापकागुरुश्चेति स
सरशवा। अद्यौरुत्तिजश्च त्वारोनापकाश्च त्वारोदारपालकागुरुश्चेति वा सप्तदश। एवं वर्णा
नंतरंतक्रमेणैवाचार्यादीनां तद्व्याख्यानमभ्युपकुर्वन् हेमाद्रौ संप्रत्यमभ्युपकेण सुत्तिजं
कर्मकारयेत्। अस्यांकारयेत्कर्मकीं त्विषेनैव पुन्यतरतिवचनात्। ततो यदावभ्रान्तिमं
त्रेण येन वसोवली राजादानं वैशे महाबलं तेन त्वामभिवभ्रांमि रक्षे मावलमाचलेत्यनेन व
पीतसत्रेयजमानतत्पत्नीगुर्वतिहारपालादेहस्तेरत्नार्थवभ्रंतिमध्यदेशे। नतो गोपीदिषोऽ
रात्रास्मादृते सत्त्वमात्तु श्रीश्चलसीर्धतिर्मधा स्वाहा प्रज्ञा सरस्वती नीव सोर्ध रादेवताश्च सं
पत्य सपिंडमपिंडं वा हविश्चाहं कृणाम्॥ तत्र रूपनारायणीया विरोषः। अग्नौ कुरणमर्घ्यं वावा
हनं चावने जनेन पिंडं दद्यात् प्रकुर्वीतापिंडी नो निवर्तते॥ तथा पिंडं निवी परहितं पत्रा इति धी
पते। स्वधावाचनलोपोऽस्मिन् विकीरस्तु लुप्यते। अक्षप्यदाक्षिणा त्वासीसो मनस्पं यथा स्थितमि

राम
४०

॥ यथा नो जनेन ॥ यथा नो जनेन ॥

ति। तत्र सोऽप्यप्रयोगः सत्यवसु संज्ञका विश्वेदेवाः॥ ॐ भर्भुवः स्वः रदं वः पाद्ये। एवं सर्व
त्रयाद्यो मातृपितामही प्रपितामहः॥ नो दीमुख्यः भर्भुवः स्वः रदं वः पाद्ये। पितृपितामह प्रपिता
महानो दीमुख्यः भर्भुवः स्वः रदं वः पाद्ये। मातामह प्रमातामह ह ह प्रमातामहानो दीमुख्यः सप
त्नीका भर्भुवः स्वः रदं वः पाद्ये। आवमने सत्यवसु संज्ञकानो विश्वेया देवानो भर्भुवः रदमास
ने सुखासने॥ नो दीश्चादेतणोऽक्रियेतां॥ अतथा प्राप्नुतां भवंतो। प्राप्तुवाक् मातृपितामही प्रपिता
मही नो नो दीमुख्यः भर्भुवः स्वः रदमासने सुखासने। नो दीश्चादेतणोऽक्रियेतां॥ अतथा प्राप्नु
तां भवंतो। प्राप्तुवाक् पितृपितामह प्रपितामहानो नो दीमुख्यः भर्भुवः स्वः रदमासने। सु
खासने। नो दीश्चादेतणोऽक्रियेतां॥ अतथा प्राप्नुतां भवंतो। प्राप्तुवाक् मातामह प्रमातामह ह ह प्र
मातामहानो नो दीमुख्यः सपत्नीकानो भर्भुवः स्वः रदमासने सुखासने। नो दीश्चादेतणोऽक्रिये
तां भवंतो। प्राप्तुवाक् ततो म धारिषाहं सत्यवसु संज्ञके विश्वेया देवा यः

यः

मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नान्दीमुखीभ्यः रदंगन्वाधर्बने संपद्यतां ह्रिः १

दान
४१

दंगं धा धर्बने स्वाहा संपद्यतां ह्रिः ॥ मातामहप्रमातामहहृदप्रमातामहेभ्यो नान्दीमुखीभ्यः स
 षड्भ्यो रदंगं धा धर्बने स्वाहा संपद्यतां ह्रिः ॥ नतः परिवेषेण रुखागापयाप्रोत्पद्यितीते
 धात्रीमिति पात्रमालभ्य सत्यवसुसंसेकेभ्यो विष्णो देवेभ्यो पुग्मब्राह्मणभोजनं पर्याप्तमन्नं
 ममनरूपेण स्वाहा संपद्यतां ह्रिः ॥ मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नान्दीमुखीभ्यः पुग्मब्रा
 ह्मणभोजनं पर्याप्तमन्नं ममनरूपेण स्वाहा संपद्यतां ह्रिः ॥ पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो
 नान्दीमुखीभ्यः पुग्मब्राह्मणभोजनं पर्याप्तमन्नं ममनरूपेण स्वाहा संपद्यतां ह्रिः ॥ मातामहप्रमा
 तामहहृदप्रमातामहेभ्यो नान्दीमुखीभ्यः सयत्नीकेभ्यो पुग्मब्राह्मणभोजनं पर्याप्तमन्नं ममन
 रूपेण स्वाहा संपद्यतां ह्रिः ॥ स्वासीनैश्चैरुदश्रुवाहत्यादिपाठः ॥ अनेन नान्दीप्रार्थनं कर्मोद्दे
 वताः प्रीयतां ह्रिः ॥ पुरुषस्तुतिस्तथा ॥ नान्दीप्रार्थनं संपन्नं सुमोक्षितं मुक्तं ॥ त्री
 वा आपः सन्तु सोमनस्यमस्तु ॥ अक्षतं चारिष्टवास्तु ॥ नान्दीमुख्यामातरः प्रीयतां नान्दीमुखी

सम
४१

र सपत्नीकाः

स्वाः पितरः पितामहाः प्रपितामहाः प्रीयतां नान्दीमुख्यामातामहाः प्रमातामहाहृदप्रमा
 तामहाः प्रीयतां ॥ नतीगोत्रं नो वर्धतां ॥ वर्धतामिस्तु कृदात्तारो नो भिवर्धतां वेदाः संततिरेव
 चे ॥ अश्वत्थो मायगमदुःखदयेष्वनोक्तः ॥ अनेन नो वर्धतां भवेदनिधिं श्रुत्वा भूमिं पावितार
 अन्नं संतु माचया वैष्णवं तेने संप्राप्य विप्रैर्दीप्तारो नो भिवर्धतां वेदाः संततिरेव च ॥ अश्व
 चवो मायगमदुःखदयेष्वनोक्तः ॥ अनेन चो वर्धतां भवेदनिधिं श्रुत्वा भूमिं पावितार श्रुत्वा स
 त्माचया विष्णुं कृत्वा नो भिवर्धतां मातृपितामहादीनां रत्नां विष्णुदेवाः प्रीयतां
 भित्तिरेव वा पितृवा नो वर्धतां मातृपितामहादीनां रत्नां विष्णुदेवाः प्रीयतां
 यवास्तु प्रजापतिः ॥ पतोत्सवा देववर्चसि स्वाहा रो भविष्यात् ॥ वास्तु प्रजापतिः ॥ सव
 हारो भविष्यात् ॥ नान्दीमुख्यामातामहाः प्रमातामहाहृदप्रमातामहाः प्रीयतां नान्दीमुखीभ्यः
 सयत्नीकेभ्यो पुग्मब्राह्मणभोजनं पर्याप्तमन्नं ममनरूपेण स्वाहा संपद्यतां ह्रिः ॥

लिख

वास्तुप्रदानं नन्तरमाहारार्पणं मत्स्यपुराणे ततो वृत्तादिभिः प्रोक्तम् ॥
 वास्तुप्रत्येकं यो बलिः ॥ प्रातरोपवेश्च देवानो नृनेतव भविष्यति वास्तुप्रशमनं

यस्यैवाहो भविष्यति ३

राज-
४२

त्वावर्त्तिसमन्ताच्चतुरसंख्यामष्टाष्टकोष्टकपदोचकोणसंज्ञां॥ तस्यांचतुष्यदसमावर्त्तितमध्य
कोष्टकसंज्ञानुसाधकवरेण समर्चनीयशान्तिआदि॥ अत्रमयोगः॥ मंडपानि कैसीभागेहसमावे
दिहत्वा॥ नस्यांतस्यापिनेवस्त्रिंशत्सुवर्णादिशालाकयानवरेखाः प्राक्पश्चिमायानवचद
क्षिणोद्गगयताः॥ हत्वा मध्यकोष्टचतुष्यमेकीहृत्य प्राग्विकोणोत्तरेखां सुपदे सुसुतंदघात
नथावचतुर्विंशतिरुपदानिसंपद्यते॥ अथकालादिसेकीर्त्यप्राग्विसितस्यामुककर्मणः सा
गतासीद्यथैवास्तुपञ्चोकरिष्यरतिसेकस्यवास्तुमंडलस्याग्नेयादिष्टकोणेपुशंकुचतुष्टयं॥ वि
ज्ञानुभूतलेनागालोकपालाश्च सर्वतः॥ मंडपेनाचरतिष्टुभासुर्वलकराः सदेतिमंत्रेण निरुवाय
अग्निभ्योप्यसर्वभ्योपेवान्येनासमाश्रिताः॥ तेभ्योवलिप्रयच्छामिपुण्यमोदनमुतमं॥ नेर्कत्या
धिपानिश्चैवनेर्कत्यापेवरासताः॥ वलिनेभ्यः प्रयच्छामि सवैरहं नुमेज्जितं॥ अनमोवापुस्तो
भ्योपेवान्येनासमाश्रिताः॥ वलिनेभ्यः प्रयच्छामि पुण्यमोदनमुतमं॥ इहभ्यश्चैव सर्वभ्योपिवा

राज
४२

म न्येतानासमाश्रिताः॥ वलिनेभ्यः प्रयच्छामि रहं नु सततोत्तुवारतिमंत्रैः शंकुपाश्वेययाक्रमेमा
पभक्तबलीनदत्वाशान्तिर्यशोवतीकान्तिर्विशालाप्रारणवादिनी॥ सनीसुमनानेदासुभद्रारनिनू
वमागयतेरेखादेवताः पूजापेत्वाहिरण्यसुप्रभालक्ष्मीर्विभर्तन्विमलाप्रेया॥ जयाकारद्वि
शोकारतिनेवदक्षिणोत्तरायनरेखादेवताश्च संप्रत्यमध्यसमस्तव्यादृतिभिर्वास्तुपुरुषभा
वायवास्तोप्यनेरतिमंत्रेण संप्रत्यवलिचंदत्वा मध्यपदचतुष्टयेवास्तोर्ददयेन्न ह्येणमावास्त
पूजापेत्वा अंभ्रलणेनमोवलि समर्चयामि तिपाषाणसादिवलिदघात॥ ततः पूर्वपदद्वयेदक्षि
मः ४ णस्तनअर्पमोर्वा दक्षिणपदद्वयेजतरदक्षिणभागेविधत्स्वते॥ पश्चिमपदद्वयेजतरवामभागे
मित्राय॥ वामस्तनेष्ट्वीधरायनमरत्युकपदद्वयआग्नेयकोणसंज्ञादिधाहृतपदेनार्यद
क्षिणहस्तेमावेवापदक्षिणाईसावेत्रेच एवंनेर्कत्यपदपूर्वादिदक्षिणयोर्विबुधाधिपाम॥ त
त्पश्चिमाईमेजयंताम॥ वायव्यपदद्वयदक्षिणाईवामहस्तेराजयश्मणे॥ उत्तराईक्षिरासीक्षिति

६९

रह्यचरशानपरा
उत्तरदिशेऽरि
परादिगाई

दान- ४४

निधायानरे ॥ इति वास्तुज्ञा ॥ मास्ते ॥ उपोषितास्ततः सर्वैरुत्तेवमधिवासनमिति
 ॥ याने ॥ उपवासो भवेदेवमशक्तो नक्तमिष्यते-स यो अधिवासने वाथक यो यो विकलोनर इति
 ॥ अधिवासने च ॥ शुक्लवेषः सपत्नीकः सकृत्त्विको यज्ञमानः पूर्णकलशो गृहीत्वा भद्रं कर्णे नि
 रित्वादिमंत्रघोषणमंत्रप्रदानादीनीत्युपश्रितमदारेण मविदपदेशकालादिस्मृत्वा करिष्यमा
 ये तत्कर्मगत पात्रं उपदेवतास्थापनादिकरिष्यइति संकल्प्य गणयति संख्यमेव योतः सर्वतः
 सर्वधान्विकीरेत् ॥ तत्रमेवाः ॥ मन्त्रं संस्थितं भक्तस्थानमाश्रित्य सर्वदा ॥ स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं
 यत्र स्थे तत्र गच्छत् ॥ अपक्रामंतु भक्ता निषिद्धावाः सर्वे नोदिशुः ॥ सर्वेषामविरोधेन वस्तुकर्मस
 मारभरानि ॥ ततः कुशैः पंचगव्येन सर्वत्रापो हि दीति त्वेन मोक्षयत् ॥ ततः स्वास्तीनरानिमेव पठेत् राम
 ॥ अथ दारपज्ञा ॥ पूर्वदारे दारश्चिमेनमः उपदेहस्ये अथः स्तभयोः पृथ्वेनायकपार्दिनः कलश ४४
 द्वयः दारे दारश्चिमेनमः उपदेहस्ये अथः स्तभयोः पृथ्वेनायकपार्दिनः कलश ४४
 गोदाये कृत्वा येरतिपश्चिम ६ ति अथः वामदक्षिणस्ते भयोरिति शायस्कन्दायनमः दार
 स्थितकलेशद्वये गंगोये यमुनाये दक्षिणदारे च

राम
४४
क्षिपेत्कुशैः

ताये उत्तरे दारश्चिमे उपदेहस्ये अथः स्तभयोर्महाकालाय भंगेणेनमः कलेशद्वये वाणये वेत्ते ॥ इ
 ति दारपज्ञा ॥ ततः बहिर्हस्तमात्रे च तोरणमाश्रित्य यो मुहुरनामकं सुशी भजनामकं वा शंखांकिन
 मात्रे मील इति मंत्रेण न्यस्य संख्यं यराङ्कुरहस्यतीतत्रन्य सत्सप्तमे च तत्रैकः कलशः स्थाप्यः त
 त्रमहीयो रिति भूमिप्रार्थना ॥ अथ यः सामिति पत्रसेपः आकलशो धिनी कलत्रा निधानं रममगरी
 इ ति जलपरणे गंधद्वारामिति गंधप्रक्षेपेत् ॥ याओषधी रिति सर्वोषधीः ॥ कांशकांशदिनिवृत्तौ
 अश्वत्थे वरानि पंचपत्रवान् ॥ स्थानाष्टयि वीति सप्तमरः ॥ पांशुलिनी रिति फलं ॥ सहिरला निरुत्तरी
 हिरण्य रूपरति हिरण्यं सुवा सुवा सा रति वत्सादिना वेष्टयेत् ॥ पूर्णादधी निधान्य पूर्णयान सुपरिति
 दध्यते ॥ तत्र भवा वाहनं पञ्जने ॥ तनोदक्षिणे ओं सुव रं ससं वा सुभद्रं विकटं वा च कांकिने तोरणं रवे
 त्वांजेत्वेति निधाय चंदनादिवर्चनं कृत्वा सूर्यमंगारकं च तत्र न्यसेत् ॥ ततः पूर्ववत् कलशं स्थापये
 त्वा तत्र धरामाधायाचयेत् ॥ ततः पश्चिमे द्वा द्वयोः द्वारे वा सुकर्म सुभीमं वागदो किने तोरणं अग्रआपा

निघ- ४
५५

शान-
४५

हीनिन्यास्पचंदनादीनाचर्वितं सुकं वधं च तत्र न्यसेत् ॥ ततः पूर्ववत् कलशं स्थापयित्वा तत्र वाक्स्थया
वाहनं यजनादि ॥ तत उतरे नै य र्धमाश्वत्थं पालाशं वा सुहावं सुप्रभं वा पद्मोकिंतं तोरणं जो नो देवी
रिति निधाय परित्तं कृत्वा सोमेकं तु शानि वनत्रयं न्यसेत् ॥ ततः कलशं स्थापयित्वा तत्र विमिश्रा वाहन
यजनादि ॥ ततः पूर्वद्वारं ग्राह्याय मेकलशं दण्डं ध्यासादिपुके पूर्ववत् स्थापयेत् ॥ यथा वनकलशं दण्डे
न्यस्थापयेत् ॥ तत्र पूर्वदिशि नृविदिना यत्विजो दावेकं वा शानि सकृत्तपार्थत्वेन त्वायं हवणं रतिप्रत्येकं
कृत्वेदं यथा यत्राश रतिवत्त्वाग्निमीलरत्पादिना पूजयेत् ॥ तत एव हि सवीमरसिद्धमाध्यायं रति
सुतो वज्रधरो मरेशः संवीजमानो मरसांगणरसाध्वं रंजो भूगवन्नमस्ते ॥ ओरं द्रहागच्छे हति ये
नीदं सो गे स परिवारे सासधं सशार्किके दारकलशे आवात्य ॥ तत्रोरमिद्रामिनी पूजयित्वा सुः शिगान
रतिपीतो को पीते च ध्वजे समुद्रयेत् ॥ तत यथा वनस्थं पोतवर्णं सहस्राक्षं दक्षिणवा महस्य वज्रो
त्यलामिद्रं ध्यात्वा रं द्रः सुरपतिं श्रेष्ठो वज्रहस्तो महाबलः ॥ शतयसाधिपो देवतु सै नित्यं ततो नमः

पती २

राध
४५

रतिनत्वारं दाय सांगा य स परिवारा य सा सुधाय सशार्किका येन माय भक्तवर्त्त समर्पयामीनि
वर्त्तिदधान ॥ तत आचम्याग्नेयकोणे गत्वा पूर्ववत् कलशं स्थापयित्वा तत्र खंडरीकममने च सेप
त्य एव हि सवीमरहव्यवाहमुनिप्रवर्धं रभितो भिज्जु एते जीवना लोका गणेन साई ममाध्वरपा
हिकवेन मत्ते ॥ ओ अमेरहागच्छे हति ये नी सांगादिकलशे आवात्य त्रुजो अग्नेत्यग्निं संप्रत्य
अग्निं हतमीति रक्तोपनाकारं कथ्यं चोष्टयेत् ॥ ततः श्रीगि स्थिरं कं दार्दीणवामकरधृतशार्किक
मेरुतुं यज्ञोपवीतं नमस्ते ध्यात्वाग्नेयः पुरुषो रक्तः सर्वदेवमयो व्यपः धमकेतुरजो ध्यासासंसे
चे नित्यं नमोनमः रतिनत्वा अग्ने सांगामे त्यादे एते माय भक्तवर्त्त समर्पयामीनि वर्त्तिदधान ॥
ततः कृत्वा च मनोदक्षिणे गत्वा मतिद्वारणास्वे पूर्ववत् कलशं स्थापयित्वा वा मनादीनां तत्राच
येत् ॥ ततो यत्पूर्वदिनो दावेकं वा दक्षिणद्वारे शानि सकृत्तपत्वेन त्रों वणरत्पाका कान एको म
सर्वदेवैः शुभो विष्णुदेवतः कावपपेय रुविमैद्रकृत्वेकं मे म विभवे नित्यं के संप्राप्ये पलो नै

मन्त्रे ३

हफ

नं २

दान
४६

५४

लेनिपजयेत्॥ नतएत्येहि वैवस्वतधर्मराज सर्वमिरेर्विनभर्मते॥ शुभाशुभानंदश्चामधीचाशि
वायनः पाहिमखिनमस्ते॥ भो मेहागछेहनिछेनि सोगादिंयममावाध्यमायसोमामीति संप्रज्य
रुद्रापनाकोरुद्रधनेचायं मोरित्यष्टयेत्॥ नतोमद्विषासुदेधतदेरपाशदक्षिणवामकरेभेज
नपर्वेनतुल्यंरुद्रमग्निसेमिलोचनेयमेध्यात्वा महामहिषमारुदेदंरुद्रं स्तं महाबलं आवाहयामि
यज्ञेस्मिन् यज्ञेयं प्रतीगस्तनामिति तत्त्वा सांगा यममायेते मापभक्तवर्ति समर्पयामीति वलिदद्या
त्॥ नत आवम्यनेर्कत्वा पर्ववत्कवरां स्थापयित्वा कुसुदगजंदुर्जं यंच संप्रज्य एत्येहि रसो गणना
मकसुं विशालवेतालपिशचाच संघेः ममाध्वरे पाहि पिशाचनापलोके श्वरस्ते भगवन् नमस्ते॥ भो नि
कृतेरहागछेहनिछेनि सोगा मावात्पा सुत्वं तमिति संप्रज्य नीलोपनाकोरुद्रं च मोसुगरे त्यष्टि
त्यनरारुदेरुद्रं स्तं नीलवर्णं महाबलं॥ महाकायं वक्राससमुने निर्कृतिं ध्यात्वा निर्कृतिं रवकु
हस्ते च सर्वलोकैकपावनं॥ आवाहयामि यज्ञे स्मिन् यज्ञेयं प्रतीगस्तनामिति तत्त्वा सांगा यमनिर्कृते यरते

राम
४६

मपभक्तवर्ति समर्पयामीति वलिदद्यात्॥ नत आवम्य पाश्चिमे प्रतीहारं शार्वं कलशो निधा
योजनदिगन्त्यस्त्वा र्वयेत्॥ नतं सामगावली लोकाविजं वा बलासामवेदं रुद्रं पिगादीनां गतं श
क्रदेवतः॥ भारद्वाजस्तु विभेदं रांति पाठे मखे कुर्वित् प्रार्थयित्वा आयाहीति प्रार्थयित्त एत्येहि
यादो गणवारिधी जांगयेन पर्सन्य सहासरोभिः॥ विद्याधरे द्वा मरीयमान पाहित्व मस्मान् भगव
न्मस्तु रत्युक्ता भो वरुणरहागछेहनिछेनि सोगा वरुणमावात्पतत्त्वा यामीति संप्रज्य येनो
पनाकोरुद्रं च मे वरुणो त्यष्टि त्यमकस्थं पाशहस्ते किरीटिनं येन वर्णं वरुणं ध्यात्वा पाश
हस्ते च वरुणं पादोपायानी मीश्वरं॥ आवाहयामि यज्ञे स्मिन् वरुणा यनमो नमरुत्तं नीलत्वा सांगा
यवरुणायै नं मापभक्तवर्ति समर्पयामीति वलिदद्यात्॥ नत उपस्थरपवाय यो पर्ववत्कलश
स्थापयित्वा पुष्टं तं सिद्धार्थं च तत्र प्रजपित्वा एत्येहि यज्ञे मम रसुणा यमगाधि रुद्रः सहासि
द्वसंघेः॥ प्राणाधियः कालकवः सहायगहाण प्रज्ञा भगवन् नमस्ते भो वायो रहागछेहनिछेनि सो

शमर

दान-
४७

श्रुतिगोप

गादिवायुमावात्पनववायवतत्पदनि संप्रत्यवायो शतामिनीधरापनाकां ध्वजे बोद्धि त्यमगरू
 वं चित्रावरधरं सुकाने चरध्वजधरे दक्षिणा वामहस्तं वायुं ध्यात्वा वायुमाकाशगोचरे पवनं वे
 गवद्गतिं आवाहयामि मत्तैस्मिन् पञ्चैयं प्रणीत्यतो ॥ अनाकारीमहोत्ताश्वपश्चाद्वृत्तिदि
 वि ॥ तस्मै पूज्याय गतो वायवे हं नमामि तदानीं तत्वासांगं मुञ्चेत्तमाश्वभक्तवर्त्तं समर्पयामीति वृत्ति
 दद्यात् नत आचम्योत्तरं प्रणीत्वा खं कलः पंखापमिता सर्वभोगं दीप ज्ञेयं स्पृष्ट्वा जपित्वा यववि
 दौ क्रत्विजं वा उतरद्वारां शान्तिं स्तुते जपायै त्वे नाहेत्वा यण्डनि तु त्विः शक्ते नोपर्ववे दोनुपभो
 ददेवनः वैशंपायनविश्वे दशगोनि पाठे मखे कुर्वेत्स्वा प्राप्य शनो देवीरिति पूजयेत् ॥ एत्थेहि
 पञ्चेश्वर मत्तैः स्तोत्रं धत्स्व नृक्षत्रगणेन साई ॥ सर्वोपधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण प्र
 जो भगवन्मम ॥ भासो मद्रागद्वेति सा गादि सामावा सनपं सोमेति संप्रसृतां प
 ताकां धत्तं वीप्यापसंति मत्तेन पुनपुष्यकविमानस्य कुंतलके प्रहृष्टसंशो भित्तं वरगदा

शाय-
७५

राम
४३

६२

धरदक्षिणा वामहस्ते मुकुटिनं महोदरं स्पृक्ष्य कायं हस्ते विग नेत्रं पीतविग्रहं त्रीवसखं वैमानस्यं
 कुबेरं ध्यात्वा सर्वनक्षत्रमध्येतु सोमो राजा ध्वजस्थितः ॥ तस्मै सोमाय देवाय नक्षत्रपते नमः रति
 नत्वा सांगाय सोमायैतं माषभक्तवर्त्तं समर्पयामीति वृत्तिं दद्यात् नत आचम्योत्तरं प्रणीत्वा
 खं कलः पंखापमिता सर्वभोगं दीप ज्ञेयं स्पृष्ट्वा जपित्वा यववि दौ क्रत्विजं वा उतरद्वारां
 शान्तिं स्तुते जपायै त्वे नाहेत्वा यण्डनि तु त्विः शक्ते नोपर्ववे दोनुपभो ददेवनः वैशंपायनवि
 श्वे दशगोनि पाठे मखे कुर्वेत्स्वा प्राप्य शनो देवीरिति पूजयेत् ॥ एत्थेहि पञ्चेश्वर मत्तैः
 स्तोत्रं धत्स्व नृक्षत्रगणेन साई ॥ सर्वोपधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण प्र जो भगवन्मम ॥
 भासो मद्रागद्वेति सा गादि सामावा सनपं सोमेति संप्रसृतां प ताकां धत्तं वीप्यापसंति मत्तेन
 पुनपुष्यकविमानस्य कुंतलके प्रहृष्टसंशो भित्तं वरगदा

६३

शन-
४८

अनेतरहागरेहनीचेनीसांगमनेतमावात्यायंगोरिनिसेपस्यमेधवर्णा^३वेतेवापताकाध्वनेचा
यंगोरित्युष्टित्यपनेतशयनासीनंफणासमकंमदिते॥पप्रज्ञावधुराध्वीरेक्षिणकरद्वय॥च
कंगदाधरोध्वीधोवामकरद्वयेनीलवर्णमनेतेभ्यावायोसावनंतरूपेणब्रह्मांडसचराचर॥पृथ
वसारयेभ्यर्भितस्तेनित्येनमोनमः॥इतिनत्तासांगामनेतायेतेमाषभक्तवर्तिंसमर्पयामीनिवर्त्ति
दद्यात्॥नतआचम्यनेर्कनपश्चिमुपोर्मध्येगत्वाएखेदिसर्वाधिपतिसुंद्रलोकेनसाईपितदे
वताभिःसर्वस्यपातास्यामितप्रभावेद्विस्तीयाधुरंनःसतनेशिवायाभोवत्तानीहागरेहति
छेनीब्रह्माणमावात्यब्रह्मजज्ञानमिमीसेप्रच्युरक्तोपताकाध्वजंवच्रस्तज्ञानमृत्पुष्ट्य
वत्तुमुत्वंहेसारूढेअसमात्काकशमुषिधरोध्वीधादक्षिणकरद्वयंस्तवकमंडलुधरोध्वीधोवामक
रद्वयंमम्रलेतटिलंबोदरेरक्तवर्णंब्रह्माणंभ्यात्वापप्रपोर्नश्चतुर्हनिदैदायासःपित
हः॥यज्ञाध्यक्षः॥अतर्वक्तस्तस्मैमित्येनमोनमरतिनत्तासांगायब्रह्मणेएनेमाषभक्तवर्तिस

दीर्घानहता

पाणिनिवर्त्तिदद्यात्नेर्कस्यपश्चिमांतरालेअनेतवालिदानेईशानप्रचोतरालेब्रह्मवालिदानेचेतीर
पनारामणः॥नतआचम्यमंडपमध्येत्सुदंडरीदशहस्तोवित्तनःपंचहस्तदीर्घाहस्तविस्तीर्णा
महाध्वनःक्रिक्रिकापादिमुक्तंरंद्रस्यरस्जरातीत्याप्यः॥नत्रैधुलपूजनेचततोमेदपथोरज्ञातेभे
युसर्वेभ्योदेवेभ्योनमःवेःशुक्लंनरेभ्योनमः॥दृष्टुपन्नगोभ्योनमःरत्नंयते॥नतःमेडपा
इहिर्द्वर्वाभागेउपालिभमावपावैरपुत्रैलोक्येपाणिभक्तानिस्थावराणिचराणिच॥ब्रह्माविस्ती
वेःसाईरस्तांनुर्वैतुंमहान्विताःब्रह्माविस्त्वत्तुद्वयसेवयालोगणैःसहः॥इतिमेदयेसर्वेप्रतुर
दागोसिसर्वतश्नीयावित्तात्रैलोक्येभ्यःस्थावरैभ्योभूतेभ्योनमस्त्रैलोक्येभ्यश्चरेभ्योभूतेभ्यो
नमः॥ब्रह्मणोविस्त्वैरीवापदेवेभ्योदानवेभ्योगंधर्वेभ्योराससेभ्यःपन्नगैभ्यःकृषिभ्योनम्ये
भ्योगोभ्योदेवमातरभ्योनमरतिप्रत्येकंसेपस्यभजोमाषभक्तवर्त्तिदद्यात्॥नतोयज्ञमानःसर्वैर्क
लिभिःसहप्राग्वरेणमेदयेप्रविश्यदाक्षिण्यारपश्चिमभागेउपावैरपुर्वीदयोपयाविहितंकमंडलुस

तागिमे॥देवदानवगंधर्वाधिराक्षसपन्नगाः॥अथमोनयोगोदेवमातरएव
सर्वेप्रमाध्वरेरहाउपवन्तु॥

रा. न
४२

कुण्ड

स

मिनिवदेत् ॥ ततो मीस्थापने ॥ यानि एकेकं कलशः स्थाप्य ॥ त्विभिरीति केचित् शुक्लास्था
प्येत्यन्ये ततो गुरुयज्ञमाना ॥ त्वितो यद्वैद्यो सर्वतो भद्रमेतल देवताः स्थापयेदिति निषिक्तम
हचरणः ॥ यथा ॥ ॥ अथेत्यादि मंत्रल देवता स्थापने करिष्यरति संकल्प्य स्थापयेत् ॥ तत्र
मध्ये श्रृंगानां ॥ ब्रह्मजज्ञानं गोतमो वा मदेवो ब्रह्मा विष्टुष्टु वान् स्थापने पूजने विधीयते ॥ य
वस्तु तत्र ॥ ब्रह्मजज्ञानं ॥ तत उदीचीमारभ्य वायवी पर्यंतं कुवेरादीन्वा ॥ तान् अष्टौ लोकपाला
न् तत्राप्यायस्व गोतमः सोमो गायत्री ॐ आप्यायस्व ॥ अभित्वा जीर्णः सुनः शीघ्रं ज्ञानो
जगती अभित्वा देव सविनः रंद्रवो मधुच्छंदा रंद्रो गायत्री ॥ ॐ रंद्रवो विष्वतः अग्नीं कारवा मेधा
नीमीरमिगी यत्री ॐ अग्नीं हूतं वणी महं यमाय सोमं यमो यमो नुष्टु यमाय सोमं मोषुरगो घो
रं कयवो न रं निगी यत्री ॐ मोषुणः नत्वा मां मिश्रुनः त्रापो वरुणा स्त्रिष्टुष्टु तत्वा यामि वापो
ज्ञानं गोतमो वा मदेवो वापुर्नुष्टुष्टु वा यो ज्ञानं वापुसो मम ध्ये हो वस्तु ॥ अथ अत्र मेत्रो वरुणा वासिष्ठो

वा ५

राम

४२

वसवेरंतरदेवाः

वसवस्त्रिष्टुष्टु ममा अत्र सोमे ज्ञान मध्ये एकादश रुद्रान् आरुद्रासः शुवाश्व एकादश रुद्रा
जगती ॐ आरुद्रासः ईशानेद्र मध्ये द्वादशादित्यान् ॥ तान् लुसां मदीमत्पो द्वादशादित्या गाय
त्री ॐ तान् लुसां त्रैयान् रंद्राग्नि मध्ये ध्वीनो ॥ अश्विना राहु गणो गोतमो अश्विना वरुणा ॥ ३
आश्विना वतीः अग्नी मम मध्ये विष्णु देवान् सपैतृ कान् ॥ मासो मधुच्छंदा विष्णु देवा गायत्री
ॐ ॐ मासः यमानी कृति मध्ये सप्त यज्ञान् ॥ अभित्वा वा मदेवः सप्त मुखाः प्रसूतिः ॥ अभि
त्येदेवं सविनारं मा रागोः कवि क्रतु मर्वा मित्य सवम् ॥ रंद्र धामा अभि यम मतिक विं ड ध्यो य
स्वामिति भी अदि ॥ तत्सर्वो मणि हि रण्यपाणि रमी मीत सु ॥ तं हृपायव ॥ नि कृति वरुण
मध्ये भूतना गान् आ यो गीः सार्धा रसी सार्धा गायत्री ॥ अ यो गीः वरुण वायु मध्ये गंधवी सा
सः ॥ अयस रसो मे तत्र कृष्य शृंगो गंधवी सरसो नुष्टुष्टु ॥ अयस रसो गंधवीणां ॥ ब्रह्म सोम मध्ये
रुद्र नंदी श्वर शूल महा कालान् कुमारं कुमारः स्वदास्त्रिष्टुष्टु ॐ कुमारं माता त्रैय भो वै राजो

३० ४

हृ ४

कावोमेधातिथिर्विष्णुर्गयत्री ॐ रं विष्णु ।

दान
५०

संकुलो
मृत्युरोगवि
७२३७५२५०

देवी ५

राम
५०

कृष्णो नृपः कृष्ण भद्रा • ब्रह्मज्ञानमभ्येदसादीन्मम अर्द्धे न हो क्यो बहस्य निर्दसो वृष्टुष
अदितिस्तनः नृपः ब्रह्मद्रमभ्येदगीर्वस्तुवतामप्रिवणी सोभरिदुर्गात्रिष्टुष नामाप्रवणी
देविष्णु • वस्तुमभ्येदधा ॥ उदीरताश्रवः स्वधात्रिष्टुष उदीरताश्रवः • ब्रह्मयुमभ्येद
स्वरोगान् ॥ परमत्वेन उपरिदि • ब्रह्मनिर्कृतिमभ्येदगणयानि ॥ गणनावागत्समदेगणयति
ज्ञानी अंगणानां स्वा • ब्रह्मवह्णमभ्येदधापः ॥ श्रुतीवरीषसिधुदीपआयोगायत्री अंशान्नादे
नीः ब्रह्मवायुमभ्येदमरुतः मरुतो यस्य राहगणानां तमामरुतो गायत्री
मरुतो यस्य ब्रह्मणः पादमलेकार्णिकार्थे ॥ एषी ॥ स्योनामेधातिथिर्भूमिगीष्वी ॐ स्योना
राष्ट्रीति त्रैवंगगादीनद्यः ॥ इममेसि ध्यासीत प्रेयमे धोगेगायमुनासरस्वत्यो जगती ॥ इमे
मेगेगेपुम ॥ त्रैवसुतसागरान् ॥ धाम्नी धाम्नी राजान्नीतोवरुणनोमुव ॥ यदापो अम्ना इति
वरुणतिशायामहे ततोवरुण नोसुव ॥ तद्परिमरुनाम्ना ॥ वास्ये सोमा दीसमीयेक्रमेण सु

अथिगयो मोष कीर्दिरतो विष्णु वा भस्तेतोवरुण नोमुव

धानि ॥ गदां विभ्रलं • वज्रो शार्ङ्गं वंशं खड्गं पारां अंकुशं तदाष्टौ त राक्षसः गोतमं भूरदासं वि
श्वामित्रं कश्यपं पृथुमदाम् वासिष्ठं अत्रिं अरुणं नीलं नक्षत्रं वीरं पृथ्वीं दीं कीमारी प्राप्ती
वा राही चामुण्डा • चेन्नवी • माहेन्दुरी • विनायकी • इत्यष्टौ शक्तयः • मनीषा प्यमत्येकं सह
जयेत् ॥ ततस्तस्या मन्त्रे वयोयस्त्रास्त्रिगवीनवस्यमाणमन्त्रेन द्यादित्यादिदेवतो स्यापयत्यन्त्रमे
व ॥ अस्मिन्कर्मणि ग्रहादिस्थापनं प्रत्तनं च करिष्यन्ति संकल्प्य ॥ प्रणवस्य ब्रह्मा कृषिः पर
मात्मा मिद्वन्नादेवी गायत्री हरे • व्यादेवी नांक्रमेण जमदग्निभरदा जभगवः कश्यपः ॥ अग्निवी
रः सूर्यदेवता • देवी गायत्री देवी उल्बिकदेवी बहूनि श्रुतांसि सर्वाद्या वाहनानि नियोगः केचि
तजन्त्रे ज्ञानप्यावाहनं आह ॥ तत्र ग्रहपीठमभ्येदतुं लेखाश्रुतं सप्तैरक्षपथासनैः आहूयेन
राण्यरूपः सविता विष्टुषसमीवाहने वि ॐ आहूयेन रजसा ॐ भर्गुवस्वः कलिगदरा
भ्वकाश्चपसगोत्रस्यैरहागद्येत्येत्य हतिरिति स्थापयेत् ॥ एवं सर्वत्र मन्त्रांते आरती रक्तादहा

शान
५३

दोषणपतिर्जगती॥ राहोउत्तरत॥ विनायकं जानवेदसेकरप षोडशीं विष्णुः शनेरुत्तरतोदुर्गाः न
वेवायव्यश्च आंगिरसोवायुगीमत्री॥ खेरुत्तरतोवायुः एताम्प्राप्त्यवतिमोप्रदायिकाः तत्रके
युष्मिन्नेषुमन्त्रेष्वेत्य॥ आदीनृत्तस्यसमाकारोगामत्री॥ राहोदीक्षीणेआकाशो॥ एषोउषो
मस्कएवोष्णिगेनायत्री॥ आश्विनाविहागछनमिदृतिष्ठतामिति केतोर्दक्षिणेऽश्विनो यतानेवि
नायकादिस्थाना निर्वृतामणो विनायकोदीक्ष्येवउत्तरत एवेति संप्रदायः॥ एवं द्वाविंशदेव
ताइति स्तुपनारायणादयः॥ हेमाद्रौ तु लोकपालादीनामपि सर्वाभिमुखानां दीनस्थायनसुकोन
घृष्टा इदं निश्चजेनामाधुष्टं सदंशेनुष्टुप इदं द्वाविंशदेवता इति ऐतिह्येवं इदं एव सुतरां आग्नेका एवामेधा
नीमिराग्नीर्गम्य यमायुमायं यमानुष्टुप मोषणो घोः॥ कारवानेकीति गीमत्री॥ त्वजो अग्नेवामदेवोव
रुणस्त्रिष्टुप॥ तत्रवायोव्यश्चोवायुगीमत्री॥ सोमो धेनुर्गेतमः सोमस्त्रिष्टुप॥

त्र ३
राम
५३

तमीरगनें गीतमर्शानोजगती सहस्रशीर्षानारायणेनानेनुष्टु

३ रीगानपर्वमोर्मध्ये नंतं॥ अं ब्रह्मजज्ञानं गीतमीवा मदेवो ब्रह्माग्नीष्टुपनेर्कत्यपश्चिममोर्मध्ये
वृत्ताण॥ अथ वस्त्रायेकादशदेवताः॥ जमया अत्रमेत्राविरुणोवासीष्टोऽष्टोवसवः॥ त्रिष्टुपरेद्रो
ग्नीमध्ये॥ क्रवाध्वरसोमायानिलानले प्रत्यषप्रभासाख्यानेष्टोवसस त्यानुसोमदीमस्थोद्वादशा
दित्यागायत्रीरेंद्रेगानमध्येधा॥ यमामीत्रवरुणेशुभेद्राविवस्व सप्तपर्जन्यक्षुजघन्याजघन्य
जवेष्वाख्याद्वादशादित्यान्॥ आरुशसः रयावाश्च एकादशरुद्राजगती आग्नीमममध्ये॥ वीरभ
द्रंशेष्टमहायशो मुनगिरिशो जेकपादहिवृध्वाय राजीतापीनाके भुवनाधीश्वरवैद्यपतिकपाले
स्थाणु भगवध्वा गार्यानेकादशरुद्रान्॥ जोरीर्मामदीयेतमागोयीद योजगती गोरीयुपाराची
मेधासावित्रीवैजयाजया॥ देवसेना स्वधा स्वाहाभारेलोकमान॥ धृतिताम्रैष्यत्मात्मकलदेवताख्या
ः योदशमात॥ अनेर्कनीवरुणमध्येगणपति॥ गणानोलो गत्समुद्रो गणपतिर्जगती भरुतोमस्य
रुद्रगणीगीतमो भरुतो गायत्री॥ वायु सोममध्येमावह प्रवहो देवह परावह परिबहो नीलाख्याः
संवत्विहृ

शान
५३

सप्तमस्तुतेष्वेधामेवमथावकाशं ब्रह्मादीनपंचस्थापयेत् ॥ ब्रह्मज्ञानं गोतमो बामदेवो ब्रह्मावि
ष्टुः ॥ इदं विष्णुः काण्वो मेधा नीधिरभ्युत्तोगा यत्री कडुद्रा यथोरः करवर्धना नो गायत्री ॥ ओम्
रास्मीवैश्वामित्रोर्कांस्वीष्टुः ॥ वनस्पतेर्गोविनस्यानीस्त्रीष्टुः एव सूर्यादिवाग्निशब्दैकपा
लान्वस्वादीनेकादशावात्यसंस्थाप्य पंचमीः षोडशभिर्वापचारेः संप्रप्तयेत् तत्र वस्त्राणि
यहवणीनेरविभोमयोरुक्तचंदनं ॥ चंद्रशुक्रयोः स्येत्तचंदनं ॥ बृधगुर्वोः कुंकुमयुतं ॥ शानीरादिकं
हताह्वयागुरुं ॥ घृष्णाणीज नृणां निः ॥ धपास्त सप्तकीर्त्तयेत् स घनाक्तमवाचरालमगुरुं ॥ सीत्क
वित्त्वयुतागुरुगुले लाक्षोत्तमाः क्रमाक्रमेण आदत्ता उरीष्यसे नि सर्वे भ्यो दीयान् दत्त्वा गुणोदने
पायसनीवासेदं क्षीरसुतायाष्टिकोदने दध्योदने ॥ घृतोदने निलमायुतमोदने मांसोदने विचो
दने चक्रमान्निवेदयेत् ॥ अधिदेवतादिभ्यस्तुवा सोमं धृष्णाणि स्युतानि गणलक्ष्यः ॥ नैवेद्येण
यसादि यथा लाभः ॥ स्याद्विद्वान्नामन्येषां प्रायशः यानुसमये नैवेतनाय हवेरीशान्यो कलत्रं संस्था

११२

राम
५३

यतत्र वरुणमावात्य संस्थाभिर्नयेत् ॥ तद्यथा ॥ कलत्रास्य सुखे विष्णुः कंठेरुद्रः समाश्रितः म
लेत्रस्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्रुताः ॥ कुसोत्तु सागराः सप्त सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ क्रतुर्दो
थमशुर्वेदः सामवेदोत्थर्वणः ॥ अगे असाहीनाः सर्वे कलत्रांतु समाश्रिताः ॥ अत्र गायत्रीमा
वित्री गायत्रीः पृथिकरीतया आमांतु मजमानस्य हरितमयक्रास्काः देवदानव संवादे मय्यमाने म
होदधौ ॥ उत्पन्नो मितदा कुंभाविष्टो विष्णुना स्वयत्त्वतो मे सर्वे नीथीनि देवाः सर्वे त्वमीक्षिताः ॥ त्व
यिनिष्ठ निभृता मित्वमी प्राणाः प्राणीष्टिताः शिवः स्वयत्त्वमेवा मे विष्णुस्त्वमेव प्रजापतिः आदि
त्यं मे सवो रुद्रा विश्वे देवा सपैरकाः ॥ त्वामीनिष्ठे नी सर्वे मियतः कामफलमदाः ॥ त्वत्प्रसादादि मय
मे कर्तुमीहे जतो भव ॥ सान्निध्यं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदेति ॥ ततः फलपुष्पमालाशोभि
वितानं ब्रह्मस्य निवेद्य स्याद्विष्णु रदनममेति ॥ उत्तरज्यपहवे पुष्पनिवर्धनीयात् ॥ तत एको हो
तापसे ब्रह्मो निर्वर्क उदो कर्त्तव्यो दक्षिणादि कुंडे धृमया शार्वहोमा आननं कर्म कुरु ॥ तत्र योडशम

दान-॥
५४

दानादो प्रागादिऋमेण कृत्वे दादिविहितं कर्म जलाशयोत्सर्गं यं वक्तुं शीघ्रं सौख्यं वंनवाच्यं कुरुं
स्वीशानं सर्वयोर्मध्यवत्तं चतुरस्रं वातत्रैव न कुड्यामध्यवमेवाच्यं कुरुं ॥ तस्मिन् विदि कुंडे
पुवचतुःपंचकुंडी वक्षो माष्टानि निक्षेपितं चतुःकुंडी होम एव विभक्त्यकार्यं ॥ त
दाचैको होमा परो ब्रह्मा विदि कुंडं चतुष्टयं अष्टावधिकां कृत्स्नं ॥ ते त्वाग्नेयारिकेण कमेण
कृगादिशास्त्रीयारानि केचिन् ॥ अनियतं इत्यपरे ॥ आचार्यं कुं प्रणयनयोग्याग्निस्थापना
यमिति सोमदायिकाः हेमावनिर्विभक्त्यहो मनुष्यं न वेति परे ॥ ॥ अथ कुरु शास्त्रीयानां मन्वा
धाने विशेषः तत्र चक्षुषी आज्येनेत्यं मुक्तात्र प्रधानं सर्वं सोमभौ मवधगुरुत्वं कुर्यात् राउ
१. एतत्केतुं समीचवीजैः प्राग्नेयं मष्ट सह स्वायज्ञानादृदिं शंकीत्पथान्पतमसं ख्यामाः इष्टुग
नास्कांदविस्तुब्रह्मसंयमकालं वित्रगुमाख्या अधिदेवताः अध्वरभमी विष्टुं देवी सपेप्र
जापानि ब्रह्माख्याः ॥ अथ अधिदेवताः विनामकं दुर्गावाद्याकाशाख्याने पंचलोकापालान् इष्टुमि

३५

राग
५४

३१२

यमानिर्कानि वरुणवायुसोमेशानानं न ब्रह्माख्यं दशादि कपालान् कृत्वा ध्वरसोमापानि तान्
लेपय्य प्रभासाख्यानं अष्टोवसुन्धार्पिमभित्रवरुणं शिभं गेष्टु विवस्वत्पयसं न्यल्लु
विहत्वा ख्यानं दशदिशान् वीरभद्रशंभुमीरिशान्तेकपादद्विभ्यापिनाकीध्वनाधी
श्वरकपालीधिरापाति स्थाणुभगाख्याने कादशरुद्रान् आवाहप्रवहो ब्रह्मसंवहो विवह
परावहो ख्यानं सप्तमरुतः ब्रह्माश्रुते शार्कवनस्पती न पंचवायुकसंख्यपासमिचवी
ज्यैर्मध्यपरिनिवस्तनादित्यानरुद्रान् मरुतराणि समुदिता नामेवोत्तरवोसुतराणि ब्रह्म
अत्रग्रहहोमसंख्या नोधिदेवताहोमन्यूनसंख्येति संप्रदायः षोडशमहादानि षुतुति लास्य
द्रव्येणानि विशेषः ॥ ततो यज्ञमानो मेडपमयेदक्षिणतउपविष्ट आघाराभ्यभागदेवताभवा
धानोक्तप्रधानदेवताः सिद्धरुद्राद्युतरांगदेवताश्चतुर्थेनोदित्येताभ्य एनानि सामि
वर्वाजादिद्रव्याणीहोतुमुत्तज्यरति त्यजेत् ॥ ब्रह्मकृते केतोमस्यासुति त्यागस्थानकालादिनिप्रयोग

दान
५५

विदुः॥ ननो होतारः खस्वशा खीयेः मणवायेः खाहाने सति नने श्री विदेव न छेदः स्मरण
एवं कं स्यादिभ्यः समिध बोध्यादिनुकुः तत्रव खादित्यरुद्रमरुतो मृत्युके मेवाभावात्
णवादिना चतुर्षी खाहाने न प्रत्येकं ही मरुत के विदुः॥ समुदिता नामेव विधो अथ गान मंत्रा
तु रोधा ह्येति तु युक्तं तत्र प्रत्येकं देवता त्वपक्षे पंचाशी नदी देवताः ५५ समुदि पस एक पंचाशत
॥ अत्र दारपाल मेवा उच्यते ॥ श्री सक्तं पावमानं च सोम सक्तं सुमेगलं ॥ शाल्यध्याय चंद्र स
क्तं रक्षा घ्नं चैति नवदूतो ॥ दक्षिणे दारपालो तु रुद्रात्पुरुष सक्तं ॥ श्लोकाध्यायं सुक्तं पंचमं
लाध्यायमेव च ॥ वामदेव्यं रुद्रसामज्येषां मरण्यं न ॥ तथा पुरुष सक्तं च रुद्र सक्तं मृतः प
रं ॥ आत्परोहानि सामानि शान्ति कुं मा उज्जानिव ॥ यस्मै मे दारपालो तु पदेनां सामगो न था ॥ ५५
अथ चाशिरसनील रुद्र चैवापराजितो ॥ देवी उम धुक्ते रोद सं च रा नीका ध्याय मेव व अथ
वर्णो दारपालो पदेता सुन राश्रीतो ॥ श्री सक्तं हिरण्यवर्णी हरिणी मीत्यादि शानिका ध्याय मे
पावमानं स्वादिष्टया मदिष्ट येत्यादि सोम सक्तं त्वं सोम प्रचिकित रत्यादि सुमं गलं कनिक ददित्यादि २

स्या

सुक्रियं मंत्रं च भित्ति ॥ १२

नरं द्राघीत्यादि रुद्र सक्तं योजान एवेत्यादि रक्षो भो कणुष पाज रत्यादि ॥ रुद्रानमस्तु रत्यादि पुरुष
सक्तं सहस्रशीर्षं ॥ त्यादि श्लोकाध्यायो देव सवितः प्रसवयत्तमित्यादि मेडलाध्यायो मदन न
उलामेत्यादि वासुणो ॥ वामदेव्यं कपानश्चित्रमित्यस्यां मीत्विगीतं ॥ रुद्र सक्तं मत्वासीद्विहवामह
इत्यं चैतिगीतं ॥ ज्येष्ठ साम महीने दिव रत्यस्यां ॥ रथं नर मभित्वा मरुत्यस्यो ॥ पुरुष सक्तं सह
स्वरीर्षं त्यादिका सु रुद्र सक्तं मावो गुजन भित्ति गंधयं ॥ आत्परोहानि देव वनानी त्यादि शाल्या
यः अवोभ्यग्नी रित्यादि ॥ भातं साम निर मंती ममित्या ॥ यदुगीतानी ॥ छंदो गाम व ह द्रा येत्या
दि ॥ ओं जीर सेमं गिर त्वो ज्ञात्मानी त्यादि ॥ नील रुद्र या रुद्र मत्वा वित्यादि ॥ अपराजितो देवी
पविर्बर्तनी त्यादि ॥ मधु सक्तं मधुवानां यन रत्यादि रोध सं अभयं दवा ए पियी त्यादि ॥ शानिका
ध्यायः ॥ शनरं द्राघी भवनामवो मीत्यादि होम काले कवेदिनी दारपालो पूर्व दार उद सुखो रात्रि
नां रुद्रो द पावमाने सुमेगलं शनरं द्राघी रति सक्तानि पदेनां ॥ यजुर्वेदाक्षिणे शाकरोदं सो

तिका ५

सता ३

दिनो ३

ज्ञान
५३

दशमचतुष्टयसूक्तम्

विष्णुपञ्चमिरसोऽग्निर्गोयत्री भोमः
 त्रीतयेसमिधाग्निं सोतिरउडुपः

दान- नः रंद्रं विष्णुवत्पुत्रं स्वयं ज्ञात्वा धुष्टं दस रंद्रं द्रोतुं सुष्ठु ॥ रंद्रं प्रीतये रंद्रं दिव्या- पसी- आपे गौ- रि ति नी
 ५७ सृणो सार्पराज्ञो ज्ञात्वा यत्री यमप्रीतये- आपे गौ- एभि- सुभि- परमत्प्राप्तिं वत सपां सङ्क- संकी
 प- रं प्रत्यो
 ५८ नैन सावित्रीत्यस्य भरद्वाजो मरुता स्त्री सुष्ठु- चित्रगुप्तप्रीतये- सावित्री त्वित्रं- पुत्रं स्व ॥ ॥ अथ प्रत्यधि
 देवता नो ॥ ॥ अग्निं हतामीनी द्वादशर्वस्य मे धानि पिराग्नी- पथ्या आग्नेपादानीर्मय्या हवनीयोगा
 यत्री अग्नीप्रीतये ॥ अग्नीं हतं खन- कस्यिनी पंचवदश स्यात्प्रीतये- मुन- शेष आग्नेयाः को द्वितीयाया
 ५९ ग्नीनी सृणो सविता ज्ञात्वा वरुणस्तृतीयाया स्त्री स्त्रो गायत्र- शीया स्त्री दुभ- अ- प्रीतये क- स्य नन-
 स्याम स्योना मे धानि पिराग्नी- पथ्या आग्नेपादानीर्मय्या हवनीयोगा
 रं प्रत्यो
 ६० रंद्रं विष्णुवत्पुत्रं स्वयं ज्ञात्वा धुष्टं दस रंद्रं द्रोतुं सुष्ठु ॥ रंद्रं प्रीतये रंद्रं दिव्या- पसी- आपे गौ- रि ति नी
 मो गायत्री रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे दो सदे- रं मो खनामीनी पणो रंद्राणीं द्रापनु सुभं त्वेत्प्राप्ये च पदायति

५२

रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 पते रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा
 रंद्रं प्रीतये- रंद्रं मे खनामी- धावतु प्रजापते रंद्रं राप्यगर्भ- प्रजापती स्त्री सुष्ठु पृथक्तापतिप्रीतये- प्रजा

रान-
५८

प्रा०

पंचदशी ब्रह्मणी बोरणी अनुष्टुप् पमप्रीतये परेयिवां सं-दिता वे हि विस्वमनावेष्योऽग्नि
 र्कृतिरुत्तिकृतिर्कृति प्रीतये वेत्ताहीमिय मोक्षिनिपंचानां वसिष्ठो वरुणी गायत्री अं त्याजग
 तीवरुणा प्रीतये मोषवरुणो रीरिषुः वानर निती सृणां वा नायनवाता मनउलो वासुर्गामत्री
 वासुप्रीतये वानर आर्वी सीद सेत्वं सोने नीयहवत् ॥ इमरुद्रां माने एव वत् ॥ सहस्रशीर्षे नि
 प्रावत्तत्तमिन्द्राग्निर्वहनी ब्रह्म प्रीतये त्वामिस्तप्रया धुस ॥ अथ वत्तादि नवानां अमाअ
 नेमिव सनो होमवत् ॥ इमामिररति सप्तदशर्वस्य गार्त्तमदः कूर्म आदि त्याग्री एष आदि त्य
 प्रीतये इमामिरीः वीराः आनर निपंचदशर्वस्य गार्त्तमदः कूर्म रुद्रास्त्रिषु पदं गान प्रीतये आ
 नेपितः वीराः म रुद्रो मस्ये गिदशानां गोत मोगा मत्री मरुत्प्रीतये मरुतो मस्य इमामि-हिरण्य राम
 गभंर गिदशर्वस्य हिरण्यः प्रज्ञापति कास्त्रिषु पदं प्रीतये हिरण्यगर्भः रपीणो सहस्रशीर्षस्य ५८
 युतस्य प्रावत् आनेपित रिती रास्य प्रावत् ॥ विवामिने पणकला कस्त्रिषु ॥ अर्क प्रीतये विवदेवालो

ने

५४

५३

उतयोः वनस्य तदति ति सृणां गर्गे वनस्य निस्त्रिषु पवनस्य ति प्रीतये वनस्य ते वीरुगो-गभाष-ओषा
 दितयो रपि मानुगणपस्यो होमं सकृत्तपो नस्तः ॥ एवं कवे दीकृत्वा खिष्ट रुद्रादि प्रायाश्चि त्यनेषु
 णोक्तु निभाभा विरुक्तमकीत ॥ अथ यत्तुर्वेदिनः ॥ कुराकैर्दकानं नरं प्रधान होममेवा ॥ आरुद्र
 नक्षत्र शपस्त्रपः सविता त्रिषु पदं प्रीतये तीला स्य होमे विनिमोगः ॥ आरुद्रेन उपर स्वाहारं
 वं सवीषस्य सर्वत्र ॥ इमं देवावरुणः सोमो मनु इमं देवा नोराजो अग्नेर्म
 र्धा विरुसो गारको गायत्री उडुध्य स्वपर मे छी वृथास्त्रिषु पदं हस्यते गः समो बहस्यति स्त्रिषु ॥ ५॥
 अनात्मज्ञापति सरस्वतीं द्राः युक्रो जगती द्वा न्नो दध्युः ॥ अथ वेणशानी गायत्री १ कपानो वा मदेवोरा
 ५३ कुगीयत्री ८ केतुमधुर्कुंदाः केतुवोगायत्री ९ अथाधिदेवतानां ॥ यंबकं वासी छोरुद्रो नुष्टुप १ अ
 वप्रणी नोदकं स्पृशत् ॥ कर्षी रासि दध्यङ्ग यवणः कालो नुष्टुप १ ८ अत्राधिप्रणी नोदकं स्पृशत् ॥ वि
 रावसो र्कपि यस्त्रिषु सोजगती स्वेवावसि ॥ गीम १ ॥ अथ यत्तुभिदेवतानां ॥ अग्निं हूतं विरुसो मी

अथि-
५३

श्रीश्वे सुत नारायण उमा त्रिष्टुष्टयदन्त्ये भास्करजम दक्षिदी धतमा स्तन त्रिष्टुष्ट विकोर रा वृत्त तण्डो विष्टुष्टः विष्टो
 ररा वेत्ता २३ अत्रेले सजी पति वृत्ता यनुः २३ अत्रेले प्रजो ५ सजोषा विष्टा मित्रं ३ विष्टुष्ट सजोषा ३ ६ २ विष्टो मो भा
 विष्टो मो भा २३ अत्रेले सजी पति वृत्ता यनुः २३ अत्रेले प्रजो ५ सजोषा विष्टा मित्रं ३ विष्टुष्ट सजोषा ३ ६ २ विष्टो मो भा

रान-
पह

गीयत्री १॥ अश्वत्थर्वह स्यमि रामः पुत्र इति क ॥ २॥ स्योनामेधानी ॥ यिः शयीवीनायत्री ॥ ३॥ देवि
मेधानीयिर्विस्तगीयत्री ॥ ४॥ गारागोत्रेद्रास्त्रीयुपअदित्येदध्युदयवर्णरंद्राणीमनु ॥ अदित्ये
रात्रास्त्रीयः ॥ ५॥ प्रजापतिव रूपः प्रजापतिस्त्रीयुप १ नमोस्तुदेवाः समीतुष्टु ॥ ६॥ ब्राह्मप्रजा
पतिर्वैतानिष्टु ॥ ७॥ अथाविनायकादिपेधानो ॥ गणानो प्रजापतिर्गणपतिर्मनु ॥ गणानोत्ता नम
॥ ८॥ अं वेप्रजापतिर्दुर्गानुष्टु २ कानोवागंधर्वावातउत्तिउर्धाअस्यसमिधो प्रजापतिराकाशउ
त्तिफ ॥ अश्विनोअश्विअश्विनोमनु ॥ अश्विनोर्धोवाभि ४ अयादिकयालानोत्रातारंगार्मरंद्रास्त्री
युपअग्निहोत्रेविस्तगीयत्रीअसिमोभार्गवजमदग्नीदीर्यतमसोयमस्त्रीयुपअत्रप्रणीतोद
कस्यर्षः एषतेवरुणोनिर्कनैर्मनु ॥ एषतेनिर्कनैषस्व प्रणीतोदकस्यर्षः ॥ नमोस्तुदेवाभ
नैनीतुष्टु ५ ॥ ब्राह्मप्रजापतिर्वैतानिष्टु १० ॥ अपवस्थादीनां ॥ स्वर्गादेवावासवास्त्रीयुपमत्तो
देवानोकृतसमादित्यास्त्रीयुप

इमं मे शुनः शोके वरुणो गायत्री सं मे वरुण पवातो वाग्धर्वा त उस्मिन् द्रव्यं यंधुः सो मे गायत्री ७ त मीशानं गोतम
इशानो जगती च ऋणी तो दक स्य शः ३

॥ १७ ॥ अथावेतश्च परमेष्ठीरुद्रो नुहु मरुतो यस्य गो त
 मो मरुतं गा यत्री आत्रसम्यज्ञा पतिर्ब्रह्मा यत्तु ॥ इदं विस्तुर्मे धाति यिश्च्युतो गा यत्री मान स्तो
 कैकुत्सरिणो जगती ॥ वित्रे देवानां कस्तोकः स यो स्त्रीषु प्र अमाद्रि यज्ञा पतिर्वत्स्यति यत्तु ॥ अयं हि
 त्वा रुद्रे म इति होम मंत्राः ॥ ॥ अथ जप्य सत्तानि ॥ विभ्रादि नि सप्रदशः वे स्यानुवाकस्य आ
 ध्याया विभ्रा इत नो स्ती रण प्रारुणावः पंचम्या अवत्सारः काश्यपः षष्ठा विनः सप्तम्याः कुलो
 कक्षु ५ यम्याः अगस्त्यो नवम्याः श्रुतकक्षो दशम्याः मरुतगवो यदमीः अतो यदयो जमदग्निः पंचदश्या
 नम्रेधः षोडश्याः कुत्स अंत्या र्धदि रण्यस्तप आभीरसः पंचम्या वैश्वदेवाः षष्ठ्याः सोमो न्या सो
 नीच ३ स्य आधा पंचजगती द्वितीयादि तिस्रो नवमी दशमी च गायत्र्यस्त्रयोदशी पंचदश्या षष्ठ्या व ह
 त्र्यो वत्तुं दशी सतो यद तीत्रे वाः सप्तविंशः सप्तम्री न येन ये विनि योगः ॥ अविभ्रा इत न पत्रपत्र
 ॥ १७ ॥ अथावेतश्च परमेष्ठीरुद्रो नुहु मरुतो यस्य गो त
 मो मरुतं गा यत्री आत्रसम्यज्ञा पतिर्ब्रह्मा यत्तु ॥ इदं विस्तुर्मे धाति यिश्च्युतो गा यत्री मान स्तो
 कैकुत्सरिणो जगती ॥ वित्रे देवानां कस्तोकः स यो स्त्रीषु प्र अमाद्रि यज्ञा पतिर्वत्स्यति यत्तु ॥ अयं हि
 त्वा रुद्रे म इति होम मंत्राः ॥ ॥ अथ जप्य सत्तानि ॥ विभ्रादि नि सप्रदशः वे स्यानुवाकस्य आ
 ध्याया विभ्रा इत नो स्ती रण प्रारुणावः पंचम्या अवत्सारः काश्यपः षष्ठा विनः सप्तम्याः कुलो
 कक्षु ५ यम्याः अगस्त्यो नवम्याः श्रुतकक्षो दशम्याः मरुतगवो यदमीः अतो यदयो जमदग्निः पंचदश्या
 नम्रेधः षोडश्याः कुत्स अंत्या र्धदि रण्यस्तप आभीरसः पंचम्या वैश्वदेवाः षष्ठ्याः सोमो न्या सो
 नीच ३ स्य आधा पंचजगती द्वितीयादि तिस्रो नवमी दशमी च गायत्र्यस्त्रयोदशी पंचदश्या षष्ठ्या व ह
 त्र्यो वत्तुं दशी सतो यद तीत्रे वाः सप्तविंशः सप्तम्री न येन ये विनि योगः ॥ अविभ्रा इत न पत्रपत्र
 ॥ १७ ॥ अथावेतश्च परमेष्ठीरुद्रो नुहु मरुतो यस्य गो त

तान
६०

धीविरूपास्तोऽग्निमीयत्री १३३ ध्यस्व परमेष्ठ्या निस्त्रिषु पृथु धीः १॥ बहस्पतेऽग्निगत्सुमरो
ब्रह्माविष्टुपबहस्पतिमीअन्तात्परिस्तुतः प्रजापत्याश्च सरस्वीतीदार्द्रांजगती ॥ शान्तीदे
वीदध्यङ्गपर्यराआपोगायत्री १ केतुह रावन्मधुच्छेदाअग्निमीयत्री १ एतेमेजाएवसत्तानिअ
याधिदेवतानां ॥ य एषाधिमेजात्मनोरुद्राध्यायस्यपरमेष्टीकृषिः आद्यानां वायनामेक रुद्रः
नोवक्रुद्रोआद्यागोयत्रीतिस्त्रीनुष्टुभादिजगत्पौनमोहिरण्यवाहवस्त्यतास्तैराधते इति ॥ ६
परत्परेषाद्वहनी ॥ इमारुदायेतिजगतापातेरुद्रेत्पल्लुपननोदेविष्टुभाविक्विरिदेत्याद्यादा
दशावुष्टुभजोषाणिस्त्रीणीयन्तेक्षिरुद्ररूपी नभस्तेरुद्रदध्म ईहवामहदत्यताः पुरुरीतुरु
द्रस्तुतः प्रीतिरुपनारायणीये ॥ प्राणोत्तरकस्यत्री श्रीश्चत्तुत्तरनारायणो नारायणस्त्वष्टुपु
मायी १ मदकंदीभीर्गवजमदग्नीदीर्घतमसोश्चाल्सीष्टुपुस्कंदयी १ महस्वजीर्घनीषोडशानो
नारायणः पुरुषोनुष्टुपअत्याविष्टुपविष्टुमीत्य० १६ ॥ आजस्वप्रजापतिप्रलायजुः ब्रह्मर्षी १

॥ ३

२४

आशुः शिशानरतिदादशानां सप्रतिपरं द्रस्त्रीष्टुपुद्रहमी २॥ यमायत्नादध्याह्नार्थवर्णोयमा ॥ ३
यमप्रीतये० यमाप्र स्वाहमणीतोदकस्पर्शः काक्षित्तिदध्यङ्गपर्यराआपोनुष्टुपकालेयी ११
मणीतोदकस्यत्री चित्रावसोर्कषमोरातिर्जगती चित्रासप्रीत १॥ ॥ अथप्रत्युधिदेवतानां ॥
अस्याजरासुदृति सप्तदर्वैआपोमावस्तुषीरित्रवायस्त्रिष्टुप ॥ द्वितीयायाविरुपस्त्रवायगायत्री
तृतीयायागौनमोमित्रावरुणो गायत्री ॥ चतुर्थ्यादिरुपरं द्रावरुणो गायत्री पंचम्याः कुसुः सुक
स्त्रिष्टुप ॥ षष्ठावामदेवोअग्निर्जगती ॥ सप्तम्याविश्वामीत्रं द्राग्नीतिष्टुप ॥ अष्टम्याभरदाजोमिस्त्रि
ष्टुप ॥ नवम्याभरदाजोविष्टेदेवागायत्री दशम्याम धातिगिराग्नीर्गायत्री एकदश्याः शान्तिरुद्रः
समस्तुतस्त्रिष्टुप द्वादश्याः अविष्टुदेताविश्ववाचामस्तस्त्रिष्टुप ॥ त्रयोदश्याभरदाजोमिस्त्रिष्टु
प ॥ चतुर्दश्यामिष्टुआदित्योवहतीषोडश्यावामदेवोअग्निस्त्रिष्टुप ॥ सप्तदश्यानुजो धानकः स
वितात्रिष्टुपअग्नीमी ॥ १७ ॥ आयोदितेतिनिरणोमिंभुषीपआपोगायत्री आग्नी स्योनाष्टाविष्टु

दान- अउदुत्तं- ससीयस्वाहा॥ संतेपयोसिसीमः सोमोगायत्रीशिः अग्रिपूर्वावरणोभोमोगायत्री३ अ
 ६२ नेविवस्वन्मंशेतमदन्निर्वधोवहनी४ वरस्यतेपरिदीपातीरयोवहस्यनीस्त्रीष्टु॥५॥ अग्रंतेभर
 दाजः शक्रस्त्रीष्टु॥६॥ शन्नोदेवीः सिंधु क्षपः शान्तिगीयत्री॥७॥ कपानोवामदेवोराऊर्गायत्री॥८॥ केले
 हरकन्मधुधराः कुतवोगायत्री॥९॥ अथाधिदेवः॥ आवोराज्ञानेवामदेवोरुद्रस्त्रीष्टु॥१०॥ योहि
 याः सिंधुदेवउमायत्री॥११॥ सोनाएक्षिवीमेधातीर्थः खंदडाह्निक॥३३॥ दंविष्णुमेधातीर्थविष्णुर्गाय
 त्री४ तमिस्त्रयागोतमोत्रलोकात् स्त्रीष्टु॥८॥ चित्ररश्मिर्गोष्मिन्वसुस्त्रिंशोतगती॥ अयमस्य
 धिदेवनामो॥ अग्रिहन्तेभरः शक्राग्नीगीयत्री॥३३॥ उदुत्तमंशेतमआपास्त्रीष्टु॥८॥ पृथिवीतरिंशोविष्णुः पृथि
 वीष्टिक॥ सहस्रशीर्षागारयणोविष्णुर्गुह्य॥४॥ दंदंरपोवधीयर्द्वोगायत्री५ एकाष्टकावासीष्टराम
 श्रृणीष्टिष्टु॥ प्रजापतनत्वाहिरण्यगर्भः प्रजापतीस्त्रीष्टु॥१॥ गतदेदिद्रावमेवासीष्टः सर्वास्त्रीष्टु॥८॥
 एवकास्ताप्रजापतीर्वरुणाष्टिपूगायत्री॥९॥ अथविनायकादिपंचानो॥ आतनोनेरिवीतोर्गणायतीर्गम
 वरस्यतिइंद्रमिदेवातउत्तस्त्रिंशुद्रिन्द्रस्त्रीष्टु॥४॥ यंगोः सार्वरात्रीयमोगायत्रीवृत्तज्ञानंनृत्त्या॥

य
 त्री१२ मेस्तोमं कुसोदुर्गाजगती२ काणास्त्रीष्टुर्द्विवाष्टुहस्त्रीष्टु॥३॥ आदित्यत्तस्यानेधनकामआ
 कारोगायत्री४ एवोउषामरकएवोष्मिन्गोगायत्री॥५॥ अयलोकपात्मानोः तामिद्विभरदजरेद्रोव
 हनी॥१॥ अग्रिर्वशाग्निश्रोतोन्निगीयत्री२ नाके सुपर्णयमोयमगस्त्रीष्टु॥३॥ वेत्वाहीत्यादित्योनिर्कैनि
 रुद्रिक्॥३॥ मे सुक्षलोवरुणीगायत्री॥५॥ वातआवातुप्रतीवीनकाशीतोवायुर्मयत्रीस्वादिष्टया
 गी२ सोमोगायत्री॥३॥ तदीगायरुद्रइरानोगाय८ समानीअध्वउरानाअनेतास्त्रीष्टु॥८॥ ब्रह्मज
 ज्ञानं ब्रह्मावस्ताष्टिष्टु॥१०॥ अथवखादीनां॥ नमग्निमस्तेवामदेवोवसवोविष्टु॥ आदित्येदि
 भरदज्ञयादित्योविष्टु॥२॥ आवोराज्ञानेवामदेवोरुद्रास्त्रीष्टु॥३॥ यवमानाअससतआदारसंतभ
 रुतोवहनी४ ब्रह्मज्ञानं ब्रह्मास्त्रीष्टु॥५॥ इदंविष्णुमेधातीर्थिष्टुगोगायत्री॥६॥ अमला
 सोमस्य सोमईशानोवहनी॥३॥ देद्रायमदनेतोरीवितोकीगायत्री८ वनस्यनेवैदं गोवाध्वयोवन
 स्यनीस्त्रीष्टु॥९॥ इतीसामगानोहीममेवा॥॥॥ सोममेवाएवजाप्यानीसक्तानीवीशोयस्तुयदेष्ट

रान-
६४

पो

वीकेनवास्त्रिष्टुप ॥ अथाधिदेवतानां मानोविद्वन्ब्रह्मार्थस्वरोनुष्टुप ॥ ११ आ. हिंसासिंधुदीपउमा
गायत्री २ अथिरेवमन्योब्रह्मास्त्रिष्टुप ॥ ३१ मतद्विस्त्रुथवीर्विष्णुगीयत्री ४ ब्रह्मजज्ञानमयवी
ब्रह्माविष्टुप ५ इंद्रेमवस्त्रिष्टुप ६ यः प्रथमोब्रह्मापमास्त्रिष्टुप ७ राहितः कालोयवीकालोनुष्टु
प ८ पदाज्ञातंकोपीकश्चित्रगुप्तानुष्टुप ९ अथमयधिदेवतानां सामस्त्रिष्टुप १०
शत्रोदेवीब्रह्मायोगायत्री ११ मनेमानब्रह्माभिरनुष्टुप १२ इंद्रेविस्त्रुथवीर्विष्णुगीयत्री ४ इद्रा
नुयस्त्रिष्टुप ५ प्रेतपादावयवैदारापनुष्टुप ६ नेकंजानास्यथवीप्रज्ञायानेनुष्टुप ७ मपीनु
सपीयवीसपीः पाहैः ६ मेदिनामयवीचस्त्रिष्टुप ८ अथविनायकादिपवानां निर्लक्ष्म्यदविणो राप्र
दाविनापकोनुष्टुप ९ एतनाजितमयवीदुर्गास्त्रिष्टुप १० अंतरितेवापवेब्रह्मावापुनुष्टुप ११ आस्यते
थवीआकाशस्त्रिष्टुप १२ संवेनपायागिराआसीनावनुष्टुप १३ अथदिक्पालानां इममिद्विष्टुप १४
ष्टुप १५ अनेमन्वेब्रह्मास्त्रिष्टुप १६ यमास्त्रिष्टुप १७ अभितेनिकीनिरथवीनिकीनेनु

तेस्त्वर्विष्टुप १

त्ये

ष्टुप १८ वेपश्चाजुक्त्ययवीवरुणस्त्रिष्टुप १९ वायोः सवितृथवीवायास्त्रिष्टुप २० यजुर्गतोब्रह्मासोम
स्त्रिष्टुप २१ धाताददात्तंगिरारशानोगायत्री २२ अनेतंविनेमयवीऽअनेतः पंक्तिः २३ ब्रह्मापरं सत्यता
मयवीब्रह्मास्त्रिष्टुप २४ अथव स्वादीनां यानावहब्रह्मावसवास्त्रिष्टुप २५ आदिभ्योब्रह्माआदित्यस्त्रि
ष्टुप २६ रुद्रजलाघब्रह्मारुद्रास्त्रिष्टुप २७ मरुतामन्वेयवीमरुतस्त्रिष्टुप २८ इमाब्रह्मब्रह्मास्त्रिष्टुप
२९ तद्विष्णोब्रह्मागायत्री ३० रुद्रजलाघब्रह्मास्त्रिष्टुप ३१ वेत्ताविराजोब्रह्मास्त्रिष्टुप ३२ वनस्प
तेवीदं गोथवीवनस्पतिस्त्रिष्टुप ३३ इत्ययवीविदाहोममंत्रोऽअथसक्तानि विष्णुमहं महामर न ५
निषणांमयवीसूर्याजगतीसूर्याजगतीमयवीविदानीयोगः ३४ एवमग्रेषां ३५ कथमितिबतर्णाप्रयवी
सोमोनुष्टुप ३६ त्वयामन्योऽतिसमानांब्रह्माभौमस्त्रिष्टुप ३७ सोमोऽस्योऽहं तद्विदुर्गामिथवाविधुधोनुष्टु
प ३८ भद्रावधिग्रयंरहस्यस्त्रिष्टुप ३९ सुक्रामीयवीसुक्रोनुष्टुप ४० प्रागायनमरुति
तिस्रणांब्रह्मास्त्रिष्टुप ४१ राहुगजानंब्रह्मास्त्रिष्टुप ४२ पलेष्टपुरितत्त्वयाथवीकेतवी

५२

[illegible]

32

इन्द्र

स्थापयत्यसनीयप्रयोगोविनिर्णयः पूर्णहोमेषुशसानुहोमयोस्मिन्नुहोतीवरमस्मिन्देही। वरं व
 यशसापामिर्लोकेत्वाहेत्यनेनस्त्ववेनेवहोमः यश्चदेनममेतित्यागः नतोवसोर्दारयाहीव्यामीनि
 संकल्प्ययजमानोवसोर्दारोनुकृपात्। संवोक्तः अग्नीमीलरुग्निनवानोमफर्छदाः आग्नीमीपत्री। वसो
 र्दारयावोविनिर्णयः। विस्मार्त्तकामिमीषण्यदीर्घतमाविस्मार्त्तकृष्णआनेपितरिनिपेचदशनांगस
 मदो रुद्राग्नीषुखादिषुमेतिनवानोमफर्छदाः पवमानसोमोगायत्री। महोर्वैश्वानरसामोर्वैश्वान
 रः कृषिवैश्वानरोदेवतापथ्याश्वहीतीर्छदः ज्येष्ठसामोभरुद्राजकृषिवैश्वानरोदेवतापिषुपर्छदः वसो
 र्दारयावोविनिर्णयः वसोर्दारोनुहोतीत्यनुवाकमपि यवेनेप्रीषाः एवंवसोर्दारो तः पर्णयात्रवि
 मोकादिवयथात्राखंसमाप्याचार्यमहिनाकालेजः सर्वे। वधीनीगुन्तलींतांगपत्नीमुवादेसदिते
 यजमानंस्वस्वशराखीयेर्मवेनवयहपीठसमीपस्थकलशोदकेनसेपातकलशोदकेनचाभिषि
 वेयुः। योराणेश्चानेच। सुरास्तामभिषिष्वंतुव्रतविस्तुमहेश्वराः। वासुदेवो जगन्नाथस्तथासंकर्षणो

होमस्तुमहादानजलाशयोत्सर्गदोनास्ती।

तिब्रह्मः ४

Indira Gandhi National

Centre for the Arts

पान
६७

विभुः॥ प्रयुज्यमानैरुद्विग्नभवंतु विजयायते॥ आखंडलोप्रभंगवान्पमोवेनीर्दनीलयावृणः
पवनश्चैव धनाप्यसस्तथादीवः॥ वल्लणासहिताः सर्वदिक्पालाः॥ पानुते सदा॥ कीर्तिर्लक्ष्मीरिति मे
धावायैव शक्तिपामतिः॥ लक्ष्मीर्लक्ष्मीवृषः शोभिस्तुभ्यः॥ कोतिश्चमातरः॥ एतास्त्वामभिषिंचतु देवपत्न्य
समागताः॥ आदित्यः श्वेदमामो मौस्यजीवसीतार्कजाः॥ ग्रहास्त्वामभिषिंचतु राहुः॥ केतुश्चतर्षि
नाः देवदानवगंधर्वापक्षराक्षसपन्नगाः॥ रुमयो मुनवोगायो देवमातर एव च॥ देवपत्न्योऽनुमानागा
हेत्याश्चाप्सरसंगणाः॥ अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजानोवाहनानि च॥ ओषधानि च लालीकालस्या
वपवाश्च मे॥ सरितः सागराः शोलास्तीर्थानि जलदानदाः॥ एते त्वामभिषिंचतु सर्वकामायि सिद्धय
रतिः॥ नक्षत्रो राहणी महरतिः॥ नतो मत्तमानः॥ श्रुत्वा शुक्लगंधमान्मोवरभरआचार्यदीनसेपत्न्य ए राम
तेभ्यो दाक्षिणादयान्नन्नचार्यपथेनः॥ वृष्णं रुद्रं मो नदाव॥ एवं सदस्यर्त्विग्द्वारपालादिभ्योपयाश ६७
क्षिंत्याधेनः॥ शिखस्तथानद्यान्नेमवासाहयः॥ क्रमात्॥ रुद्रमो रायसेव्याग एतावेदाक्षिणाः॥ क्रमात्

स्त्या

मानुदेवगणाः प्रन्यारमिद्रयः २

यु रानुरिपदेपाः जतः श॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्संकल्पयेद्वाः शक्तो न तो दीनाप्रायेभ्यो भूपसीदक्षि
णो देत्वा मरु पदेवनानां ग्रह पीठदेवतानां चोत्तररश्मिं लुत्वा॥ उत्तरेषु वल्लणस्पतरति॥ उत्था प्यरतिवि
सृज्यमंडपादीनमतिमादीश्वसर्वान्तेभ्यो आराचार्याय प्राप्तिपाद्यपस्यस्मृत्या वनामोक्ता प्रमादात्कुर्वता
मिति पाठित्वा कर्मश्रार्यणं लुत्वा विप्रार्थी योगरही लानात्रमरुत्समुद्रमुत्तुं जीतेनी सर्वसिद्धयम्
रतिश्रीभट्टांकरात्मजनीलकंठकृतोदानपरिभाषाप्रयोगः॥ अथ दानानिमात्येअथानः॥ सेप्रवत्पामीत्या
दिनायोऽरामहादानान्युक्तानि॥ यथा॥ आयेतु सर्वदानानां तुलायुक्तसंसीनं॥ हिरण्यगर्भदाने च व्रजोऽं
नेदनं न रे॥ कल्पयादपदानं च गोसहस्रं च पंचमं॥ हिरण्यकामधेनुश्च हिरण्यश्वसथैव च॥ हिरण्यपाश्वर्य
स्तद्वैमहाक्षीरयस्तथा॥ पंच लंगलकंठदुग्धरादानेन येव च॥ दादश विंशच्चक्रवतः॥ कल्पलनात्मकं स
समागरदाने च रत्नधनुस्तथैव च॥ महाभूतं वटस्तद्वयोऽंशः॥ परिकीर्तितः॥ सप्तहस्ता भवेद्देदीमध्ये पंच
करायवा॥ नम्रभ्येतो॥ गुरुकृती तारदां रुमं पंचभं॥ योऽंशहस्त पक्षे सप्तहस्ता दशदादशहस्तयोः॥ पंचहस्ते
तस्मादांशो यो विन्दुमापति विनायको॥ प्रसादानमस्तु योऽंशे योऽंशे॥ लुभेदित इति तथा षोडशरत्निमात्रं तु दशदादशवाकरान्
मण्डपकारवेदिदानं च तुर्भडा सन्तु बुधः॥ भद्रासना निद्वाराणीति केचित् कुण्डसमीपगतान्या सना नीतिपदे तथा २

५२
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

केतोहाभिस्त्रिहस्ताभिश्च तत्तु भिः श्वलाभी रज्जुभिर्वल्लानामोरवलंबयेत्तमथाफलकपोर्भ
 मेभ्रवितासीमीनमंत्रेभवतिहेमादिरूपनारामणादिभिरुकाष्टममेफलके ३ कंतथा। कपी
 र्कंशानिचलाचिचतुर्दिक् चतुर्णः सुखलायोनिमुतानिनामिसेरुर्कंभाभिमासनानि ॥ सु
 नाम्रपात्रदमसेमुनानिसेयत्तपात्राणि सार्धं चरणि ॥ हस्तप्रमाणानि तिलाप्युष्णमपी महागणिसु
 शोभनानि ॥ एवं त्रिरहस्तमीनायवेदीयहादिदेवेश्वरपूजनायावित्तारायामोष्टायेहस्तमितेनिकेवि
 वावित् ॥ आयोतिहेमादिरुक् ॥ गर्भस्थोत्तरपर्वणावित्तसी र्द्वयप्रथमयापरि। कोगुलसत्रविस्ता
 रः सर्वेषोकार्थतोवधेरिति। तथा ॥ अनेनविधिनामस्तुलालुत्पमाचरेत् ॥ प्रनीलोकाधिपस्याने
 यानिमन्तनरं वसेत् ॥ विमानेनार्कवर्णनार्कं कृणीजालमात्तेना ॥ सत्यमानोत्तराभिश्चतनोविस्तु
 पुरं जेत ॥ कल्पकोटिशतं यावतास्मिन्लोकेमहीपते ॥ कर्मतयादेहसुखं विराजताजोभयाल
 मोत्तिमाणीरंजीतपादपीठः ॥ श्रद्धान्वितोभवानियतसहस्रपाजीरीसप्रतापाजीनसर्वमहीपलोकं ॥
 यवित्तावप्रवयुतोवेदिंयितस्तुष्टुय
 संयुतोमास्तेदिंरंयुलोक्षितोवमप्रमम

शन- योदीयमानमपिपर्याप्तभाह्यसूक्तः कालान्तरेस्मरतिवाचयतीहलोके। योवाश्रयानिपठनीहसमान
 ६२ लोकः प्राप्नोतिधामसपुण्डरदेवजुष्टमिति अभ्युत्थल। पुरुषदानप्रयोगः तत्राधिवासनात्प
 र्वदिनेकृतेकभक्त्यादिरधिवासनदिनेयजमानः देशकालोसंकीर्त्यब्रह्महत्यादिसर्वपापनाशप
 र्वकसर्वमन्त्रेतरकालावाधिसर्वलोकपालस्थानाधिकरणकवासातरकालास्तरोगणाधिधि
 वि. ५ तत्कलरणकनकाकिंणीगणमंदिनार्कवर्णाविमानकरण कवेकुंडभुवनगमनानंतस्त्वत्यकोटि
 नावधिप्रज्ञापुष्टविष्णुपुरवासीतराखिलभूपालमोलमाणीक्यमात्रोपरंतीतवरणपीठस्वविशे
 धितराक्षराजत्वप्रदानविद्वज्जसहस्रयाज्ञेत्वमदीसप्रतापानलाशेषमहीपालविजयकामो
 विष्णुप्रीतिकामोवाश्वस्तलापुरुषमहादानमहंमनीपादपिष्णुदतिसंकल्पसुकस्योमृतिमायांगो
 ५२ विद्वपरायामुमापतिविनायकौगोविंशयनमउमापतिविनायकाभ्यामंमरुतिसेपस्यविप्रत्रयंच
 सेपस्यविप्राज्ञांगहीत्वाबोडशमाहः सप्तवसीदीराश्रसेपस्यनोदीराश्रपण्डितवाचनशुर्विष्णुदराखेव

= करि

गम

६२

लि३

श्रमिडे

रणानदीयमभयपर्वकपन्नानिपर्वीहृत्वापरह्नेगुरुसहोमंडपयशोर्कर्मज्ञानतोक्रुत्विजः। प्रतिकुं
 उमेकैकंकलशमपिपर्वीहृत्मेमंत्रैः स्थापयेयः कलशस्थापनेगुरुकुफीदिनिपरेतत क्रुत्विजः स्व
 स्वकुंदेऽग्निं स्थापयेयः गुरुस्तमहावेद्योषोडशाग्रहवेद्यांचसर्वेभोभद्रंविश्वतरेवनाः तस्या
 मेववेद्यां प्रतिमास्ववासुदीवेनस्यस्यैकपंचाशरेवतापैशानवयुहवादीकलशस्थापनेदभि
 मंत्राणांनिष्ठावतरुत्वा सर्वकर्मध्यत्ततपातिष्ठेत्। क्रुत्विजः स्वहृत्मेमस्तुतपद्वारस्तु
 पाठान्माग्वतरुत्वास्वष्टरुदादिपणीद्वानिप्राक्तनेकमेकस्यैः। अग्निभूमिमाग्वानांभीतस्म
 पृगातः। भूयात्मपुत्रैः पशुभिर्गोस्माद्वेष्टिभिक्षनामीतिभूमिस्थरीत। तनस्तोरणस्यरीः पु
 लापतस्यपूर्वस्यासुदंष्ट्रनाज्जोरणः महावीर्यमहाकामसुवर्णसहस्रप्रभं। अत्रद्वारेस्थितं
 त्रीलोमालयवाश्वमहाधुनिः एतद्विषुप्रभतोरणतुलायत्तंरत्नविभंनारायणमीलरत्नपाद
 नं। दक्षिणाशापतं स्पृभीमाख्यंनान्तोरणमहावीर्यमहाकामभिक्षांजनसमप्रभं अत्रद्वारेस्थितं त्रीलोमि
 तिलजम्बुद्वेलपुत्रेकमष्टोत्तरशतं
 सख्ययाऽष्टाविंशतिसख्ययावाह

त३

दि५

ततोऽगुरुः

दान धोनाममहाचपः। एत्येहिभीमनोरणे त्वादि पूर्ववत्। इवेत्ते त्वावाहनं। पश्चिमादिशमाश्रित्य सुदंष्ट्रं
 ७० नामनोरणे। दारित्तं स्थितः शैलो गंधमादनसंतकः। एत्येहि सुदंष्ट्रनोरणे त्वादि। अग्रआमाहीत्या
 दानं। उत्तरस्यादिनीत्याविकरं नामनोरणे। महावीर्यमहाकामं शुद्धस्फटिकसन्निभं। नत्रद्वारे स्थि
 तः शैलो हिम वाञ्छमहासुतः। एत्येहिविकरं नोरणे त्वादि। शक्ती देवीरित्या दानं। पूर्वोद्वारे द्वार
 नामानि। पूर्वद्वारे विताने त्वादात्तिणं पुष्पकं भवेत्। पश्चिमं तु धनं नाम कामदेवी नरं स्मृतमि
 तं। ततः एत्येहिवितानद्वारे तित्त्वामभिश्चुतं दारावाहनं कार्यं। अथ कुंकुमपुष्पधूपदीपव
 लीना दायपूर्वभागे ॐ सुमहाप्रभुवेदमूर्ते परं देवत्या यमालम्बयत्कन मुहिताय विताना
 रण्यपूर्वद्वाराश्रिताय द्वारपाल सहिताय सुप्रभनाम्नेः श्रुत्य नोरणाय नमः। इति पूजयेत्। यद्दालं ७०
 च दद्यात्। दक्षिणशोभनाय यजुर्वेदमूर्ते यमदेवत्याय दक्षिणपर्वतसुताय पुष्पकारण्यदक्षिण
 द्वारमाश्रिताय द्वारपालसहिताय भीमनाम्ने ओद्द्वारनोरणाय नमः। पश्चिमे सुधर्माय नमः
 साम्ये रक्षित्वैव रुणदेवत्याय गंधमादनसहिताय धवलधामपश्चिमद्वारमाश्रिताय सुदंष्ट्रनोरणाय १

नमश्ति पूजयेत् अथर्ववेदमूर्ते यमदेवत्याय हिमवत्पर्वतसहिताय कामद्वारमाश्रिता
 यद्वारपालसहिताय विकटारण्यवहनोरणाय नमः इति उत्तरपूजयेत् मंडपस्तंभेषु सर्वभ्यादे
 वभ्यां नमश्ति पूजयेत् बलिं च दद्यात् वंशेषु किनरेभ्यो नमः एष्टे पद्मे गभ्यो नमः ततोक्षत्रपा
 लाय मंडपाथः पूजयेत् बलिं दद्यात् कुमुदः कुमुदाक्षश्च पुडरीकोथवामनः शकु कर्णः सर्व
 नेत्रः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः ब्रह्मानागश्च पूर्वदिशो लब्धजनाय कायकाः मुदसहिताय पूर्वध्व
 जाय नमः इति गंधादि दद्यात् एवं कुमुदाक्षसहिताय त्वादि दशध्वजानुसदेवान् पूजयेत् सु
 र्यजमानसहितः पुष्पधूपामाषभक्तबलिंचादाय तूर्यनादं कारयेत् मंडपपूर्वद्वारे दश ए
 त्येहिसर्वाभिरसिद्धसाधैरभिष्टुतो वज्रमराधरश्च संवीज्यमानाप्सरसां गणनरक्षाध्वरं नो
 भगवन् नमस्ते इतींद्रमावाह्य इन्द्राय नमः इति संपूज्य इन्द्राय सागाय सपरिवाराय सायुधाय स
 शक्तिकाय एष पुष्पादिसहितो माषभक्तबलिर्नर्मिते बलिं दद्यात् एवमाग्नेयादिभिरग्निदि

भ्यः मन्त्रास्तु ॐ एहो हि सर्वासरहस्यवाहमुनिप्रवीररभितोभिजुहते जो बतलोकगणेन
 सार्धं ममाध्वरं रक्षकवेनमस्ते एहो हि वैवस्वतधर्मराजसर्वाभरेण्यमहमुनिप्रवीरैर्वित
 दिव्यमूर्ते शुभाशुभानंदशुचामधीशशिवायनः पाहिमस्त्वनमस्ते एहो हिरक्षोगणनाय
 कस्त्वं विशालवेतालपिशुनसंघैः ममाध्वरं पाहि शुभादिनाथ लोकेश्वरस्त्वं भगवन्नमस्ते
 एहो हि नैऋत्यधर्मसंजयक्षेमवरं रक्षणाय मृगाधिरूढः सहसिन्धुसंघैः प्राणाधिपः का
 लवेः सहायगृहाण पूजाभगवन्नमस्ते एहो हि यज्ञेश्वरयज्ञरक्षाविधस्त्वं सन्नगणेन सार्धं
 सर्वविधीभिः पितृभिस्सहैव गृहाण पूजाभगवन्नमस्ते एहो हि पातालधरामरेंद्रनागांगना
 किंनरगीयमान यक्षारगेशमरलोकसार्धजनंतरक्षाध्वरमस्मीयं एहो हि विश्वाधिप
 तमुनींद्रलोकैः न सार्धं पितृदेवताभिः सर्वस्वधातास्य नितप्रभावा विशाध्वरं वः सततं शि
 वाय ततः पूर्वस्यादिशिकिचंद्रमिमुपलब्ध त्रेलोक्ययानिभूताभिस्थावराणि चराणि च २४२

ब्रह्मविष्णुशिवैस्सांद्रक्षोर्बुर्वंतु तानमे देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपुत्राणां ऋषयो मनुवो
 गावो देवमातर एव च एते ममाध्वरं रक्षां प्रकुर्वंतु मुदा निताः ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्चैत्रपालो गणैः
 सह रक्षंतु मंडपसर्वघ्नतुरक्षांसि सर्वतः ॐ त्रेलोक्यस्थेभ्यः स्थावरेभ्यो भूतभ्यो नमस्त्रे लोकेभ्य
 स्थेभ्यश्चरेभ्यो भूतभ्यो नमः दानवेभ्यः गंधर्वेभ्यः यक्षेभ्यः रक्षसेभ्यः पुन्येभ्यः ऋषिभ्यः मनु
 व्येभ्यः गाभ्यः देवताभ्यः ब्रह्मणे विष्णवे रुद्राय क्षत्रपालाय गणेभ्यो नम इति संपूज्य भाष भक्त
 बलिं दद्यात् ततः साचार्यैः कृत्स्नं जोजमानश्चरणैः प्रक्षाल्य वेध्यामुविश्वबोडशरे तुलां संस्था
 प्य तस्यां दक्षिणप्रातादारभ्य सप्तर्षिधातुबधेषु सूत्रबधेषु वाचतुर्विंशति देवता आवाह्य पूजयत्
 ततश्च ईशः शशिः मारुतः रुद्रः सूर्यः विश्वदेवो गुरुः अंगिरोऽग्निः प्रजापतिः विश्वदेवाः जगदि
 धाता पर्जन्यः शम्भुः सितदेवताः सौम्यः धर्मः अमरराजः अश्विनौ तुलेशः मित्रावरुणौ स
 रुद्राणः धनेशः गंधर्वः जलेशः विष्णुरिति ततस्ति संपुत्रनिमास्तु गाविंसूर्यधर्मराजा नावाह्य २४४

संपूज्यगोविंदप्रतिमाद्वादशांगुलमुक्तादाग्नासनर्णस्वलागतुल्यमध्येचलंबयेत् सयथिम
 राजोत्तुलासमीपएवस्थाप्याः ततः सर्वैकस्त्रिजः शान्तिपथ्यः ततोयजमानकृतस्थाशिव
 सनसंगतासिंहयगुर्विक्रिजापकेभ्यः इमादक्षिणासप्रदद् इतिशक्त्यादक्षिणाकुडलोप
 नीत् कठकांगुलीयोपवासोस्त्विदं द्यात् द्विगुणो गुरवे तद्दिनयजमानगुरवेति कुडहारपात्
 नुपपोसाशक्तान्तेजागरश्चगीतनृत्यादिना एवं पूर्वद्वयशक्तोसद्योवाधिवान्नस्तोपर्युः
 कृतनित्यकर्मयजमानः स्वस्तिवाचयेत् कस्त्रिजः पूर्ववत्सुकुडपूर्णहृतिस्तशस्वयजनुहुयुः
 कर्मशपश्चसमापयेयश्च अत्रब्रह्मदक्षिणापूर्णपात्रपानाहं अधिवासनतुलाद्रव्यदानान्या
 सिधिरिति पितामहवरणानामाशयः ततोयजमानः पुन्रपत्नीपूजयजमानप्रादु मुखमुदङ्मुख
 बाकुडहारगृहसमापत्यकलशोदकैरभिषिञ्चेयुः स्वस्वशास्त्रीयैर्मन्त्रैः पोरानेश्च तत्प्रदक्षिताः स
 रास्तामित्यादिय यजमानस्तसवी। पध्यनुलिप्तः स्नात्वास्तुलास्त्राबाधः पुष्याजालं गृहीत्वा
 फलकोत्तोरणाबलं वितां तुलां चिः प्रदक्षिणीकलससूत्रद्वन्द्वं कुड्वालेरुतेह पृथग्गजरायेत्यो

अन्मन्त्रयेत् ७ नमस्तत्सर्वदेवानां शक्तिस्त्वसत्पमाश्रिता सांक्षिभूताजगद्वात्रानिमि
 ताविश्वयोनिना एकतः सर्वसंस्थानितथान्शतानि च धर्माधर्मकृतोमध्येस्थापितासि
 जगद्धिते तंतुलेसर्वभूतानां भ्रमाणमिहकीर्तना मोतोलयतीं ससारदुःखस्वनमोस्तते
 योसोतत्ताधिपदेवः पुंसुः पंचविशकः स एवाधिष्ठितादेवी लवितस्मान्नमानमः ततः नमान
 नमस्तगेविन्द तलापुरुषसंज्ञक तद्हरत्तारयेत्तस्मान्स्मात्तेसारसागरादिति तल्लतिमामनुमंत्र्य
 सतुलंगोविन्दसंपूज्य पुनस्तंप्रदक्षिणीकलससर्वद्वन्द्वं कवचालं हतेर्हमा धर्मराजसयंस्तथा वामद
 क्षिणकराभ्यामाराधतुल्यमध्यावलि विवेगाविदं प्रयेत् तुलांतरागिर्य आस्त्योपावेशेत्तत्रप्रादु
 मुखः मात्स्यततोपरंतुलाभागेन्यसेयुर्द्विजपूजवाः समादभ्यधिकं यावत्कीचनैवातिनिर्मलं
 पुष्टिकामरूपं कूर्मं भूमिसंस्थानं राधिप यन्तु पूर्वद्वयान्यासः पश्चात्तदाराहणमिति गोपथेत्तन्नाना
 वराणवचनावैतथादधर्षशास्त्रीयविषयमितिदानसौख्यादो गोदाहयावास्थितैतदुद्दरेव

नमस्ते सर्वभूतानां साक्षिभूतस्सनातनी पितामहे न देवित्वं निर्मिता परमेष्ठिना त्वया धत्तुं जगत्सर्वं
जगत्स्थावरजंगमं सर्वभूतात्मभूतेशेन मति सर्वधारिणि इति वान्ति पुराणतु मुहूर्तमात्रावस्था
ने उक्ता जपमंत्रास्तु पौराणान्युननुमेति च तत्त्वं यथापवित्रं मनुलमपत्ये जातिवेदसः तथा
स्वेन पवित्रेण स्ववर्णतु पुनातुमां रुद्रस्य स्मृतं जः कालिके यस्य संभवः यथाग्निदेवतास्तर्वाः स्तु
वर्णचतुष्टयं तत्त्वं तथा यत्स्वतमे स्वकायनभंगसावचना तथा दुःकृतयत्स्ववर्णस्थायानुमुक्तिं पुराण
भाषितमिमांसे ततो वतीर्य गुरवे पूर्वमर्थे निवेदयत् ऋत्विग्भ्यो परमं धनं दद्याद्दुःकृदकपूर्वकं
गुरवे ग्रामरत्नानि ऋत्विग्भ्यश्च निवेदयेत् अथैतत्प्रयोगः वेदिपश्चिमत उपविश्य सप्तगणैरिक्तेषु
दक्षेन प्रोक्ष्य जलाक्षतकुशानादाय मासपक्षा तथा द्युक्षेत्रस्य एकैकमन्वतरं कालं तद्दिग्गजराजत्वं
कामाहमित्यत्र प्रागुक्तं महाप्रयोगमुक्त्वा द्यापक्षकामाया विष्णुप्रीतिकामो नेत्या द्युक्षेत्र्या मुक्तगा
त्राया मुक्तशर्मणे गुरवे इमुक्तशर्मा इदं तुलापुरुषस्ववर्णार्थमाग्नेदेवतं संप्रददे नमो मेति गुरवे धरं

वर्णद्विधौ एवमपराधं ऋत्विग्भ्यः दानं सागरमते तु वरणाक्रमेणाचार्यकराधः स्थि
तातानरकभ्यः सर्वेभ्यो युगपदेव जोत्राद्युच्चारपूर्वकं मुक्त्याचार्यदिष्या यथाविभा
गं प्रतिपादयेत् अदक्षिणतुल्यदानं तत्सर्वं निष्कलं भवेदित्युक्त्वा दक्षिणापेक्षया गुर
वग्रामरत्नादीनि श्रुतं दक्षिणात्वेनान्विति ग्रामदक्षिणापि क्षत्रियकर्तृके दाने अन्यक
र्तृके तु स्ववर्णदक्षिणातिहमादिः ततः पुनर्मासा द्युक्षेत्र्यस्तत्तुलापुरुषमहादानं प्रति
स्थासि ह्यर्थं शतस्ववर्णदक्षिणाग्रामरत्नानि गुर्वीलेभ्यो हसंप्रददति तथस्तेजलं सिपेत्
पश्चादचार्यदिभ्यो भागशः प्रतिपादयेत् रूपनारायणा दयस्तु गुरवे धदानानन्तरं स्ववर्णमात्रं
दक्षिणादत्त्वा पुनस्तेभ्यो ऋत्विग्भ्यो ह्यर्थं दानानन्तरं एकैकस्ववर्णदक्षिणादित्यादिः अ
न्ये तु अन्येषां मपि तुलाद्रव्यदानानुसारं ग्रामरत्नानि निवेदयेत् दक्षिणा तु सर्वेषां महाना

२४
७४

मिति सामान्यन्यायेन स्ववर्णितत्रापि संख्या का गोपथोक्तसंख्यान्वेषः सोपि कृष्णालादि
भिर्न बाह्य इत्याहुः अत्र दान सारत्रयः पक्षाः आद्ये र्थे गुरवे र्धमृत्तिभ्य इति अत्र दक्ष
णतु - दाने सर्वे तन्निष्पलं भवेत् इति क्वनादक्षिणोपेक्षायां गुरवे भ्रामरनादी र्धमृत्ति जा
पकेभ्यः पुनरन्यद्वयं देयं तेषु क्रुत्तिगाभावात् द्वितीयस्तु प्राप्यतेषां मन्त्रात् तथा न्येभ्यो
दापयेदिति तत्र गुरवे तुलाद्रव्यस्यार्थश्चतुर्थो वा शः तुला विरुत्तिभूतधरा दाने धराधा
चतुर्भागे गुरवे तुलानिवेदेय इति श्रुतमत्रापि परिमाणोपेक्षयान्विते सन्नैवेति हि पादित्य
वस्था ज्योतिषा मेयनवा तुल्यते गुरु रिति सामान्या क्त्वा दीनानाथविशिष्टादिनृजयेद्वा ह
णेः सहस्रेनेन तृतीयः पक्षस्तत्रापि गुरवे दाने द्वितीयपक्षात्कैवमवस्थिति विशिष्टात्वात् अ
पि अनयोः पक्षयो जापकादिभ्यो व्यतन्मध्यस्थस्ववर्णदाननक्षिति रिति अत्र पक्षत्रयेषु

३१२

गुरवे भ्रामरनादि सर्वेषां मन्त्रदानानां स्ववर्णितदक्षिणोपेत इत्यादिनां क्तस्ववर्णमवप्रत्येकं समुदाये
नवाद्यमिति मन्त्ररत्नेषु वल्लिगुज्यान्वेषोपि देयमिति द्वितीयपक्षे तुलाद्रव्यत्रया विभ्ययेक
शो गुरवे देयो न्योन्यक्रुत्तिभ्यः पुरोहारपादभ्यो दीनानाथेभ्यश्च तृतीयपक्षे तुल्यतुल्यितस्य
र्णगुरवे क्रुत्तिभ्यो हारजापकेभ्यो न्येभ्यश्च दीनानाथेभ्यो वक्षणेभ्यश्च दातुं महमुत्सर्ज्यैरुक्त
ज्येद्यात् सर्वेषां दक्षिणां तुर्वलिभ्य एव नान्येभ्य र्धमृत्ति अत्र प्रतिगृहे वा हारणे यजमानसं प्रणव
सस्तीति शब्दमुच्चैः पठेयुः क्षत्रिये निरोकारं मन्त्रैश्चैवैषे उपांशु जुह्वे मनसा ततो द्रव्यस्पृश्यां स्वशा
स्वोक्तो कामस्तुतिं पठेदिति रूपनारायणीये अथर्वणां तुल्य इह कस्मा अहं कामः कामाया
दा कामो दाता कामः प्रतिगृहीतु कामः समुदा विशत्कामेन ता प्रतिगृह्यामि कामे तने भूमिस्त्वा
प्रतिगृह्यहं त्वत्तिरिक्तामिदं महत् नाहं प्रणिनमात्मना प्रजया प्रतिगृह्य विराधिषो येति ततः सह
स्त्रविप्राभोजयेत् सकलमयेद्वा ततः पुनः पुण्याहवाचनं कृत्वा स्थापितदेवता पूजने कुशाक्षर

गुरुस्तयां तु देवगणास्त्रे पूजामादाय पाथिवीं दृष्ट्वा कामप्रसिध्यर्थं पुनरागमनाय वैत्यादियुक्ताः
 पीडादिदेवता विसर्जयेत् ततो मंडपादि देवता आचार्या यत्र तिपां द्यामीरुत्सुका गुरुस्तुत्यां तु
 मात्स्येन विरधारयद्देहसुवर्णोपश्रितबुधः तिष्ठेद्भगावहतस्माच्छाक्याधिकरंजणां शीघ्रपरस्वी
 करणात्त्रयः प्राप्तोति पुष्कलमिति इति तुला पुरुषदानविधिः अथ रजतादि तुलाविधिः भविष्योत्त
 रे अनेनेव विधानेन केचिद्रूपमयं पुनः कर्पूरगतथेति केचिद्भालपुंगवाः अनेनेति मुरव्यतुला
 पुरुषदानकथितेनेत्यर्थः रजतादि तुला पुरुषफलं यथा तथेत्यादिना गोपथब्राह्मणादीषापविशेष
 ह्ययं सूर्यलोकावासादिस्त्वमुक्तं तथा सिततृतीयायानार्थः सौभाग्यदास्तुलां च कुम्भप्रयत्नं तिलव
 येन गुडं न वा न तत्र गन्नाहोमोना एवमेव प्रदापयेत् विश्वामित्रे आदित्यराहणाग्रसेरुवर्णस्तिलये
 तनुं सोमप्रहेतुरेवैष्यथाहने तथा शृणु प्रवर्ग्यस्य मुखपुत्तपत्तन्नपक्षिदेहतः सर्वपापहरायैत
 त्वा मिप्रीयतां विधुः इत्युच्चार्य जले लपस्क निक्षिपेद्भुजसुतमः प्रीयतां पितरं कास्ये गधगुडासक्त

यां पावति लवणे विश्वधानी आत्मतुल्यं सुवर्णं वा रजतं रत्नमेव वा यो ददाति हि जाग्रथो
 तस्याप्येतत्फलं भवेदिति उक्तत्वात् रजस्तुलायामपि सुवर्णतुला फलं भवेदिति कृतव्यतापि सेवे
 तिकेचित् इति तस्यादि तुला पुरुषः अथ नाशरीरगन्नादिस्तुला विधिगारुड तुला पुरुषदानस
 मृत्योर्जयोर्देकं अथ लहप्रदातव्यं सर्वरोगोपशान्तये कास्ये च यक्ष्मके रस्य च पुनरीषिकारके अथ
 स्मास्वसांसे स्यातां मृदुले रस्य रसणे फित्तरकफित्तरस्य प्रदं मेहयोः सौवर्णं सर्वरोगोपप्रदं चाप
 रत्नदानं फलं देवताद्यैः प्रहणी दास्येत्स्मि गौडं भस्म करणं च यो गंतु गौडं मा लं के जागलं
 चाग्निमाद्ये च रोगोत्पात तुषोषकं जागले काष्ठजं मधुहं वलथादेयं कासं स्वासं जलोदरे घृतो
 देवताद्यैः सारि रोगोपशान्तये क्षीरपित्तविनाशाय दधिकं भगवारणे लावणे वपनाशाय प
 र्देदु विनाशने अन्नं सर्वरोगस्य नाशने मृतमेव च अत्र तुलादाने मासाधि देवताः पूज्याः ता
 श्व गारुड महाभैरवः कास्या भिनो पूषा च सीतके वायुस्तमे सर्वः पैतले कुजः शोके पितरः स
 वणो देवताः फले सोमः गुडो आपः तांबूलं विनायकः कुसुमे गंधर्वाः जागलेऽग्निः मधुनि यक्षः

५१०

७५

॥२॥ शक्त्या धातितेवते ॥ सोमं गच्छात्तत्र वासदेवेन तु भुजो शिक्य इत्युक्तीया स्या

चूते मूलजयः क्षीरतारागणाः दधिसर्पाः पिष्टे प्रजापतिः अने सवे देवता इति अथ चूतादि
तुलाविधिः विष्णुधर्मात्तरं पुण्यदिनमथ साधनतीयायां विशेषतः गोमयेनानुलितायां भूमौ दधी
दुदशुभं भं दारवशुभवृक्षस्य च तुहसप्रमाणतः सुवर्णतत्रवध्रीयाते स्मृपयोः पटके वतः त
नावहेत्सवस्त्रास्त्रपुष्पालंकारभूषितः अभाषादेवतागुह्यस्त्रापयित्वा चूतादिभिः तुलादानस्य
सर्वस्य निधिरेष प्रकीर्तितः प्रथमा तु पुतस्या कतिजोरक्षिकरी तुला माक्षिकेण तु सोभाग्यतेले
नवहुलाः प्रजाः वस्त्रस्य दिव्यवस्त्राणां प्राप्तिस्तुलया भूवं लवणस्य तुला वण्यमंगलितुल्य
तु असाफल्यं शर्करायास्तरुपचंदनं च अत्र तुला भवद्रुमा तुला उक्तुमस्य न सतापादुदिवि
क्षीरस्य तुलया सदा सर्वकामप्रदाः सर्वा पशयंकराः यो ददाति तुलाः सर्वाः संगोया लयाप
मुयात् मनोऽदया दधि मन्त्रि ता तु सस्तुल्यमिदं कतमाक्षिजेभ्यः स्यात्ति गोयोः सरने स्यात्
नशो कर्तव्यमुपाश्रितो पुमान् स्तुल्यसवभूतानां प्रमाणं परिकीर्त्तना भावो लयं दिससारदु

४१०

दुधरस्त्रनमोस्तुते इत्यारुह्य क्षणं रंसात्वा चितयित्वा हरिप्रियां अवस्तुततो दद्याद्द्वयपाश
मथापि पाशं गुंसं पूज्य विधिवत्सर्वालंकारभूषणः विसर्जयेन्ममस्त्रभोजयिष्यामि धानतः
शब्दं हिजेभ्यो दातव्यं स्त्रीभ्यो नैभ्यस्तु येन इहैव धुशिरानो आश्रितानां नष्टं विना कस्तोर
लसंस्था तपचापं दाहिमाक्षिजां कर्पूरस्य तुला पूज्यं कुकुमं लभेत्तुलां गुहं नाय दिखं लव
णं पिता लिखे यो दद्यादात्मनो तुल्या नारी वा पुस्त्रोपि वा पुमान् अथ मन्त्रेण स्या
नारी स्यात्पार्वती समेति तुलादानस्य सर्वस्य विधिरेष उदाहृतः इति स्यात्तुल्यदा
नविधिः अथ स्यात्तुल्यदानप्रयोगः तत्र स्य कर्पूरतुलयाः सुवर्णतुला फलमेव
इति कर्तव्यतः पिपक्षे सैव रत्नतुलया मपि तदेव फलं फलेषु रोगेषु च विशेषः केचित् मन्त्र
स्त्रिगंधे कुकुमे लवणं गुहं मधु निचसौ भाग्यं वस्त्रं पुन वस्त्रं प्रिश्च लवणे लावण्यं कुकु
मे भर्तृविद्योगश्च तैले बहुलाः प्रजाः सर्वयोगे लाहं यस्मिन्नेकार्यं अशंकरं पु अपन्मारेसौ

३५०

रान-
७-

धर्वः २२ जलेशः २३ विष्णुः २४ इतितस्तुलामुतद्गादिषुवधाफलकहयेतथावलबेय
था भूमेर्वितस्लिमावस्तु भवेत् गाविंदप्रतिमावेहमश्वरवलयामुक्तादात्रासुत्रारणवाहाद
शांगुलेनतुलामध्येवलबनीया ततोयजमानः पुष्पाजलिं गृहीत्वातुलात्रेः प्रदक्षिणां कृतानुमन्त्र
येत् ॐ नमस्ते सर्वदेवा न शक्तिस्तुल्यमाश्रिता साक्षाभूताजगत्यात्रो निर्मिता विश्वोनिना एकतः
सर्वसत्त्वानितथानृत्तशतानि च धर्माधर्मरुतांमध्येस्थापितासिजगलिते त्वंतुल्ये सर्वभूतानां प्रमा
णमिह कीर्तिता मन्तो लयंते ससारं दुःखरस्वनमोस्तु ते यो सोतलाधिपो देवः पुरुषः पञ्चविश
तिः स एवाधिशितो देवित्वयितस्मान्मानमदति नमोनमस्ते गोविन्द तुलापुस्तपसं जक त्वं हरः
यस्य स्मात्संसारसागरादिति गाविंदमनुसृत्य पुनस्तुलां गोविंदं च संपूज्य पुनः प्रदक्षिणां कृत्य सस्य
दक्षिणां करधर्मं कृत्वा म आदाय तुलावलंबं तं गोविंदं पश्यन्तु तारिक्ते प्राङ्मुखः पविशेत्
ततोपरेशिक्ते आचार्यो दद्याद्द्रव्यं न्यस्यः ततो मुहूर्तं गोदेहनमात्रे वा स्थित्वा पठेत् ॐ नमः

३७

सर्वभूतानां साक्षिभूते सनातनि पितामहे नृदेवि त्वं निर्मिता परमेशिना त्वया धृतं जगत्सर्वस
हस्यावरजंगमं सर्वभूतात्मभूतेषु श्रेष्ठमस्तु सर्वधारिणि ततो वतीं दीदृशकालोऽस्मत्वाप्तु
कफलकामोऽमुकरागनिरुक्तिकामः सर्वत्र गौरीसदनपुण्यप्राप्तिशोकदुर्मिति निरुक्तिक
मः ईश्वरप्रीतिकामो वा इदमात्मसमतो लितममुकद्वयममुकरवतामाचार्योदिविप्रभ्या
नानानासंगेभ्यो दातुमहमुत्सजेन ममेति जलं क्षिपेत् तत्र कां स्वेपितरः प्रीयंतामिति वदेत्
तामिपितामहः श्रीः लवणलक्ष्मीप्री गंधगुडसंस्त्रं विषेधात्री गुडे पार्वतीप्री० तत आचा
र्याय तु तत्तदेवतां गोविंदं सूर्यधर्मराजं मोशादीन् सम्पूज्य बुतिश्च ब्रह्मणस्पत इत्युक्त्वा पश्यन्तु
दक्षिणां दद्यात् आचार्यः यातुदेवगणादिति विसृजेत् ततो यजमानः प्रातिमादिना माचार्यकुर
प्रतिपाद्यन्तीन् विप्रान्द्रुं भोज्य भूयसीं दक्षिणां दद्यात् इति श्रीमोमां सकेशं करमदात्मजनील
कंठस्तेहानमयूखैरुत्थादितुलादानप्रयोगः अथ हरिण्यर्घ्यं दानमात्म्ये अथावः संप्रवक्ष्यामि

दानं.
७९

हेमदानमनुत्तमं तन्नामाग्राहिरण्यगर्भरत्नमहापातकनाशनं पुण्यदिनमथासाध्यतुलापुस्तक
दानवत् कृत्स्नमंडपसभारभूषणाद्यादनादिकं कुर्यादुपोषितरतद्व्यष्टौकेनावाहनंततः
उपोषितउपक्रान्तिपवासः पुण्याहवाचनंरत्नाहृत्वातद्व्यष्टौकासनं ब्राह्मणैरुन्नयेत्कुंडंत
पनीयमयंशुभं द्वाप्तसत्संगुलोत्थायहेमपंकजगर्भवत् त्रिभागहीनविस्तारप्रशस्तमुखःरुति
ब्राह्मणैर्गुर्वेतिभिः सहयजमान इतिरूपनारायणः ठक्कुरस्त्रतैरेवानयेदितिमदनरत्नादे
कुंडहिरण्यगर्भहिमपंकजेति अधोभागमध्यास्थिताष्टदलहेमलयुतत्रिभागेति अष्टचत्वार
रिशदंगुलविस्तारमुक्तोमृदंगः तदारुतिमध्ये किंचित्स्थूलमितितकुरः मूलमध्यात्रेषु
सममिति नाचस्पतिमित्राः दानसागरेतुविस्तारमित्यस्याग्रंआज्यक्षीराभिपूरितमितिपाठः
तत्रतुल्यामाज्यक्षीराभ्यां एकदेशेपूरितमित्यर्थः अभिरभागइत्यभेरकदेशवाचित्वात् ३२०

दशांतराणिसुरलानिदानंस्त्रीतथेदं हेमनालं सपिटकंबहिरादित्यसंयुते तथैवावरणना
मेरुपर्वीतेचक्राननं पाश्वतस्थापयेत्तद्वत् मंदंडकमदलं आत्राणिदशाखडानि आभ्राणी
तिवापाठः तत्रआभ्राकाराणिस्त्वर्णखडानि तिहेमाद्रिः अस्त्राणीतिहामोदुरः नानि
चतत्रैवरखडः चक्रं दंडः पाशः ध्वजः गुदाशूलं परशु कुलिशारख्यादिदशाखडानि पंचप्रा
सिद्धानि पीटकं मंजुषेतिहेमाद्रिः स्थलाकारउपवेशनयपट्ट इतिहामोदुरः दाननालं
दनार्थं स्त्रीफलविधायां नाभेरावरणं बस्त्राकारं उपवीतमुपनयनार्थं दंडकं मंदलं समा
वर्तनार्थं एतानिदशाखडानि तिहेमानीतिहेमाद्रिः नालोपवीतं ददाराहेमाः अन्यतुप्रस
तमेवग्राह्यमितितुयुक्तं रत्नेषुसर्वेषु हेमलोणीकारात् अस्त्राणीत्येनरत्नानिदशक
मेवोच्यतइतिदानसागरः दशाध्यास्त्राणिवेतिरूपनारायणः दशांतानीतिभूपाळः ३३०

दशार्धानीतिपाठेरलविशेषणचेदं पंचरत्नानीत्यर्थ इति विधाधरः आदित्यसंस्तुतां
दित्यप्रतिमायुतं तथापि धाकारं पिधानं स्यात्समतादेगुलधिकं मुक्तावलि समोपपन्न
रागदलान्वितं तिलद्रोणोपरिगतवेदीमध्यततोचयेत् पात्रमुखादेकागुलं न समताधिकं २
मष्टदलकमलाकारं पिधानं स्यात् द्रोणः परिभाषायां ज्ञेयं कुंडहममानं तु दावता तदुक्तप्रमा
णयद्येतावद्वाह्यं लैगेतु कुर्यात्सहस्रेण कर्षणाधः पात्रहिरण्यतद्भूतदधर्नाधर्णीतुल
हस्रेण सुतं द्रव्यं तु वा त्रिपादबार्धपादवा सपादसार्धमेव वा द्विगुणवा प्रकृत्यं यथा लाभं
तु वा भवेत् स हस्रेण जातस्तत्ता स्वर्णपादो तु वेष्टयेत् इति हेममानमुक्तं ततो मंगलशङ्केन ब्रह्म
द्याधरवेण च सर्वेष्वधुदेकेनैव स्नापितो नरपुंगवैः शुक्लमाल्यावरधरः सर्वाभरणभूषितः
इममुच्चारयन्मंत्रं गृह्यतु सुसंजलिः उच्चार्या मन्त्रणमना प्रयान्तेत्याः एवमामंत्र्यतन्म
ध्ये आवेशः स्तुतुः पुष्टिभ्यां सपरिगृह्य मरारजवत्तु मुखो जानुमध्यशिरः कलाति

षट्छासंकेतं तथा गर्भाधानं पुसवनं सीमंतोन्नयनं तथा कुयुहिरण्यगर्भस्य ततस्ते द्विजपुंगवः
गर्भाधानादिग्रहणममवस्थाभनस्यापलक्षणं अजावज्जीवपुत्राभ्यां सेवनं तत्र आचरेत् दूरीर
न कर्तव्यं व्याहृत्याचष्टाहुतिः इति हेमाद्रौ बातुलोत्तेः गीतमंगलशङ्केन गुरुस्तुत्यायेततः जा
तकर्मादिकाः अपराश्रित्याः कुर्यात्तेन षोडशसं पद्यते इत्यर्थः एवमेव हेमादिरूपनारायणादी
नामाशयः तेन गर्भाधानपुसवनं सीमंतोन्नयनं वलोभनीयुर्बोधन्यतमं कुर्यात् ततोपुस्यजमानमु
त्थापयेत् ततो जाकर्मनाम कर्षणं निष्क्रमणान् प्राशनं नृदार्पयेन्न केदं व्रतचतुष्टयसमावर्तनाद्वाहाः कार्यः
हेमाद्रौ जातकर्मादिषु प्राजापत्येन सौम्यव्रतचतुष्टयं गोदानसाहित्येनोद्वाहृत्योगेन द्वादशत्वमुक्तं
जातकर्मादिषु विनाहपित्यक्षप्रवेशं षोडशनापरा इति यथाश्रुतमेव बोध्यं मिति मदनमोहरी इति
च जातकर्माद्याः संस्कारयजमानाश्चर्येति तयाराधः गुरोर्कर्तव्यतात्कारख्येति परः युक्तं तु समाव
र्तनाद्वाहपंचयज्ञायजमानेनैव सशरासयाकार्या इति तदुपगुणायजमानशारख्येति परः प्रलिखाख्येति च तथैव

दानं
८१

तेषां फलजनकत्वस्य कृत्तत्वात् कर्मांतरत्वे तु जातकर्मदीनां मानाभावः सर्वभ्यः कर्मभ्यो दर्शपूर्ण
मासा वित्यत्रैवारख्याता भावनप्रकरणान्तरोपयोगात् त्रैधातवीयादी क्षणीयेति वृत्तान्येकजातक
मर्मादीनोदानागतया विनियुज्यते कर्मांतरत्वेपि चैतेषां जातकर्मविहितत्वेन फलशारवीयेवेति
कर्तव्यताप्राप्नोति न गुरुशारवीयात्तेन गुरुरेव यजमानशारवीयो भवत्यस्मिन् दाने अध्ययनसिद्ध
ज्ञानवत्तात् अवैगुण्यापसत्रद्वयसमानकल्पायजमानाः तत्र सस्कारास्तकर्मिन् ध्यानपूर्वम्
तत्तत्स्थानमंत्रपाठमात्रेण कार्याः स्त्रीशूद्रकर्तृकमंत्रवत्तु मनु ध्यानमानं ततस्त्रिया जातक
र्मनाम कर्मनिष्क्रमणान्तप्राशनचूडाकर्मविवाहाख्य षड् कर्मसंस्कारषट् तत्रापि विवाहः समेव
कश्चूदाणांतु एतेष्वप्येवमहायज्ञां श्रुत्येकादशानुध्यानरूपा एवेति सर्वनिबन्धस्तः शिशुस्त
त्रैवर्णिके कर्तृकेष्वमंत्रकानुध्यानमेवाचरति युक्तमिदमेवं सर्वपदार्थयोगमंत्रमात्रपाठे माना
भावात् आप्यंतु सर्वविधानुष्ठानं सर्वेषां यतु दाहदहो गर्भाधानादीनो नुडे विवाहस्थनातत्काले
स भवात्तामंत्रकानुध्यानमेव कार्यमिति तन्ना द्वाारसेन कर्तव्यं सच न दक्षिणपुटे औदुंबरफलेः

८२

साध्मिकविशुद्धिरानुसाराशक्त्यायनावदभात्रकुर्यात्तस्मात्तत्कर्मणि अन्तप्राशनके वि
हानुभाजयत्यस्य सादिभिः एवं विश्वजिदेताश्च गर्भाधानादिकाः क्रियाः शक्तिर्वाजनेक
व्याब्राह्मणे वेदपारंगैरिति लिङ्गपुराणात् दक्षिणपुटे अधः पात्रगतं रंध्रं यामध्ये दक्षिण
रंध्रे यत्तु हनो द्वौ द्वौ रंध्रे च उपरि पात्रगतं रंध्रं यामध्ये पत्रिसरे दिव्यगुणत्रयसमन्विता
चतुर्विंशतिको देवी ब्रह्मविष्णु कतिरूपिणी उर्ध्वपात्रे गुणातीतं षड्विंशारख्यमुमापति आलसं
पुरुषं ध्यायेत्तत्र विशकमंत्रजमिति लेने अधः पात्रे स्वस्तीरूपतः तैः तापस्वस्तेकोचरेणाग
तेन परितरण्या अत्रत्येवावयंतीति वत् तेन गत्याग्ररपि निवृत्तिः उद्धेहलून्यकारुतात्रि
शान्तिवर्णशोभनः अलसस्य तथा ह्वाशिवाय विभवे दयेत् अत्र वत् सोवर्णिकानिष्कः इति क
चित् षट्पंचाशदधिक द्विशतपणमिति भास्करचार्यः दीनारः पंचसवर्ण निष्क इत्यमरः सत्त
पयाय इत्येतेषां तस्मात्प्रवत्त्वा द्वाारसासे कोयजमानस्य पितरौ न त्वातीत्यं बा मिथुनमासीत्यो

दानं
८२

रन्यतरेणकारयेद्रुः कर्तारभार्ययायुक्तं सर्वालंकारो भित्तं अनीयदुयीतत्तत्तस्यगभध्या
नादिकाः क्रियाः भार्याद्वस्त्रपुटद्वयोरससंननमान्वरेत् एकचिशतिसत्त्वात्त उद्वरफलावित्ता
नू कुशमानो यशक्तयाथनुरीत्सोमतकर्मवित्तिकामिन्नैराति पक्षवागभोधानसीमतेतावत्त
मतिरेयावदुत्तेकामिन्कलेगादिघनेकगुण्युतेः प्रधानबाधाञ्च पुसवनंध्यानमानेणकार्य
स्वरूपानुष्ठानबाधान्मन्त्रेमानाभावाञ्च तथाकस्मिन्शरीर्यश्चोहएवाग्र आयुष्यात्वाहतिचतु
ष्टयकार्येनोपनयनव्रतचतुष्टयमितिवर्तन विवाहपुत्रोलीयरेवाहृष्टरूपकारसिद्धेः उपनयन
महाश्वलायनः अथोयेतपूर्वस्यरुतास्तके शववयनं मेधाजननं वानिरुक्तं परिदानकालञ्च
तत्सेवितुवृणीमह इतिसावित्रीपूर्वतुष्टयैतत्पूर्वस्तस्यपुनरुपनीयमानस्यतिथावत् रुतास्तके
काल्येक अनिरुक्तवर्जितपरिदानकालव्यनिरुक्तौ परिदानमादित्यायव्रतपतयेवदुष्टं तदामी
तिगायत्र्यास्थान तत्सवितुर्वरेणीमह इतिऋगुपदेशः मनुश्च अजिनमखलादौ भेष्यचर्याव
नानिच निवर्ततिद्विजानः पुनस्तस्कारकर्मणि इतिअन्यत्कार्यं विवाहेसप्तपदीक्रमणपरिणयन
८२

प्रश्न
८५

कामिकोक्तप्रजावज्रीयुवाभ्यांसेवनंततभाचरेत् दूर्भास्तेनकृत्यं व्याहृत्याचघृताहतिः
हमादौवातुलोक्तेश्च प्रजावत् आतेगभइत्यादि जीवपुत्रेअग्रेरेत् प्रथमइत्यादिसंख्येवि
वाकेषाचिदसम्भवेनसर्वेषामनु ध्यानमात्रं युक्तयत्तुअत्रप्राशनेभुक्तवतः कर्मातुष्टानः
इतिसोपिहविः शेषभाजनवदितत्वाद्यास्तः किंचसर्वैरपिप्रयोगेनसर्वसंस्कारमंत्राउक्ताः
चोलादौहममंत्राउक्ता अथप्रधानकरणीमंत्रश्चाभूतारवामन्तः अभिप्रेतास्ततोर्गंधोनेपुनः
शोभुचदपमितिमूर्ध्नाभिर्मर्शनाथंस्काद्यगमनस्यसमावर्तनेहामसाधनस्यममात्रवर्गइतिस
क्तस्यतत्रैवस्मृतंमेइत्यादेरिखनं विवाहादौभार्यालोपपादकप्रधानभूतहामसप्तपदमंत्राणाम
हिरनमिति कथमिह पूर्वापरमिरंध्यप्रमाणभूत्यमेतवाहिरनमादृत्य अतःस्वरूपकार्य
सर्वं तत्रपूर्वादिबुद्धेर्वमन्तः दगादिशाखीययजमानसंस्कारप्रधानहोमाः कार्योपदेष्टव्योप
लेपनेधाधेनावारजाभागाः स्विष्टकदाद्युत्तरागाविचनकार्योणि तदुपकारणसिद्धत्वात्
युतत्रात्कीनिपुरोडाशप्रयाज्ञानपञ्जननुष्ठानवत्पाशुवैरवतैरुपकारसिद्धेः अत्रगभोधाना
दित्ययनिष्क्रमणप्रात्यहसहितवोडास्कारपक्षे निष्क्रमणप्रात्यहसगनपंचमहाहिरनोदवि

२

नृदिपत्रमिदं अशीतिपत्रं ब्रह्मसंहितास्य-
तृतीयपटलः

२

योनिर्वृत्तिः प्रतिमाया असंभावात् अन्यहृषिसंस्कारेषु बाधितं लुप्यत इति दिक् षोडश
क्रियाभावात् स्त्रीभूद्वयोर्हिरण्यगर्भदाने अनधिकारः इति केचित् तन्नाह रोवायदिवानारी
एवं ब्रह्मात्मसंभवः यः करति महापुण्यं तस्या विश्रुतयत्फलं मिति हेमाद्रौ हिरण्यगर्भप्रक
रणे विष्णुधर्मोक्तेः स्त्रीणामधिकार एवागमीत् आत्मसंभवं हिरण्यगर्भं स्त्रीभूदास्त
सधर्माणः इति वाक्याच्च भूदस्यति तथा सत्यादिकं च गुरवे दत्वा मन्त्रमिमेजयेत् मन्त्र
प्रयोगो ज्ञेयः चतुर्भिः कलशैः भूयस्ततस्तद्विजपुंगवाः स्नानं कुर्युः प्रसन्नो गान्दि
व्याभरणभूषिताः देवस्य त्वति मन्त्रस्य स्थिते कनकासने चतुर्भिः कुण्डसमीपस्थैः कु
र्युः कारयेयुः मन्त्रः प्रयोगे ततो हिरण्यगर्भं तिभ्यो दद्याद्द्विवस्त्रणः अत्रापि सविगा
चार्याणां दानद्रव्यविभागस्तु लापुसखदवंगतयः तेषां सर्वभावेष्ववहवावातदाज्ञवा

दा. नं.
८३

तन्तोपकरणसर्वगुरवे विनिवेद्येत् पादुकोपानहच्छत्रचामरासनभजनं ग्रामे वा
विषयं वापि यत्रान्यदपि स भवेत् विषयो ग्रामसमूहः अन्यद्वत्नादि ग्रामादिकं च तुलापु
रुषवत् अत्रापि दक्षिणत्वेनान्वेति अत्राप्यात्मा लंकारं गुरवे दधात् इति हिरण्यगर्भ
दानविधिः अथैतत्सयोगः दशकालोसंकीर्त्य सकलकलिकलुषनिवृत्तिसमावित
नरकनिमग्नयित्रादिपूषशतविविधबधुपुत्रपौत्रादिसमुत्थरणपूर्वकस्थिसंघस
वितलासुरोगणकलितचामरमालावीज्यमानत्वेकं कमन्वतरसमयाविधिन्नसर्व
लोकमहितत्वकामाहंश्चाहिरण्यगर्भदानं प्रतिपादयिष्येति प्रतिज्ञाय तुलापुरुषव
त् गोविन्दो मापति विनायकपूजाविप्राज्ञागृहाण मातृपूजाभ्युदयिकश्राद्धपुण्या
हवाचनगुवाधावरणमधुपर्कदानमदप पूजा गुर्वदि विनिवागान्ते कुर्यात् अत्र

३०

गुरुर्यजन्तु नाराखीयद्युव ततो गुरुर्व्याघोडोपारिस्थापित तिलद्रोणपरिप्रागुक्त हि
रण्यगर्भपात्रं कृत्वा निम्नैः सहानीयस्थापयेत् ततः कुण्डमध्ये हैमं पद्मं निधाय कुण्डक
देवाद्युत्क्षीराभ्यां पूजयित्वा कुडस्य बहिः पार्श्वयोर्दशाखदानि क्षुरिकांस्त्रीहमनालं
उपवेशनपट्टादित्यप्रतिमानाभेरावरणवस्त्रहैमापवीतदंडकमंडलमिति स्थापयेत्
ततः ॐ हिरण्यगर्भायैतिसपिधानं हिरण्यगर्भपूजयेत् कुंडसमीपस्थकुभस्थापनग्रह
स्थापनादि पूर्णहस्तभिषेकांतं तुलापुरुषवदेव मभिषिक्तः यजमानः स्नातः शुक्लवस्त्रा
लंकारादियुक्तः गृहीतपुस्तमांजालः प्राङ्मुखः पात्रमामत्रयेत् नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्य
कवचाय सप्तलोकसेराध्यक्षजगन्नात्र नमो नमः भूलेकिप्राङ्मुखो लोकास्तवगर्भे व्यवस्थिताः
ब्रह्माद्यस्तथा देवानमस्त विश्वधारिणे नमस्तु भुवनाधार नमस्तु भुवनाश्रय नमो हिरण्यगर्भाय गर्त

दान-
८४

पितामहः यत्स्वभवंभूतात्माभूतेभ्येव्यवस्थितः तस्मान्मासुद्राशेषदुस्तसंसारसगरात्
ततःपात्रेपुष्पाजलिं प्रक्षिप्यसमंगलवोषतत्रप्रविशेत् गुरवर्त्तिजिस्तपात्रंविधिना
नाछादयेत् यजमानस्तत्त्रोद्गुरोर्वाक्षिणवामुख्याः क्रमात् धर्मराजचतुर्मु
खोर्वाक्षिणवाङ्गान्वाः शिरःकृतोद्गासंपत्रकाविष्ठिनसमयमासीत् ततोऽगुर्वीक्ष्यज
मानस्यपितरौ तस्थानीयमन्यद्वा मिथुनमानीयतद्द्वाराधः यत्रगतरध्रयोमध्येद
क्षिणरध्रश्चाक्तिबीजेनद्वारसंसेचयेदितिगर्भाधानं पुसवनस्यध्यानमानंसीमन्तेयुग्म
द्यन्यतमः सोऽदुबरफलेरकविशक्तिकुरोरधः पात्रंकाष्ठानीकंसीमन्तंशक्तिबीजेनोन्न
नीयं ॐ आतेगमेयोनिमितिप्रजावतासूक्तेन अग्निरैतितिजीवपुत्रेण चद्वीसंपूर्णः

२०७

केतं ध्रुवागतिव्यक्रकशरवीयादियजमानक्रमेण प्रागादि कुंठसमस्तव्याहृतिभिरेकामा
ज्याहृतिं शुद्ध्यादिति हरेमेवानवलोकनं सीमन्तान्नरव्यस्तसमुक्त एवमुत्तरसंस्कारपितृव
कुंठेषु होमः ततो गुरुः शुभलमेयजमानमुखाप्याश्वलायनयजमानस्यजातकर्मनामकरण
अन्नप्राशनं चोत्पन्नयनत्रयं चतुष्टयं निःकुर्यात् तत्रान्नप्राशनं पायसभाजनं चोत्पन्नयनं चतुष्टयं
नाभावद्वित्याशयणः उपनयनं अन्नप्राशनं चोत्पन्नयनं चतुष्टयं निःकुर्यात् तत्रान्नप्राशनं पायसभाजनं चोत्पन्नयनं चतुष्टयं
बहुते परिदशमीति परिजनास्त्रैः भवत्तुल्ये भैक्षव्यवृत्तान्नराः भावः गायत्र्या स्थाने तत्तत्वि
वृणीमहन्त्येवस्यभोजनं त्रैलोक्यं स्य धातुसत्तुर्भगस्य धीमहीति कुरु उपदेशः अन्वत्वं त
मावर्त्तनविवाहयजमानः कुर्याद्विवाहस्तत्रिः न निष्कमूल्यस्त्वर्णवृत्तिप्रतिभया सह तत्राग्नि
परिणयनसप्तपदीक्रमेण ध्रुवार्धतीर्षणानि वर्त्तते लज्जं होमस्तत्क्रैव अन्यत्वं तत्राग्नि
तुयजमान एव कुर्यात् मदनशमोदस्यस्तपचमहायज्ञाः कायीः नश्चाधानवलोकनमियाहः य
समवर्त्तन विमर्शस्त्रेयजमानः कुर्यात् विवाहस्तत्रिः न निष्कमूल्यस्त्वर्णवृत्तिप्रतिभया सह तत्राग्नि
सह तत्राग्निपरिणयनसप्तपदीक्रमेण ध्रुवार्धतीर्षणानि वर्त्तते लज्जं होमस्तत्क्रैव अन्यत्वं तत्राग्नि

२४

दान-
८५

शुशारवीयानंतु जातकर्मदिषु प्राजापत्यमेद्रमात्रेयसौम्यंचतारिद्वप्रतानि निष्क्रमणं नोक्तं नामक
रणं नोक्तं मिति विशेषः छंदोगान्तु नामकरणमरणमसि अन्नप्राशननास्ति गोदानव्रतं चैरांतव्रतं
चत्वारि वेदव्रतानि चेति अथर्ववेदे जातकर्मनिष्क्रमणप्राशनगोदानोपनयनसावित्रव्रतं च सावित्री
व्रतं विष्णुसमावर्तन विवाहपंचयत्ना उक्ताः एतेषामनुष्ठानप्रकारः तत्तद्व्याख्या बोध्यः शिलासु
सर्वेषां सत्कारणामनुष्ठानमात्रं कुर्वति ततो यजमान इरा खंडादिगुरुवेदपठयत् नमो हिरण्यगर्भाय
हादिप्रागुक्तं मंत्रं हवनं संस्तुयात् ततः कुक्षसमीपस्थं कलशं जले देवस्य तस्योदिनाज्यं
ज्ञानस्थिते गानि अभिवेच्यामहवयं दिव्यं नानं नवमुषा विरतिं न सुखी भवति तं त्रेण कनकासनं
स्थयजमानमभिषिच्युः ततो इराका लोसं कील्यैषदिकलेत्यादौ महत्तत्कामं रचयत्तमुक्ता
तिलद्रोणोपरिस्थ भिर्हिरण्यगर्भादे स पितानं केनिकं दधत्तमुषा भूयः कृत्वा भाग्यवत्स्थया स
प्रदे नमो मत्तकापुन लथे च देशकाद्युक्ते तदनप्रतिष्ठापित्वा मंत्रं गिरिस्वर्णादिदक्षिणां शुशीदि
भ्यः संप्रददत्तमुक्ता दीनानां भ्यां वि यथाशक्ति दत्त्वा पुण्या हया वनं गच्छन् विस्सर्जनात्

१२८

तुलापुरुषवत्सर्वं कृत्वा त्मा लंकारादिगुरुवेदश्चात् इति हिरण्यगर्भप्रियागः अथ ब्रह्मांडमा
त्ये अथातः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मांडविधिपूर्वकं यद्वै संप्रदानां नामहापातकमाशने पुण्यं
दिनमथासायंतुलापुरुषदानवत् कति कुम्भं पसंभारभूषणाच्छादनादिकं लोकशया
हर्गेत इदधियासनं केतथा कुर्वीदिरात्पलादूर्ध्वं आसहस्तः शक्तिः शकलद्वयसंस्तु
ब्रह्मांडकाचनेनुधः शकलः खंडः अक्तच ब्रह्मांडः कुम्भकायो भवेद्यादू प्रतीत्या दिशि च दमाः
उदितं मुकुटपक्षादौ वपु रंडस्य तादृशं कुम्भकायो नाम ग्रीवाहीनकुम्भा इत्यर्थः दिग्गाजादिकं
संस्तुयंत ब्रह्मांडकाचनेनुधः शकलः खंडः अक्तच ब्रह्मांडे यदुद्गासमन्त्रितं लोकपालाश्च कोपते
मध्यास्थितं तुर्भुजं शिवायुता की शिरसरमुमालक्ष्मीसमन्वितं वसादिलमरुद्गर्भमहारल-
समन्वितं विततं त्रेसंगुलशतं यावदायामविरतः कौशयवस्त्रसवीतं तिलद्रोणोपरिस्थे सत् त
आष्टादध्यानि समतात्परिकलमेव दिग्गाजादरावत्पुडरीकनामन कुमुदोजनपुष्पदं
तसार्वभौमसंप्रतीकाः तल्लक्षणमादित्यपुराणे सत्रीभिश्च चतुर्दशैः श्रीमानैरवतामतः पुष्पदं

१२९

रानं.

८५

पुण्यदंतो ब्रह्मासायुः पुण्यदंतवान् सामान्यगजस्येणशेषादिकिरणस्मृताः षडंगानि शिक्षा
कस्माद्याकरणनिरुक्तं छेदज्योतिषमिति तल्लक्षणसूक्तानि ब्रह्मणो लोके साक्षसूत्राणि तानि तु द्विभु
जानि न्युभास्यानि नामेन दधि कुंडिकाः कमंडलून् अर्थादेषु सूत्राणि दक्षिणकरं तानि तु पश्चिमं चतुरा
वदादिति वाक्यात् अंगानि च चतुराण्येन प्रधानं नौयमानं हितं नाशं गान्यपु कर्षतो गिन्याया ल्हाप्यानि
लोकपालस्याण्यो ह विश्वकर्मा चतुर्दंतगजास्तु कजपाणि पुरंदरः शचीपतिः प्रकृत्यो नानाभरणभू
षितः पिगभ्रूमश्रुकेशक्षः पिगाक्षजठरोरुणः छागस्थः साक्षसूत्रसूतानि शक्तिधारकः इक्ष्वाकु
यमः कार्यो दंडहस्ता विजानता रक्तभूषणशभ्रुलक्ष्यो निरुक्तिर्विद्वत्तानेन पु स्थितः खड्गहस्तश्च भूतवान्
राक्षसेवृतः वरुणः पाशभूतोऽप्यः प्रतीच्यामकराश्रयः धाव्यारिणः पृष्ठस्थो ध्वजधारी समीरणः देशाश्वर
थगः सोमो गदापाणि वरप्रेतः पूर्वोत्तरे त्रिनेत्रश्चरुषभस्य निमलधृक् कपालपाणिश्च शक्रः भूषणः परमेश्वरः
उमासुपंदेवीपुराणे चतुर्भुजादिबाहुवर्दिनेनावात्रिलोचना कुंडला लं कृता र्हेति रोसराभरणः निभ गोरोचन
निभा गौरीसहो काननयोनना स्वस्तिका बाहुभ्यां कुबोमिहिलं सुतस्वस्तिका कोरुत्यर्थः गोरी नृनिषा नमभोगे
रूपनारायणतु अक्षसूक्तं उलूधराभयहातीत्युक्तं लक्ष्मीरूपपाशशास्त्रालिकाभोजसंरणिषा म्यसौम्य
योः पद्मासनंथा कुर्वीत श्रिवैलोकायमाकरं गोरवणस्तिरुपचसर्गलंकारभूषिणं एक्यपयकल्यग्रो वरदोद
क्षिणतु उर्ध्वं

८५

क्षिणतु उर्ध्वदिक्षिणकरेपाशामाले उर्ध्वनामपाशो कुशो अधोबादक्षिणयोर्हमे पद्मवर
मुद्रादधतीति चतुहस्तेवेति होमोदरः वसरूपं प्रसन्नवदनाः सोम्यवरदाः शक्तिपाणयः प
द्मासनस्थाः द्विभुजाः कर्तव्यावरदाः सदाहोमोदरीयेनिगमे अयोध्रिवश्रसोम्यश्रसोम्यश्र
रश्चैवानिलोनलः प्रत्यश्वश्रभासश्च वसदेनामाभस्मृताः इति पद्मासनस्था द्विभुजाः प
द्मगर्भाभकान्तयः करादेलंकधपर्यंतनीलपंकजधारिणः अधः संस्थितमेवादिराशयः
प्रावृतांत्रिकाः मेवादिराशिरूपेदामोदरीये मेषरषक कर्कटसिंहरश्चिकमीनाः स्वनामानु
रूपाः बाणाधरोदं पत्नीसधुनं करहयधतसस्यमेजरी कुमारीकन्यातुलाहस्तोनरस्तुला
मृगास्योश्च जघनोमकरः घटशिरानरः कुभः प्रवृतांत्रिका मोजाघक्षिचरणाः इति हो
मोदराः इद्राद्याद्वा दशादिताः तेजोमंडलमंगलाः इद्रादिनामानि हरिवंशे इद्रादिनामभगः
स्तत्प्रावरुणो शौर्यमारविः पूषामित्रोयमश्चैव पुन्योद्वा दशस्मृताः इति मरुतस्तु धावत्तु मृ

दानं
८५

रुद्रावरदा ध्वजधारिणः ऊनयवाशत शिवादिप्रतिमाः प्रायुक्ताः अष्टादश

(३)

धा त्या निमृत्वेकं शोण परिमिता नानि केचित् । पूर्वेषां नंतरा मने प्रयुक्तं पूर्वदस्तिणो प्रहृतिर
 तिणैरेवै मकषेण मनः परः पश्चिन्वत्तरो वेराग्निनेरुद मनः परः । अमृतं त्रनाहे मे वा सुद
 वमतः परं समेतादुद पीठस्थानवर्षेन कांचनानुबुधः स्थापयेदस्त्रा सवीनान् परं क
 भान्दशैवत् । अनंतरा मनस्वरूपं विस्तुधमोत्र देवदवस्तु कर्तव्यं जोष सुसंस्तु भुजः । रु
 कः पादो स्पर्कते यो लक्ष्म्यसंगदानः प्रभो ! तथा करस्व कर्तव्यं जोष भोगाक सस्थितः एक
 करोत्य कर्तव्यं स्तत्र जामो प्रसारितः । कर्तव्यो नाभिदेवा स्थलपान स्थापरः करः । जाभी संभ
 त कमले सुरवासीनः पितामहः । नाललंग्ने लु कर्तव्यो पद्म स्थपय कर्तव्यः । शरवचक्रगदा
 दीने मत्तो निपरीतो न्यसेत । प्रयुक्तं लक्षणं पेवरात्रादेष । दस्तिणो र्दकरे पदं दयाद्ये खम
 धः करे चक्रमर्दतया वामे गदं दयात्रया वुधः । चापे हस्तं ग्राप्रयुक्तं रूपवान् विष्णुमाह कर्ति
 प्रहृतिर्यदप्ययस्य लक्ष्मीतया पितृस्थाने लक्ष्मीप्रतिमाने वैशंपान उरुमा कर्तव्यं यथारणो । सर्वं स्थापामहा

रान-
२७

लक्ष्मीस्त्रीगुणापरमेष्ठिरी। मानुसिगंगसंखेदंयानपात्रंविभ्रती। नागंयोनिंवलिंगंविभ्रतीन
 यमर्द्धनि। संकर्षणरूपविस्मयमोत्ररेवासुदेवस्यरूपेणकार्यं। संकर्षणं। प्रभुसत्सुहृद्वत्का
 योनीलेवासायहसमः। गदास्थानेचमुसलेचक्रस्थानेचलोगलं। वेदलक्षणमहाभजनयेवस
 ने। नया। हृदयंवल्लभंसेदकेनखेदेनयातरोधनं। खेदभरंखीरमनिरुद्धंप्रवृत्तनैदानार
 रीये। अग्निप्रतिमाप्रज्ञाका। वासुदेवप्रतिमापीनारदीये। वासुदेवः। शिवः। शान्तः। सिताम्नः।
 स्वप्नश्चैतज्ज्ञेयगमर्द्धशेखरश्चहृदशेषितहस्तकः। धारयेद्वत्खेदंकरयेद्वत्तिष्ठेगदाभि
 ति। एताश्चप्रतिमां प्रहृनदानपरिमाणान्प्रयुक्तापी। एतान्गुडपीठस्थानुवेषेन। पूर्णवैभा
 नस्यापयेदित्यत्रसमंतादेत्यत्पुष्पनीये। नयादेरंविभ्रमेवदेयाः। सहमांवरदेहनाः। पादकोपी। राम
 नहृदयचामरामनदपणैः। भक्तप्रोत्साहरीपेक्षफलमः। ल्याकुलपनेः। होमाधिवासनांतंयस्यपि २७
 तीवैरपंगवैः। रममुधारयेनत्रैविः। रुत्वायप्रदत्तीणः। स्नेहावरेति। हेममंयः। सदस्याः। केर्य

सेहनाः। एताश्चदत्तीणार्थमुपकल्प्याः। भाविष्येत्सुवर्णमेवदत्तीणार्थमुपकल्प्यामीत्युक्तं। इमं मुखार
 येदिति। कलादेविः। प्रदत्तीणीरुत्पमेवदेहे। नवमेव। प्रयोगेनपः। एवंमणम्यामरविश्वगर्भ
 रयादिजेभ्योदशधाविभ्रयाभागद्वयेनत्रपुराः। प्रकल्प्यसमेभ्योदशमनुक्रमणः। समभने
 यमिनि। एतंभीगदयंपकल्प्यावशिष्टाष्टभागानामकैर्भागविधाविभ्रयवत्तुविशानिसेत्वा
 भुक्तलिगादिभ्यः। समंरघात्। दानवाकाकुलवादेवसेयं। नयाखल्येवहीमेगुहरेकएवकुपी
 दयेकाग्नीविधानसत्ता। सखसेदयननाल्पवित्तंमेषाकवत्वाभरणार्थकेन। अत्रसूहसप
 लपत्तुनमस्तदैनमप्यमस्तदैननाथमरुत्तधमपत्तेखल्येवसेयं। विरानिपत्तमिमिनेखल्य
 त्वमित्येके। एकाग्नीविधानेप्रतीत्योक्तं। इमिनीपरिभाषायासुक्तं। एकएवकृत्वाष्टकंविनेसपि
 २८ परतदवितेषु खल्यकुपी। ह्माद्वदनमधिगम्यमात्रमानानि। तत्कल्पविशुद्धननुपुत्र
 रनंदरु। हरमुपेतिहरासुराभिः। सन्तारपणितपितामहपुत्रपौत्रवंधुजिपानिपिकलत्रराताहर

रतिवत्सोऽपनं अथप्रयोगः यजमानोदेशकालौ संकीर्त्य सकलपातकक्षयपितृपितामहप्रपिता॥

हान
८८

५- ब्रह्मोऽहानशकलीकृतपातकोयमानंदयेचजननीकलमप्यरोपामहपुत्रयोत्रवंपुत्रियानीयि
कलवसुपुत्राताएकतारणाविलीनसकल

पातकारोषमानकृतपातको यशक

लीकरणासंतारणानंदपर्वकापरः संयसदिनविमानकरणकमुगारिपदधातिका महश्चोत्रलो
रमहाहानंप्रतिपादयिष्यरति संकल्पप्रतुलासुतपदानवनशरओ पवासीगोविंद एतादिमुपप
नावापीदिविनी श्रीगोतंविदध्यात। ततआवा पावेदिश्वितयोऽशास्वकोपरिस्थानिलद्रोणोप
वि४ रिब्रह्मोऽस्यापयेत। एतस्यागादिस्त्रिंशजाय कप्रतिनाः स्यात्प्रपिताप्राप्तिमापौवदवतुष्टयेन
दंगषकप्रतिमाः स्यापयेत। ब्रह्मोयेरित्रीयोमायुनलली सपप्रतिमांमध्यचतुर्मुखप्रतिमा
मध्यरुचसमेतादष्टवसुहादशादित्यमरुदणप्रतिमानवरुहानिवेनीस्यापयिताकोरोषवस्त्रे
णत्रहोऽवेष्टीताप्रत्येकद्रोणपरिमितान्यशदशधान्यानिपरितोनिधायवाद्यादिदिहैरुपयिष्य

हान
८८

अनंतशायनमपुत्रप्रकृतिसंकर्षणवेदवतुष्टयानीरुहानीवीर्देवप्रतिमाष्टकं चानीधायस्थायितब्रह्मो
इतिप्रतिमाः कृमणनाममेवे रणाद्यावपत्वापत्तोदशरणकुंभाचः सवस्त्रानस्यापयेत। नतः पा
दकोपातदष्टवामरासनदण्णभक्त्योत्पफलमाल्परीपातलेपनमंत्रः सहकोस्पर्शनादिपुका
दशधेनूरुपकल्पमब्रह्मोपरिवितानंवध्रीपात। ततः कुंडममपुष्पकुंभस्थपेनग्रहस्यापनादि
पूर्णोद्भूत्यभियेकोनेतुलावसुषवत। एवमप्रिषि यजमानः शुक्लवेद्योजस्त्रिधाब्रह्मोऽहनिः पदलि
गीकृतनमोस्तुविहस्यराविश्वधामजगत्सवित्रेभगवन्नमस्ते। सप्तविंशो कामाभनलशगर्भेण सा
देवितराभिरहो। येऽहः। ततोस्तेसुखिनीभवेतु पयोतु पायानिचरावाणो। त्वहानशस्त्राहं पातको
नाब्रह्मोऽहोयाः प्रलयंजतेस्विनीपदेत। ततोयजमानः पाश्विमनउपावित्रपगोदशकेनसहब्रह्मोऽह
राधावीभत्याकायायभागद्वयभागएकमालिङ्गोदधात। अद्यासुकालेसकलपातकक्षयकामरत्य
नेसंकल्पवाक्यमुक्त्वाब्रह्मोऽमेतावत्पुत्रमीनसुवर्णरश्मिनेतीत्यद्रोणोपरिस्थायितमेतत्सर्वोपकापतं

को

रान-
८२

यस्यैव गुर्वर्लम्ब्य संप्रदरशनीगुर्वारिहस्तो जलोनीहि येन ब्राह्मणाश्च ब्रह्मोरे स्पष्टा प्रतीरहीपः । ततः
 कृतेन इह सांडानप्रतिष्ठार्थमिदं हीरापमाग्रेयेया मादिचगुरवे संप्रदर निदयान ॥ इति गौडिभ्योपि
 पथा ॥ हिंरापेदईणोदयान ॥ अत्यरेयद्रव्यत्वे गुरवे स्तुता ख या पश्चिमायं वृत्तं कुरे ग्रहस्था
 पनहयनादिकुर्यात् ॥ ब्रह्मज्ञा पकारयोपि प्रयोगोत्तरवत्का यानर्त्तितः । ततो ग्रहवे ॥ यहादिपुत्रना
 दिविमर्जनोने गुरुः कुर्यादित्येकाधर्षपत्तः ॥ इति ब्रह्मांडदानप्रयोगः अथ कल्पयन्त रुरानं ॥ मा
 ल्येः कल्पयादपदानाख्यमनः परमनुत्तमं ॥ महादानं प्रवत्पामि सर्वपानकनाशनं ॥ पुराणदिन
 मृया मायनुत्तापसुधदानवत् ॥ पुणपाहवा वने कुर्यात्तोकेशावाहनं तथा ॥ इति गौडिभ्योपि संभारभयणा
 द्वादनादिकं च नानाकारयेत्तत्तत्ताना फलसमाप्तिना ॥ नानाविहंगवस्थाणी भयपानिचका राम
 रयेत् ॥ नानाफलाने स्त्रीपुरुषांगसवाजीमणीकनकरत्नभस्मफलादीर्निर्निक्षेपित ॥ फलान्येव
 त्यत्ये ॥ इति गौडिभ्योपि पलाहर्षमाः सहस्राभकल्पयेत् ॥ अर्द्धकृतसुवर्णस्य कारे पलत्पयार पं कल्पयादप

कृपः

शानर्थः प ॥ सुवर्णस्यार्द्धेन ब्रह्मादिप्रतिष्ठासहितं कल्पयादपे कुर्यात् ॥ इति गौडिभ्योपि वृत्तार्थाविभज्ये के
 कभागेन स्वदेवताप्रतिष्ठासहितान् सनानादीन् कुर्यादित्यर्थः ॥ इदं प्रस्थो परिष्ठाश्च सीतवस्त्रपुगा
 वने ॥ ब्रह्मादिप्रतिष्ठायां देने पंचराखं सुभाकरे ॥ प्रस्थो दार्द्रिशात्यलः परिभाषा योदशितः ॥ योदशपुल
 वा ॥ ब्रह्मादिप्रतिष्ठायां प्राप्ताः श्रुताः कामदेवमथ स्ताच सकलवै प्रकल्पयन् ॥ विस्त्रुधमोत्तरे ॥ कामदे
 वस्तु कर्तव्यो रूपेणाप्रतिमो भवे ॥ अष्टबाहुः प्रकृतैश्च शंखपद्माविभूषितः ॥ बापवाणकरश्चैव म
 होदे इति शोचनः ॥ रत्नैः श्रीमिस्तथाशालिभंदशालिस्तु योज्यता ॥ चतस्रस्तस्य कर्तव्यः ॥ पुष्करपुमनो
 हराः ॥ चत्वारश्च करस्तस्य कार्याभायीस्तनोपमाः ॥ कनोचमकरः कार्यः पंचवाणमुखः ॥ महा
 निर्निदा मोदरी येन वा ये सुधकमदेवोरुपदान्वित्युमोहन इत्येवोक्ते ॥ अपस्तादिनिवत्तादिभिरप्य
 ने निसेतानं प्रवर्तनस्तद्वत्तरीयो जीनकल्पयेत् ॥ तुरीयो शोः पराईस्य ॥ वनिनायक प्रस्थो परिगनले ॥ सि
 तयस्त्रपुगमशाखा पंचकफला न्वितत्वे चोक्ते ॥ मेदा रादिषु पिवस्त्रपुमायवे नि ॥ मेदा रेदईणे पार्थी

श्रीन
२१

नमो बलव नारायणकथा सक्ततदि श्रीरामलोक राजराजत्वा नेतरनायपराशरप्रसिद्धाः सु-
कल्पपादपमहादाने प्रतिपादयिष्यति सेकलस्य प्रारब्धपुत्रा सोमो विदमं परजावापो विविधो ग-
तेकृमाते। नतो गुरुं वोड शारवके वदेयुपरिगुप्रस्थानि धायतदपरिचलाविस्मयी वभास्क-
रप्रतिमाभिः सहपंचशारवंसितवस्त्रयुगान्वितेकल्यहसं मध्येस्थापयित्वा गुरप्रस्थे सदा-
रकाम प्रतिमपा सहानिर्मितं सीतवस्त्रयुगान्विते संतानं एवैतः स्थापयित्वा नयेव यत्न-
प्रस्थोपरि श्रीप्रतिमान्विते मेदारं दक्षिणतः स्थापयित्वा पश्चिमे नीरकप्रस्थोपरि सावित्री-
प्रतिमान्विते पूर्ववत्पारिजाते स्थापयित्वा तोत्रे तेनैकप्रस्थोपरि सुखी प्रतिमावितं देविंदने-
स्थापयित्वा सर्वेषु मात्मफलादि स्थापये नया प्राच्यामुष्टदिकोरी पवत्थादिदुःखान्पण-
कलशान् स्थापयित्वा पादकोषान्छाप्रतिमां प्रचलाविस्मयिवाकं सहतापकल्यपादपायु-
नमः। सदारकामसहिताय सेना नाया श्रीसहिताय महाराय सावित्री सहिताय पारिजात सुखी

नि२

राम

६२ दि० २

ता १

५३

ने ५

शु ४

सहतामहरिचंद्रनायेत्येवंप्रकारेण यथा संभवमा ब्राह्मनायुपचारः संप्रत्यर्पितानेव श्रीया-
नते कुंडसमीपस्थकंभस्थापनग्रहस्थापनप्रभृतिपर्णीडत्यभिषेकोत्तलापरुयवत्त-
वमभिषिक्तोयजमानः शुक्लवेषः नसुखोजालैः कल्पपादपोस्त्री-प्रदादीणीकृत्यनत्यभि-
मतउपविश्यनमस्तकल्यहसं यद्वितितार्थप्रदायैने भाविष्यंभरायुदेवायनमस्तविश्वभूत-
ये। पश्चात्सर्वविश्वात्मा ब्रह्मा स्थापयित्वा वाकरः मूर्तीमूर्तपरेवीजमतः पादिसलाननंत्वमे-
वायनसर्वस्वभूतः परुषो व्यपः सेनानाथैरुपेतः सन्याहिसंसारमागारात्तरत्युक्तापध्याज-
सिद्धिः ज्ञानत्वावेदपाप्मनः प्रा-रपोयेत्यायुक्तासर्वपातकरुयेत्यादिनारायणपरप्राप्ति-
कामरेत्येनउद्धरिते मुकगोत्रायेत्यादिविज्ञाषणावशिष्टमुक्ताप्यतभ्येगुर्वेदमंकल्यपादपंमल-
देशस्थापितब्रह्मविष्णुशिवभास्करप्रतिमैगुरप्रस्थोपरि स्थितं सीतवस्त्रयुगान्विते कोरीय-
सवीनेकलशाष्टके सु-

दान-
८२

सा २

मत्स्यपादकासनभोजनदीपि कोपानेष्टुवा
 दि साहिते सन्नेनाने संप्रददरनी गुरुहो जले देयेत् । गुरुश्च खासी राह पर्वकंदेव स्पलति
 प्राप्तिगुरुकोमस्तुर्निपदेत् ॥ तत एतन्मालीखार्वाभिर्द्वैणपं ग्रामरत्नादिकं वरदीणान्
 भ्यगुरवे संप्रददरनीनादीदधान् । एवं प्रवेतो गुरुप्रस्थो भूमिस्थिते सदाका मप्रतिमान्वितमि
 रुमात्यफलाद्युपकरणान्विते सुताने सुभ्यं वदवापत्तिजे संप्रददरनेद दीणतो घनप्रस्था
 परि त्यमेदारश्री पतेपुत्रुर्भिर्दाल्वेजि । पाञ्चमायीजीस्कस्थसावित्रीप्रतिमान्विते पारिताने
 सामशाखिने उत्तरनालिलप्रस्थो परिस्थिते मले सुरभीप्रतिमान्विते हरिचंदनमयवावेदे
 दत्वाचतुर्भ्योपि सुवर्णयामारत्नादीरा दक्षिणादधान् । जायकादिभ्यः एष्यकृदधान् । यद्वा
 योदीन सतोष्यतदनुत्तपान्यभ्योपर्ययान् । तत आचार्यः सत्पादवाचनाने पुनर्गृहादिपज्ञां कारयि

गम
८२

२

लापोदास्ये देवताविसर्गज्ञेयान् । रत्निकल्पपादपदानप्रयोगः । अथ गौसहस्रं मात्स्ये अथान् स
 प्रवक्ष्यामीमहादानमनुक्रमेणोसाहस्रप्रदानो रये सर्वपापहरं शुभं । पुराणो नेधि मया साधस ग
 मिन्वेन रादेका । यद्येव न स्त्रिरात्रे स्यादेकरात्र मया पिवा । लोके रगवाहनं कर्तुं साधुपुत्रदान
 वत् । पुराणहवाचने कर्पादेभः कार्ये नयेव व । इत्थि मंदपसंभारभयणाद्यादनादिके । सुधल
 सणसेष्टुर्धेदि मध्येधिवासयेत् । गोसहस्रादिनिःकम्प गवांशकमे सादे । यद्येव नंदा
 नात्रये । स्रजश्च पृष्टः सुरुयोनीरुक्पात्यः पत्रके धित उन्नत एकधक उदसुनलापनकेवल
 मित्यादीनि च योत्सर्गप्रकरा मात्स्यानामिलतणानि प्रासाणोत्सुकं न वस्त्रं धित्ये । गोसहस्र
 दिनीक्रमे मीद शो नर गोसहस्रादित्यर्थः । नयाचदराधिकं गोसहस्रं संपे । नयाप्यधिवातनीप
 सबसंभेत्तुदराकं । सहस्रगो
 गोसहस्रं वदि । कपीदसु । मात्स्यावेभ्यः । सुवर्णये गोरेणो रये पादसमन्विते वहिः । कुपीमदपा

वचे ५

२३ बान इहिरासादयेत्। अतः प्रवेशदशकं वस्त्रमाल्यैः सुपूजयेत्। सुवर्णपेटिकासुहृन्नामूहीहनीका
 नैः शृंगश्चाभरेश्चापिशोभितैः। पादकोपानहच्छत्रवामरासनससुतं। सुवर्णपेटिकेतुत्रसुवर्ण
 शहीरीनिगुंजामेतेमपरः सहस्रसुतं सुवर्णशस्त्रसुतयेवमासीदः। अत्रशृंगेदेसावर्णिके
 रत्नराः पंचपलाः पंचाशत्पलंदोहनपात्रमित्यन्तर्नीकं ग्राह्यमिति केचित्पयाशहीनी परे। या
 इकोपानहादिपंचके प्रत्येकं गोदशकसमीपे स्थाप्ये। गवोदशकमध्ये स्थात्कोयनोनेदिकेप्य
 रः कोशेषवस्त्रसेवीतीनानाभरणभूषितः। लवणाद्रोणाशिरवरमाल्यैः फलससुतः। उर्ध्वस्थे
 नेत्रोर्ध्वभुजः सोम्यास्थोनेदिकेश्वरः। वामोत्रिशूलभृद्देवादा मालासमान्वितः। उर्ध्वरात्रिस्थी
 नश्चतुर्थः कुर्यात्पलरात्राहर्षं सर्वमेतदशेषतः। शहीनः पलराहसंज्ञितपथावदेवतु। साभरणा
 नेदिकेश्वरमीमाणाभमेतदेवमानमनेहेमादिः गोभक्षणायप्येतन्मध्य एवामेदानसागरादौ

श-४

४३

राम

२३

५३ गेजतेधेदशां रंनसर्वमेतत्प्रकाशयेत्। गोशताख्यमहादानं सप्तदशामिन्नदानसोख्ये। पुरापेदिन
 मयासाधगीतमंगलानिखनैः सवौषधैरुक्तस्नानस्त्रापितोवेदतेगंधैः। दमसुचारयेत्तत्रगहीन
 कसुमोज्ज्वलैः श्वैः प्रयोगेलेयः इत्यामेव्यततोदयां रवेनोदकेचरे। सर्वोपकरणपेनगापुरावधि
 ५४ चहृणः भूस्तिभ्योवुमेकेकोदशकादिनिवेदयेत्। गवोशतमथैकोनदर्थेवाथाविशानैः दशपेक्षा
 ५५ थवारैः न्यभ्यसदनुज्ञया अन्यैरुत्तिजरासीनाश्चविधाः सर्वपक्षिसुगुरवैद्विपुणदेवाः श्वान
 आयतोरोषकरीभवेत्। वक्षस्त्वैकस्यदानया श्रीमदात्मैषुचंद्रपेक्षावमेष्टुणुपाहापिमहेशना
 लकीर्तनं। नृदिनेब्रह्मचारीत्याद्यदीष्टद्विपुलोश्रियं अनेनविधिनायक्तगोसहस्रप्रदोभवेत्॥ स
 विषापावीनिर्मुक्तः सुसुचारणसेवितः। विमानेनार्कवरोनर्ककोणीजालमालिना। सर्वलोकोपा
 लानांलोकेसंप्रत्यनेनरे प्रणिमन्वेतरंतिष्ठेत्पुत्रपौत्रसमान्वितः। ससलोकोननिकम्पतः। शीघ्र
 रंजितः। कनमेकोत्तरं नदत्तं ज्ञानारयेदुधः। मातृमहानोतद्वसुपुत्रयोत्रसमन्वेतः पावत्कल्पगतं

को-४

नेकावह

भ्यो-५

रान-
६४

ऐतत्तज्जोभवेत्तः अश्वमेधशतं कर्षादीव ध्यानपरायणः। वीरवं योगमास्थाय ततो मुखेन
 वेधनादित्यादि। अथ यमोगः यजमानो धिवा मनर्दनात् सर्वं सह भकाहं वादुग्धं मात्राहारो धिवा
 सुनदिने पेत्यायुक्ता सकलपापक्षपानेतरा मीद्वारण सेवितत्वा कवर्ण सवर्ण किं कीर्णा जाल मा
 लि विमाना रोह णोत्तरे के क मन्वेत रावा धिने द्वादि सकल लोकपाल लोकाधिकरण क पुत्र यो न
 समावेतानी वा सामर कर्तक पत्नी पर्वक सप्त लोका नी क मे णोत्तरा एव योत्र समन्विता श्रीवाल म
 गमने कोत्तरा ज्ञापित माता महकल तारण कल्प्यता वा धिना श्रीवृषरा निवासानेतरा जरा
 ती भवनाश्वमेधशतक र्त्तत्वा श्रीव ध्यान परत्वं विदुः सादर्या पत्र योगस्थान हेतुक संसाम्भे
 चन कामो हे गोः सहस्रदानंश्च प्रतिपादयिष्यति सेकः प्यउपवा सगोविंदादि यज्ञा मेरु पर्वतः राम
 मावायो दीविनी योगो ते कर्षा च न ते गुरुं दीमि म्येष्टोऽङ्गरे दिव्ये रघुपुष्पे रवकी र्मे पर्वो रं रं प
 धेनुदशकं च व श्रमात्पु सुवर्णयेरा सुवर्ण तिलक सुवर्ण मंगरो म्यखर दोहन पात्र को रो यवत्वं

पाद कोपानह एतच्चा मग सन सुपशो भित्तं वेद्याः परितः स्थापयेत् मंडपाद्विगो सहस्रं सुवर्ण
 मृगादि सहिते वा धिवा सपेत्त ततः सद्यसा दशम मध्ये योऽङ्गार स्थल वण्डो णो परि कोत्तय च
 ६४ स्त्रसेवीतं मालः फलादि सेवते प्रागुक्तं नंदी के श्वरं स्थापयेत्त पत्त पेद परि विता नव धी पावे
 नतः तं दसमी पस्य क्लृप्तं स्थापयत्त सह स्थापन पूर्ण इत्यभियेकोत्तेनुला पुरुषं ततो यजमाने
 यश्चात्स्थीवा पुष्या रापा राय मृग देगा दशकं न मोवा विस्वमर्त्तिभ्यो विना तभ्य एव वा त्रका
 धिवा सिनी भ्यश्च रोहिणी भोन मोनमः गवा मंगे रुनी कुं नि भवन ल्ये क विजानीः ब्रह्माद पत्त
 पादे वा रोहि रापं पोतु मातरः गावो मे अग्रतः सैतु गावो मे संनुद एतः गावः श्रीग सी मोन त्यगा
 वां मभ्येव साम्भः य स्मात्वे रघु रपेण धर्म एव सना ननः अष्टमं रीधिरान मनः पाहि मे नरः जीते
 बहि देत नतो वेदि पश्चिम भागे उ प विष्णु ज्ञानी लब्धा रापदेरा काली ध्या र्णो ते सकल पाप क्षो
 नंतरं त्सा दी से सार माचन कामर त्यने सेक ल्ये उच्चारिते एतः सुवर्ण मंगरा यत्तं रंजाः सव पल वण्डो

श्व ५

जीते ३

शन- २५ णोपरिस्थितनंदिकेश्वरसहिताः पादकोपाहनंश्चवामरासनसंयुतं सर्वसुवर्णालंकृतधेतुद
 शकसहिताः सहस्रेणा विमानायुपस्वरसहिताः अमुकामुकराभ्यामुगीर्णभ्यामहं संप्रदददतिद
 यान्तनेपिस्वस्तीत्युक्तासुष्टेसु प्रतीत्यरुद्रापर्याप्त्या युक्तास्वस्वकामस्तर्गतपठेयः दाना
 दानप्रतिष्ठार्थेनेष्टदसीणादद्यात् सोपकरणनंदिकेश्वरप्रत्यसन्नधभंधेनुदराकालोपकर
 णधेनुदयंगोसहस्राधुशतद्वयं गुरवेदद्यात् ॥ कालिगुह्यदशकोर्गतानामेकामेकोशो गोस
 हस्राधुप्रत्येकं शतमीत्येकः पक्षः जायकादीनामन्येवदसिणादेया ॥ आभादिनामं नोव्यपये न ५
 छविभागदनीप्रागुक्तं ॥ ततः सुगणहवाचनानेयहपजनतर्हि सर्जनादि सर्वं प्रहृत्तिवद्वेत् श्रीका
 मस्तारमिन्देनेदुग्धमात्राहारोवस्तुवारीभवेत् कर्मसाधुगपार्थमप्याराक्षीयात्तुणानभोजयेत् ॥ राम
 शनोसहस्रदानप्रयोगः ॥ अथहिरापधनुः ॥ ॥ मात्स्ये ॥ ॥ अथातः संपवस्तुकीकामधेत् ॥ २५
 विधिः परं ॥ सर्वकामप्रदं नृणो सर्वपातकनारातं ॥ लोके शावाहनं तददोमः कायैधिवासं नृ

लापुस्यवल्कमीतकुंडमंरपवेदिकाः स्वत्येष्टेकाप्रिवकुर्माङ्कितरेवसमाहितः ॥ कुंडमंडपेति
 गोविंदयज्ञादिब्राह्मणभोजनानधर्माणामुपलक्षणं ॥ गुरुरेवत्यास्त्रि-वेधानं जायकानी को
 चनस्यानिशुद्धस्य धेनुवत्संयकारमेत ॥ उतमापलसाहस्रैर्द्वेनतुमध्यमाकनीयसीतद ६३
 र्द्वेनकामधेनुः प्रकीर्तिना मध्यमिषोवनादिवसाहस्राणोगणः साहस्रैवद्वेनचनेनचतद
 त्वेउक्तेनवसहस्रपत्नीनीमानीतश्यापिकल्पितवीचपकपवदुत्कर्षोपितुल्यएवोचितः ॥ उ
 पनायतमीति वत्साहस्रैरिनीवृत्तानुरोधेनद्वेष्ट्येपलपदस्यापिपूर्वनिपातार्थः तेनपलस
 हस्रेणेत्यर्थः रूपनायमणदामोदरादयोप्येवं ॥ पलसाहस्रीनीयाहो ॥ यमुमेवार्थसंगतनि ॥
 शान्तेनास्तिपत्साहस्रं अशक्तीपिहिकारयेत् ॥ गुरुधेनादिसुवर्णयौरीनवत्सः स्यादित्यभिधाना
 त ॥ अत्रापिहसुवर्णवर्णयौरीनवत्सः कायेदृतिनीवधरुतः वेयाहस्राज्ञेनंन्यस्यगुरप्रस्य
 समान्वितं ॥ न्यसेदुपरिजोधेनं महारत्नैरलंकृतं ॥ कुंभायकसमीपेनानाफलसमन्वितं ॥

दान
२६

वि

भाजनं भोजनपात्रं ॥ कोऽपि यच्च खाद्यादशान्यानि समं तावदिकस्य येन ॥ इदं देवकं
इदं भाजनं समं च ॥ भाजनं वा सन्ततं दत्ताग्नेर्दोहनकं तथा ॥ १ ॥ इयं संवत्तं गीपातयत्राभरणं दी
भिरामा ॥ सवामराकुंडलीनीं सघंठां गणीत्रिकायादुकरोप्यपादो ॥ २ ॥ सैश्वर्यं सर्वं ॥ पुरनीभि
जुष्टा हरिद्रया पुष्पफलैरनेकैः कुंडलीनीं कर्णयोः कुंडलं युता ॥ अजातीकुस्तवृत्ताकर्णभि
र्विज्ञानकंचोपरि च वर्णागणिं का अक्षमाखादा मोहरीयेतु गालत्रिके नीयावः पादकैर्कणीति
नदर्पः ॥ यादुकैर्नीयादुकां काष्ठमप्यः रोप्यैरीष्यालेका ॥ ३ ॥ तद्वै यमपि पादे सुयस्याः ॥ अजात्रि
जीस्कं कुस्तवृत्ता न्याकं ॥ ४ ॥ सैमधुरास्तनिकं कुंडलकायत्नवर्णरसद्वयेः ॥ स्नातस्तनीमेग
लवेदयोः प्रदक्षिणीकृत्य सपुष्पहस्त ॥ आवाहयेत्तं गुडधेनुमंत्रेणैव जिपादद्यादथ दर्भया रात्र
जिः आमंत्रणीलकं रूपगुणां चिताया विप्राय यः कनकधेनुमिमो प्रदद्यात् ॥ प्राप्नोति धाम स ॥ ५ ॥
रंदरेव जुष्टं कर्णागणैः परिकृतं यदाग्निदोले ॥ विधायैत्येव च न मेकाग्रिपक्षी जायकार

२२

योऽथेव दक्षिणा ॥ अनेकाग्नीपसेतुतुला पुरुषवत्पक्षत्रयमिनीकोचेन ॥ पक्षद्वयं पक्षेकं आश्रय
विप्रायेति ॥ तुष्टं ॥ आमंत्रणं मेवास्तु मोगं संपादति ॥ ॥ इति हिरण्यकामधनुदा
नविधिः ॥ अथ प्रयागः ॥ तत्र यजमानोऽनुत्पायुक्ता सर्वपापक्षमपत्तिकं रुद्रकन्यागणैश्चादिसे
विज्जिषीवपदप्राप्तिकामः स्वाहिरण्यगभेकामधेनुमहादानमहं प्राप्तिपादपर्य्ययति संकल्प्य
मंडपश्चात् गोविंदादिपुत्रादिगुणैर्निर्वाणोऽन्ते तुलादानं वक्तुं यात ॥ १ ॥ गुर्वैघोपोऽशारं वै स्वयं नृपर
५ रुद्राजिने प्राप्तिवस्तुनस्त्रोमकं न्यस्य नदयि गुडप्रस्थे च न्यस्य नदपरिपलत्रयाधिकपयात्र
किं हि मीकामधेनुं सालेकारो न मीयपुत्रीयभागा न मितवत्सलना ॥ भूमखदक्षिणादिगवसि
तं विधाय पंचरत्नाले कृतां कोऽपि यद्रथ्यसवीभो सोऽवर्णनं सुरदपये वैकं सावर्णकुंडलद्वयं यथा
दाकैर्कणीकाष्ठयादुकादयरोप्यपादवतुष्टपाभरणं सन्तानाग्नेर्दोहनाग्निना सवामराधत्वे स्या
यापितान्तं समं नाद्याग्नीपूकं भाष्टकं नानाफलानि अष्टादशान्यानि सदा देवाष्टकं भोजनभा

२७ नानंयीददीपद्युयुसदुआणीदृरीदायुआणीर कंधान्माकंशकंरादिस्थापयेत् ॥ नतोवि
 नानेवध्याप्रार्त्तपूर्वकं नाममेवेणयथाशक्त्युपचारे ॥ एजयेत् ननः कुंरसतीप ॥ स्थाप
 न ॥ प्रणीडयेत् ॥ भिषेकांतनुलापुरुषवन ॥ एवप्रभिषिक्तोयुजमानो गहीतकुसुमा
 तलिः तां प्रदासीणीरुसोपाविश्य ॐ पालस्मीः सर्वभक्तानोमाचदेवेध्वस्थिता ॥ धेनुरुपेण
 सादेवीममशान्तिप्रमथतु ॥ देहस्थायाचरुद्राणीशंकरस्यसदाप्रिया ॥ धेनुरुपेणसादेवी
 ममपापंमयोहतः ॥

॥ विश्वावेसासीयालक्ष्मीः स्वाहापाचस्मिभावसां बद्राकंशक
 शान्तंमा धेनुरुपाकलसाधये ॥ चतुर्मुखस्यपालक्ष्मीपालक्ष्मीर्धनदस्यच ॥ लक्ष्मीर्धातोकयाला
 नोसाधेनुवैराक्तमे सुधायायितसुख्यानां स्वाहायत्तुभुजांचया ॥ सर्वपापराधेनुस्नस्माद्धे ॥ ताम्
 तिप्रमथतु ॥ ॥ रातंगुधेनुमंत्रं रावास्य ॐ सर्वदेवगणमंदिरमेगभक्ताविधेयवर्त्मनिय ॥ २७

मोधिपर्वनानां ॥ लहानशस्त्राकलीकृतपातकायः पातोऽस्मीनीर्वातीमतीवपरोनमार्गः ॥ लोके
 यथेऽस्मीत ॥ लानुविधायिनीत्वासिधकोहिभवदः स्वमुपेनीमर्त्यः ॥ संसारदुःखशमनायप
 तस्वकामंकाकामधेनुरितिदेवगणावदन्ति ॥ इत्यामेयाध्यादिकीर्तनानेसर्वपापसमपूर्वक
 रुद्रकन्यागणद्रादिसेविताशीवपदमासेकामः स्वर्गिकामर्शश्चरात्रिका मोर्वशवे पूर्वान्क दद्यात्
 वत्सपंचरत्नालेकारमुपेनामिमोकामधेनुतुभ्यंसेप्रददन्ति ॥ नतः कृतैतदानीं प्रतेष्टा
 यंप्रामरत्वादिहिरण्यवत्संप्रददनममेनिवेदने ॥ नतः पुण्यपह वचनानंनुरेयजमानोयहादि
 सेपस्यपालित्यादिनाविसृजयेत् ॥ मंडयाद्युपकरणंशवेनिवेदयेत् ॥ कममागतामैधर्म्या
 स्तुणानुभोजयेत् ॥ इतिहिरण्यकामधेनुप्रयोगः ॥ भास्व्ये ॥ ॥ अयातः सेप्रवस्यामीहिरण्य
 स्वधिधिपरं ॥ यस्यप्रसाराशुवनमनंतफलमश्नुते पुण्यानिधिप्रयासाद्यस्त्रालालनवाचनं
 ॥ लोकेशावाहनं कर्णानुलापुरुषदानवन ॥ कैलेशंरुपसेभारभूषणाद्यादनादिकं ॥ स्वसेवेका

अथहिरण्यवदानम् ॥ ३

रान
२८

प्रिवृ कर्मा हेमवासी मखेततः॥ स्यापयेद्देदिमध्येन हस्त्या तिलोपरि॥ कोशोपवस्त्र संवीतका
 रमे हेमवासीने॥ शार्ङ्गता स्त्रीपलाद् धर्मा सहस्रपलाद् दुधः पादकोपानह छत्रचामरासनभजन
 ने॥ यूर्यकुंभाय कोपेनमा ल्येस्क फल संसृते॥ शाय्या सोप स्करा नव्ये ममानेड सेसुता॥ प्रो
 तेड सेसुतामी निदीर्घः पाठः शाय्या विप्रोषणे चेति राभोदराद्याः इत्येवावेनाश्वस्य निहेमा
 द्विमहानौ॥ ततः स्वो बधिश्चान्तापितो वेद संगवेः रममुवा जयेन्मंत्रं गहीतक सुभोजलि
 मेवः प्रयोगे सेयः एवमुवा र्यगुरवेत मश्वे विनिवदयेत्॥ गुरवे रति कृत्विजाम् एष पल
 जाः सणामि निरत्नाकर पारितयोः॥ गुरवे एवेति वावस्थानि मीमाः एतवेदं पुत्रसुणेमाना
 भावान्॥ दत्त्वा पापसया भ्रान्तो लोकम् भ्येति श्वाश्वते॥ गोभिविभवन्तस्सार्द्धं कृत्विजे परि
 पूजयेत्॥ सर्वधान्योपकरणं गुरवे विनिवदयेत् रमे हेमवासी विधिं कृतो गी सेसुतामा
 नोदिविदेवनेडे॥ विसृज्यापः सपरं पुरारेः ब्राह्मणेति सिद्धे भिपूजितः सान्निनी॥ अथप

राम
२९

दि

का

कंकति

योगः॥ यजमानः अद्येत्यादिना सकलदृष्टिनिवृत्ति समन्तराः श्वानसर्पलाक आसी पूर्वकरे
 वने इष्टस्य मानता विप्रो यत्प्राज्ञा कृमनात्तरा सदपूजितत्वं विशिष्टविस्तृलाक प्रासिकामि
 श्वाहरेण वाश्रु महादान महे प्रणिपादप्येदं निसेकव्यगा विदिपजनादि मरुपपजनादिगु
 र्ध्वनिगा विनि योगीनं सर्वं प्रकृतिवत्कुर्यात्॥ ततो गुरुः योदशारे वक्तुं धाविलिख्यंतदपरि
 त्रिपलादधिकमह स्वपलपर्यन्तं रात्रौ नहार सुवर्णयादंते भा स्कर प्रणिमायुतं॥ महावाजिनं को
 शो मव स्त्र संवीतं शाय्या ख स्यापपिलो समेताद्यैर्युक्तं भा एकेपाद कोपानह छत्रचामरासनभा
 जनभाल्येस्क फलान्येदरा धान्याने स्यापपिलो सायु करणोत्रा व्यावस्थाने भायसेनरा
 पकरणा निवृत्तत्वे कोपधान प्रधुदं फलसुख्येन मकरागरा रुवेन तो बलदयेण
 किंणीकाचामर व्यतना सनासी पात्रेकादी पिक्रा यान्ता मध्याह्ने काजलपात्रं वेतानाद्यानि
 ॥ ततो भा स्करा धिष्ठिता यहेरापे श्वानममरनि धर्तुं पूर्वक मया से भवोपकारे अभ्यर्च्योपरिवि

रा

ज्ञानेन वधीयात् ॥ ननः कुंडलसमीपस्थं कुंभस्थं पतनं वर्णादुपभिक्षं कते प्रसन्नं निर्वृत एवमुभिरु
 २२ कोयजमानो रहीतकुसुमांजलिः हिरण्यपञ्चत्रिः प्रदेहि णीकृत्योपदेष्टुमस्ति सर्वदेवैश्व
 राहरणलं पर ॥ वाजिरूपेण मामस्मान्वादिसे सांगरात् ॥ त्वमेव समधा भूलाष्टदोरूपेण भ्रा
 त्करयस्मात्तावत्सलोकांजनः पादिसनात्तनेति ॥ आमेअनमस्तुता यस्याद्येते सकलस्यादि
 प्रागुक्तसंकल्पानेन मे हिरण्यपञ्चत्रिंशत्वाजिनोपभिक्षं निलद्रोणापरिशीते कौशेयवस्त्रस
 वीनेन ययीरुद्रमार्तेन प्रानेभ्यः पायां मात्सेसफलादिपर्णकुंभाद्यकसर्वोपस्करतैषमसुकगात्र
 मयुरवे संप्रददन्ति ननु सोज्ज्वलं निक्षेपेत् ॥ दानप्रतिष्ठायं सुवर्धनं कृत्वा ज्ञानात्प्राप्तं भोजयेत् ॥
 ॥ रत्निहिरण्याश्च प्रयोगः ॥ अथाहिरण्यपञ्चत्रिंशदाने ॥ ॥ मात्से ॥ ॥ अथातः संप्रवक्ष्या
 ॥ प्रमहादानमनुत्तमम् ॥ पुराणमश्वरथं नाम महापातकनाशनम् ॥ पुराणं हि नमसा साद्य कृत्वा
 ज्ञानेन वाचने ॥ लोके राजा बहने सर्वं कृत्वा पुराणदानवत् ॥ कालिकं तु यः स भारभूषणारुहः ॥
 ४ श्रीदक्षिणां संप्रददति दक्षिणां दत्वा ऋषिगोविधोः शय्यातडपस्करांच गुरवे दत्वा पुण्ड्रवाचनादिग्रहविस्मृता ४

स्ववाचनं

दिकं ॥ सत्त्वाजिनेनेति लानुहत्वा कांचने कारयेद्वयम् ॥ अथाश्ववत्तुश्चक्रं सकृद्वारं देवीलेन कुं
 भेन ध्वजं रूपेण संयुते ॥ लोकापालाद्यकोपेने पञ्चरागदलात्त्रिने निलद्रोणे ॥ मिने आभा
 रात्रिपलाहर्ध्वराजितः कारयेद्वयम् ॥ भारं जलमहम्रदयं स्त्रियोत्तुलायत्तरातेभारः ॥ त्याद्विशति
 कल्पेभ्यभिधानात् ॥ एतत्सुवर्णमानं कृत्वा रथं जलं कपालाश्च चक्रं सकृद्वारं स्पृशेति नैव ध
 रतः क्वचरो युगाधारकाद्ये ॥ लोकापाललक्षणं ब्रह्मांडकं बलारः पर्यंकलराभा न्यन्यराद
 रोवत् ॥ कोत्रोपनस्य संवीतं सुपरिष्ठादिना नके ॥ माले सुफलं संयुक्तं पुरुषेण समन्वितं ॥ पुरुष
 णेष्टवनाप्रतिमया समन्वितमधिष्ठितं ॥ ॥ च वामरकोशेयवस्त्रोपा नरपादकाः ॥ गभिरिभ
 वन्तः साधे दद्याच्चरायनादिकं ॥ अथाष्टकेन संयुक्तं वत्तुभिर्यक्तं निभिः ॥ द्वाभ्यां प्रयुज्यते दद्या
 त्रेभ्यः कुरु ध्वजांस्त्रिंशत् ॥ अथाष्टवत्तुश्च वीने कांचनाश्च परः ॥ अथाष्टकेन त्यादितु प्रत्यक्षं
 परमिनिभेरुत्तमं त्रयं यथाप्यस्यैव मया सहा कृतं ध्वजपुता ॥ अवाजीष्टपसदयेको वनाश्चक्रं

॥

हान-
१००

दनीलके भोक्तेन ध्वजसुक्तं यदनीयवस्था पल्लवे मादो समाश्वकेन संसुक्तं भिनीक विस्तारं
ससर्वपुस्तकावे सेवाराहये स्थः ॥ एतेन पत्केन विदेन त्याग्य वलं वने नोक्तं मराश्वमित्यनेन यो
नरुत्पाभावाद् भयत्रा पितृमाश्ववाश्यात्यानका चैर पिखा भाविकार निनदप्यपाल ॥ वचुभि
रयवाजी भिरिती अस्य चतुरश्ववेत्यनेन यो नरुत्पा स्या परिहाराव ॥ चक्ररक्षोचक्र समीपस्थावादी
नोकार्यो ॥ नक्षत्राणमुक्तं तुलायो ॥ स राप कालं ततः प्राप्य पूर्ववत्स्थापितो द्विजे ॥ त्रिः पदसि
णमावत्सुगद्दीनकुसुमांलादि ॥ शुक्लमास्यावरोदयादिमे मंत्रमुदीरयेत् ॥ मेत्रः प्रयागं जेपुः र
नितु रथरानमतभद्वभयसहनमत्रयः करोति सकलुषपदले विमुक्तदेहः ॥ परममुद्येनी पदं पिला
कपाणे ॥ देरीव्यमानवपुष्पा विहितप्रभावमाकृष्य मंदलमखेटमचर रश्मि ॥ तिस्रो गतान
यनपटपटपीयमानवक्रायेन भवेन चिरं सहासि ॥ ॥ इति हिरण्यप्राश्नादानं ॥ ॥ अथ
प्रयोगः ॥ यजमानो घेत्पापुत्तासकले पदला विमुक्तं भवभयाभावपदं कृपिना कपाणि परमय

गरः

राह

१००

वृत्ते २

कलुष १

१४

राशि ५

रत्रासिकामो रेही व्यमानस्य वसुः प्रभाविजीतचंद्रमेरुलाक मणसी शोगतानयनपटपटपेपीयमान
वदनां वृजलपर्वकेशिरासब्रह्मसहवासकामः ॥ श्री १ राप्राश्नायमहादानमहप्रतिपादपिथरतिस
कल्पगोविंदादे प्रज्ञाप्रसपज्ञागर्वादे विनिमोगोने प्रज्ञातिवकुपीन ॥ ननो गृस्वेधायादवा रचक्रो
दिविस्थपनवप्यस्तुल्लाजीने शोणपरिर्मितान नीलान स्यापय्येत्वा इपरि पागुक्तकृवर ध्वजसुते प्रत्यक्षा
दिभिरष्टभिश्चतुर्भिर्विधैः सह मया सुवर्णपटिते चतुर्भ्यः कभेदनीलमयकुंभोक्तेन हभध्वजसुते प्रत्यक्षा
श्वदपयसो हेमासिंहां कीनध्वजसंयुते प्रागादिदं गणकस्मिन् लोकपालाष्टकप्रतिभासुं सपप
रागदलं सोवर्णसिंहे देवता प्रतिमा धिष्ठितं चक्रं समीपस्थाश्वारूढं चक्ररक्षाधिनीकुमारप्रानि
मादयसुं नं प्रागुक्तकुंभधान्यासुपेत्तं साविनानके यथागार्ग्यं कसगवी भिर्युते प्रत्यक्षं रष्टभिश्चतुर्भि
वांश्चैद्भिर्वा वायस्यसाश्वोयुने रथं स्थापयेत् ॥ नतो हिरण्यप्राश्नायापनमर्जनी संप्रत्योपरिविताने
वभीपातततः कुंडसमीपस्थकुंडस्थापनपणीकृत्यं तं अभिषेकं वप्रकृतिवत् ॥ एवमभिषिक्ते य

भ्या २

रान
१०१
धु
छा

जमानो गहीनकुसुमोजाली लोत्रीः प्रदासीणी हृत्यन मोनमः पापविनाशाना पविश्वामनेवेदतुरं
गमाय ॥ भाम्नामधीशाय भवाभावा यथा यो धरावानलदेहि शोमी वस्व एकादित्य मरुद्गानो
त्वमेव भाना परमेनी धाने ॥ यत लोत्री मेहये प्रयातु धमे कतानत्वमधो पनाशात् ॥ रनिमंत्रमधो
मस्य प्यां जाली प्राप्तिपुन मरुत्पोपनि रपा घासा साकलैषो त्यादिसंकलाने शुर्वस्वी भ्रात्रा लोत्री मरु
मेहिर राणा चरथहे मां धेहे मवतुर श्वे वा मने परकर सहितं अहं संपद देन मने नि ॥ नक्षत्रे युजलं ति
मेत् ॥ कनैत दान प्राप्ति धार्य एतान सुवर्णान् पृथग्भ्यमहं संपद देरनी वदेत् ॥ अत्राप्यत्य्य ड्यत्वे
एकाग्रिविधानादीकं केये ॥ ततः पुराणहवा वनदेवता विसर्जनात् कृत्वा मरुत्तनि वन ब्राह्मणा न भो
जयेत् ॥ ॥ इति देहिराणा चरथदाने ॥ ॥ अथ हे महासीरथदाने ॥ ॥ मात्से ॥ ॥ अथाने राम
संयवस्था मिहे महासीरथे सुभे ॥ यस्य प्रदाना भवदेवतं यानी धानवः ॥ पुराणं तीर्थमथा साध ॥
तुलासुद दानवत् ॥ विप्रवाचनी कंकु यीत लोके रागाहने बुधः ॥ काली छिद्रप संभार भूषणाष्टा

न

लोकपालाऽहं कोपेतां विवर्तयन् संयुतम् ॥ मध्ये तारा लोपेतं
रनादिकं ॥ अत्राप्युपो वीतल दक्षा ज्ञानेः सह भोजने कुर्यात्सुप्तरथा कारं कोचने मर्त्या महेते
॥ बल जीभिर्विस्तिवा भिष्यतु श्वक्र समन्वितं ॥ हस्तानीने नीलदोणे कृत्वा स स्थापयेत् ॥ तया
छादनाद्यान्यानि भाजना मनवेदने ॥ दीपिकोपान हस्तवदपुण पातका विने ॥ ध्वजे तु गरुडे कपी च
वरादे निनायके नाना फल समीपुक्त सुपरिछादिना नके ॥ कीरो मेघं च वज्रं च अम्लानक सुमन्वितं
॥ चतुर्भिः कलशैः साई गोभिः खाभिः विनं ॥ चतुर्भिर्ह ममाने गे सुकादा प्रविभार्य नैः ॥ खरपते
करिभ्यो च सुकल लानि वै दयेत् ॥ कपी न पंचपुलाह र्व माभारद पिना म्केन ॥ तथा मंगल गुरु
नस्त्रापितो वेदपुगवैः ॥ त्रिः प्रदासीण मारत्येक सुभोजाले ॥ समुच्चारयेन्मन्त्रं ब्राह्मणे भ्यो निवे
दयेत् ॥ रथ्यपुणाम्पकन केन रथप्रधानेयः कारयन्त कलपाप विमुक्तदेहः ॥ विधाधरामस्तु नी
दृग्गजाभिजुष्टमाहो त्यसी पद मनीष्टिय मिह मौले रिति ॥ सुष्यरथः कीहारथः सवोपमः छादिनी
भवति ॥ बलभ्यो लोकपालाद्यया ॥ उपरि ननल सुगहाणी निदामादरः लोकपालादि वाक्यं बललक्षणा

शतित

शान
२-२

निशायकानिना रायणा प्रीतिमाना रदयेचरात्रे ॥ नारायणे चतुर्विहो शोखवकेतयोत्तरे ॥ दाक्षिणेत्ता
दायप्रैनीलजीमूतसालुभं ॥ वामे श्रीवत्सकीहस्तायुक्ते पप्रकरायरे ॥ उत्तरे शरवप्रभ उपरिनेके
॥ दक्षिणे उपरिपमरुति ॥ वामे वा प्रभागे ॥ अपरे दाक्षिणभागे ॥ गरुडस्तु उपेद स्यात्तमं मक्ष
शुशके शंखतो जालिः सम्यजालुगते भूमौ मृथाव फणमरितः ॥ पादोत्तरे नीवीव स्तंगनासि
नरो गच्छेद्दिवा इपशुक्तप्रकर्षे यो विनता सुतेरानी ॥ विनायको प्यिचतुर्भुजा स्तुनेत्रश्चकर्तुं बी
त्रगजाननः ॥ नागपुत्रो पवीतश्च शरीककृत शोखरः ॥ दंतैरसक र्दयादिनीये वा स सूत्रकं
नीपेपरमुदयावतुर्थे मोदके नयेत्सुकरत्यर्थः ॥ पदेष्वपि सुवर्णपरिमाणे ध्वजगरुड विनाय
कादिप्रतिभासहेतुस्वरूपस्य अत्राभिनासुतेहे महासि सहेतुरथ स्यैव स्वरूपहासीनो स्तुवापरे
वस्थापने ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥ यत्तस्मिन्नेदं शोखलो सेकीत्ये सर्वपापसया नेतर सभाविनरु
मिवा सयातका भित्तप्रपुनारि सिकवे ॥ ॥ दंतकवी सुसज्जान यन समनेतरः ॥ विष्णुपदमिति ॥

नारायण

२३

२३१ पलर

रु
जे

पर्वकव्ये ध्यापरा मरे शार्दसं जिते रमो ग्लेपद पासिका मः श्याहे महर्षि महादान महे प्रतिपा
दायैव्ये निसेक ल्प प्रकृति वृद्धि दिदादि पूजा मंड पप्रजायुक्ते दिव्ये निषीगाने सर्वेकमति ॥
ततो गुरुवै यो योद शास्त्रके विरुत्तदा स्त्री गीत श्यासीनन्यस्ताने लशो गो य निषेवकादाभा
गतेन मृथावाक् सुवर्णेन गजध्वलोकपाल शिवाक प्रेतनारायणादिप्रभा ॥ महे सह निमित्तहे
महास्तीचतुष्टय युक्ते गेशाधिरित ध्वजाय विनायका धिरित कृवर परित स्थापित धामाद्यप
स्करं प्रत्यक्ष गेदयोपेने सदेतान के रयं स्थापार्पला ॥ अंते महासीरथा पुनमरुति सेपत्येपरि
विनानेव भीषात् ॥ नतं वुड समीपस्थं भूस्थपना म्दे पूर्ण हस्त भिवैकांते प्रकृतिवत्त कु योत्त ॥
एवमभिषिक्तो यज्ञमानः सपुष्पांजलीस्थिः प्रदाक्षिणे प्रक्रम्य नमोनमः शोकरपुष्पाकं लोके
शार्वाध्याधरवा सुदेवैः ॥ ले सेव सेवेद सारा यत्तने नो मय स्पेदन याहित स्मात् यत्तदं पशु
स्यत्तमे सुगारे रानदेहेतु मानंद भोऽभूत मध्वरपानपात्रे ॥ तस्माद धौघ्यामनेन कुरु प्रसादे
गण रूप विभक्त मनुः ॥ यो मेक मानसुदणे मुनयः समाधौ पश्यन्ति तत्त्वमसि नाथ रथे नु
स्तुतः ॥ तस्मात्सर्वं भवसा गरसंस्तुता न ॥

दानं वामीकरेभ्यः माधवसंप्रदानादिभिर्मन्त्रैरावाप्त्युप्याणीप्रक्षिप्यनमस्तुत्यवेदिपश्चिमभा
 १०३ गउपविश्यप्रागुक्तदानसंकल्पमुच्चार्यगुरुं स्वीकृत्यमहंतेमहत्तरयंप्राप्तुं सकलपुण्यसं
 तेमत्पुण्यसंगतदमस्तं सुखभ्यमहे संप्रददन्निगुवादिभ्योदत्तासुवर्णरत्नैर्दत्तात् वि
 भागः प्राकृतः स्वस्यादिवाचनादिविप्रभाजनीनेप्राकृतं ॥ इत्यात्मैकान्निविधानमिनीके
 विप्र ॥ ॥ शनैर्हेमहास्तरयदानं ॥ ॥ अथपंचलोगलदानं ॥ ॥ प्राप्ते ॥ ॥ अथातः संप्रवक्ष्या
 मिमहादानमनुत्तमं ॥ पंचलोगलंकेनाममहायातकनाशनं ॥ पुराणदिनमयासाधयुगादिप्र
 हणादिर्की ॥ भूमिदानंनरोदद्यात्पंचलोगकान्वितं ॥ खर्वदेखेकंवापिग्रामवासस्यचात्रि
 नेनीवर्तनशानंवापितद्वैवापित्राप्तेन ॥ सारदारुमयान्नत्वाहलान्पंचसुलक्षणं ॥ सर्वे
 पकरणेसुक्तास्तथान्नात्यं चकाचनान् ॥ कुपीत्यंबयलाहर्धेआसहस्रपलावधि ॥ यषान्
 लक्षणसुक्ताश्चदशैवचयुरंधरान् ॥ सुवर्णश्रेष्ठाभरणान्सुकालं गलभवेतानांरोषपादा

६ तिथि

राम
१०३

ल४

४ शायं सोपस्करांत वदेनुमेकांपयस्विनीं तद्योदराध्यान्वितसमंतादधिवासयेत् ४

पतिलकानुरक्तकैशोपभूषणान् ॥ रत्नमयचंदनसुनानुरागालापमधिवासयेत् ॥ पर्जन्यादे
 त्यरुद्रभ्यः प्रापुसेनीर्वयेच्च ॥ एकस्मिन्नेवकुरेनुगुरुपस्मेनिवेदयेत् ॥ पालाशसमिधस्तु
 द्वात्रिंशन्तिलास्तथा ॥ तुलासुखबकुलीलोकेशावाहनननः ॥ ततोमृगलशब्देनमुलोबुरधरा
 वृषः ॥ आह्वादिजरापत्यैहेमस्तत्राश्लीपकैः कौशेयवल्कलकैर्मृगीभश्चापिपूतयेत् ॥ त
 नः प्रदक्षि ॥ कुपीकृहीनकुसुमोज्ज्वलः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रमथसर्वेनिवेदयेत् ॥ मंत्रः प्रयोगे
 सेय ॥ ॥ समहस्तेनदंडेनविवाहेरानिवर्तने ॥ विवागहीनेगोचरमानमाहप्रजापतिमान
 नानेनपोदघातनिवर्तनशान्तेर ॥ विधिमानेननस्यासुक्ष्मयत्नेपापसंहर्तिः ॥ नदईमाय्यो
 दघादपिगोचरमात्रके भवनस्थानभात्रेवासोपिपापैः प्रमुच्यते ॥ खर्वटादिलक्षणमा
 र्कंडेये ॥ सोत्सेधवप्रप्राकारं सर्वेत् ॥ खानकावत ॥ योजनार्द्धद्विर्ध्वभूमृभागयनेपु
 र ॥ नदईननथाखर्वेनत्याहोनेचखर्वे ॥ नथायूदजनप्रायंसुसमरुक्षीवले ॥ क्षेत्रोपभो

रान
१०४

गभ्रमध्यवसनीयमि संज्ञेना ॥ पावोनीलांगलक रांग सुखानिभ्रमेभी सोपनेई नीनरंगज
रोमकाणि ॥ नावोनीलांगलक रांग सुखानिभ्रमेभी सोपनेई नीनरंगज ॥ अ
पुप्रयोगः ॥ यज्ञमानीयेत्यादिसकलयानकेसायानंनरेगधर्वाकनरसुरासुरसिद्धसंघ
सेवितावधत्तचामरावितानाभिछानपर्वकस्त्रीयामरनामकसंपर्वक
महादेवंधुसहितगंधुपुरगमनानंनरेनदेयभलांगलसुखोकीर्णरजः सहैतहलसेवद्वय
रोमसमसख्य वर्षावाणीनरांभुपुरनीवास कामः ॥ यंचलांगलमहादानंमानीपादपेय
रनिकनसंकल्पः प्रहृष्टनिवनगोविंदादिपुत्रादिमेदपुत्रादिगुर्वीर्दिनीयोगानंनसर्वकयो
नपुननोयुसः योरणरेसारदारुमपानिपुवहतानि
देवीपीतोद्यादराध्यानिमउपाहृतिगंसहस्वात्कलसपुनित्वा नालेवगिन्तप्रस्वरान
धियाख्यवधुपरिवितानवध्वाहलेभानमरुतिमेनेणासपुजकुंरभासकलद्राणापनदि

युगयो केरजुफालतोदाधु उतानिकोवुन करणसहिता

सहितानिकोवुननिमित्तानि
सहितानिकोवुननिमित्तानि
सहितानिकोवुननिमित्तानि

चतुर्ष

नस्यनिपर्यंतप्रधानहोमानंसेपादयेत ॥ ततोर्गवीसयामन्यनमक्रालीकस्वकायेकुंरेपर्जन्या
दित्येभ्योरुद्रामनुषंनिर्वपामीजिततदेवतायेप्रत्येकंवरुनिरूपययासिअपित्वातेनपाला
रासमीभिः स्तोत्रेणस्तेनयामनीलेअपर्जन्यादित्यरुद्रेभ्यस्तान्निगकेमंत्रैः प्रत्येकमष्टा
वित्रानिमुद्रयात ॥ तत्रकस्वेदिनोअष्टावरेनीपतंन्यमेन एवं यन्वैदिनोराज्ञोवातः प
वतो सामगतोपर्जन्यः यित्तामहिषत्येति ॥ आथर्वणानामभिर्कंदस्तेनयाद्रपोदधीती ॥ अ
दित्यरुद्रपोस्तमंत्रास्तेनया ॥ स्त्रीया सामान्यप्रयोगः पूर्वमुक्ताः ॥ नतः सिसृकुराद्यभिषे
कोनं नतोयज्ञमानः सपुष्पोलांगलानिचिः प्रदसणीरुत ॥ यमारेवगणाः सर्वेस्थावराणि
चराणीव ॥ धुरंधरागोतिष्ठेतिनस्याभार्कीर्धर्म एवहाभवेदितुक्तापुष्पाणीहलेक्षिस्वविवेदि ॥ नत्वा ३
पाश्चिमनउपाविश्यसपत्नीकं गुरुमुपैरपाद्येत्यादि प्रधानंसकल्पकीर्तनानंनसुकशरवेतुभ्य
भूमिसहितानिधुरंधरवधराप्यादि सर्वोपक्तासहितानि सुवर्णसारदारुमपान्युभयमावे

देरः (किवाः लुमे। यस्मात्तुमिदानस्यकलांनोहं
उरं।। दाना न्यन्यानिमेभक्ति ३

शान
१०५

११

धानीहलानि संप्रदर्शयन्ति ॥ दक्षिणां च कृत्वा भूमिं दक्षिणां ॥ सुख्येषु कामि विधानमिति के
चित् ॥ पुनः स्रग्गवाचनोत्तरं एतादेवतावे सज्जनविप्रभोजनानि ॥ ॥ रत्नियं च लो गलदा
नप्रयोगः ॥ अथ धरादानं ॥ मात्स्ये ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमं ॥ पापक्षयकं हृ
णाममंगल्यविनारातं ॥ कारयेत्पृथिवीं हि मीजं च दीपातुकारिणी ॥ मया रापर्व नवती मध्यमे
रुसमान्वितां ॥ लोकयालाष्टकोपेता नववर्षसमन्विता ॥ नदी नदसमोपेता अने सागरवेषिता
॥ महारत्नसमाकीर्णवसुद्रार्क संसृतां ॥ दिग्मः पलसहस्रेण तदर्थं नाथराजैः ॥ जतवपेण
वाक्यं दिशते नरातीनवाक्यं त्वयं पलादध्वमराज्ञोपिविचक्षणं पलसहस्रादिमानं प्रानीमा
द्दिसहितायाः पृथिव्याः तुलापुरुषवत्कृती लोके जावहनेतनः ॥ कालिङ्गं य सभारभरणं राप्र
दनाद्देवं ॥ वेद्योक्तं राज्ञि न कृतानि लाना मुपरि न्यसेत् ॥ तथाष्टादशधा न्यानी रसंश्च लवणादि १०५
काश्च तथाष्टौ पूर्णकलरासमेतात्यरिकल्पयेत् ॥ विज्ञानकंचकोरीयं पला निवि विधानि च ॥

स्वैवैवाम् तानामधिवासनपूर्वकं ॥ पुराणकालमथा साधमंत्रानेतानदीरयेत् ॥ मंत्राः प्रयोगेनेपा
ः स्वमुद्यमं जं देवी श्रावणे योनिवेदयेत् ॥ धरादेवाचनुर्भागं श्रुत्वा विनिवेदयेत् शेषं चैवाप्रकृति
म् ॥ अणीपत्यवि सज्जयेद्दिनी ॥ एकहस्तेन कर्तव्या चतुस्त्रा सुशोभनेति हे माद्विरूपनारायणादि
भिश्चतुरस्त्रा कात्रिकोष्टा दानसौख्येदाप्रोदरीयेत् ॥ परिमंडले त्यये ॥ अनेता विधिना यस्तदया
देमधराशुभो ॥ पुराणकाले संप्राप्ते सुपदयानि वै हवन् ॥ विमाने नार्कवर्णे न किं कीर्णं जालमालि
ना ॥ नारायणपुरंगत्वा कल्पत्रयमसौ रमेत् ॥ पितृपौत्रप्रयोत्रांश्च नारयेदेकविंशतीमिति ॥ ए
षिर्वीहं मीकृयादित्युक्ते सप्तदीपवत्याः ॥ करणप्रसंगे जं च दीपातुकारिणी मिनि विरोषणं ॥ जं च
दीपातुसादरयेपि नाना पर्वतसरोवराय न्वीनातुकारित्वप्रसंगे मयीदापर्वनवतीमित्युक्तं ॥ ताव
नामे रोरकरणप्रसंगे मध्ये मेरुसमान्वितामित्युक्तं ॥ जं च दीपलसणं विष्णुपराणे ॥ नववर्षं तु मे
त्रेयजं च दीपमिदं मया ॥ लक्षणो ज्ञानविस्तारं संसेयान्कथितं तव ॥ जं च दीपं समाचत्य लसणं

रान
१०७

स्तः

गः

निवृत्तः॥ एवमभिधेयं तोयं मानः तोयः प्रदक्षिणीकृत्यस्य दायः॥ नमस्ते सर्वभूतानां त्वमेव
भवने यतः॥ धात्री च सर्वभूतानां मतः॥ याहि वसुधैव कुटुम्बकम्॥ वसुधायस्य यस्मादसुवाती वनिमले
॥ वसुधायततो ज्ञाता ज्ञातस्मात्पादो भयदलः॥ चतुर्मुखोऽपि नो गच्छेद्यस्मादनेन वाचले॥ अनेना
यैनमस्मात्पादो संसारकंदमानः॥ त्वमेवलक्ष्मीर्गोविंदो श्रीवैद्यो रानी संस्थिता॥ गायत्री त्र
सुणः॥ याश्च ज्योत्स्ना चंदौ रवौ प्रभातु दिवहस्य तोख्यार्नमे धामुनिषु संस्थिता वेश्वं प्राप्य स्थि
ता यस्मान्नो विप्रं भरास्त्रता॥ धृतिः स्थितिः समाक्षीणी पृथ्वी वसुमती रसा एताभिर्मूर्तिभि
ः याहि देवि संसारसारं दिक्षु भिमे अष्टागुणी प्राप्तिप्यतलोदसुखान्त्रालुणानुपवेरयाक्षेया
युक्ता सर्वपापेत्यादिना रायण सुरनिवासकामरत्यनेन ग्रानिजावदुच्चायैरमोहस्राप्तिनन्यसु
निलोपरिवन्यस्तोपेचपलाधिकययाशक्तिहेमसयरिकरनिर्मोहोर्जुवक्षीपात्रकारिणीम
यादापर्वतमध्ये मेरुवर्वलो कयालाष्टकनदीनंदनसंतोसससागरवैष्टिताफलधान्यवस्त्रा

राम
१०७

विहर्जनं

७

दिप्रानिमायुषेतांधरां विलुदेवत्यां सप्रभ्यमहं सेप्रददेशनीदयान्॥ अर्जुनरीयां ब्रह्माचार्या
पत्नीष्टं कालीभ्यः प्रकृतं निवृत्तिभागरतिवैचित्र्यं॥ नृपकर्मकेदनेग्रामादिदक्षिणा अन्यक
र्तुकेतुययाशक्तिमुवर्णं॥ स्वल्पेत्वेकाग्रिविधानमिनी कैचिन॥ ब्राह्मणवाचनदेवतायज्ञ
नोविप्रभोजनानीप्रकृतिवत्॥ रानीधरासनप्रयोगः॥ अथाविश्वचक्रराने॥ अ
थातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमं॥ विश्वचक्रमीति ख्याते सर्वपापप्रणशने॥ तपनीय
स्पृष्टं स्पृष्टं विषुवादिकारयेत् श्रेष्ठं पलसहस्रं नरैर्ननु मध्यमे॥ तस्यार्चनकानिष्टं स्यादिष्ट
चक्रसुहातं॥ अन्यद्विशत्युदाहर्षमशक्तोऽपि निवेदयेत्॥ वक्ष्यमाणानि स्त्रादिप्रानिमासहि
तस्याविश्वचक्रस्येदमानं॥ षोडशांशं ननु चक्रं भूतैर्मयं॥ अरानाभिस्पर्शपुलाने भिष्ट
यायाः शलाकाः॥ भ्रमतीनां बलयाकाराणां भ्रमतीनां चक्रावयवानां अष्टकेनारुतं वैरिणीमित्यर्थः॥
॥ नाभिः प्रेक्षितं विष्णुयोगारूढं वतुर्भुजं॥ नाभिः प्रेक्षाभिरुपाष्टरत्नप्रकर्णिकायामित्यर्थः॥

दान-
१०८

६३

अथ सु- २४ आवरणरूपदेवता एकस्य संगीवेशान् ॥ राखवृक्षस्य पार्श्वे तु देव्य एकसमाप्तं मे
गास्तेत्य देवावास्थितं स एवाकारहस्तदय ॥ अथो देव्योपि पंचरात्रे ॥ विमलोल्लसिणी तन्मा
क्रियायोगातथेवच प्रकीर्तयान्तेनामादेव्योपरिजोहरे ॥ वरदादसहस्रान्वामहस्यनाथ
धाः ॥ अशस्तनरुणीरुपा अथो देव्यः प्रकीर्तयान्तेनामादेव्योपरिजोहरे ॥ वरदादसहस्रान्वामहस्यनाथ
क्षिणीपावरणं तद्वत्सर्वजो जलगापिने ॥ अत्रैर्भगवत्सिद्धिश्चक्राकृतप एवच ॥ प्रस्यः कृमी
वराहश्च नारासिंहोथवामनः रामो रामश्च कृष्णश्च वृषः कल्की च ते क्रमान् ॥ तृतीयावरणो गोरी
मान्भिर्वसुभिर्भुता ॥ चतुर्थे दशदिश्यां दशदिश्यां एवच ॥ पंचमेव च भूतानि रुद्राश्चैकादशैव
च ॥ लोकपाला एकेषु दिश्यां तं गतिथेवच ॥ सप्तमे स्त्राणी सर्वाणी मंगलानी च कारयेत्त अंत
रान्तरजो देवानां विन्यसेदष्टमे पुनः तुलापुरुषवच्छेषं सप्तमात्परिकल्पयेत् ॥ कक्षाजीने निला १०८
दीनिधान्यवास फलानि च ॥ हामाधिवासनांतु गृहीतकुसुमांजलिः ॥ इमं इत्यादि वक्राधि

पितृविष्वादिदेवस्य होमविधानार्थे ॥ सवहोमः तन्मंत्रेर्नाममंत्रेर्वापारुतय हादिहोमोत्तरं का
यः ॥ आगंजनामेने निवेदयान्तीत्यापात्रं इति केचित् ॥ तन्ना ॥ एतस्य प्राक्तनहोमानुवादकन
याविधापकत्वाभावात् ॥ इमं सचारयेत्तं त्रिः कृत्वाथ प्रदक्षिणं ॥ मंत्रः प्रयोगे तेयः इत्या
मेवतु यो देवादिश्चक्रैर्विमत्सर ॥ विष्णुः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके प्रहीयते ॥ वेकं बलोक
मासापचतुर्वाङ्गः सनातनः ॥ सव्यने सरसासंधे निष्टे लब्धवत्तत्रये ॥ प्रणमेदास्वयेकत्वा
विश्वचक्रैर्दिने दिने ॥ तस्या सुर्वेदने नित्ये लक्ष्मीश्च विष्णुलाभवेत् ॥ इति सकलसुराधिवासवि
तरणीयस्तनी पयोदशारे ॥ हरिभवनमुपागतः ससिद्धिश्चैरमधिगम्य नमस्तु नित्ये भिरि
नी ॥ जलः शायी त्रिदशदिने उक्तः ॥ कृषिरूपे पंचरात्रे जादिलाभ्यश्रुताः शान्ताः रुद्राधम
नि संनताः कुंडिकासंधराः कापी क्रियोदिसृजाः सदा धमनिः शिरा ॥ कुंडिका मरुतं क
असोशमाला मस्यादयः पंचरात्रे ॥ वामेशाखगदोदसे दिभुजो मत्स्यरूपधक ॥ नराधिमस्य

दान- १०२
 रूपोवा मत्स्यरूपीजनाईनः ॥ अर्धोऽग्नीमत्स्यरूपेवेनीविकल्पः ॥ दामोदरस्तुसकासुधवरण
 दिसुतसहस्रकारेणकेवमत्स्याकारेणचाविकल्पमाह ॥ कूर्मस्तकषपाकोराममत्स्यरूपीक
 रूपवान् ॥ मधुपिर्वाणीचचतुर्वीहामुधैर्यते ॥ नरामेसकरास्पवमनाकपीनेसुभषण्ण ॥ श्री
 वीमकूपेरस्यातुभरानेनोपदानुगो ॥ एनद्रुपधरंदेववराहसुग्रीहैकूपरंदेवगुप्तीनिदा
 मोदर ॥ ज्वलदग्नीसमाकारं सिंहवक्त्ररोगक ॥ देवशकशखवदननेलजिह्वसुभीषणोव
 नास्पजदिलेककुमानीतंपीनवक्षसं ॥ अभेद्यनीदणनखरमायासंहनदानव ॥ तदुसोदारमे
 तंचकाराभ्यानवरैर्भृश ॥ गदहविकथरंदाभ्यनिरसिहेजगत्सुभुं ॥ कुंर्दिध्रुवधरोद्विदीवीमनं
 परिकीर्तितः ॥ क्षत्रातकरणंघोरंरुदहनपरशुको ॥ जामदग्न्यश्चकूर्तव्योरामोरोघाहूणक्षण
 ॥ सुवाप्रसन्नवदनः सिंहस्कंधोमहाबलः ॥ आज्ञानुवाहः कर्तव्योरामोवाणधनुर्दरः ॥ म
 घपात्रं वसीरं वामदक्षिणयोः क्रमात् ॥ गदासुसलबज्रं चहलीरामः प्रकीर्तितः सुसहस्रं वज्रं
 १०२

पद्मासनस्थोऽभिभुजोऽध्यायीबुद्धः प्रकीर्तितः ॥ खड्गे घतकरः कुंडो हयारूढो महाबलः ॥
 क्षीणेष्टदकरः कंदीऽभिभुजः २

मित्यर्थः ॥ दक्षिणोर्ध्वः करयोर्मध्यपात्रसीरं वामयोर्गदासुसलेदग्नीचतुर्वीहामः शंखच
 क्रधरः रणमोऽभिभुजः क्लृप्तसत्तकः ॥ काशामेवस्तुसंवीनः स्कंधसंसक्तवीवरः ॥ परिकी
 र्तितः ॥ अथविश्वचक्रप्रयोगः ॥ ॥ अधिवासिनेपत्तमानउपविश्याद्यस्यादिकीर्तनो
 तेसकलपापक्षयानंतरविस्तुलोकमहीयमानत्वाविशिष्टैर्वैकुण्ठलोकासादनप्रवृत्तवतु
 वीकृतसनातनत्वासुरसंघसंघसंघमाननाविशिष्टकल्पत्रयावधिकतदधिकरणकस्थिति
 कामोहंश्चोविश्वचक्रमहादानं प्रतिपादयिष्यरतिरुनसंकल्पः ॥ प्रकृतिवदोर्विदः दिपजादि
 मेदपपजादिगुर्वादि विनियोगानंतसर्वकपीन ॥ ततोऽगुरुवद्याषोडशाचक्रन्यस्तसंज्ञाजिने
 स्थापितश्रेणामितलीपरिविश्वचक्रं संस्थाप्यतरपाददलेकर्णिकायां विष्णुपर्वदिदलेषु वि
 मलाउत्कर्षणीजानां श्रीयायोगाप्रकीर्तयानां इत्यदोदिनीपावरणेषोडशाकोष्टेषु जल
 शाप्यत्रिभुग्वसिष्टं ब्रह्मकवचपमत्स्यायवनारदशकमिति प्रणिमाषोडशकं रतीयावर्णम् ॥

श.न. ११० त.क. ११०

कोरीव स्वाणी रोश्री को मारी वै स्नवौ वराही द्राणी को शिकी त्यरो ॥ प्रवाध र सोम आषा नि लप्र
 त्यष प्रभा सोरखान होय सत् वतु पा वर ले पात्र मभि व वरुणा रो नेंद्र वि वस्वित पस्प पजने
 त्वष्ट विस्वाख्य वाद द्रादि त्या वेद वतु ए पे च पंच मे प च भूतानि ए पि बी वरुण वरुणा स वि ना य
 को नि वीर भद्र रो भुगि रि शा नै क या त अहि व भ्रायि ना की भव ना धी श्वर क पा लि दि शा पति
 स्थाणु भगा रव्या एका दश रुद्राश्च पृथु पथा क्रम तो लोक पा ला एकं रं वन पुरी क वाम न कु मु
 दोजन पृथु दंत सार्व भौ म सु प्रती क र नि दि शा जा एकं च ॥ सप्त मे र व चक्रा की पा रा ध्व ज ग
 दा श ल शंख को रू भवा म रथ व र्ण कुं भरी प र य भू रू पा णी ख र्ण खे रानि ॥ अष्ट मे वि श्वे दे य
 एक न ल शाय वि भू र व सी सु व स क र प म स्त प प्रति मा षो र श के स्था प ये त ॥ चक्र स्प स मं ता र त म
 धा न्य र स द्र व्य र्ण कुं भा एक व स्त्र मा ल्य द्रु फ ल रत्ना दी नी वी तान कं व ध्री या त ॥ न तो वि श्व
 चक्रा य न भर नि पृ त ये त ॥ न तं कुं ड स ग्री ये क ल श स्था प ना दि र्णो द्रु त भि वे को तं प्र ह नि च त रा

३२

निर्वाह

शन- हाशनमनुतमे॥ महाकल्पलताममहापातकनाशनं॥ पुण्यांतिथिमया साधकत्वाबालनवा
 १११ चने॥ कल्पिने पसंभारभूषणछादनादिकं॥ तुलापुष्पवकुपीक्षीकेवाहनादिकं॥ चा
 मीकरमयीः कपीद्वकल्पलताः शुभाः वामीकरहेम॥ नानापुष्पफलोपेनानांशुकविभ
 यिनाः पुष्पफलांशुकानि स्वरूपतरनिकेचित्॥ हेमानीत्यरे॥ हेमलतानि स्वरूपतः पुष्पफ
 लानां योगासंभवानि॥ निहेमानींशुकानितुकार्यासादीयेव॥ हेमोपादेनैतत्पदेलक्षणा
 पत्तेरिति सुक्तं प्रतीतम्॥ अत्र फलान्याह्याघाकाराणीति रूपनारायणः॥ काम्यमानपश्य
 पुत्रादिरुपाणीति दामोदरलोकगदयः॥ विद्याधरसुपणीनाभिर्भूतेरुपशोभिनाः॥ हा
 रानादिसुभिः सिद्धैः फलानिवविहंगमैः सिद्धाः पशिसुखाः किंनराः विहंगमाः पासीणो
 वेनीदामोदरः॥ लोकपालानुसारिणः कर्तव्यास्तमुदेवताः ब्रह्मीमनंतराकर्तव्यवर्ण
 स्योपरि न्यसेत॥ अधस्तात्तनयोर्मध्ये पद्मशोधरे॥ अ॥ रभासनस्था गरुडैर्धृतः कुलिशः १११

४०० सुधा॥ रजन्यजस्त्रिनां प्रेमी स्तुवपाणीरथानले॥ याम्येवमहिषास्तुतागदीनीन्डुलोपरि॥ छनेचने
 कृती स्याप्यासवडादसिणापुरे॥ वारुणवा रुणीसीरुपस्थानागपाविनो॥ प नाकीनीववाप
 येमगस्यात्राकरोपरि॥ सोम्यानीले सुसंस्थाप्यात्राखिनीनिधिसंस्थिता॥ माहेश्वरीवघा
 स्तानवनीतेविश्रालीनी॥ मोम्लीच्योवरदास्तद्वर्तन्यावालकान्विता॥ मध्यदेलतेअष्टदिस्ये
 मध्ययोरधोव्रातान्निराक्षी॥ अन्त्यासामधोलीकपालराजः॥ रभरेरावनः रजन्यनीहरिद्रा
 छागः॥ निधिः कलशाकारः बालकान्विताः क्रौरस्य बालाः॥ राक्षसापेव पलाहर्धताः॥ हस्तात्य
 ४०० कल्पयेतं प्रानीमारीनामेतन्मानं सर्वासां परिष्ठाद्येव वर्णाविमानकं धेनुवोदत्राकुंभाश्रवस्त्रस
 ग्रानिवैवहि॥ मध्यमेदेतुं गुरवेकृत्स्न्यान्त्यास्तयेवच॥ ननोमंगलराष्ट्रेन स्नातः शुक्लोवरावधः॥
 विप्रदाक्षिणमाचस्यमेवानेतानुदीनः॥ मंत्रप्रयोगेक्षेयः॥ रानि सकलादिगंगानाप्रदानेभवमेयम्
 दनकारिणः करोति॥ अभिमतफलदेवानागंलीकेवसानीपितामहवत्सराणीति शान्॥ पित्रशानमे

हान- अन्तरये भवत्येवमिति नो यावनाशमुद्वेह- सुरपत्नीवानीता सह सौख्ये परिदत्तमनुजसेस
 राभिव्यवहति ॥ अथप्रयोगः ॥ अथस्यादि सकल पापसपाविमुद्वेहलपर्वकदेवगणस
 हसपश्चिन्नत्राभिव्यवहति न भवत्येवमिति नो यावनाशमुद्वेह- सुरपत्नीवानीता सह सौख्ये परिदत्तमनुजसेस
 दनागलोकनिवासकाम- कल्पलतामहादानप्रतिपादयिष्यन्ति सैकल्प्यप्रहारीयुद्धाविदा
 दियुजामेव ययनाशर्वादेविनिमोगातंकर्मान् ॥ ननोवेदिलिखितवक्रन्यसलवणकूटोपरिय
 कोलता स्यापयित्वा नमले द्राक्षीन्यसेन ॥ लवणकूट एवापरं लता स्यापयित्वा नमले देरी आ
 नमोत्रार्कपर्वदिक्मान् ॥ गुडहरिद्राष्टाग नंदलप्यनक्षीरश्चार्कगानिलनचनीनस्याष्टलता
 मलेषु ये प्रादिशक्तीः संस्थाप्य परिनोदशपर्णकुंभान् दशधेनूदशवस्त्रयुगानि फलमात्मया रास
 न्याहीनि वनित्यस्य लतासहितः शक्तीः प्रतिष्ठापूर्वकं प्रत्येकं नमः कुंभसमीपस्थकलश ११२
 स्थापनादिर्पण्डित्यभिषेकान् प्रहृतिवत् ॥ स्वमभिषेको यजेमान् कल्पलतास्त्रियः प्रदक्षिणयाव

वि

लनमोनमः पापेनाननीत्येवमिति नो यावनाशमुद्वेह- सुरपत्नीवानीता सह सौख्ये परिदत्तमनुजसेस
 स्यात्कल्पलतावध- भ्यरंमंत्रे सुधार्ये पृथ्वीणि प्रादीप्य नमस्तुत्येवदि पश्चिमउपविश्यमहा
 संकल्पमुक्तायसां भवे विज्ञेयणवेदिष्यमुच्चार्य दद्यात् ॥ नत्रमध्यमलताद्वयं गुर्वेषावध
 भ्यक्रान्ते भ्यरत्येकः पक्षोपरपक्षद्वये तु लावधवस्था ॥ ततोदानप्रतिष्ठापूर्वकं प्रत्येकदक्षि
 णोदद्यात् ॥ सत्यद्वयत्वपक्षे एकाग्रिविधानमिति केचित् ॥ पणोहवाचनदेवतापूजनविष
 ज्ञमंत्रपादिप्रतिपादनब्राह्मणभोजनारीने ॥ इतिकल्पलतादानं ॥ अथसप्तसागरदानं ॥ अ
 यानं सप्तवस्यामिमहादानमनुतेम ॥ सप्तसागरकेनामसर्वपातकनाशने ॥ कारयेत्सप्तकुंभा
 निकोचतानिविचक्षणः प्रादेशमात्राणि तथारतिमात्राणि वापन ॥ कुर्यात्सप्तपलान्य
 मोसहस्राचरार्कित ॥ संस्थाप्यानि च सर्वाणि लुप्तानि न गते ॥ परि ॥ प्रथमं परपक्षे लवणेन विच
 क्षणः ॥ द्वितीयं ययसानदत्ततीये संप्रियातनः ॥ चतुर्थं तु गुडने वदभापेवमेव च ॥ षष्ठं च केर

रान.
१९३

पातद्वयममंतीर्यवारिणा ॥ स्थापयेत्तत्र गच्छात्तत्रेस्मान्कोचनंशुभं ॥ केरावंक्षीरमध्येवधु
नमध्येमहेश्वरं ॥ आस्करगुडमध्येचदधिमध्येसुराधिप ॥ शर्करायांन्यसेक्ष्मस्तीक्ष्णलमध्येतुपा
वनी ॥ सर्वेषुसर्वरत्नानिधास्यानिचसमेततः ॥ तुलापुरुषवक्षीषमत्रापिपरिकल्पयेत् ॥
ततोवारुणदीर्घनेस्त्रापितोवेदसंगवः ॥ त्रिः प्रदासीणमावत्यमेत्रानेतानुदीरयेत् ॥ प्रेत्रां
प्रयोगेक्षेया इतिददातिरसामृतसंयुजान्सुविरविस्मयवानिहसागरान् ॥ अमलकोचन
वर्णममानसोपदम्येतिहरेरमराचितः सकलपापविधौनविशुद्धः पितृपितामहपुत्र
कलत्रकं ॥ पुत्रशानत्रयमितिवाचस्पतिमिश्रः पपाहपुत्रकलत्रमितिरेत्नाकरदामोदरादम
नरकलोकसमाकुलमध्ययंरुदिति सोपिनयेच्छिवमंदिरमिष्यादिप्रादेशमात्राणीतिनिर्णयः ॥ राध
यै ॥ रत्निरगुष्टपूर्वाणीसंख्ययाचैकविंशतिः ॥ दशलेगुष्टपूर्वाणीप्रादेशः परिकीर्तितः ॥ १९३
साईदशंगुलः प्रदेशारतीकल्पनरुः ॥ ब्रह्मादिभूतमात्रहताददानादोदयिताः ॥ अथप्रयोगः ॥

कल

३

॥ ॥ यजमानोद्येत्यादिसकं यस्मिन्संभाविननरकानीवास पितृपिताहपुत्रकलत्रादीव
मंदिरनयनपूर्वकामयकृतत्वविस्तीर्णस्वीयहरिपदप्राप्तिकामः श्वः सप्तसागरमहादान
महेश्वरप्रादपिष्युरनितिकल्पगोविंदादिपुत्रादिभूतपुत्रागुर्वीदिविनिर्माणप्रकृतव
त् ॥ ननश्चक्रासादिनरुहान्नन्यस्तानिलद्रोहेमानिसप्तकुशानिसंस्थाप्यक्रमेणलवण
दुग्धघृतगुडदधिशर्करातीर्थवारिभिः पूरयित्वातैष्वहलकेरावमहेश्वरभास्करसुराधिपल
क्ष्मीपार्वतीप्रतिमाः स्थापयेत् ॥ परितोष्टादशधायायानि ॥ विमानकंचोपरिसचस्नादीन्सागरा
नपूजयेद्यतः कुंडसमीपस्थकलत्रास्थापनादिवनस्पतिहोमानंप्रतिकुंडेषांविशतिअष्टोत्तर
शताष्टोत्तरसहस्रान्यनमसंख्ययास्वस्वशास्त्रीयेवीरुणेमेत्रेस्मिलान्द्वयास्त्रिष्वरुदादिप
णोद्वयभिक्षुकान्प्राप्तंकुर्यः ॥ एवमभिक्षोपजमानः सागंनृकिः प्रदासिणीकृत्यनमोवः सर्व
सिद्धनामाधीभ्यः सनातनाः जेतुनांप्राणदेभ्यश्चसमुद्रेभ्योनमोनमः क्षीरोदकाज्यदधि

दानं
१९४

दा

माधुर्यावणेसंरम्भेनभवनत्रयजीवसंघाव॥ आनंदयंतिवसुभिश्चयतोभवंतैरेवजीव्यमि पक्षा
रासुरसुवदमणिप्रदाने॥ पापस माभनविलिपनभयणापलाकस्यविभ्रजितदसुममापि तमस्त
लक्ष्मीरित्यनुमेयपुष्पाणिप्रक्षिप्यनमस्तस्यवेदिपश्चिमनउपविश्यदेशकालकीर्तनानेसक भवनेकु
लकुलुयतपेत्सादिमहासंकल्पमुक्तासससागरान्ब्रह्मादिप्रतिमासहितानसीपस्काराववि
ज्जदेवतावत्तलापुरुषाकमस्त्यसराणीयभागव्यवस्थेपापुष्पाभ्यमहंसंप्रदरेनममेतिमुव
र्तदाक्षिणदपात स्वत्येत्वेकाक्षिशितिकेचिनततः पुरपाहवावनग्रहादिपज्ञाविसर्जन
ब्राह्मणभोजनानिकुपीदिनिसससागरदानं अथरत्न धेनु
दाने॥ मात्स्ये॥ अथान संप्रवत्साभिमहादानम्॥ मंगलोकफलदेनणापुर्यानिधिभया राम
सापनुलापुरुषदानवत्॥ लोकेगवाहनंरुत्वानतोधेनुमकल्पयेत्॥ भूमौहृद्याजिनंरुखा १९४
लवणद्रोणसंयुते॥ धेनुंरत्नमपीकुपीसंकल्पविधिपूर्वकं॥ स्यापयैत्यश्रार्गणामेकाशीनि
उत्तमं॥ इत धेनुं विहितम्॥

श्रीशतनामिका

मुखेवधः पुष्परागजानंतु दत्तधोणायंपरिकल्पयेत्॥ ललाटेहेमनिलकंसुकाफलशतेहशोः॥
पुगेविद्रुमशतंसुकीकणदयोस्थिते॥ काचनानेचमृगाणीक्षिरोवृक्षजनात्मकं॥ प्रीवायानेनपव
केगोमदकृशात्मकं॥ रत्ननीलशतंएवेवर्षानामार्थके॥ स्पटिकैरुदरंरत्नसौगंधिकं॥ शतात्मक
टि॥ सौगंधिकंयमरागं॥ सौगंधिकंमुकुटारंयमरागेवकृत्तणशतमेदिनीकरात्॥ रवुराहेममणो
कापीः सुष्ठुसुखावलीमपे॥ सूर्यकोर्तुकोनीचग्राणेकरश्चंदनं॥ कुकमानिचराभाणिरोम्याना
भिवकारयेत्॥ गारुत्तजानंतदद्यानेपरिकल्पयेत्॥ तथास्यानिचरत्वानिस्थापयेत्सर्वसंधिषु
॥ कुपीछर्करपासीक्रांगोमपंचशुशुभकं॥ गोमूत्रमाज्येनतथादधिदग्धेस्वरूपतः॥ सुद्याप्रचाम
दधात्समीपेताम्रहोहनं॥ कुंडं॥ निचहेमानिभूषणानिचराकृतः॥ कारमेदेवमेवंतुल्युत्थीरोनवे
त्सकं तथासर्वाणिधान्यानिपादायैकुमयाः स्मृतः॥ नानाफलाजिसकीणीपुंववराविनानकं
॥ एवंविरचनंरुत्वानतुर्धमाधिवासनं॥ कालीभ्योदक्षिणोरत्वाधेनुमामंत्रयेदुधः॥ शुद्धयेत्तव

वेमधु
तिकेश

दा

दानं ११५ रामं च इदं चोदाहरेत्तत्र ॥ १ ॥ अत्र प्रयोगे ते यः ॥ आत्मन्येवैश्वर्यमभितः परित्यज्य भूतयादयादिजायगु
 र्वचनलपर्वकोनो यः पण्यमाप्यदिनमत्र हृतो पवासः ॥ पापैर्विसृज्य लज्जेति सदेसुरारः ॥ २ ॥ तिस
 कलविधिज्ञो रत्नमेव प्रदानं विनरनी स विमाने प्राप्य देवीप्यमानं ॥ सकलकलुषसक्तो बंधुभि
 : एव मोक्षे सह मदन सरूपः ॥ स्थानमभ्युत्तिशोभो ॥ अथ प्रयोगः ॥ अष्टादि सकलकलुषस
 यमदन स्वरूपत्वपर्वकं वेधुवर्ग पत्र ये त्रादि सहित विमाना रोहता पर्वकं गोलोक प्राप्ति कामे स्रव
 ष्य भुषद प्राप्ति कामस्तु इति पद प्राप्ति कामो वा श्वो रत्न धेनु महा दानमष्ट प्रतिपादयिष्येद निस क
 ष्य प्रकृतिवद्वा विदादि पूजामेव पज्ञा ॥ शुची दिवा नि योगो नं कृत्वा गुरुः ॥ यो उच्चारैरुच्चार्य जनेन प
 सार्य तदुपरि लवणद्रोणाभिनेन सार्य तदुपरि रत्नमयी प्राप्ति रवीगामुदकपादोच्चार्य लिख्य स्त्रे रगा
 निकर्षात् ॥ तत्रैकारिणी यमर्गे सुं स्वंपृथ्वराग शतेन नासाये ॥ ललाटे हे प्रमितलके ॥ पवाशं भुक्ता फले
 प्रत्येकं दशौ विदु मशनेन विभज्य भूगो सुनी भ्यां कर्णौ कोचने अंगो हरी कशनेन चिरः

ति ४

राम

११५

दकशताब्देन नेत्रनामकेन पदेन यो चां वै इयं शतेन पार्श्वे स्फापीक शतेनोदरे पप्रराग शतेन कटि
 शताब्दे शताब्दे शताब्दे ॥ सूर्यकोतक पराभ्योदक्षिण पृष्ठे चेद्रे कोत चेदनाभ्यो वामप्राणपृष्ठे कुंजमेन
 रोप्राणि ॥ स्वर्णनाभिं ॥ गारुत्मने शतेनापाने ॥ रत्नोत्तरे ॥ सर्वसंधीन ॥ शर्करया सीका ॥ शुभो गोम
 मे भ्रातृपुत्रे चामरे सुष्ठो यै ॥ स्वर्णपतोदधिदग्धं ॥ सान्निध्यो नाम्ना दोहन सोवर्णकुंदलये वेयकादीनि
 व्या ॥ स्थानि ॥ एवं धेनु सा धुन इत्यचतुर्थो वीन धेनो रुतः ॥ प्राप्ति रवमुक्तपादं ॥ वस्त्रे चरवयेत ॥ दधि ॥ ४५
 दुग्धो हनानि च वस्त्रेन से भवोती ॥ समतादश दशधा न्यानि ॥ फलपृथ्वव्यारी निचा सा घाहल
 धेनवे सवस्त्रा येन मरुति पूजा पिता विज्ञानं वधीयात् ॥ ततः कुंड समीपस्थ कलशस्था पनादि प्र
 लीक्य ॥ एवं प्रभिषिक्तो यजमानो रत्न धेनुं वि ॥ प्रदक्षिण मावत्यो पतिष्यत ॥ मेत्रास्तु ॥ यालक्ष्मी
 सर्वभूतानी पाचरे वेधवास्तीना ॥ धेनुरुपेण सा देवी भमशांती प्रयच्छतु ॥ देहस्था च पारुद्राली शोकं

४५

दान
११७

शारेणादि परिमाणसहितं यदसंयतं सुवर्णमानं मार्थिकं ॥ परितः सर्वधान्यानि वामरासन
दृष्टं ॥ यादृको यान्तिष्ठन्मरुतश्चण्डालादनामिव ॥ शब्दोच्चलकुंभाश्च पंचवर्णविज्ञानकं जल
कुंभाः षोडश ॥ स्नात्वा धिवासनं ते तु मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ मंत्रः प्रयोगे ते पः ॥ इत्युच्चार्य महाभक्त्य
तं यो विनिवेदयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिं ॥ विमाने नार्कवर्णनापित्वं धुस
मान्ति ॥ सत्यमानो वरस्त्रीभिः पदं प्राप्नोति वैरुतवं ॥ षोडशोत्तानि यः कुर्यान्महादानानि मानव
ननस्य पुनरावर्तिरिदं लोकं भिज्जयते रति ॥ अथ प्रयोगः ॥ अथेत्यादि सकलपापस्य परव
रुपिवादि सकलवंधुजनसहितामरस्त्रीसेव्यमानार्कवर्णविमानकरणकविस्तुपदप्राप्तिकामः
श्वो महाभक्त्यतमं महादानमहं प्रतिपादयिष्यति संकल्प्य प्रहृष्टो विदो विदो विदो मंडपं प्रज्जा ॥ ११७
गुर्वादि विनिमोगांतं कुर्यात् ॥ गुरुं षोडशारे वज्रमौक्तिकमाणि कपनीलमरुताख्यमहारत्नानि ॥ ११७
ते तु व्याभ्यांगव्यदुग्धयन्ताभ्यां पूर्णमध्ये स्थाप्यैतकल्पवृक्षसंयुताकारं महाभक्तं पदं स्थापये

त ॥ यदमधे च त्मादि प्रतीमाः स्थापयित्वा चतुर्दिकं दृष्ट्वा दशाध्यानि द्युतवामरभक्षणं शब्दादीनि
षोडशजलकुंभाश्च सन्निधापयेत् ॥ ततो महाभक्त्यतमं यदुत्तममरुतिसेव्यं विज्ञानं वैभीमात् ॥ ततः कुं
उसमीयस्थकुंभा स्थापनादि एणाहुत्यभिषेकोत्तमं प्रहृष्टो वरु ॥ एवमभिषेकोत्तमं प्राप्नोति महाभ
क्त्यतः ॥ मृदाक्षिणभाहृत्य नमो वै ॥ सर्वदेवानामाधारं भ्यश्च रावरे महाभक्ताधिदेवभ्यः शान्ति
रक्तविचंमम ॥ यः स्नानं किंचिदप्यस्ति महाभक्तैर्विनाश्रुतं ॥ ब्रह्मा उ सर्वभूतेषु तस्माच्छ्रीरक्ष
मास्तु मे रत्नपुण्याय पुण्याणि प्रक्षिप्य नमस्तु त्वेदि पाश्चिमंत उपविश्यायेत्याहुता महास
कल्पमुच्चार्य रमे महाभक्त्यतमं महाभक्तं चित्तमं न स्थितं सोवर्णकल्पवृक्षादिपुष्पाण्येदांतं प्रतीमा
सहितं परितः स्थापित्वा दशधा धान्यं द्युतवामरासेन सप्तापर्णिकं भादिसहितं विस्तुदेवतं
लापुरुषोक्तं भाग्यवस्थपागुर्वति-पोपुष्पमहसंप्रदं नममेति नृलोदकासवणादिदि
एतदद्यात् ॥ स्वत्येत्वेकाग्रविधानंदेपविभागस्तत्तत्पुस्तकं च ॥ अथातं पुष्पाहवाचनं प्र

दानं हादि एजनमं पादि आनि पादन आसुग भोजनानी वाद यहण मंगला चारादीनि ॥ ॥ रत्नी म
 ११८ हा भूत धर्म हादाने ॥ ॥ रत्नी श्री मां सुकु भरी करामज भूनी लहने दान म परवे पोड
 रामहा दानानि ॥ ॥ अथ दश महा दानानि ॥ ॥ कनका अने लाना गारा सीर य मही गहा
 कन्या वक पिता ये तुर्म हा दानानि वेदना ॥ ॥ वरि पुराणे ॥ राम उवाच ॥ ॥ को धादैकं मया
 T. कर्म हतं मुनिवरोत्तमाः ॥ कथं कस्मादि सुखेह पात्राणि विधादिकात् ॥ इत्युक्त्वा धर्मतत्त्व
 : पापानां पावनं परं ॥ दानं चेह सुवर्णं स्पतेन प्रसूतं महर्षयः ॥ व्यासः ॥ सर्वान कामा अप्यथ
 निवे प्रपद्ये तिकोचने ॥ एतद्भि भगवान्निः पिता महसुतो ब्रवीत् ॥ नंदि पुराणे ॥ तस्मात्स्व
 क्त्वा दानं कंचित्तमानं वैर्षदि ॥ नानः परतरे लोके सद्यः पापविमोचनं ॥ सुवर्णं स्प सुवर्णं राम
 स्प सुवर्णं पः प्रपद्येति ॥ सर्व पाप विनिर्मुक्तं स्वर्गलोके महीयते ॥ आद्य सुवर्णं वा वेन हीर ११८
 एपमुक्तं हि नीयेन शोभन वर्णत्वं ली येन परिमाणं विशेषः सुवर्णं दितं यदंता अक्षययोगिना सु

पात इत्या सुवर्णं स्प दानं द्विजेभ्यः श्रवणादीनि ॥ ॥ ब्रह्मलोकं अनुग्राह्य ब्रह्मणा सह मोदते ॥ सह दुर्ब्रज
 सुवर्णराष्ट्रे स्पष्टा उशमा घाविनी हं मवा विनेति प्रागुक्तं ॥ सुवर्णं दाने देय सुवर्णं स्प लीय सुवर्ण
 यो वा शो दोक्षिणेति पूर्वपरीभाषा या मुक्ते ॥ रत्नमिति क्वचित् ॥ दानं मंत्र ॥ हिरण्यगर्भगभस्ते
 हेमवीलं विभावरी ॥ अनेन स एप फलं मत्तः शांतं प्रपद्ये ॥ कोम ॥ पले कं द्विगुणं वापि त्रिगुणं
 शाल्यनुकमात् ॥ कनकं स्थात्सुवर्णं न द्वाभ्यां त्रिभिः सदक्षिणं प दधो वा नेत्कुमी दाक्षिणास्या
 दयथा रुचि ॥ ॥ रत्नी सुवर्ण दानं ॥ आदित्य

पुराणे ॥ ॥ आदित्योद
 य संप्राप्तो विधि मंत्र परं रूतं ॥ ददानि कोचने मोवेदः स्व प्रतिहं नि सः ॥ ददात्यु दितं प्राये यस्तु
 स्व पाप्मा वि लीयते ॥ वासु पुराणे ॥ गुणो गुणार्द्धमात्रं वा नि यतः प्रजिवा सः ॥ कनकं सर्व पाप प्र
 ण दानं भा सुख्य श्री करं एण्ये अरिण्ये संत गति प्रदे ॥ मुक्ति मुक्ति अदं स्वर्ग सर्व मंगल कारणा ॥ एण्य

अथ बलिने तु ब्रजेत सदमुनमं ब्रह्मांडे एण्ये द्वावहितो दानं ब्रवीति मते नारद शतमानमिति प्रोक्तं २

७ अथाश्वदानं श्रव्ययत्नप्रयत्नेहेम ७

रान
११८

कालेषु सर्वेषु गृहे देवालयेषु च ॥ यत्र साधनं संपूर्णं सत्तद्वदानं समाचरेत् ॥ न यागयेन भूमिः शक्तता
जलेन आनीरव्यमप्येति तत्तद्वले ॥ सरोरुहे के सरभ्रषणाद्यं सकर्णिकं चाष्टदलं विलिख्य ॥ न
स्निग्धैरप्यंशानमानमात्रे निधाय तस्योपरि तं विचित्रं ॥ मन्त्राणामीशं कमलासनस्थं मारा
ध्यगंधादिभिरादरेण ॥ विप्रतया वेदविदो वरिष्ठविद्वित्पुण्यास्तु समर्चयित्वा दद्यात्सुवर्णं शन
मानमस्त्रे संमीयतामास्त्रभूरित्युदीर्य ॥ शनमानं शनकृत्स्नलमायायुमीने ॥ ॥ शनीशानमा
नदानं ॥ ॥ अथ शनदानं ॥ स्तोत्रं ॥ श्रीमानिह लोके पुजायत इति रूप्यदानं
वित्रं सुतक्षणं ॥ सनेन कर्मणा देवि गार्ध्वलोके मङ्गले भा
रते ॥ सर्वोपकरणोपेतं सुवानं रोषवर्जितं ॥ योऽश्वदानं विप्राय स्वर्गलोके महीयते ॥ नयायावने राम
रोमाणि हये भवेत्तिहिन रेध्वर ॥ नावने वाजीदालोका च प्राप्नुवन्ती ह्युष्ट्रानां ॥ कालीकोपराणे ॥ ११८
अश्ववायसि वा सुपुंगो भवे वायपादके ॥ ददानीम ॥ प्रधानं वै ब्राह्मणभ्यः सुसयनः न स्पृह्यानि

१८ यः प्रयच्छति विप्राय रतं वापि निर्मलं स विप्रया मुपापानि स्वर्गलोके महीयते उपवात्सम ५५

यानि निर्याद्य जपनाकिनः दुष्टः पंथानं चेवेह भाविष्यति कदाचन ॥ अत्र हि यपानरथ इष्टपथविर
ह संपत्तिर्यथाक्रमप्रत्येकं फले तेषां ॥ को मे ॥ अश्वेन मत्स्यमथ वा कनीयो मध्यमोत्तमो दद्याद्विज्ञानं
सारेण ता रागाण्यपरिहरे ॥ शक्यं पंचफले तेषां ॥ सुवर्णं तं रुतं कमानं ॥ सदातीणं सबस्त्रं च ब्राह्म
णायाप्युहो विणे ॥ ता रागा सास्तारान् कार्यलंकारः ॥ शनमेव उच्यते ॥ मन्त्रानां तावज्जपका
रकः ॥ सपिवाहं न मत्स्यममनः ॥ ज्ञानिप्रयच्छ मे अथ श्वेनाश्वदानं ॥ गच्छे ॥ अश्वमेधमथैव यत्कृतो
कर्त्तव्यमनीश्वरः ॥ अश्वदानं तु नेनेह कर्त्तव्यं ॥ विधिपूर्वकं विधितं स्पृष्ट्वा मित्रसखानि मित्रे पुरा ॥
तमथं शुभं नानाहेमयपीताभयितं ॥ ॥ स्तोत्रं करके ॥ शुद्धे ॥ करिदंती पशोभितं ॥ कत्रनेत्रावरे ॥ साम्ने
॥ दोमपुष्टं सुवाससं ॥ शुभे ॥ रापटकेनेव संहरते स्वापुधानि ॥ धातुस्त्रोपरि स्थितुवदकतं सुपदके
॥ एवं सुतेज संवाप्य वासणापनिवेदयेत् ॥ मन्त्रादिपुगाय यनविष्वोपरागादिपुदानं ॥ अश्वप
जामेनः ॥ मार्तण्डाय सुवेगाय काण्यपाय विमर्त्तये ॥ जगदीपाय सूर्याय विवेदाय नमोस्तुते ॥ एवं

दान
१२०

समुदरे संतुल्यते दयानिलोदकं दानवाक्यं ॐ अथेत्यादि अमुकगोत्राया मुकशर्मणे ब्राह्मणे
ममभ्यस्तुवती निलकालं कारयुक्तललादे वै ययक सुपय्याणा विनो रीप्यकरकरलो पयो भित्तं
जनेत्रनाश्रवुरौम सुष्ठु सुवाससं सुभपटक सह ते स्वासुधा चित्तं धान्य रलो परिस्थितं वद
कलं सुपदकं गंध पुष्पाद्य चित्तं सकल ब्रह्महत्यादि पापनाशकामुक्तमहं संपद देन ममेति स्वा
वधिक विंशत्यवत्रिंशद परात्रिंशत्परावर विदु रणकामर निधा सयै लोक व्रतन कामर नि
यामथाकामस्य महार्णवे समुत्पन्न उच्चैः श्रवसपत्रे कृमपात्वे विप्रसुराया परनीह सुरवीभवं
रमे विप्रनमस्तुभ्यमभ्युते प्रतिपादिनं प्रतिगृह्णीष्व विप्रदमया दत्ते सुशी भन विनिदा
नमेन सुवायैकगोत्रमयेणं कृत्वा विप्रह स्नेजलं सीयेत ॥ नतः सुवर्णदक्षिणं दयान् पश्चादश्वपुरो
गच्छेत्पदानां सप्तसप्त ति ॥ भास्करं मनसि ध्यात्वा आलोक्य स्वर्गं देवजेत ॥ अथ ममभ्युत्पाद द्या
ल्ललं दशगुणं भवेत् वद्वानोत्तमादत्ता तुल्यमेव फलं लेभेत् एवं कृतेन रव्या प स सी लोकं वद

४

१११
१२०

नरः ॥ ॥ हनिष्वेताश्च दानं ॥ ॥ किवापाश्व मलं कृत्य यः पर्वीणी निवेदयेत् तोष्वमेधस्य म
सेत्यफलं मरुगुणलभेदि नैरिव धर्मो शिवायाश्च दानमपुनः ॥ ॥ अथ निलहानं ॥ ॥ आदित्य
पुराणे ॥ ॥ वैशारब्धोर्षोर्णमास्यां वागीतान् रक्षोर्दिल संसृजान् यं प्रयच्छेद्दिना मेभ्यः स
र्वपापैः प्रमुच्यते अथेवा सिनिलान् दत्वा षोर्णमास्यां विशेषतः अश्वमेधस्य मलस्य फले प्राप्नो
ति मानवः माद्ये मासि निलान्य कृत्वा लोभः प्रमुच्यति सर्वसमाकीर्ण नरके न संशयति ॥ वासी ॥ सत
ष्टः ॥ नित्यं दानानि लानां योनरः स्वर्गं गेहीयते ॥ महाभारते ॥ दत्तो ज्ञानं चैव हरतः प्रतिगृह्णी
तः निले निले निलोपाः सीवर्णानां पुधाक्षि ॥ तथा सर्वपापं बहाना नो निलहानं परं कृतं ॥ सर्वपा
पहरतं हि पावित्र्यं स्वर्गं मेवाहं विशुद्धमेतत् ॥ निलानां वाहीरपंच अन्नं कन्या वसुधा दत्तान्ये
नानि विधिवन्तारयन्ति महाभयात् तथा निलोदनी निलस्नायौ निलहोमी निलोदकी निलहाना
च भोजनं च फलं पापनाशकं असकृत् पदं निलीभत्वा सर्वपापवर्जितं ॥ विशद पद सहस्राणि

व।

रान-
१२१

६ दाय

रं

सर्गे लोके मही पते। कोर्म ॥ कृष्णा नीने नीला नृत्वा सुवर्णमधुसर्पिर्वीरो गोकं वा समाच्छत्रे नीधान ह
सदक्षिण ॥ आर्हता प्रोदिजे दत्ता सर्वन रती इह ॥ त्रिधेति हीनमध्यमोत्तम भेदतः ॥ द्रोणेनै के
द्रोण ह्येद्रोणा त्रिनये वेति ॥ न हस्तरक्षिणे कमादेक दिव्य सुवर्ण सहितं ॥ अत्रे दानवाक्ये ॥ अ
पत्यादि भुक् सगेत्रापत्राल्लगा यएव कृष्णा नीन स्थ सुवर्णमधुसर्पिर्मुनेव कृच्छत्रे निलद्रो
णे सर्वपापका मस्तभ्यमहं संप्रदेन मम ॥ हजेत निलदान प्राप्ति सा सिध्यथैरद सुवर्ण दक्षिणां तु
भ्यमहं संप्रदेन मम ॥ ॥ इति निलदानं ॥ यमः ॥ निल पात्रे तु योद पात्र प्रत्यह वायपवर्णि ॥ सद
क्षिं सत्व भावा हरि कृष्णा नार्दनं ॥ नात्राये त्रिविधं पाप धर्मस्य वचने तथा स्का देव समापदत्रे तस्य
न नारकमित्युक्तं ॥ ब्रालि नात्र पात्रे निलैः पर्यप्र ॥ नात्रे हि ज्ञायतु सहै रण्यं च योद पात्रं द्रु द्रुवित
न सारतः सर्व पाप विमुक्ता काल भजेतु परो गतिं दानवाक्ये तु अयेत्यादि रदताम्र पात्रे निल प
त्रे सुवर्णमरीष पाप हयका मस्तभ्यमहं संप्रदेन मम सुवर्ण दक्षिणां च दद्यात् ॥ अथ महा निल

नर
स्थर

राम
१२१

अथ २

पात्रे नात्र पात्रे नीला नृत्वा पल योद्रा कल्पिते सहै रण्यं खरात्मा वा विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ नात्राये
त्रिविधं पापं वापन काय संभवं कोर्म निल पर्णे नात्र पात्रे सहीर एपे दित्तये ॥ प्राज्ञै र्वातु विधिव
हस्त्र प्रविष्टिं निस ॥ निल पात्रे त्रिधा प्रोक्तं कनिष्ठोत्तममध्यमे ॥ नात्र पात्रे दश पले जघन्यं परिकी
र्तितं ॥ द्विगुणमध्यमोत्तं त्रिगुणोच्चोत्तमं सत्त्वं ॥ सत्त्वं कौटुम्भिकं ॥ यमेतु द्विगुणं च भ्यमेति पेटा ॥ त्रिगुणो
त्तमेतदत्तं मुणैः परिकीर्तितं सुवर्णं त्रिगुणं दत्त्वा सर्वपाप पुत्रो भवेत् ॥ अथ मातृगा पाकरणातिर
रुणीकां स्प पात्रदानं ॥ आदिसपुराणे पत्तं मेनामणी कर्तुं पदिरत्तिन विद्यते महामर ॥ सुखा वा
पिकृप कर्तुं चर ॥ धिका एवं कृते मातृक्राणान्मुक्ते भवनिमानवः ॥ मरुसिगां कां स्प पात्र मथ दत्ता
ममुद्यते ॥ शुद्धकार्य स्प पात्र सममाणं पंच विनाति ॥ पला नात्र निदिष्टं नितानां प्रयसत्वं ॥ सु
वर्णमिषां श्रुतं ॥ पात्रापरिधि गपत् ॥ वस्त्रेणावृष्टं पात्रं प्रधाने न मुभक्षित ॥ स्थानं ह्यसा
निम्न पादो पितृ नृदो श्रुतं पितृ नृतो भि पूजयेत् ॥ मुं कर हरि मेव वा गोमयेनाय सत्तिष्य ग

३

दृमम
२२२

हमभ्यं च सर्वतः ॥ त्रिष्वेव प्रह्लादगुरुं कुंजसेनाय चंद्रने ॥ ततो वह्निं स्थापयित्वा होमं कुरुष्वैवैस्ति तैः ॥ त
त्र पात्रं प्रतिष्ठाप्य पूजयेद्भक्तिर्लघुतः ॥ ततो ब्राह्मणमाहूय वज्रं च संस्तुयंतं पादौ प्रक्षाल्य
विधिवन्मातृश्राद्धं समाचरेत् ॥ अतः कुरुष्वथामा कामाध्यायान् तवा सुरे प्रहलो रवि सोमा
भ्यां संक्रान्तिषु युगादिषु नयाम्यदपि यद्वत्तमा धामुदियमाता ॥ नदस्य फले सर्वपुराग्रहम
हे श्वरः ॥ जिवती मूषयेदुल्लेखीत्येव विमूषयेत् ॥ देवा विप्रस्य पात्रं तु होमं कुरुष्वैवैस्ति तैः
सौम्यं करं मतां बलं तेषां विप्रं संजयेत् ॥ अन्येषां मपि विप्राणां भोजनं निप्रदाय पदिसादि
अथास्य प्रयोगः ॥ मातृघनवासुरं माषादौ यजमानेन घातयेत् कृतस्नाने उपलिप्तदेवो कुंज
मचंदनाभ्यां हृदयदलं यत्र विरूपतत्र च विनाशितं लपरिमितं कास्य पात्रं तिलपूष्यमसकपूर
तमुपरि स्थापित्वा माषवतुष्टयवा वस्त्रं वेष्टित्वा यपित्वा तत्समीपं हरिः कुरुवा राहना
घुपचारं रभ्यं च पुरतो गमिष्यापि त्वा स सूत्रविधिना यजतां ज्ञेयं तिलैर्वैश्वं विष्णुमेवैवैस्ति तैः

२२२

त्रेण गच्छेत्तरुताहृतीह त्वामातृपाहं त्वामातृश्राद्धं कृत्वा जीवंत्यां मातरि तां वस्त्रादिभिः स
तं कुरुष्वथाने पात्रं तेषां भ्यर्च्य दशमुखं चरुं पात्रं साधु कृतं सुकृणो जाय ब्राह्मणपदे ॥ तत्र च वि
व्रानिमित्तं कास्य पात्रं प्रणय सतकचित्तं तिलपूरितं सुवर्णवस्त्रं वेष्टितं समता तस्यापित सप्तधा
न्यफलादिसहितं मातुरात्तण्यं कामस्तुभ्यमहं संप्रददं नममेति दद्यात् ॥ मित्रास्तु कास्य पात्रं म
पादं त्वामातुरात्तण्यं कृतं पात्रं भगवन्वचनं तुभ्यं यथाशक्ति स्तथा वद ॥ दद्यात् ॥ मातृश्राद्धं ज
न्यासस्थितं स्मृतं त्रैलोक्यं तां बालभावेन स्तनपानादिजाते मातृपुत्रमन्त्रादिमले पलिता पाचम
पाकृता ॥ भवतो वचनोदघमममुक्तिं भवेदृणात् ॥ कास्य पात्रं सुवर्णं च तिलान्वकुरादिदसि
णां ॥ समं धान्यं मपादं च देवमृणां मुक्तिं भवेत्समाकां स्य पात्रं प्रदानेन तत्त्वज्ञानेन शक्तिं
याहे मप्रदानेन परमात्मानमवयव ॥ आच्छादं तु ब्रह्मादेगुप्तमेतत्सनातनं विप्राच्छादनं द
नेन परमात्मां सुपूजितः ॥ तिलसंख्या कृतं दुःखं जनन्यामपवितं तिलपात्रं प्रदानेन कृतं मु

२२२

प्रयोगात्तर कोमवाप्यहमिति नतः श्रुत्वा हिरण्यं हिराणां दद्यात् पात्रदानेन न नृनी संभवादत्तात्वेन मुक्तं
 ५२३ त्रिविधं बुधात् पुनर्यदिति विहंगमस्तथा विमं विरुज्यया शक्तं वा सुपातनं भोजयेत् इति
 ५२४ कांस्पपात्रप्रयोगः कांस्पपात्रे तिलैर्भुज्यते कर्पूरैश्च वराह्यते वारुणं मेरुदेव
 ५२५ वरुणाकारमर्चयेत् श्वेतं पुष्पं कर्पूरं धूपं कर्पूरं रत्नं पुष्पं वरुणलक्षणं वा सुपात्रं
 ५२६ ने ॥ वारुणं मेरुदेवस्याप्यतश्च अर्चयेत् शक्रं कर्पूरं धूपं कर्पूरं रत्नं पुष्पं वरुणलक्षणं वा सुपात्रं
 वरुणरूपापरसांबुयन्तपेनमः ॥ रसवारिनिमित्तानि यातुना शान्दानि मैतिलैर्भुज्यते न प्रदानेन प्र
 सीद परमेस्वर ॥ इति दत्तं विनरपति यापानिजलवारिणां हि सोऽद्वानि स्नानेषु फलकवाऽवगा
 हने रसोर्षदानं सत्तां अभयेमानं ववांछया ॥ अथ धंयापि देवेश सर्वमेधं भविष्यति शिवलो राम
 केवसेत् स्नानं शनपंचदशावरान् शततिलैर्भुज्यते ॥ अथाने लकारकदानं ॥ वासवीये ५२३
 ॥ करकं तिलसंपूर्णं मेरुदेव हि देवते ॥ शिवं वं विवदाराध्यस्तं पेक्षारवीरकैः ॥ रक्तचंदनगंधेन मे

पीमेतवर्धयेत् ॥ वन्दे देवते त्रिकोणं मेरुदामित्यर्थः ॥ शिवं वा विवदिति त्वत्स्वयं देवमित्यर्थः
 ॥ नवीकृतं सदादाने निर्मासः सज्जसः ॥ आदत्तं चित्तोदयादीनां वृत्तं यः ॥ बन्धिरूपयतिः शेष
 ॥ बन्धिरूपीति ताश्रयः ॥ त्वेजोरूपयन्ते पापं वात्तं पंचवयं यो हतः ॥ रतिदत्तं स्पनरूपं निपापान्यद्रिणा
 निव ॥ पाकहोमेषु काष्ठेषु हि स्पतेयानि वान्तिना ॥ अगारवृंदाहादि संभवानि च यानि वै ॥ विरुदकं न
 रत्ने यानि रूपयोगाश्च यानि वपुः परद्रव्यपुत्रदरीनां निव शिवादिदरीनां ॥ मीनेन्द्राद्यष्टा
 निव ॥ य एवैकं रत्नं दानं शिवभक्त्या यतवत् ॥ शिवलो केवसे भूयः कल्पत्रयशोकेन ॥ इति तिल
 करकदानं ॥ अथ गतदानं ॥ कोर्मं दयादत्तं एतत्तु गतं मृत्युं पंचरात्रा निव ॥ विज्ञातु सायं तत्रापि क
 ५२३ निक्षोत्रमर्थ मे ॥ स्व रूपतो गजदानं मुनयः पदाः ॥ तन्मन्त्रं हेम मापशानपंचकं ॥ मध्यमः शान
 ५२४ त्रितोच ॥ दयमध्यम रूपं स्थाणुलं करणं तारा विभूषणं ॥ सदा हि गोविंशराजादत्वा श्रीवत्सुरं जेत ॥ स्थ
 ५२५ णारजुना राणाभीरुं कुजालात्मको गजालं कारविशेषः ॥ तथा पयालाभोपत्रं वायः प्रयच्छति दे
 ५२६ पंचरात्रं तत्तदध्यातवधं ॥ तत्पत्तं तादृशं वदं ॥ इत्यपः ५१

दान-
१२४

जितं ब्राह्मणा पुद रिद्राप स्वर्गलोके महीयते कर्मत्तया दिहागुत्पमहाराजोगजाधियः । सर्वपाप
विनिर्मुक्तो जायते नो विसृजयः । हरत्यश्चरकदादिदानफलभारते । यद्येव यं सहस्त्राणीव विवर्षशत
निव ॥ भोगान्भुक्त्वा मरुपरराजो कालत्तया दिहेत्यादि । अत्र रानवाको अयेत्यादि । यद्येव यं सहस्त्राणीव विवर्षशत
हस्त्रावधिका मरुपरभोगान्तरमहाराजव कामोहमसुकगोत्रामब्राह्मणाय महाम्निनंकदार
जुस्तीरासनसहितं कोचनमात्मादकीर्णं वामरगेधसुखालं कृतं प्रजापतिदेवतं नृभ्यमहं संप्रददं न
ममेति करं धत्वा दद्यात् । सुवर्णं दत्त्वा तान् नृभ्यमहं प्रददं न ममेति । इति हस्तिनाम्निवेदयति मातंगे
भ ॥ स्वर्गाय लुत्तने शिवाय पर्वदे वसे । तस्य पुराणफलं नृभ्यः शिवाय पर्वदे वसे । दानकालप्रश
वा गजं न सुकं अथवा सीरानं । यन्ने पुराणे ॥ इति नृत्तत्र संपुष्टे सोम्ये सोम्यग्रहान्ते । दानकालप्रश
संनिसेतः पर्वणीवापुनः अलं कृत्य पयात्रात्प्रावा सोभिर्भेषः । स्नया ब्राह्मणाय प्रदात्तव्यामनेना
नेन शक्तिः । इयेदासीमयात् नृभ्यः प्रीवत्स प्रतिपादिता । सर्वकामकरी भोगाय यद्येव भद्रमस्तनं पंचव

सं ५

गम
१२४

या धिका सानुचत्वारिंशत्तानावधि दासी हि जायदात्तव्यादासदाने प्ययं विधीत्यादि । अ
त्र दानवाक्यं । अमुकसगोत्राय ब्राह्मणाय महाम्निनंकदार
यसुरवप्राप्तिकामं नृभ्यमहं संप्रददं न ममेति । शिरसि धत्वा दद्यात् । सुवर्णं दत्त्वा तान् नृभ्यमहं संप्रददं न
मापयेत्यश्वा ब्राह्मणवस्त्रकाचनेः अलं कृत्य सीमाया हि ज्ञातुं विजयेत् । न तस्यादि ॥ अथ मथ
फलराजशणफलकामः । शिवाय पर्वदे वसे । तस्य पुराणफलं नृभ्यः शिवाय पर्वदे वसे । दानकालप्रश
थरथदानं कीर्तयेत् । यद्येव यं सहस्त्राणीव विवर्षशत
सदाहोणे च विप्राय दत्त्वा श्रीवपु रे व्रजेत् ॥ धान्याद्यन्तमष्टादश धान्याद्यन्तं । यद्योपकरणानि सु
गमे क्रुतो जवखादीनि धान्याद्यन्तं त्रैधने पाठः । विद्येष्ट सुवर्णं दत्त्वा तान् नृभ्यमहं संप्रददं न
निष्टभेदतश्च त्रैविध्यामीति हेमाद्रिः । दानवाक्यं । अमुकगोत्राय ब्राह्मणाय पंचवर्तुलीवदं सुकमया
दश धान्यपरिचने सर्वोपकरणयुतमेतं रथं निष्कर्मदेवतमस्तय स्वर्गादि सुखकामं नृभ्यमहं स

य ५

विशेषः साचतुर्भिर्द्वेष्टैर्वैर्गैर्जैर्वेदिता द्वाभ्यां योपेतांगत्रीभिर्मात्रप्रयथाभिविष्वक्कर्माधिदेवतामादा ३

दान- १२५ प्रदेनममेतिमंत्रस्तथाप रथनाथायनमस्तोविष्वक्कर्मणे विष्णुहृत्पापनागापअरुणापनमो
नमस्तैस्त्रयैर्दक्षिण दद्यात् गावैः ॥ गन्त्रीतुरगसंमुखोयोददानिद्विजा नयेः सर्वकामसम्प
दात्मासराज्ञासायने भुवि ॥ गन्त्रीरथनेनानेनभगवान्मीयतांमेपर पुमानिनिगन्त्रीदानमेव ॥ न
तिरथदानं मार्गसुहृत्कदरपमायफालगुनयोवावेशाविवाहिररामपेहरीमभ्यर्च्यज्ञागरंचल
त्वाप्रान्तं शिविकांविभ्रायदुबानस्यवर्षाज्ञानंविवाहाहकानोचवयोहमन्त्रकल्पितानिविपुले
रद भोगानंतरंविष्णुसायन्यभामिवनित्तन्मन्त्रेमाडौवान्पुराणे ॥ अथमहीरानो कोर्म गोचर्ममात्रे
भरवन्मधिकवाच्यज्ञाज्ञेन ॥ विधासदक्षिण ॥ हस्तादस्ताविचपुरं वजेन ॥ त्रिधाकसुवर्णरुपादक्षि
णाविधेयः ॥ इह स्थानि ॥ अपिगेवर्ममात्रेणसम्यग्गृह्णेन्मानवः ॥ धौनपापोविमुक्तत्वा स्वर्ग
लोकेमहीयते ॥ इहाहस्तंरुदेनाविहाद्वानिवर्तने ॥ विभागहीनं गोचर्ममात्रमाह भजतापतिः ॥ मानेना
नेनपोरपात्तिवर्तनशतेषु धरति ॥ तस्यागवाशतं च यश्चेकोमननिष्ठैरयंनितः ॥ तद्गोचर्ममाने

राम
१२५

हे

उग्रार्धैर्विदोजनारत्न ॥ अत्र नानागोचर्म प्रकारेण त्रय म धनभावेन व्यवस्थातं पातया
वष्टव्यं सहस्राणां स्वर्गवसानां भूमिदः आद्येनावानुमुतावतावन्निनरकवसेम् ॥ नत्रपुराणभेदा
ज्ञानाफलश्रवणेपि स्वकामितमेव फलम् ॥ रथे ॥ मंत्रोपि यथाभामिप्रदानस्यकत्वात्तर्हन्ति यः
जीवाः शान्त्य न्यानिमेशातिभिरमिदानोदवालिह ॥ अमुकबालणामामुककामः पदेयदिस
हस्त्वर्धमित् स्वर्गवासकामः श्रीचपुरासिका मोवाः सर्वपापतपका मोवाभमितुभ्यमदेसंभ्र
देनममेति सपुष्पं कुशानिलोदकं काशगहसोमिहतेपेत ॥ ग्रहणः ॥ समीपस्थां भूमिप्रदातेणोह
त्यप्रतिगृहीयान् विप्रहृष्टानुमनसाप्रदातेणीहता ॥ नहिभस्मेः पदं सङ्गोः सुवर्णाद्यैर्वि
न ॥ अतोभुविगोविमानेः सुवर्णदातेणाम नानिमाउव्यवचनादेव सुवर्णमेवदातेणा ॥ विज्ञाभि
त्रः यामेवानगरवापिविप्रभ्योप प्रयच्छति ॥ तत्रैवासंस्थितेपत्रे सर्वपापेः प्रमुच्यते ॥ स्वदेनपर
दत्तावायोहस्ववमुद्यते ॥ सविष्टायां किमिभूत्वा दितभिः सहमङ्गलं ॥ तस्या अपि पापहृता

रान-
१२६

तो प्राणिगृहं नि साधवः एषि वीना न्यदिष्टं नि पावनं येन हनम् । येषि संकीर्णकर्मणि राजानो रोद्र
 कर्मणः । नेष्टुः पवित्रमायुष्यं भूमिदानं मनुजैः । विम्वचित्रहाता रं यत्समुद्वेगं धराः प्राणिगृहं दत्ता
 रमा धिता रं येन तृणमिदं मादः । वीथयैर्महावायुभूमिरानमुक्तः ॥ रानिमहीरा नविधिः अयं गृह
 रानं ॥ कोर्मिना कृतः सर्वविज्ञानपूर्णगृहमपि त्रिधाः । सद्विनादिनेदत्वात्र सलोकां प्रवेष्टुं सर्ववि
 ज्ञानदासीदासः । यत्नीवर्देकास्पताश्रयाज्जादिसोपस्कृत्वा प्यासर्वधान्ययत्तु प्रदत्तं कुर्यादिरूपे
 णागच्छेत् । ऐष्टं कदाचैवापि मनुजं वापि शान्तिः । सर्वोपकरणेन योदधादियत्तं गृहं । ब्राह्मणा
 परिरिद्रा पविष्टवर्कं दुर्विना । किरीटासुचिरं कालं मानुषलोकमागतः । भवस्य पाहने शर्पः
 सर्वकामसमन्वितः श्रवणवैभवे । नगार्थे प्यास रोधमौ नैव दानं गृहासः । नान्यतारं धिकं पावनं
 पञ्चाव्राष्ट्रिणा सरः । तथा कापित्या गृहं न प्यातुं स्वस्य स रस्य पा । भुवनं शृङ्गं त्रिनात्र
 त्वनक्षत्रसंख्यया । श्रुत्या तद्विज्ञानेन पावनं तद्वत्तं । कुञ्जस्ते भगवाद्भूषाघाति विविक्ता त्वहं भूमि

२१

राम
१२६

२

कानिनी । बास्ते । देवतापेचकं तत्र च त्वारिंशत्समाहृतं । पूजयेत् । बापयाज्ञा यंततो दद्याद्गृहं गृही
 एकाशीतिपदेकल्लारेण । भिः कृतं कनवा । पञ्चात्यः । नानुलिपेस्स वैलाखी प्रसवेतः । दश
 पूर्वापरं रं वा दशचैवोत्तरापताः । सर्वं वास्तुविभागेषु विज्ञेयानवकानव । एकाशीतिपदेक
 त्वावास्तुविस्सर्ववास्तुषु पदस्थान् पूजयेद् वास्ते शान्त्यं च दशैवतुः द्वात्रिंशद्वास्तुतः पूज्या
 : पत्न्याश्चात्तस्त्रयोदशः । मध्येन वपदस्तेकश्चत्वारिंशदपदस्थान् । विरानि स्तेकपदिकास्तावेन
 द्विपदास्तताः एवं प्रातिष्ठिना देवाः चत्वारिंशदपेचव । नामतस्तान्प्रवक्ष्यामि स्थानानि वानि च धनं
 दशकोणदिषु सृष्टं पूजयेत् । कर्मणा नव । दशानां दोषि त्वीचैवायमर्पणो जयंतः । कुलीना
 पुथः । सूर्यः सत्यभरार्थं वआकाशो वायुरेव । प्रपावदितयेष्टं गृहं कृतममात्रं । गंधवोऽर्ग
 राजश्चमराः पितृगणास्तथा । दोवारिकीयसुधीवः । पुष्यः । दशो जलाधिपः । आतुरः शोयपापेव
 जोदिसुव्ययवः । भस्माहः सोमसंयोजे अदिनिश्चिदिनिश्चवे । चतुर्दशैव त्रिंशदेनेन नृनदेनेन अतुरः ॥

दान. १२७ आ पञ्चैवाय सा वित्रो जपो रुद्रास्तथेव च। अर्पमासा विना चैव विवस्वान्विषुधाधिपः मित्रोप
थराजपत्या च तथा पृथिव्यधरः क्रमान्। अष्टमस्त्वापवत्सस्तपश्चिन्नो ब्रह्मर्षिस्तथा। आपञ्चैवा
पवत्सस्य पञ्चोत्तोमी दितित्तया॥ पक्षिकानां तु वर्जो यमेव कोलो धरा प्रतः॥ तन्माधेनुवहिविनाति
लो० ६ ईषदा० तु सर्वतः। एतन्मर्ष्य गृहारे भं कुयी दास्त विचक्षणः वास्तोपरीक्षीते तस्य वास्तुदेहे वि
चक्षणः वास्तुपुत्रमने कुपात्समि ईव लि कर्म च॥ जीर्णो दारे तयो धानेन याचन ववे रमनि
नवः प्रासाद भवने प्रासाद परिवर्तने। दारा भिर्वर्तने न दत्ता सा देषु गृहेषु च। वास्तुपुत्रमने कुयी
मर्ष्य मेव विचक्षणः। वास्तोपरीक्षीते तस्मिन् वास्तुदेहे विचक्षणः। एकाशीति पदं लिख्य वास्तु मध्ये
तु पृष्ठके। होमोन्निमेखले कार्यः कुदेहस्त प्रमाणके। पंचः कृमन्ति लोके वसमिष्टिः। स्त्री रहत तम
लो० ३३ यालोत्रोः खादिरे श्यामा गौर्देवरस भवेः। कुश ईव भवेर्वाधि मधु सपिः समन्वितेः कार्यकृत् १३७
पंचभिर्दित्वेर्वित्ववीतेरथा मिवा होमो ते भक्तोऽप्येव वास्तुदेहे वल्लिहरेत। नक्षत्रिषु नैव यामिदे

दद्यात्तत्रमेणतु एवं संप्रसीतादेवाः शांतिं कुर्वन्तु नमदाः सर्वेषां च नंदयाश्चाल्लोकोपयसि
नीमिनिः शिवा नदिः कमेण चरकोः वेदा रीयतना पापराह सिंभ्यो लोकपाले भ्यश्चैव त्तिरत्वात्कार्यादि
प्रीतयेको च नैदित्ते भ्यः चरुन प्रीतये धेनुं च दधात् नतः शांति कलशोदकेन कालिभिः शिभिः कोपज
मानः ॥ अत्रिग्न्योदक्षिणं दत्त्वा वाद्यादि पूर्वकं रातो घ्रायमानं मैत्रेयं हंसत्रेण प्रदक्षिणं वेष्टित्वा स
मेनात्तरीरधो ॥ ॥ अथ रहवास्तु शांति प्रयोगः ॥ ॥ यज्ञमाने मा स पश्चात्तु त्रिग्या स्पवासा सुभ
ता सिध्यैवास्तु शांति करिष्यर नितं कल्प्य गणेशपञ्चास्वादी वचनमारय जा भ्यां पैकग्राहाचार्यं चरु
त्विंश्वरगानि कुर्वीत नत आचार्यो यदयत्नं स्थितं अपेकोमं त्वित्येता भ्यां भक्तमेनै पिशाचाद्या अपक्रा
मेनु राक्षसाः ॥ स्थानादस्मादुज्ज्वलं स्वीकारं भुवं त्विमानि स्थनन च सर्वयान्ते कीर्यं पंचगव्येन सुवीजै
हर्षदग्निं तत्त्वेन एतान् विद्राप्तिं च तत्त्वेन ग्रहं स मेदाग्रहं आयामीशा न्यावाचतु रंगुली चैह तत्पिने
स्थेदित्ते कृत्वा तस्य शानादिकीण चतुष्टयं चतुःश्लोकी त्वात्विनां भुक्तलेनाग लोकपालाश्च सर्वत्राय

ਦਿਖ

दान-
१२८

आसीनादेवनिर्दुत्तमासर्वलकरासदेनिमंत्रेण। नान्यनेतमृत्तिकीलेमेवाद्यः। तत्तरीशानादिक्रमेणैव
चतुर्षकोलेष्वपि शोध्यतस्यैवायेवान्येतत्समाश्रिताः। तेष्वेव त्रिभुज्यामिषुरायमादनमुन्नममि
तिमंत्रेणमाषभक्तादिवलीन्त्वास्थेऽङ्गुलीपरिउंशानायेनमः। यथावत्सं। कांतायुविशाखाय
। मूलवर्हिन्वेसत्येसुमस्तनेदाये। सुप्रयैरतिप्रणवाद्येनमोर्नैश। भिमेनैकुमादिनाहिर
प्यशलाकपात्राकृत्वादायनाः। मागनाउदक्त्वाद्योगुलीनरादशरखाः कृत्वाहिररुपाय। सुवता
पेलत्स्येविभत्स्येविमालायै। म्रियायै। बालायैविराकाये। उशयैरतिरक्षिणीनरायनाउदकोस्थ्या
दशारेखाः। कुर्वात। स्वमेकाशीमपदेमेशलेसयप्रते। तत्रमध्यस्थनयकोधिरखा। मर्जनैनेनकोकुर्या
न॥ एतन्नवपदत्रसंस्थानंनस्यचतुर्दशचत्वारिंशपदानि। नविदि। अखलाकारा। तीक्ष्णदशकोणचतु
ष्टयोभयतश्चाष्टाविंशत्येकपदानि। अवन्तीशानेयतिदिशेष्वे। त्रिविंशः। द्विपदा। त्रिपदा। चतु
ष्टयचतुर्थ्येनैनेमोर्नैवेत्समालनामभिरेवताआवाह्यस्थापयेत्॥ तत्रेशनकोणपदेवास्तोः। विरासिरी

[illegible]

दा.म.
१२८

१

प्यते एतामेव द्रव्याणि अष्टोत्तरशतं जुहुयुः कृत्विजः तत्र वास्तोष्मते इति च त्वा रोमं
त्राः एकेन च मे त्रेणास प्रविंशतिरुत्तम इति अष्टोत्तरशतं जुहुयुः कृत्विजः त
त एते श्वश्रुभिर्वीस्तोष्मते भ्रवास्त्राणामिति यं च विंशतिः पंच वा विल्व कलानित द्वी
जानि बाजुहुयुः तत्र आचार्यः स्विष्टकृदादि होमशेषं समापयेत् यजमान स्त
लोकपालो भो महर्षिदेवताभ्यश्च वलिंदत्वा पूर्णाहुतिं हुत्वा शिष्यादिभ्यश्च वत्सां
शदेवताभ्यः या यसादिना वलिंदत्वा ईशानादिब्रह्मणो वा का विदारी पूतनाया पराक्ष
सीभ्यश्च वलिंदत्वा शिष्यादिभ्यो तये कां च नं द्विजेभ्यः ब्रह्मर्षी तये धेनुं च दद्यात् ततः शान्ति
कलशोदकेन कृत्विभिर्भिक्षि क्रो यजमान कृत्विभ्यो दक्षिणां दत्वा बाघादि पूर्वकं राक्षो घ्न्या
वमानमेवैर्गृहे सूत्रेण प्रदक्षिणां वेष्टयित्वा समं जुलधारां क्षीरधारां च दत्वा मध्यमेन वनपदे

राम ४
१२८

मुस्तं पृथ्वीधाता पृथ्वी नमः संप्रत्य सर्वदेवमयं परममिति पठित्वा गृहस्थाग्नेये आकाशपदे
जानुमात्रे गर्तं खात्वा गोमयेनालिप्य शुभ्रचंदनपुष्पाक्षतैरलंकृत्य समवीजानि दध्योदने च
क्षित्वा नवजलपूर्णा कलशं शुक्लैकपुष्पयुतगंधाद्यर्चितमादाय जानुभ्यां भुवं गत्वा तज्जुलं ग
र्तं क्षिपेत् अतमो वरुणा येति मे त्रेणा जले म दक्षिणां च तैः पुष्पै चोर्ध्वमुखे भुभंतो पक्रमयेति
कायां समवीजं दध्योदने वालपुष्पाणि क्षिप्त्वा सत्संघोषं पूर्वस्थापितां हववास्तुमतिमामार्ग
यं पटिकायां संस्थाप्य पटिकां विधाय पठेत् पूजितोऽसि मया वास्तो होमाद्यै र्वनैः सुभैः प्र
सादयाहि विश्वेश देहि मे गृहं जुखं वास्तुपुखं नमस्ते नुभूश्यामि रतः प्रभो मद्रुहं
धनधाम्ना दिसमृद्धं कुरु सर्वदेति ततो मृत्पटिकां गर्ते संस्थाप्य सशैलसागरौ पृथ्वीपथौ

रामप्र
१२९

वहसिर्दनि तथामो वरुकागा संयत संतनिभिः सहेतिसं प्रार्थनयेव मदागर्त पर्ये
त मृद आधिको धिकमले साम्ये समं मूनत्वे मूनं गतो परिगो मये तालिप्यगो ध्युष्याक्ष
ताक्षि त्वा आचार्य ब्रह्मर्त्विजः संपूज्येते भो दक्षिणां दत्त्वा प्रहो पीठवास्तु पीठदेवताः संपू
ज्य उनिष्ठ ब्रह्मरास्ये मेयां तु देवगणाः सर्वे इति विस्रज्या चार्पाय दत्त्वा ब्रह्म शिवा पुद्गेशे
न शस्त्रा विप्रान्ते भोज्य भूयसी दक्षिणां दत्त्वा सुहृद्भुक् भुंजीत ॥ इति गृहवास्तु
शान्तिप्रयोगः ॥ ॥ अथ गृहदानप्रयोगः ॥ ॥ गृहमध्ये दक्षिणाभोग
पश्चिमिलिख्य तदुपरि प्रस्थमात्रां तिलान्त तदुपरि द्वाप्यां स्थाम यित्वा शप्प्योम
रिसोवर्गालक्ष्मीनायगा प्रतिमां संपूज्य प्रतिगृहीतारं सपत्नीकं प्रतिग्रहार्थं दत्त्वा तं करे ग

राम
१३०

ग ल यो धेव च्यमाणमेवैर्गृहं प्रवेशयेत् नैव मेनाः रुच्येद्दिनारायणदिव्यरूपसर्वाम र्वेदितपारम्
शुभा शुभानंदसुखमभीशलस्त्रीपुनस्त्वचरहं गृहाण नमः कोस्तभनाथाय हरि रायकवचोपप
॥ श्रीगोदाणी वसु प्राप्य जगद्वनै नमानमः नमो हरिरायगोभाय विष्णुगोभाय वै नमः चरो यज्ञगोरा
हभूताय वैनमः ॥ भूर्भुवः प्रसन्नो भवतु भवतु भवतु ॥ नरे निपायकं ल्यां तया स्मिन् भु
वने गृहीत्व त्रसारे नरे वैरा पुत्रयो वैर्यो गृहे यं वपस्ये मां सुखं सदा चेद नारकं न तस्ते सर्व
स्थापित शप्प्यो पर्वदं सुव सुपवेत्त पश्य मां सने मां सुव सुपवेत्त पश्य मां सने मां सुव सुपवेत्त पश्य मां
५३ त्राम सुकर्मणि त्रासुणयेदं गृहं पश्येत्तु पश्येत्तु पश्येत्तु पश्येत्तु पश्येत्तु पश्येत्तु पश्येत्तु पश्येत्तु
लवण घृत गुग्गुलु चैरा गो यजी चर्द श सीदास मे वचस्त्रिका विना नादिसर्वोपकरणसुते सदीप प्रभो योतस
र्वदेवतं सर्वपाप हर्ता पपर्वक कल्पकोटि वातावधि कुबल लोक महीयमान त्वं कामस्तभ्य महे स प्रदद
तिर्यान्तरं वित्तं गृहं सुकल्पकोटि वातावधि नारायण सपीयसी रार्णव निवास कामदनि मन्त्रं पुद्गेश

शिला पञ्चैका का का ९

रान
१३०

नेपि एकैकं मन्त्रं नरावाचिन्मयी लोकां लघुनिवासकामरुजियदा सर्वत्र विस्तृप्तीति कामः नतः प्रा
 श्मिना इदं गृहं गृहं लब्धं सैकं परस्कारं ससुते नवविप्रसादनममास्वनिनवेगरे गृहं मम विभक्त्य
 ये गृहाणत्विति ज्ञोन्नमः श्रीपती मे जगद्योनि वीरुत्तपी जनाई नरति नतः प्रश्रीता देवस्य त्वेति पशुषा
 मतिरस्य ॐ स्वस्ती त्वाका मस्तुति पदेन दक्षिणां वस्त्रां सह स्वमारभ्येकस्त्वर्गपयं नराणा
 दर्शिता नतः पादुकां पानहृष्य नवा मरादिकं पुनर्त्वा संपन्नं दाय्य संपन्नं गृहो परस्करभक्षणं सर्व
 संपूर्णं मे वास्तव्यसादाद्विज्ञोन्नमेति प्रार्थयेत् नतस्त्वत्तमपि मात्स्ये य एव सर्वसंपन्नं प्रकोटं विनि
 वेदयेत् न कल्पकोटि शतं पावद्रुत्तलोके महीपते श्रीलज्जेदारुजं व्यापिपोदहादिपि पूर्वकं वसेवली
 राण्येव रम्येनारायणसमीपतः मन्मथं वाप्येयोरया इहैवा परस्कारान्तेन श्रेयसोक्तपालानां प्रदीप्तं
 नरेवसेदिति एतद्ये वास्तव्यजनमनेन विधिनयस्तु पातसेवत्सरेव धृ गृहे वापनैः संपन्नं सडः ख राम
 मवाप्तयादित्वा त्वान्मयी सेवत्सरे कर्तव्यं भववास्तरेव तानां विज्ञापनेव दानिदीविनयता १३०

परीत्यायसोत्पल्लेशतोदनं जयंतायपीनक्षुभं पीष्टमयं सर्वं च कुलिरागुधः पपं वारता निषेष्ट
 कुलिरागः सदीपविजामकं धपं सकेच ॥ सत्प्रययत्ततो धमः भरणं यमः स्यात् अंतरिकाप
 शकुली वा मये सक्तुः प्रमत्ता ज्ञा विनया पचणं को दने रं हतनाय मधुसः यमाय विनि
 रने गेधवायमं धोदने रं जराजायमं जिहको मगाप पावको विनयः ससरे शोवा के दंतको
 धे पेष्टुः चंलिवा शो पाप यतो दने पापाय गो धा रोगा य घत लडु कान अहमे फलान्विते प
 धं मुरव्याय सपि सुदोदने भक्षा शय सोमाय पायसे सपेयः शालिपिष्टं अदित्ये लोपि
 कोदितापरिको आयापदीरमापवसायदधिं रावित्रापलडुकान समरीवेकुणोदकं वसवि
 देगुशायो जमाय घत वेदने विवस्वनेरक्त वेदनपायसे ॥ राजपमणे आमं पयं वमा सरेद्रा म
 हरितालो दने यत्तुते गुरो नं मित्राय रुद्राय घत पायसे पश्वीधाय मांसा निकृन्मोशानि च अ
 र्यं नो शर्करायै पासे पंचगव्यं मवांश्च वानि तातत हविं प्ररन् भक्ष्ये न्येच वै विधं व्रतणे विनिवेद

घत
न
नक्षत्र

दान
१३१

येदिती। एतसीनाईशानभागेवरकेपोसोदनंयुतेपमकेसरंरहविष्यन्वितं। आग्नेपोविशोयैसर
धिरमांसोदनंरहिरिदोदनं। नेस्तेनेपतनायेसरधिरंधोदनंमत्स्यखेइंश्रसंपत्ते॥ पीतरके
चेवर्तिका मये पापराक्षस्ये मत्स्यमांसं सुखं स वै। सर्वत्र पापसंवादयात् ॥ ॥ इति ग्रह दानं
योगः ॥ ॥ ह्रत्वा महप्रमलेन रायनासन संसृत। पुण्य कालाद्विजेभ्यो धानि वेदयेत्। सर्वान्का
मानवा त्रोगी निष्ठा भोजोदात्ता मुयादेति स्कोदो। कृतमदाने कार्यमाकर्तये। कृपीन्पतिश्रमः
हं पयिकानोदितवहेति॥ जगदेकदेशावासाधनां यो निवेदयेत्। अक्षयं पुण्यं मुनिवृत्तं स्पृश्य
गोपवर्गदे। सर्वकामं। समस्तो संदेनैव देवि मोदते। भविष्यसुराणोपि। प्राणश्रमे सुखि स्तोत्रे
कारिते सनत्ले धने दीनानाथ जनार्थोपवदा केन कृतं भवेत्॥ ॥ प्रतिश्रयो धर्मशाला ॥ इति राम
अतिश्रमदाने ॥ अथ कन्यादाने ॥ इह स्पति॥ सहस्रमवधेन लोशने चानुद्धोसमा। दशान १३१
उत्समयाने दशान समोद्धयः दशवाजि समाकन्याभूमिदानं च नत्समं। तस्यात्सर्वसुदाने सुकन्या

व३

दाने वित्री प्यत्तवाह्ये सुगो। श्रुत्वा कन्याप्रदानं च पितरश्रुयेतामहाः। वंमुखाः सर्वपापेभ्यः वृत्तानां
केवलेति ते रतिदेवतः। निसुः कन्यायथा न्यायेनात्पितृत्वा निवेद्य च। नपितानरकं यानि नारी बाह्यो प्रस
। मनीवारीसुः हद के। निसिती गोरीणां ससत्तया उगं कलं धमेण विधिना दानं मसंगेनापि सत्पते
रहितं। आत्मीयसुवर्गं न परकीयांत कन्यकां। कृष्यश्रेणः। वरगो वं स मुवापे प्रपितामहपूर्वकं। नाम
सेकोत्रे ये र्ह दानं कन्यायाश्चैव मवर्हि। निसुः सर्वसुखो दाता वरः। अन्त्यप्रखो भवेत्। मधुपकीर्तिना येन
त स्मेदघात्सदाक्षिणा उदपावते तौ गत्य मेत्रेणानेन रापयेत्त गोरी कन्या निमो विप्रपया। शास्त्रे निभाषि
ता। गोत्रापचारं ते तुभ्येद तौ विप्रसमाश्रयः। भूमिगावश्च दासीश्च वासांस च स्वशक्तीन्। महिषो
वाजिनश्चैव दद्यात्स्वर्णमणीनापि। ततः। स्वर्ग्य विधिना होमाद्यैः कर्मकारयेत्। यथाचारं विधेयानि मे
गल्पकुकुक्रानि च कन्या दाता प्राप्नुवित्। वरः। अत्यश्रवः। दातो दशसुखो वरः। प्राप्नुवती भव वरणा
आचारश्च अत्राये प्रयोगः। वरं मधुपकैण संपत्त्या सपत्ता। काममसमस्तपितृलोनि रतिराय साने

धु

६२

राम-
१३३

क

नमपिमात्स्यस्व॥ कृष्णाजिनं वतुर्हस्तं प्राग्ग्रीवं विन्यसेद्भुवि॥ गोमयेनालंसा पादभीनासी प
सर्वतः॥ लक्ष्मणवाजिनतद्वत्सत्यमिकम्पयेत्॥ लक्ष्मणवाजिनं लघुहस्ताजिनं॥ प्रामुख्येन
व्यपेक्षेत्सुदकपादां सर्वतः॥ प्राप्नुयौ प्राकृत्तारसं॥ सवस्त्रो॥ उत्तरभागवस्थितवत्सहितो
॥ उत मागुडधेनुः स्यात्सदाभारचतुष्टयं॥ चत्संभारणकुर्वीतभारभीमध्यमास्त्रजा॥ अर्धभारणवि
त्सं॥ स्यात्तर्कानिष्टोभारकेणतु॥ चतुर्थोन्नतचत्सः स्याद्भुविनाससारतः॥ भारः पलसहस्र
यामिति परिभाषा यामुकं॥ धेनुवत्सो यन्तास्येन्नो॥ सितसंस्कारवत्तो॥ शुक्लवर्णा विक्षपादोऽसु
क्तमुक्ताफलेक्षणो॥ सितस्त्रयीरालोनी॥ सितकं वकं वलो॥ ताम्रगंडक एवोन्नो॥ सितचामररोम
को॥ गंडकं कुत्तरेदो॥ दिडम्भ्रसगोपेन्नो॥ नवनीततनाम्बितो॥ क्षीमसुच्छीकोऽप्यदो॥ देद्रनीलनी
रको॥ सुवर्णाश्रगाभरणं राजतसारसंयुतौ॥ नानाफलमयेदं तं यो गंधकं रंडको॥ गंधकं रंडको
कर्परादिपरितः॥ यात्रविशेषः॥ रत्नैर्वैरचयित्वा धूपदीपैरथार्चयेत्॥ वस्त्रमुक्तादीनां सारतो मा
तो

न
राम
१३३

न तश्चाध्वक्वेकलाधिकं॥ अयमयोगः॥ अथेत्यादि॥ सर्वपापक्षयपर्वकारां वषमजफलप्राप्ति
सहितभुक्तं मुक्तिका मोगुडधेनुवादिदाने करिष्यति॥ तस्मिन् विप्रहृत्वा सेषं सवसगुडधेनु
वेन मरत्या वाहनमतिष्ठापनपूजनानि कृत्वा तत्र दक्षिणैरुत्सवत्समाणमंत्रैरामेत्यादि सु
र्वपापक्षयपर्वकोशेषमजफलप्राप्तिसहितभुक्तं मुक्तिका मरमाधेनुममुक्तप्रवरायामुकं गो
त्रायामुक्तामंलोविशायत्तुभ्यमहं संप्रददेनममेतिदयान् विप्रस्तुपुष्टेप्रसीदत्यरचस्वीत्सु
क्ताकामस्तुति पठेत्तदा मातु सुवर्ग दक्षिणादानविप्रभोजनभूषणीदानादिकं भूषणसमा
पयेत्॥ अथामंत्ररामेवा॥ यादेवी सर्वभूतानां यावदेवैश्वर्यस्थिता॥ धेनुत्वं त्वं सा देवी ममरा
ति प्रमच्छतु॥ देहस्थामाचरुदक्षिणां कुरु सदा प्रिया॥ धेनुरूपेण सा देवी ममपापे व्यपहतुवि
ष्ठावदरसिपालस्मी॥ स्वाहा पाचविभावसो॥ चंद्राक्षं केशवकीर्णधेनुर्यात्कसाप्रिये चतु

देवी

दानं सर्वस्य पालद्वीपीलक्ष्मीर्धनदस्य च ॥ लक्ष्मीर्धनोक्तपालानां साधेनुर्वस्वास्तमे ॥ स्वधातुं पितृ
 १३४ सुरव्यानां स्वाहायत्तनुजोत्तमा ॥ सर्वपापहरा धेनुस्तस्माच्छान्तिप्रयश्च मेरुनि एवमापेन्नो धेनुञ्च
 स्नानायानेवेदयेत् ॥ विधानमेतदेतन्नां सर्वासां मीदमुच्यते ॥ सर्वासां प्रत्यक्षधेनुयन्ति रिक्ता
 मित्यर्थः ॥ उक्तं च न स्पृशन्नापयोगात् ॥ एतदेवाविधाने स्यात्त एवोपस्क रा-स्मृताः ॥ मेरुवा
 दनसेसुक्ताः सदा पर्वणी पर्वणी मृथा आर्धे पदान व्याधुर्हि मुह्यि फलप्रदाः ॥ अत्रापि यत्तपसा
 सर्वपापहरा शुभाः अपन विष्वेषुरापेक्षनीया तेषां पुनः गुडधे न्नादयो देया उपरागा
 दिपर्वमु ॥ अत्र पापविनाशिन्यहत्पुण्यं मात्सर्वपापहरास्तु यत्तपसा एव पापनाशकं लं न राम
 भालिमु ॥ दीनदानसौख्ये ॥ तत्र पुनः धाविचार्यवादीकानो धर्म्मि मुह्यि दीना त्यागे मानाभावात् ॥ ३४
 पक्रमोपसेहरोत्तमपात्रकोपनुपमपराणदा वैकेनेव पदेन धृतादिधेनु ॥ इति मातृवैणवातल
 एव

का ३

धेनुस्तस्मात्तन्कारांतरं मिनीकल्पनरो ॥ दानादेवेकेन तुल्यसहस्रप्रमाणः ॥ कुंभदादशपलाधिका
 निपत्रपलशानानि कुंभ इत्यन्ये ॥ न तश्च यथाधिकारं यवस्याप्यपि गुडधन्वनंतरं धनधेनुस्तु
 द्दिष्टतया पीनिलाभावेन यादयादधनधेनुमित्य ॥ नीलानां प्राधान्यात्तदेतुरादायुजते ॥ नत्रकिं
 चित्प्रकाशं नरो विस्मयमोत्तरं ॥ अत्र लिखितमहीष्टवस्त्राजिनकुरा ॥ इते धेनुनि तमपीलुका म
 वरलैः लंकुतां धेनुं द्रोणेन कवीन आढकेन ॥ तुवत्सकं ॥ सुवर्णश्रेणीरो व्याहृतांगे धर्म्मिणवतीन
 या ॥ कुर्याच्चार्कराज्ञी द्वागुदास्यामविकं वला ॥ इत्युपादीतामृष्टां शुचिमुक्ता फलेत्तना ॥ मुरास
 पत्रश्रवणा फलदेन वती शुभा ॥ सुग्रामपुष्पां कवीन ॥ नवनीतसुनान्विता ॥ सितस्तन्नीलो च
 सितसर्वपतो मेको ॥ फलेर्मनोहरे नंदेर्म ॥ मिमुका फलान्विता ॥ सितवस्त्रमुगलानो धेनुभरणम्
 पण्डित इति स्थानं सपत्रां फलाश्रदासमन्विता ॥ कोऽस्योपदोहनां दयालुका वः ॥ श्रीपतामिनि फलेति
 कर्तव्यतामत्रागुद धेनुका एव ॥ बन्धिपराणि शान्ति लाश्च पितृदेवत्यानि र्मिताश्च ह गोसवे ॥ ब्रह्म

दान
१३५

गातन्मपीधेनुईनाप्रीणानुकेशवापिनिमंत्रांतरमुहं अय्युतधेनुःविस्तुधमोत्ररेनिलाभावेतया
 दयादुतधेनुप्र मलनः वासुदेवेजगन्नाथं धृततीराभिषेचनात् संप्रत्ययुर्ववत्सुकेगे धधपादि
 भिन्नरं अहीरात्रोपिनीनाम्ना अभिष्ययताविषे अभिष्यप्रत्वाभ्य धृतान्विषमप्रिगव्यस्सर्विष
 : कुंभं पुष्पमालादिभ्यविने कोस्याप्य धानसंपुके सितवस्त्रपुगेन व ॥ हिरण्यगर्भ सहितं मणी
 विडुममोहिकं ॥ अत्रमलसहस्त्रपरिमाणं कुंभं द्वादशायत्ना ॥ धिकानिपंचफलत्रातानीति
 वा ॥ दत्तुम्यादिमयान्यादान् खुरान् रोप्यमयोस्तथा ॥ सोवर्णेवादी कुंभान् श्रेयोवात्सकाष्टजे ॥ स
 सभाभ्यममे पार्श्वमत्रोत्पन्नचकंबलं ॥ ज्योतिरुल्लङ्घयन् प्रीणफलमपास्तनीत् ॥ तद्वत्कूरुपा
 जिह्वागुहरीर समं मुखं ॥ पत्रोत्पन्नं धोतकोरोपं ॥ नुहः ॥ मिल्हकं ॥ मिल्हारसरनिपावत् ॥ सुखहीम राम
 मयंकार्यो माणि ॥ सैन सधये ॥ नाम्नायं विवित्रेनुर्द्विकरुपां मनोरमा ॥ विधिनाहतवत्सोचक १३५
 पांस्तुक्कणलक्षितां ॥ एतैः कृत्यान्तथानलापज्ञाधित्वा विधानतः ॥ तद्भक्ष्यप्रदानव्यामंगलारा

शी ८

स्त्रपारो ॥ एताममोपकाराय गृहीतवन्तद्विज्ञेत्तम ॥ प्रीयतांममदेवेशोद्यताविः सुरुषोत्तमः ॥ वसु
 दाहृत्यविश्रायदयादेतुंनराधिप ॥ स्कोदत्तयेमत्र ॥ दत्तंगावः प्रसमंते दत्तंभस्याप्रसीदितं ॥ दत्त
 तमाप्रिश्चदेवाश्चयत्तंम संप्रदीयतामिनी ॥ फलं च दत्तहीरवाहने कोपत्र धातुसंकरमाः ॥ ज्यो
 लोकेषु सर्वेषु सुसुरयेषु प्रजापते ॥ सकामानामिपेय्याः ॥ कथितान्तरपसन्नमंशुधिः ॥ फलवि
 स्तुलोकेन रायोननिष्कामाधेनुदानत्तरयादि ॥ शरीणात्रैकमुच्यते प्रभरतिपथाशरीनिमदन
 रत्ने ॥ मथाशरीरं रायामिनिहेमाक्षो ॥ अथजलधेनुः ॥ तत्रेवजलधेनुं प्रक्रम्य ॥ जलकुंभेन रथ्या
 प्रसुवर्णं जतावितं ॥ सुवर्णं जतये ॥ खुरान्वितामिनी संप्रदायिका रत्ने ॥ भमत्रोषेस्तुग्राम्मि
 धीन्यैः समन्वितं ॥ सितवस्त्रपुण्ड्रं रत्नं पञ्चवरोजितं ॥ कुरमासीमुत्तरीयालकामलके ॥ रतेमि
 पेयपत्रं सहितं सितवस्त्रापवीनिनं ॥ सख्यं सज्जानत्कंदर्भं ॥ दिष्टं संस्थितं ॥ चतुर्भिः संभृतं भू
 पानिलपात्रैश्चतुर्दिशं ॥ स्थायीतंदधियात्रेण यत्तकोद्वतामुखेनिलपात्राणि ताभ्यस्पद पात्रे

१३

दान
१३३

३२

कोस्यस्येति दाना विवेके उच्यते ॥ समभ्यर्च्य वा सुदेवं जलेशये ॥ पुष्पधूपोपहारैश्च पया विभक्त
मादत् ॥ सकल्यजलधेनुं च कुंभं तमभ्यर्च्य च ॥ पञ्चयेदसकं दत्तं ते जलमयं युधे ॥ एवं यज्य
गोविंदं जलधेनुं सवस्यकां सितवस्त्रधरां ॥ गोवितां गोविमत्सरं दद्याद्विज्ञाय राजेन्द्र प्रीत्यर्थं
जलशायिनं ॥ जलशायी जगद्यानि श्रीपतां मम केशव ॥ इति वाद्यार्पणं भक्त्या विप्रप्राप प्रतिपाद्यते
अथ कात्राश्रिना ख्यममहो रात्रं मत्तपुरं ॥ तथा धान्यानि पार्श्वे दये ॥ कुर्यादीनि प्राणदेराः ॥ प्रि
पं गुपत्रं यवगणैः पौषवी तमर्भिस्यापयेत् ॥ चत्वार्युत्थं शोनेव दक्षिणाशक्तिं सुवर्णं ॥ अन
ननिधनादस्वाजलधेनुं राधिया ॥ सर्वां कामानवाप्नोति ये देव्याये च मानुषा इति अथ हीरधे
नुः स्तोत्रे दीरधेनुं प्रवक्ष्यामि तौ निबोधनराधिया ॥ अत्र लिखितं महोष्ठेण मम नरोधिप ॥ गो
चममात्रमानेन तज्ज्ञानास्तीर्य सर्वतः ॥ तत्रापरिमहाराजस्य सेतुहमाभिनेततः ॥ तत्रोपरिकुंड
लिखितं गोमयेन ह्यज्ञातमपि तीरकुंभं ततः स्थप्य चतुर्धो शो नवत्सके ॥ सुवर्णं सुखं च गणितं च न

रात्र
३३

गलकालिच ॥ प्रशस्तपत्रप्रचणं निलपात्रोपरि न्यसेत् ॥ सुखं शुद्धमयं तस्याजिह्वाकारं रयातया ॥
मलप्रशस्तदंताचमुक्तामयफलदो ॥ गारुडपाददंभरोमासितकं कुलकं कुला ॥ नाभ्रपृष्ठाकोस्य
दोहापदस्त्रमयं तथा ॥ पुच्छचन्द्रपशाईलनवनीतमयस्तनी ॥ खण्डश्रीरोप्यरत्नरापचरुलमपी
अवे ॥ चत्वारि निलपात्राणि वलुहित्वा पितृस्थपदे ॥ समग्रीहीतमायुः के देवसर्वो सुप्रसिद्धेय
॥ एवं लक्षणं संसृष्टो हीरधेनुं प्रकल्पयेत् ॥ अथ यवस्त्रपुष्पमगंधपुष्पैः समर्चयेत् ॥ यपदीपा
दिकैरुत्वाग्राहणापनिवेदयेत् ॥ अनेनैव तु मंत्रेण हीरधेनुं प्रकल्पयेत् ॥ अनेन शूरधेनुं तेन
प्रकल्पयेदनुमंत्रयेत् ॥ आप्याय खिति मंत्रेण हीरधेनुं प्रसादयेत् ॥ गह्वाभितो देवि भस्माग्रा
हकामे त्रमुच्चरत् ॥ एवं धेनुं प्रदत्वा च कीराहारो दिनं चरत् ॥ त्रिरात्रं तु पयोभक्त्या स्नानं रात्रसत्रम
॥ मंत्रस्तु ॥ ह्वाभितो देवि भस्माकुंदं वायं विरोषतः ॥ भरस्व कामे सर्वे ॥ तीरधेनो नमोस्तुत इति
॥ शनो देवसहस्रेण वा त्तेनाथ स्वश्रीकृतः ॥ शताधमयवाप्यर्थं ॥ तैर्वा देव स्वश्रीकृतः ॥ दद्यात्तु न

तीर

दान
२३८

वेदयेत्॥ अहं गच्छामि त्वं देवि कुतश्च ये विरोधेन कामान् कामदुष्टेषु स्वमधुधेनो न मोक्षते। मधुवा
ते निमंत्रेण प्रदाया यन्नेन सा॥ इत्थामधुपायसाभ्यां दिनेन येन। ब्राह्मणपितृभ्यो विराजन् येन
फलश्रुतिरादि यत्र मधुवहानघा यत्र पापसकृद्भाः भूय यो मुनयः सिद्धास्तत्र गच्छन्ति धेनुः
॥ तत्र भोगान्वरान् संहृष्टलोकोऽसि तिष्ठति। मधुवदीकवक्रपापसमुत्तिष्ठत्येको नमः भूय
न स्रष्ट्यलोकां कामदतिविशेषफलोत्तिष्ठत्येव॥ अथ रसाः पुनः स्कादे रसधेनुं महाराजकयया
मिसमासतः॥ अनुलिं सेमही एषे कृष्णजीनकुत्रोत्तरैरसस्य तु घटाराजिनसंपूर्णमहवस्य
तुः॥ नदत्संकभ्ययेमात्रश्रुत्योरोनवत्सकं॥ नदत्संकभ्याः पादाराजिनैरुत्तरसंपूर्णः॥ सर्वान्
शृंगभरणावत्पुष्पायनस्ती॥ सध्वकं वलसंयुक्ता शक्तिराश्वजोक्तिः कादेताः फलसंपात्ता राम
स्याः एषताम्रमनेशुभे। सुध्वरोमातुराजैर्दमुक्ताः फलकान्तारा। सप्तश्रीहे समायागवतुर्दुःस
दीयकाः सर्वापस्कारसंयुक्ताः सर्वगंधविभरणाः बलारिणिलयात्राणि चतुर्दिक्। नवेराजधेनुं

राम
२३८

तुपसा। वाप्रेषुष्यं। धस्यगादिभिः पर्वोत्थाये च मंत्राश्च तानेव प्रपतः स्मरेत्। मंत्राश्रयेन क्लां
एव सुचारुपितृत्वानुदीयने वैर्द्विजोत्रमे। दशपर्वान्यराश्वेव आत्मानं वै कुविशके। न ये तु परमं
न स्थानं यस्मात्तु निवर्तते। दाता वा प्राह को वा धेनुकाहेरसभोजनः। सोमपाने भवेत्तस्य सर्व
क्रतुफलं लभेदित्यादि स्वाधिकदशपर्वदशपरपुरुषाणां तिष्ठति रहितपरपदमाप्तये आत्मनश्च
मय सोमपानसर्वक्रतुफलप्राप्तिकारिणी विरोधफलोत्तिष्ठत्येव॥ अथ शार्क राधेनुः स्कादे। नदत्संक शार्कहा
धेनुः शृणु राजन्यथार्थः॥ अनुलिं सेमही एषे कृष्णजीनकुत्रोत्तरैरधेनुः शार्कपा राजिनसदाभारव
तुष्टये। उन्नमाकथ्यते सद्धिश्चतुर्थोरोनवत्सकं॥ नदत्संकभ्यामात्रोक्ता चतुर्थोरोनकन्यसी। नदत्संक
मकुवीनचतुर्थोरोनमानवः॥ अथ कुपीदृष्टो राजनश्चतुर्थोरोनवत्सकं॥ अष्टो राजनः। भारचतुष्ट
पस्याष्टमोरोन अर्द्धभारोऽप्यर्थः॥ स्वरास्माकारयेदनुमात्मपीरोनकोरयेत्। सर्ववीजानीं सेस्थाप्य
चतुर्दिक् समेततः सोमार्गमुखशृंगान्मोहीकैर्नयनानी च। शृदेन च मुखकाये मोहीकापिष्ट मपीतया। के

दान १३६ वल्लेपहसत्वेणकंठभरणभाषिता॥ इहपादारोप्यस्त्रानवनीतमयफलीनी॥ प्रशस्तपवप्रवणामितवा
 नरभाषिता॥ पंचरत्नसमापुष्पादर्थरोमसमन्विता॥ कांस्योपदोहनासम्पण्णपुष्पैः समन्विता॥ ईदृ
 तिवधानसंपुष्पवस्त्रेरादिजोयतिगंधपुष्पैरुत्कृष्टपुष्पाहारागन्धैर्वेदयेत्॥ पर्यामुखस्थितोदाना य३
 रतिनिस्थादुदमुखः धेनुं पर्वमावीकृत्वावसमुद्रतोन्मसत्तदानकारितुमेमंत्रात्तात्पट्टित्वा समन्वि
 मंत्राः पर्वेशुधेनुकां आध्याधुनवन्तेविधेमुद्रिकां धेनुं॥ स्वशतदिहोपादद्यात्॥ पुष्पैः सवदेन॥ क
 त्समं॥ येनस्यमुखचनविलोकयेत्॥ एकाहंरक्तं राहरोचालणस्त्रीदेनं वसेत्॥ सर्वपापहं रापे
 नः॥ सर्वकामप्रदापेनी॥ सर्वकामसमुद्भूजायनेनत्वमंत्रायराजि॥ अथकार्यासधेनुः॥ वराहं अतः
 परं॥ पर्वेशुधेनुकां॥ पोसीकां॥ भोसाव॥ उत्स॥ स्युर्ध्वस॥ णिचां॥ सुकं॥ ततो॥ कायासा॥ ततश्चो गम
 पेतेनासाकुतमः स्मृतः॥ सावकार्यासभारेणधेनुः॥ श्रेष्ठाप्रकीर्तिता॥ मध्यमाचनदईननदईननु १३६
 कन्यसी॥ पूर्ववत्स्वधान्यं वहिरापचनथैवव॥ वत्स कंतुचतुर्थीशादानमंत्रोविधीयते॥ कुर्वीतपर्वव
 वर

१६ संवत्स्वधान्यायुपस्कृतं॥ पूर्ववद्वा राहोक्तिलभेनुदानवत्॥ हं वत्सदं दे सहश्रीरा॥ णिवसमुद्भवे।
 सोमप्रीयेमुधेन्वाख्येसारभपितमोक्तते॥ दत्तेमंमिहनायापशशांकायाम्नायच॥ अत्रितेवप्रजा
 नाय सोमरोजापवेतम॥ यत्वेवपरयाभस्मात्रासणायप्रयच्छन्ति॥ स यातिचेदलोकेनु सोमेन स
 ह मोदनरत्नैर्वज्रलीकगमनानंतरं वंद्रेमहवा समुखकामरतिविशेषफलोत्प्रेरव॥ अथभविष्य
 त्वराणेलवणधेनुः॥ तत्रमुधिशिरं प्रानिहृष्टः॥ ॥ शृणुरातन्प्रवृत्तामिलवणस्पेहकाल्यते॥ गोम
 पेनानुत्तिष्ठेनुदर्थसेस्तरसं स्थिते॥ आर्विकंचमविन्यस्यपदोत्तमभिमुखस्थिते॥ वस्त्रेणाद्यादिनेहृत्वा
 धेनुं कुर्वीतवृद्धिमान्॥ आटकेनैव कुर्वीतवृद्धिवितोलभवानपि॥ सूर्यशृंगीरोप्यस्त्राहंयादाफल
 स्तनीकार्यशर्करयासिद्धागोधग्राण॥ वनीतया॥ समुद्रेशुजोशुभैकणोचपरिकल्पयेत्॥ शृग्वे
 दन कायाभ्यामोर्लिकेवाक्षीणी॥ कयोलीसज्जुपिशाभ्यां प्रवानास्येप्रदापयेत्॥ कवलैः पट्टस
 त्रैणयीवायोद्यत्तिकातथा॥ शृष्टवेतोमपाचतुअयनिगुडयिडिकोलागलेकंचलदद्याद्रमान्तोरपर

दान १४५ रा. न. योनि प्रदेसीतु मधु सर्वनक्त फलो विना। एवं सम्पत्तिरिस्थाम्पलवणस्पृहता नुगो। स्थापयेद
स्वकेवापि वतुभीगेन मान द. एवं धेनुं समभ्यर्च्य माल्यवस्त्रविभूषणे। स्नात्वा देवा र्चने कुपीतत्राति
णानभिपश्य च। कृत्वा प्रदक्षिणां गांस्तु भर्गो समन्विनः दानमेतः। त्वणे वै रसाः सर्वे लक्षणे सर्वे
व। ताः सर्वे देव मये देविलवणा रथेन मोक्तुः। प्रदक्षिणा मही तेन कृता भवति भारः। सर्वे दानानि
दानानि सर्वे तु क फलानि नु। सर्वे रसाः सर्वे मेवाः सर्वे मेतद्यत्वरं सो भागपे च पराद्धिः। शरी रा राग्य
संपदः। नृणां भवति दत्त्वा तु र सधे नु न संरायः। सो भाग्य परम ह्यारोः। प्रका मरजी विरोष फलो वै ल
पुराणो नरे। गांस्तु वामपी कृत्वा यो दत्ता मस्य संपुतो। वतु भिवत्से रासे द्रेत्वा दिना लवण परिमाणं। सु राम
न अथ सुवर्णये नु विद्वधर्म भगवान्वाच पत्न्यपुण्या पि रासे द्रे ईदिते विदुना पुरा। न त्रै वित्ततो १४६
राज नक्तय या म्पुन्य प्रवित्ताः। सुवर्णस्य सुवर्णस्य सुहृदस्य परिकल्पिता एकं सुवर्णपदं शोभनं रूप
माहा। परं माने रोप्य वत्सक सेपु कौमुदा फल विभूषिते। प्रवाल मृगो पयुतो प्रमरागादि जालै नो धन प

[illegible]

६३१

२४१ रान चत्वी प्रमुच्यन्त प्रज्ञेनी वंध्या अपत्यसा पात्या भाववती का कन धाका कवदे का पत्या वत्स
 नस्थाः प्रतीकारं तत्स्वरूपं नीवोधमेति हिरण्येन यथाशास्त्रं सवत्सोकारयेद् हां धेनुं मनेन
 वत्सं च पदेन गुरुरत्र वीनं धेनुं गेयं परदुरं रत्नं स्यात् पथे नीयोजयेत् ॥ गंगे च वंध्यायां नि
 लये चोभयोरपि अर्चयेत् ॥ इति तत्तुने विये याम संभवेत् ॥ मोदकांश्च तथा पानान् देववर्णमेव
 ॥ जीरकं च सुविस्तीर्णं ॥ यत्तुने मेव हटे ॥ धेनो रके प्रज्ञात्वं ब्राह्मन् स्त्रीष्वेव हि ॥ घट्टे घोदरा वद्ध्या
 नदनतरमेव च ॥ ब्राह्मणं मेव शास्त्रार्थं कुराले धर्मवेदिने ॥ विद्याविनयसंपन्नं ज्ञाने दाने जितेन्द्र
 ॥ ॥ अलोलुपं सर्वज्ञं दिये कृत्यं सर्वज्ञं ॥ आरूपं भक्तं संपश्य वस्त्रादि गंधपुष्पकैः ॥ तमेव
 कारयेत् ॥ जामाहना धेनुं तस्यो हां मेव कारयेत् ॥ त्रसमिदांश्च वरुणं ॥ सोमं धेनुं मंत्रं स तम
 सुधां मनेन ॥ सनः ब्राह्मणं विद्यायुग्मं दद्यात् ॥ सुदं मुखः ॥ मंत्रं ज्ञानं नावेधियत् ॥ छहस्तं निधा
 पयधे ॥ यो गीरसः सत्तुवा मेव सुरात्त्वया देहि तावत्तया भानो रघोश्च वरुणस्य च ॥ याश्च गावः प्र
 ३२ ॥ २

वर्तते वनेषु पवनेषु च ॥ श्रीणं तुतामसं ॥ एव योत्र प्रवर्धते ॥ प्रयच्छंतु ॥ नारात्रेभ विष्टे देवसेन
 ते ॥ वेध्यालेका कवेध्यालेकस्या प्रसवः एव च ॥ तयेव मृतवत्ताले हीये मम वं विधे ॥ दानेना
 नेन हरतु या सैका मदमानघाति अयस्वरूपं ते गोदाने नत्रपात्तवत्कः ॥ पथाकः ॥ चिद्व्यागो धे
 नुवाधेनु मेव वा ॥ अरोगा मयशिली टादां ताखर्ग महीपते ॥ जावालः होमार्थं मग्नि होत्रस्य या
 गादघादया चितोत्रे वृत्रपर्णा एषि वीने नदत्रानसेरायः ॥ अंगीराः गो रेकं स्पेव दानं व्याघ्रादि य
 त्या विज्ञेयतः ॥ साहेतार पत्रे पर्वान सप्त सप्त च सप्त च ॥ अत्रियः सीदते वडुषु जायन्त्या विपाया
 हिताम्यं ॥ अग्निपि प्रिया मदांताय देया धेनुं गुणान्वितां देवलः ॥ सुशीलोलुक्तं तावतीं प्रवर्तनी
 वत्ससेयुतां ॥ वडुङ्गं भवतीं स्त्रीं धाधेनुं दद्याद्विचक्षणः ॥ व्यासः ॥ मध्वं ज्ञेयत्वात् पोदैगाः से
 प्रयच्छति ॥ पादरीः स्यरी येद्भावः सतावत्फलं मञ्जुतेता वत् ॥ नजोरो ममि तवत्सं ॥ रुग्णो वै
 एते धने सित्वागः ॥ कीत्वा संप्रयच्छति ॥ सदिव्यमपुनं शक्रधर्माणां फलं ॥ इति भारते न गोदाना

शन-
१४२

त्परेदानं कर्त्तुं चैदस्तीति मे मनः ॥ मागेर्न्यापार्तिनादनाकुलं तारयनेकुलं ॥ तथा ॥ अकुलीना
यमर्वापलुब्धा यपिशुनायच ॥ हयकव्यव्यता यनोर्तेदपाकथयन ॥ तथा निखादेति वसेय
रण्यपि वेति तोयान्यपरिग्रहाय देत्येति वा खेति पुनर्निपायं वारमे जीवति जीवलीकरति
प्रशसा ॥ अथ विधिः ॥ मातृवत्क ॥ हे मय्येगीत्राफेरो व्यै सुग्रीलावस्त्रमेशता ॥ स
काम्यपात्रादानव्यासीरिणी जीः सदक्षिणा ॥ विश्वामित्रः प्राप्नुस्वांगमवस्थाप्यमवसूनातो
सुपत्तिना ॥ पृष्ठदेशेनुदानवे स्नानो बह्वीर्यो भवेत् ॥ उदश्रुतवस्तुविप्रः स्यात्पात्रलसलक्षि
तः आज्यपात्रेकरह्यत्वाकृतकेन समन्विते निक्षिप्य पृष्ठे तस्मिन् कथं तदिगंधप्रगल्भं ॥ सनिलं वि
प्रयाणि च प्रागग्रं तु निधायेत् ॥ सनिलं सकुशो चापि गृहीत्वा दानमाचरेत् ॥ अतः नेवतु मंत्रेण पी
त्रहस्तो जलाक्षयेत् ॥ मंत्रो वक्ष्यते अत्र न्यवता येनुवा सणेन समन्वितो ॥ गोमतीतुततो विद्या जप
नप्रयतः सुविः उद्दिश्य वा सुदेवं च प्रीयतामिति वातय ॥ पात्रमनंतसंवेत्यतोयमस्तु विनाक्षिप

न ॥ अथ प्रयोगः ॥ अद्येत्यादि ॥ गोमात्रदाने स्वर्गकामः ॥ सवत्सधनुदाने वत्सधेनु रोमभितवर्षा
वधि स्वर्गकामः अग्निहोत्राददाने तु विजयार्णवविचारपृथ्वीदानफलतुल्यफलकामः सर्वत्रापि रुक्म
कुलनारणकामः सर्वपापक्षयकामर्श्चरिणी ॥ गोवागोदाने क्रिष्यर्त्तिसकम्पमाशु ॥ स
वत्सो गोवधे प्रच संपत्स सुवर्णमाज्यपात्रे हस्ते गृहीत्वा तत्र पृष्ठे दानं कृत्वा विप्रहस्तो कुरात
त्यज त्याज्यादामउक्तफलेषु भिलक्षिते फले मुक्तायुक्तमाभनभतामाविश्वस्तु द्यपगात्रिनीवि
श्वरूपधरो देवः प्रीयतामनमागवेत्तु मंत्रं ॥ द्यतक्षीरप्रदागवायनपीत्यो द्यतीभवाः ॥
द्यजनयो द्यता वर्ती कामे संतु सदा गृहे ॥ द्यतमे रदये नीत्ये द्यतनाभ्या प्रजाता ॥ द्यतमे स
वतश्च नगवो मध्येव माम्पहामिति यो राण मंत्रेण पठित्वा जलमुत्सजेत् ॥ दानप्रतिद्वयदक्षिणा
दत्ता ब्राह्मणधेन अतु द्यतगावः सुरभयो नीत्ये गावो गुणलगुः धिकाः ॥ गावः दानं द्याभताना गाव
व्यत्ययत महत् ॥ अजमेव परगावो देवता हविस्तमः ॥ पावनं सर्वभूतानां रक्षोनी च वहति च ॥ हविषामे

२१

रान- त्रपतेन नर्पये मरान्दीविः ॥ १ ॥ अर्धेणामधिहोतृणां गावो मे प्रसीदन्ताः ॥ सर्वेषामेव भूतानां गावः शर
 १४३ णमुत्तमं गावः पवित्रं परमे गावो मे गन्तुं मम ॥ गावः सर्वं स्थलाकृष्यगावो धन्याः सवाहनाः ॥
 नमो गोभ्यः श्रोमतीभ्यः सोरभेयोभ्यः ॥ नमो ब्रह्मसुताभ्यः पवित्राभ्यो नमात्तमः ॥ आत्मानं श्रेष्ठं
 ॥ गावश्च पुनरमेकं दिधा हृते ॥ एकत्र संवाप्तिस्मिन्निहादरे कत्र निष्ठनीति यमोक्तो गामतीविदो न वेत्तम
 हाभारते पितामती ॥ गावो मासु पतिस्तु हे मश्रेयः ॥ यमो मुखः ॥ सुरभ्यः सोरभेभ्यश्च मरितः ॥ माशर
 यया ॥ गवैः परया म्यहेति त्वंगावः परपत्तुमो मदः ॥ गावो म्माकवपतासीयनो गावस्तानवयमिति ॥
 गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृथतः ॥ गावो मे तदप्ये संतु गावो मध्ये वसा ॥ गवो मीतं पति त्वो भवेत्
 ॥ जेव प्रदासी जीकृत्पद ध्यादत्यपि वदं ॥ दाक्षणा माह ॥ वामिहो गदान प्रकरणे ॥ मर्ण परमं द
 नं सुवर्णं दाक्षणा यत् ॥ सुवर्णं पावने प्राह ॥ रिमाणं ॥ रतं येति ॥ यत्नमानत्तना दद्याधया रत्ना राम
 तदाक्षीणामिति तदशक्तं परममिति मदनः ॥ अयमात्महे प्रगी ॥ दशमो ॥ र्गिके श्रेष्ठे ॥ १४३ ॥ २४ ॥

पंचाशत् ॥ लिकं को स्पंतास्वा ॥ पितृभ्यो वद ॥ दाता स्याः सर्वमायः ॥ पावदाह नि संलवं ॥ सुवर्णं मत्तदिति
 णा ॥ ॥ रत्नहे मश्रेणी दाने ॥ ॥ गावो विद्वत्वे वापि ॥ मस्तददात्तं पयास्वित्नी ॥ धेनुस्मानो पहा राय
 सपरं ब्रह्म गच्छतीति रत्नं दे ॥ देवताभ्यो गदाने ॥ वृषभं गोशतं दद्यात् ॥ श्रेष्ठापाती वशी भवे ॥ निः ससक्त
 लं ज्ञेः साई मृणुत त्यदमासु पादित्यादिना श्रवधर्मोक्तं वीर्याम ॥ बाधिका वा शतं दाने ॥ देवताभ्यो द
 ने देवर्षे वसे प्रदाने ॥ न ब्राह्मणः ॥ दत्तं वृत्तं देवता मत्तनं ददाक्षणा भागे स्यात्प्यमिति दानं सो र्व्य ॥ अथोम
 यत्तासुराः मास्ये ॥ रत्नं श्रेणी दद्यात् ॥ सुक्ता लंगल भूषितां ॥ कास्यो पदो हनोराजन्सवसां द्विजयुग
 वे ॥ मम सुमानो यो दद्यादितुं द्रविणं संयुतां ॥ यावद्वत्सो यो निगमो यावद्वर्धनं मुच्यते ॥ नावद्वोः पापी
 वीसेया मरीलवनकानता ॥ देवलः ॥ अलं कृत्योक्त विधिना सुवर्णं विपत्तान्विता ॥ दानं व्यादि पत्ता
 मध्येक पत्ताक न्यसीमता ॥ वाराहे ॥ यश्चोभयसुर्वो दद्यात्प्रभक्तकनकान्वितां ॥ तद्दिने ॥ पयसा

दानं हाः पपसावाग्निवाहयेव ॥ सुवर्गस्य सहखेणतर्द्धनापिवायुतः ॥ तस्याप्यर्द्धज्ञानेवाप्यमेवाश्चिन्तया
 १४४ ईकं ॥ यथात्राक्यापि दानव्यवितरग्राहविवर्त्तितं ॥ शोभी ॥ सर्वसारोमन्तुल्यानिसुगानुभयतोमुखी ॥
 दानं स्याः ॥ स्वर्गमाप्नोति एवैणविधिनाददन् ॥ मास्त्व ॥ गोलोकः सुखभक्तस्वर्गलोकश्चापि ॥
 रक्षियश्चनेवेदसमानवक्राः ॥ प्रतममांश्चनदनुष्यचणीः ॥ महानितेव सनमध्यवृताभजत्पुनश्चनलि
 नाभनेत्रारत्यादि ॥ अथप्रयोगः ॥ अद्येत्यादिगृहसमुद्रग्रील्वनोपेतपृथिवीदानसमप्रदानदेव
 त्सरोमसंख्यापुगदेवलोकमहितस्वर्गपितामहप्रपितामहनरकोटरणघटनसीरवहवृद्धकृत्याक
 दधिपायसकंदमकदेशाधिकरणकेसिनकामगत्यामलोकसुखभक्तस्वर्गलोकसुखभक्तस्व
 चेद्रममानवक्रसुतमजांश्चनदनुष्यचणीमहानितेव सनयत्तमध्यनस्तिनाभनेत्रानेकस्त्रीसेव्यमान
 त्वेकामनुभयतोमुखीदास्यरति संकल्प्य ॐ त्वेमहीमवर्त्तितं ॥ स्वधेनोर्वातयेवय्यायसरंती ॥ अर
 मयोनमसेनदणस्मरणानिहृणोश्चिद्रसिधुनिगिगामनुमविषेवत्यादिभिर्गोवसुवर्णश्रेणरूप्यरुण

राम

दिभिरलंकृत्यगंधादिनाभ्यर्च्यमगहेत्यादेकामरत्यंतप्रयोगोत्तरमांशोपस्करामुभयोमुखीं गोरुद्वेवलो
 मुकगोत्रायामुक्तार्मणेव्रातुणायुत्तुभ्यमहंसंप्रददेनममेतिब्राह्मणकुरेदद्यात् ॥ विप्रस्तुविधिवद्भारस्य
 ॐ स्वस्ती ॥ त्वाकागोपुपुष्टं स्पृष्ट्वा दत्तोदक्षिणां प्रतिगृह्य स्वस्वादावतो धेनुमती ॥ स्योनापृथिवीभवेति
 मंत्रद्वयं स्वाप्रतीकृत्वा तिलो धेनुं कृद्धं चार्थविशेषाः ॥ त्वत्सिर्भवेतु मे नित्यं रुद्रमातृमनो नमदत्तं मे त्रे
 ण गृहीतापोदक्षिणेन पाणिना ॥ गजं नु संतन्वेषामेवेदसे हं देवानां जनिमानिविधातृनां चासुन आ
 यसीररक्षंनधर्येनोजयसानेदीपमिति ॥ मंत्रेण गभमाहूयते ॥ अनेन रक्षत्यमाहूयवतः ॥ निष्कृति
 त्रिसुपसमाधाय देवानापितृन् नदीः पर्वतान् च न स्पृती सुदधीन् गानां च धीमर्त्यमेतन्नकं मे ण मे त्राः ये
 देवा सो उवाच त्वार मे मे गं गे अष्टभिः सुतोमतीभिश्च नो हितः च न स्पति ॥ समुद्रस्येष्टाः अहि रिव भोगे
 ॥ मधुवानाश्च ॥ न दनुष्यवीतर्पयेत् ईत्येद्या वामहीयेः ॥ उशीरुष्विवी गोरीर्ममाये ॥ नतः समुत्त
 व्याहृतिभिश्चतुरशीत्याहुती ईत्या ब्राह्मणान् भोजयित्वा स्वस्त्ययनं वाचयित्वा गमनुब्रूय प्राणकामि

३४

दानं मन्त्रीविद्यां ज्ञायाय ममात्रं भुंजीत ॥ इत्युभयतो मुखी गोदानविधिः ॥ भारते ॥ इति कंठमन्त्राहं
 १४५ सर्वं रत्नं रत्नं ॥ दत्त्वा प्रजापते त्वं कान्तिशोकं प्रतिपद्यतस्मादि सुवर्णं शरीरं प्लोतुं गृह्णादिकं
 मयि भारतोक्तं बोधयति कंठं प्रवल्गलकं चले ॥ अथ चेतरी ॥ अथ चेतरी ॥ ॥ यासां चेतरीणां
 मयमदारे महा नदी ॥ इति योजनं विस्तीर्णा एष सैसा महासरित् ॥ अग्राधानं तस्या च दसमा
 भयावहा ॥ तस्या ॥ पतेति तत्र वै मत्पात्रं देवताः सुरारूपाः ॥ तद्धृत्पुद्गलं व्याघ्रकं ममानं सुधि
 क्षिरं ॥ अयने विष्णुं पद्मनीपाते दिनसमये पाटला मय्यरुह्योक्तं मन्त्रं रणी सुभा ॥ सुवर्णं शरीरं
 प्लोतुं कोट्यपात्रं सदेहनां ॥ इत्यवस्थाय गच्छन्तो समभ्यास्य समन्वितौ ॥ कौपीनं द्रोणी खरे
 आसीनं तान् भोजने ॥ ॥ यमहे मे प्रकुर्याद्विना हरे देवमन्वितं ॥ महामहिषं मारुतं दद्यात् शोकं
 इच्छेद्दमयं च ध्यातुं पश्येत् ॥ उज्ज्वली पुरिता भुजं सुदेहमसद्वत् ॥ इत्युक्तं राजा ये दिदा
 नं छत्रोपा नह संयुतां ॥ इत्युक्तं रायं नेत्रं स मत्पादकं मंदलं ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥ पूर्वोक्ता यना

५१

गम
२४५

दिकाले तस्य काले वा पाटलां कृत्वा चारु मशंगाद्युपेतं कृत्वा च रसगच्छन्तो समभ्यास्य संयुक्तां
 त्रोपा नदोपस्करं संयुतां गोस्नानं ध्यायन्तं गमितं कौपीनं खरे तान् अपात्रं तत्र च महामारुतं
 क्षिणवा महं स्नयन्तं लोहदेव पादार्हं मयं स्या पायित्वा तदपश्येत् च ददति ॥ इति मन्त्रं ज्ञाया
 तो धेनुं स्यात्पामला उदपुरं प्रती गृहीता रं पश्येत् स्वयं प्राप्नुवः यमदारे महायोगा सा ज्ञे
 तरणी नदी तं त्वं कामो ददा मन्त्रं तं भवेत्तरणीं च गामिति मे वै पाणामथि वा समेत ॥ ततः तिथ्या
 दिसंकीर्त्यं तरणीं तं तु गोदा स्थिरा नै संवत्स्य मन्त्रं माया मक्षतं पुंजे वा विष्णुं गाविं प्रचंसं स्य
 ॥ अथेत्यादि असुक्तं गोत्राया मुक्तं मणिं गोत्राणां पाहं यमदारे स्थिता यानं याः सुखेनेते र
 णाय मीमांसे तरणीं गो सचत्ता सो पत्करोहे मयममर्त्ति सहितो विष्णुर्देवतां संप्रदे दानं मे
 विष्णु रूपं क्षिणं त्रैलोक्यं भूदेवपंक्ती पावनं ॥ सदक्षिणा मया तु भुंजतां वेतरणीं च गो रिति ॥ ततः सु
 वर्णं दक्षिणां दत्वा तदेतोः पुष्टं प्रती रस्यानुभुजते ॥ तत्र मेतः ॥ ॥ धेनुं कर्त्तुं प्रतीक्षत्य यमदा

१५

रा.
१४२

तथा ॥ शतेनकारयेत्तानुसुवर्णस्य प्रयत्नः ॥ तथा शतपातुवाकुर्याद्विज्ञाकारयेत् ॥ अथ त्रिविध
वैश्वरूपग्रहणशान्तिस्पर्षोऽङ्गः स्वप्नदर्शनं चैव जन्मदोषनिर्घातं सत्यं ॥ यद्वाजायने ध्वनिं विन
अक्षमभ्यर्चते ॥ तद्देवदानकालः स्याद्यज्ञो नित्यो हि जीविते ॥ दद्यात्तीर्थग्रहे वापि यत्र वारमते भ
नः ॥ तत्र मस्याप्यदेवशुभमासह शंकरं ब्रह्मणे सह गायत्र्या संश्रियते ॥ रत्ना सह तथा ने श्रीकं
गेलोकपालानग्रहानपि नोक्तं सप्तविधानेन गेधसुख्यानि वेदने ॥ उभाराकररूपवैर्भीवरश्चतुर्वी
ऊः श्लोकवदोगपाश्र्वभतः ॥ हृषाकः शंकरो गेरी वामोत्सेगे स्थिता भवेदिति ब्रह्मणः पञ्चादिरुमाणी
तु प्रागुक्ता नि ॥ नानि च यथा राक्षसो वर्णानि कर्माणि ॥ तदप्येकारमेव मानेति त्वात्येन महीतरे ॥ अ
लं कृत्य हि ज्ञेयं तं वा सोभिः परिस्पृशेत् ॥ तस्मिन्मन्त्रे होमश्च कर्तव्योऽयं तेन तः ॥ ततस्तानि ताम
लकुभस्थालवणाभिसृज्यां स्थितो पञ्चपित्वा विधानेन मेव मेन सुवीरयेत् ॥ मेव प्रयोगे सः ॥ १४३
एवमुच्चार्य तद्देवा द्वास्त्रणयकुट्टविने नाभिभाषेत ॥ तद्देवानुमुखं वा तलाकयन् ॥ इष्टयने यद्

णतो विप्रोऽवनिपातकी ॥ अपत्रोलभते सुत्रमधनालभते धनं दत्तादाने प्रभो को नो कीर्तिर्निचवि
पुत्रो न येन ॥ अथ प्रयोगः उक्तापनादेकालो गृहे हीये वा दानाद्येत्यादि ॥ सर्वपौलपद्वैके पत्र
धनको नो कीर्तिर्प्राप्तिकामो मधीदाने करिष्यते ॥ सेकस्य येन ॥ उः स्वप्ने तु न सखितानि ॥ निरु
त्तिकामरसि विशेषः प्राणिमासु तं दुलपे न सुखं उमाः सहिते शंकरे गायत्री सहिते ब्रह्मणो श्रीमह
ने श्रीभरे ॥ रति साहिते मनं गेलोकपाला गेहः ॥ संपूज्ये तत्र कारा के मेव ॥ राभ्यान्ति तैरं वा विरो
स्यादि संख्यपाङ्क्त्या सुवर्णानिलका ॥ लंकारकोशोपवेदनपुष्पसुवर्णरुप्यादि सप्तधा तु सप्त र
सफलसुष्पपुत्रो मध्यः स्यापितानिलकुशासमुखस्याधीनलवणं ॥ वैश्वं संपूज्य तमख्यो सम
ज्ञाये ॥ सर्वोपकरणेः सदा जगतः सप्त हृत्तामितामनः प्रार्थयेति ॥ वाच्यः कापजनिने प
त्की चित्तमदृष्टते ॥ तत्सर्वं वैलपं मातुलवदुनातु पसेवितामिन्ने मेव सुज्ञानिष्यादि संकीर्त्य सर्वपा
पक्षपपर्वकपत्रधनको नो कीर्तिर्प्राप्तिकामोदः स्वप्नसखितानि ॥ निहनीकामो देवो मेयो सर्वोपल

दान
२४८

वायेणविना तेन सर्वथा ह्यर्थवेदिना। वरुवेन च कर्त्तव्यमत्र मंत्राणि मानुष्य ॥ अग्निर्देहि निमंत्रेण
सन्निदोमः प्रवास्पते। अग्नेन मे त्यास्प हो मा अग्निनाग्निं स्तीलाकृतैः मंत्राभ्या योक्तु मार्गेण चाग्निं
स्थापनं भवेत्। अग्नेः प्रागुत्तरे देवोऽसुभक्तुं भवेन्न्यसेत्। अणीता मोक्षपथेनेकतः स्नानं विधीयते
। आ पोहि धेत्यपि त्वं हे राणेति वक्तुं चैष्यमानानुवाकेन मार्ज्येन्द्राणि गततः शोनीवानानु
वाकेन शान्तिं तत्रापि कल्पयेत्। तस्मै इत वने राणी प्राप्नुवायत्तदं ॥ त्वं प्राज्ञिताममया राह्या
दधातुं तु सदा स्तीर्ण देवानां यो मुखे हव्यवाहनः सर्वप्राज्ञितः तस्य त्वं वाहनं पश्येदेवं स त्रे महर्षि
भिः। अग्निं सांघं पूर्वकर्म वेदाकोऽस्तु पन्थम ॥ तत्सर्वं नाशयस्ति मे जाह राग्निं प्रवर्धय हू तीक्ष्ण मे
त्र ॥ एवं च प्रापयोदयादग्नेर्वाहनं मुत्तमं च लघान्तीमान् स्यात्सी जीवेद्वर्षशतं सुतः ततः स्वधे
भिर्विभ्रैः कृत्वा लभं जीतमानवः इति मे यदानं श्रीशुक्लं पति ॥ अथ पर्वतदानाणि ॥ मात्स्य ॥ प्र
थमो धान्यशैलः स्फटिकी पीलवल्गवल्गुशुद्धवल्गुनीपः स्यात्तु पर्वते मपर्वतः पंचमस्तिलशैलः स्यात्

श्रु ६

प्रम
२४८

व.

ॐ कार्यालपर्वतः सप्तमोऽधतशैलः स्यात्तु शैलसुतयाष्टमः राज्ञ तानयमरुत इन्द्रशमः चार्कुरा
चक्रः। वरुणविधानमेते मायया विदन् पृथ्वीराः। अथ नविषुवे चैव ध्यनीनाते दिनकृपे पृथक् पृथक्
रतीया मास्य रागे रात्रि कृपे विवाही स्वयं यजेत बुद्धाद्वयमथ वा पुनः। शुक्लाया पंचदश्यावा
सुपुर्णवा विधानतः। धान्यशैलादयो देवा मुद्रा प्रद्विधानतः। नीर्धवा मत्तने वापि गोष्ठे वा
अभं गणे। मेरु प्रकारे भद्रसावतुरसु। अद्वैतं आरुदकप्रवणत इत्याहु स्ववा विधानतः। प्रा
व्यासदीप्येकमेव दारः नववारि दारणीत्यर्थः। दारकाचतारणमप्येकमेव दारपरिष्कारत्वात्
स्य मेरुपोष्टा दारहस्तोः न्ययाद्रोप सह सादिमीत पर्वतानि वेत्ता योगात्। गोमयेनोपलिप्तापी
भस्मावासीर्पवेकशान्। तन्मध्ये पर्वते कुर्याद्विष्कंभेः पर्वतैर्द्विने। धान्यश्रेण सह खेण भवेदि
रिहोतमः मध्यमः पंचरात्रिकः कनिष्ठः स्याद्विभिजानेः। मेरुर्महान्नीहि मपत्तम ध्ये सु
वर्णरुक् व्रममेतत् स्यात् ॥ अतत्र यमंदारया विज्ञानकल्पहस्तस्य मध्यकल्पतरुर्दक्षिणोत्तरयोर्मंदार

श्रु ५

दान
१५०

परिजातोः। नृकोहरीचंदनसंतानावापिपर्वपश्चिमयोः स्थाप्योः॥ नवेषोसर्वशैलेसुविज्ञेयाद्य
कर्त्तव्यत्वरत्नैवह्यमाणवाक्यात्। शर्कराचलदानेत्वावश्यकोपर्वणमुक्ताफलवज्रमुक्तीपा
म्यनगोमेदकपुष्परामेः। पश्चाच्च गारुत्तनीलरत्नेः सोम्येनवैश्यसरोजरागेः सरोजरागः प
प्र रागः मुक्ताफलादीनिपर्वदिदिगवस्थितराज्ञातमेष्टुनिवेश्योतिमदनः श्रीरवंडखंडे शभि
तः प्रवाललतावैतः सुक्तीशीलातलस्थान। ब्रह्माचविस्वर्भगवान्युगारिर्दिवाकरोपन्नहिरण्यम
पः स्यात्। मईष्यवस्थागतप्रस्तरेणकायोस्वनेकेवत याद्विज्ञाघाः ब्रह्मादिप्रतिमावस्नाइदा
नेद्विज्ञाः पत्नीणामुनमश्चहं माः। अनेकपदस्वरमादि। तिमदनः चत्वारिंशेगारीचराजनानि
नितेचभागेपिचराजतः स्यात्। आर्द्धकवेराज्ञनकेदरक्तप्रतीदक प्रस्ववणश्चदिहु। मुक्ता
वरापेधुभरावलीस्यात्पर्वणपीतानेवदलीगन। वासांसिपश्चादथकर्तुंराणेरहानीवैवान्न राम
रतायनाली। आर्द्धकवखवराः घटमवोदकेमुक्तापेधरापेधमभावलीरप्यान्महेदप्र १५०

र्यानथाष्टो संस्थाप्यलोकधिपान्त्रकमेण॥ मंहंदादिलक्षणकुलदने। नानाफलालीचसमेत
स्यान्मनोरमेमास्वविलेपनंच। वितानकचोपरिपेवदार्मन्मानपुष्पाभरणसितैव॥ सुप्रति
वेश्यामरशोभम अमेरोक्तविष्कंभगिरीनृकमेण। तुरीयभागेनचतुर्दिशतुसेस्थापयेत्युय
विलेपनाघान्। प्रातिविष्कंभपर्वतेतुरीयाशः। चतुर्थीशीनविष्कंभपर्वतानकारयेत्तए प
गितिलवणाचलेवह्यमाणत्वात्। रत्नीमदनः। पर्वणमेदरमनेकफलेश्चपुष्कंपुष्कंगलेक
नकभद्रकदेवविहू। कामेनकोचनमयेतविराजमानमाकारयेत्सुमवस्त्रविलेपनायैदी
गारुणोदसरसाचवनेनचैवरोप्यणरा। र्द्धिघटिने नविराजमाने। कामरूपमाहविश्वकर्म। चा
पवाणधरः कामोराति प्रेमान्मुमध्यमः। आलीदोर्नदनोरागीरूपवान्यिश्चमाहकरनि। त्रै
हमेरुसोर्नधानाद्यान्यातएनुपदेशाद्यमंदरोपित्रीहिमयारवेतिमदनः। नत्र। विष्कंभपर्वते
चैवयवैः कुर्यात्पुर्वतरतिब्रह्मोरेक्तेः गणारितिनराहानिभिल्लिभिर्गोर्षुक्तं। कर्पिजलवने

दान
१५२

कनकेतिकनकनिर्मितो भद्रकंदरुतद्रूपप्रयोगेक्षेयं स्त्रीरेनिस्त्रीरूपेर्नरेव्येणारुणोदारव्ये
नसरसारोप्येण सुनेनचवि राजमानः पाप्यनगंधम दनश्चानिवेशनां योगोपस सेचममुतः
कलधो नजेयः हिमेनपहं पतिनायतमान सेनवस्त्रेऽथ राजनवननचसेसुतः स्यात्क

३

धोतजे धाहि मञ्जवस्त्रेण। यकपतिरूपेदेमाश्रीमश्रीमश्री॥ इस्वानां पिंगनेत्रेवगादिनं पीतवि
यहं। सुष्यकस्य धनाप्यहं ध्यापेष्टिवसवसदेनि। सयुजनराज तेनमानससरसा। प
आनिताः चलमनेकसुवर्णसुष्यसीवणीपिष्यलहिररामपहं सयुक्तं। आकारनेद्रु। नवष्य
मयेननदतधस्त्रान्वितंदधिसितीद सरस्तया। प्रेआकारयत्कुपीत। दुधी। निसदधिराजतं पा
त्रेसितीद। ख्यसरः। देस्याप्यनेविपुलश्रीलमयी। रणशेलेपार्थमयमाषमयंसवस्त्र
। पुष्येऽहमवटपादपरीखरंतमाकारयेकनकभेलुवि राजमानः। मालीकभद्रसरसावनेननद

तम
१५२

७२

द्रव्येणभास्वरचनाचयुताः धाप। सेह्राप्येनिःश्रीलोनेपूर्वाज्ञानीलाचलातयादके। अथेसादिः सु
पाश्वविधिः। मालीकोरुतः। समधुरूपपात्ररुपभद्राख्यसरमेत्यर्थः। होमभुतुभिरथवेदपराणवि
भिरदौनैरानिधचरिते। रुमिभिर्द्विजैः। पूर्वगहस्तामितमत्र विधायकुडकार्यालंलेयवैद्युतं
नसमीत्करोश्चब्रह्मोदः॥ इन्द्रायाजो कपालाश्वतेयोहोमोविधीयते। तस्मिन्नेवमनेश्वसमि
ष्टिरथवातिलेः। योरुपेणतुसकृतनब्रह्मादीनांविधीयत। तथाव्याहृतिभिर्होमास्तेराज्येनचैवहि
। अर्पशातंतुहोतव्यं सर्वकामसमृद्धयशनी। वसुरुद्रादीत्यममुद्यापकोलाकपालाश्वनिकारः ग्रहा
दिकामभेन्नतानामशीनीदेवतानां तिलमवष्टुताहंवरसमीकुशः पंचभिर्द्व्यैष्यकुं पदशसंख्य
पाहोमरुतिविपंचाशदधिकं सहस्रसं वीआइजयशतेदानाविवेके। ननु। तिलेयवष्टुतेनसमीकु
शेरिति। एष्यकसमस्तयोश्चरतीयपासाधनतांवेषम्यात्। समीकुशेरिति। इदं पितृपाकर्मधारयस्य
लभ्युत्तान्। ब्रह्मादिववोविरोधात्रिपंचाशतं दधिकसहस्रसंख्यायाः प्रवपाशीष्टायाः कथम

३
४

१५३ दानं पर्यादिदिक्प्रज्ञां ह्युक्तं कर्पमात्रमाः पक्षी संयास्मान्ने संयाश्च तथा प्राणादिदिक् तद्यमेकमेण
 मुक्ताफलहीरकैर्जीमेदपुष्परागी मरकतनीलरत्नैर्विपपद्मरागी समसेख्याकैर्भूषितैरौष्प
 म्रगवत्तुङ्गनद्वीर्दिगुहकैरौष्पमिश्रादेः लोकपालाः प्राप्तिमाष्टकं समेतात् श्रीखंडेलतानोऽस्थाने
 प्रवालानि शिला नोऽश्लीमे पानाश्चैतपीतकर्पूररक्तवस्त्राणीव शाना निस्तुजस्तस्य घृतगेहः
 पुष्पानानाफलानि च परितः सेख्याप्ययेव वर्णवितानकतयेव मासुवा परिवर्धीयात् ततो पुन
 र्भूतोऽप्युवाडशोऽशनीया व्योमेदरे तदपरि नरत्पुंगवणत्रये कंदकेव सोवर्णकंदेव भद्रहै मकामदेवः
 १ अरुणादसरः स्थाने दुग्धपूर्णैरौष्पपात्रैरौष्पचैत्रस्त्राख्यवर्णैर्गंधसुष्पफलवस्त्राणीव स्थापये
 तामेरुवाडशोऽशनीया मयगेभसाद्वनेतदपरि सोवर्णजं कंदकं तस्मै सोवर्णमुरधुरवंधनरं राम
 मानसेसरः स्थाने द्युतैरौष्पपात्रैरौष्पगंधोर्वीरव्यं च नानाफलवस्त्रमाभ्यानेव स्थापयेत् १५३
 १ ध्वमेऽप्रेरुवाडशोऽशनीलमयैव सुलपर्वते तदपरि सोवर्णपिप्पलं तभले प्राशुखं सोवर्णहंसप

निमोऽसतोदसरः स्थाने दधिपूर्णैरौष्पपात्रैरौष्पवैभ्राजयनेव स्त्रफलाभ्यानेव स्थापये
 त ॥ उत्तरे मेरुवाडशोऽशनीया मयै सुपाश्वपर्वते तदपरि सोवर्णवदंतस्मत्तैदाक्षीणाभिमुखी स
 वस्तो सुवर्णधेनुं भद्रसरः स्थाने मधुपूर्णैरौष्पपात्रैरुष्पसावित्रवनेव स्त्रफलादिच स्थापये
 त ॥ एवं च त्रयाण्यपर्वते धर्मि मेरुद्व्यवत्तुमौरीनलवणादिद्व्येण प्रागादिषु विष्कंभादि
 पर्वताक्षेयाः ॥ अथ पुनमानो मेत्याशुकादसरो गंधर्वशपुता वै मानक रणक खली कगम
 तसाग्रमन्वेतरकाले देवलोकवा सोतरे भूलोक राजत कामरेश्वरी तीकामोवा श्वोधान्यपर्व
 तदानमहं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजां स्वर्गीवाचनमात्तपत्नानादीन् आशुवायोऽसिं
 रणतत्प्रभुपर्वकपूजनमेतदपूजनाचार्यैर्विनीयगोते सामान्यमात्तपत्नानादीन् आशुवायोऽसिं
 रणतत्प्रभुपर्वकपूजनमेतदपूजनाचार्यैर्विनीयगोते प्रमगोते कुमीन आचार्यैः पृष्ट
 दिस्थापनादि कुंडलमीपास्थितकलशस्थापनात् कुमीनं अथार्चयन् प्रकुंडे यहादिदा विराहै

दानं ताभ्यस्तन्मन्त्रे स्तिलेः एषकूयवधताभ्यामितेताभ्यांकुरोश्चेतिभिः साधनेः मत्स्यकमष्टवा
 १५४ रंखा दशलाकपालेभ्योयवेसुभ्यएकादशरुद्रभ्योद्वादशादित्यभ्यश्चप्रत्येकमष्टसंख्यया
 समिष्टिस्तीलेर्वाजुपुः मंत्रास्तानान्यप्रयोगेऽङ्काः ततः संपूर्णेनपुरुषसक्तेनक्रमवि
 स्तुषीवेभ्यः समिष्टिस्तीलेर्वा । सूर्यकामदेवधनहंसकामधेनुभ्यास्तीलेर्धत्तेनवाष्टोत्तरा ८५
 तेजुजुपुः नवचतुः पंचाशत्तानिले चतुः पंचाशत्तनेति । ततोपजमानोमेमावापरज ८६
 ॥ येनमंत्राः त्वेसर्वदेवाणामनिधिर्विरुद्रमस्मरुहधमरपर्वतनारायाण्युः । तमेविधत्स्वकु
 रुराणिमनुजमानं संप्रसीतः परमभक्तिप्रतापपायः त्वमेव भगवान् । शीघ्रं त्वाविस्तुर्दिवः
 करः मत्तमन्त्रे परवीजमतः पाहिसन्नातन । यस्मात्तत्ते कपालानांविश्वमनैश्चमोदिरुः । राम
 शर्दिसेसारसागरात् अयमेदरस्य । यस्माद्येनैरथनत्वं भद्राश्च प्रमुखेन च । शोभसे नंदरक्षे १५४
 मत्तत्सुरिकरो भव अभयः प्रमदनस्य यस्माच्छमणित्वं दीप्येत्वेगधमारुतः । भव वनशरः
 रसवत्तु वननः शोभिमयश्चने दसादशममदनीरीभिश्चोत्तरतम तस्मान्नाउच्यते शेषः ख २

वानतः कीर्तिहाकमेः अयविपलस्य । यस्मात्तत्ते तुषालेनवेभ्राजेन जनं च । शिरामयाश्च
 शिरास्तस्मात्पृथिर्वास्तमेः अयसुपायस्य । पुनः कुरुभिर्पस्मात्सावैत्रेणवनेन च । सुपा
 यैशोभसे नित्यमतः श्रीरज्जुपास्तमेः ततः सवेजागरां कृत्वा मानस्मान्नादहं ककुडसमीपस्य
 कलराजलेपिजमानमधिनिवेपः । ततः कर्त्ता गृहीतकुसुमी मेरुं प्रदातुं । श्रुत्यो मंत्रास्तु ॥ पतिरेद
 ब्रह्मपतः प्रोक्तैः अत्रेभाणाः प्रतीक्षिताः । अत्राश्वंतिभ्रजानिजगदत्रेनवर्त्तते । अत्रमेवमतो
 ब्रह्मीरश्ममेवजनाईनः । धान्ययवतरुपेण पाहितस्मान्नमानभः । इत्ययस्याः मयस्याजलिप्र
 क्षिप्यनमस्तस्य प्राश्नाखंडदविरोदस्य खेभ्यः पृथ्वीदिभ्यः क्रमेण गिरिनुदयात् । अघेत्याद्यन्तः
 मुकगोत्राया मुकवेदायामुकरायाभ्यापितेः मुकशर्मणेश्वरे सरोगंधर्वे । तानन्तरं सायमन्वेन
 रवातावः भिसमपदेवलीकनिषातोः नरभोजो कुराजत्वप्राप्तिकामः । रमंभान्यमरुत्तौवर्णमदारादि
 रत्नपंचकसौवर्णमृत्तुहार्कप्रनिमापुष्टे सुकाहीरकादिभक्षितरोप्यमयेमेगवतुष्टशोभिते

गणपुत विमानकरणसर्तौकगम ३

१- इमेदक्षिणाक्षितगोधूममयं गंधमादने विष्कं भववर्तते सोऽणीतं हृत् मूलस्थितं सोऽवरीः १०
 १०- सोऽनार्यं रूपपाटितं गंधवेन वनं नागाकलमात्मादिना पुनस्तं भविति दद्यात् १०

रान-
१५५

ममयेऽदिलोकपालप्रतिमोऽयं मयानितेवान्वितमिहयं शासनं कंदरेदीकचतुष्टयस्थायितं
 रौप्यपात्रास्थितं यतोऽहं प्रस्वणदिवचनं यस्यापितं मूलपीतं वररक्तवस्त्रां बंधनानाफ
 लमात्मावेतानाद्युपकरागसाक्षितं भुवं संप्रदेनममेति नृसोदयात् सवत्सरां ज्ञाने प्रगते
 रप्यज्ञाखीयं के। मस्तुतिपदेन जतं लोकेतुं नानाप्रतिपाद्यं रमागास्तं येदक्षिणाक्षितं सम
 ददेनममेति दद्यात् तत्र चतुर्विंशतिपक्षे अष्टौ गगुरवे चतुस्त्रिंशत्स्वकविभ्यः दशयुक्तेषु
 उरवे एकैका माविभ्यः अष्टसप्तपक्षेषु चतुस्त्रिंशत्स्वकविभ्यः दशयुक्तेषु एकैका माविभ्यः पंचप
 क्षेषु सर्वेभ्यः एकैको। एकपक्षे गुरवे चतुस्त्रिंशत्स्वकविभ्यः सुवर्णमिति मदनादयः एवं पूर्व
 त्थितं मेदगाख्यां ध्वंकेभ्यः यवमयं मात्माणीनानाफलमद्वैतं देवतान्मूलस्थितं वणिक्कामदे
 वपति मरुणोदसः स्थानीयद्युतपरितं रूप्यपात्रं रूप्यपात्रं गंधर्ववचनवस्त्रनानाफ १५५
 मात्मावेतानादीयुतं नृ मूलजेदद्यात् रमपात्रं मास्थितं निलमपोविपुः ख्ये विष्टं भवते

संप्रदेनममेति १

संप्रदेनममेति १ इममुत्तराक्षितं मावपं वं सुपात्राख्यं विष्कं भववर्तते सोऽणीतं हृत् मूलस्थितं सोऽवरीः १०

सोऽवरीः पिप्लुलनमूलस्थितं सोऽवरीः हेतुप्रतिमान्वितं सीतोदसः स्थानीयदधिपरितं रजतपात्रं र
 जतुद्युतितं वैभोजवनवस्त्रफलादिपुनंतुभ्य म इतरं स्थानीयमधुपरितं रौप्यपात्रं र
 पक्षितं सावित्रवनवस्त्रफलादिपुनंतुभ्यार्निदद्यात् २ लवणाचलादिदानपक्षे प्रयागेधान्यप
 रस्थाने लवणादिपक्षे प्रक्षेप्यंतं हस्तलाभितं वनवस्त्राभ्यः आवाप्यं यनुत्तं दान्यभ्योपि दानं
 पक्षे सुभ्यभ्यमन्यभ्यश्च संप्रदेनममेति दद्यात् ११ नतोऽहं वं पापजमानो देवतां संप्रदत्तं मस्तुमी
 तं गुरुस्तान्विसर्जयेत् ॥ मज्जमानुस्तमेऽयादीः अहं प्रतिमादिगुरवे प्रतिपाद्यत्वात्तान्तेभ्यो
 न्यभ्यः सीदक्षिणादत्वाय स्य स्मृत्यतिप्रमादात्कृत्वा मितीकोलाविस्ते स्मृत्वा कर्मेश्वरसम
 यो विप्रार्ही योगरहीत्वा सुहृन्नेत्रादिपुनंतुजीनेति रज्जुध्यादिमरुसाधारणः प्रयो
 गः अथ लवणाचलः यात्रोऽरुजमः षोडशाक्षी कर्तव्यो लवणाचलः १२ मध्यमः स्तान्देन च
 तुर्धिरधमः स्तनः विन्हीनीपयः शस्त्राद्यादिगुरवे तुकारयेत् चतुर्थीना विष्कं भववर्तनाकार

दानं तस्य कृत्वा अत्र पथि गच्छन्त्येकं चैव द्वयं चतुर्थीशः परिमितेन लवणेन विष्टं भवति चतुर्थं
 १५६ अथ वन्याः यः सर्वविधं भूतैरिष्यते यः रतिमदनः सकृत् चतुर्थीशो ते निविष्टे यवतुर्थीशः
 गते कश्चिद्विष्टे कश्चिद्विष्टे चतुर्थीशो न च त्वारोप्य विष्टे भवत्वा कार्यः पृथक् क्रान्तिरिति गतान् यः
 ते न चतुर्थीशः गता विधीयन्त इति विधानं पर्यवत्कृत्य छलदीनां च सर्वदा न दृष्टे मेतत्कृत्यो
 लोके यावत्त्रिवेदे वेत्तुं सगोत्रिकापदेशादींस्तद्वद्वात्र निवेद्यन्तु पूर्ववद्वा न्याचनं चत्तु सो भाग्यं
 ससंभवा यथा यत्नवैराग्यं तदात्मकत्वेन मोपादिपापात्र मोक्षमः यस्मादन्नरसाः सर्वे नोक्तरा
 लवणं विनापि यवविष्टो नृसिंसे तस्माच्छान्तिमपहृमे विष्टुदेवस्य भुक्तं यस्मादगोत्रवद्देनात्मात्प
 र्वेति रूपेण यादिसंसारसागरात् अनेन विधिना यस्तदद्यात्तु विष्णुपर्वत उमा लोके वसन्ति स
 ननायानि परां गतिं कल्पयन्ते तस्मात्तत्कप्रामिस मनंतरपाम गतिकामर्त्यप्रतिता मोवा
 लवणाच्चलदाने करिष्यन्ति संकल्पवाक्यं सकलपोषणं यत्सुखं जितलोका प्रामिपूर्वकं प्रार्थयेत्तु

प्रा. त. १
 की १५६

॥ निवास समनेतर परमागतिकाम रतिमदनः तन्मूलं त्रुर्वित्यं अथ गृहपर्वतः पादौ अथानः सं
 ॥ १२ ॥ प्रवक्ष्यामि गृहपर्वतं मुक्तमो यत्प्रदानं स्वर्गप्राप्तिं सुरप्राप्तिं ॥ उन्नमोदशभिर्भौरेर्मध्यमः
 पंचभिर्भनः ॥ त्रिभिर्भौरेः कनीष्ठः स्यात्तदर्थं नाल्या विज्ञवान् ॥ तस्माच्छिपोयलशते भारस्याहिराति
 स्तुलेत्यमरः ॥ तद्वदामे त्रणोपज्ञाहे मरुत्तसुगर्वेन ॥ विष्टं भवति तस्मात्तद्वत्सरो सिवनदेवताः होमं
 जागरणं तद्वत्कपात्ताधिवासनं ॥ भान्यपर्वतवत्कुर्मादिमेतं सुदीरयेत् ॥ यथा देवेषु विश्वात्मा म
 प्रवरश्च जनार्दनः ॥ मामवेदस्तवेदानां महारवस्तु यो गिनोः प्रणवः सर्वमेवाणां नारीणां पार्व
 ती यथा नयारसानो प्रवरः सदैवैकुरसो मनः ॥ मम तस्मात्परो लक्ष्मीर्दत्तु गृहपर्वत ॥ यस्मा
 त्सो भाग्यदायिन्या भ्राता वेगुपर्वत ॥ निवासश्चापि पार्वत्यास्तस्मात्सो यो हि सहीदा ॥ अनेन
 विधिना यस्तदद्यात्तु मयं गीरेः कल्पमानः सगोधर्वे गीरीलोके महीपते ॥ पुनः कल्पशक्तौ ते तु स
 सहीपाधिपो भवेत् ॥ अथ गरीपसंयत्तं त्रुर्वित्यं प्राप्तिं ॥ अत्र सत्तु यत्तु यत्तु गरीपसंयत्तं

शन- २५७
 त्वर्षककल्पशतवधिनोरीलोकप्रामाण्येनंतरं संपन्नापराजितायुरेग्यर्षकसप्तदीयाधिपति
 त्वकामर्षी श्रीतीतिकामीवेति संकल्प्य विरोधोन्मत्सर्वपर्ववत् ॥ अथ सुवर्णवर्तमात्रे ॥ अथ पा
 पहरं वक्ष्ये सुवर्णवर्तमुत्तमं ॥ यस्य प्रसादाद्देवेनोत्प्रेरितमानिमानवः ॥ उत्तमः फलसाहस्री म
 प्यमः ये च भिः शनैः न दर्शनाधमस्तद्दत्वा विनापि शक्तिः ॥ दद्यादकपलाहर्षं यथाशक्ता
 विमत्सरः ॥ धान्यपूर्यतवस्तर्वावेदभ्याद्राजमत्तमं ॥ वीर्यं भरीलौस्तह्यं कृत्स्नं ॥ अग्निपादये
 त् ॥ न भक्तो वस्त्राभूषणसुखी जायते नमः ॥ यस्मादनंतफलदं न स्मात्पाहि विहीनो ॥ पापस्मा
 दग्नेरपत्ये त्वे पस्मात्ते जाजगात्यते ॥ हेमपर्वतरूपेण तस्मात्पाहि न गोत्रमा ॥ अनेन विधिना पशु
 दद्यात्कनकपुष्पं ॥ स्यात्तिष्ठति परमेश्वरलोकमानंदकाशे ॥ न तव कल्पशतं निष्ठे ततो याति परागानि ॥ राम
 ॥ अथ गुणादिभ्यो मेवादिदानं मत्स्यद्वयविषयं वज्रद्वयं ॥ तलापुरुषवदर्थं वक्ष्ये वा ॥ शुरुवेभ्या
 तदा तपाभ्योऽपि विहीनो भ्यादेव मतिहेमाद्रिकः ॥ अथ सकलपापक्षयो नारायणकल्पावधिः ॥

नंदकारकचक्रलोकोभोगानंतरपरमागतिकामरुतीदानवाकोअप्यतिताचलः पाप्मे ॥ उतमोद
शभिर्ज्ञेतेः पंचभिर्मध्यमोत्तमः ॥ त्रिभिः कनिष्ठाराजैर्द्वितीयांशः ॥ प्रकीर्तितः पूर्ववद्वापरसर्वसुख
विक्रमकादिके दानमेवाश्रयवत्यामिपथावमुनिपुंगवः ॥ यस्मात्प्रभुर्धनेविशोदहस्वदसमुद्भवो
तिलाः कुशाश्वमापाश्चतस्माश्चतुर्भवांस्त्रिहः ॥ इत्येकव्येयमस्मत्तिलैर्वाभिराज्ञाभवाद्द्व
त्रिलैर्द्वितीयाचलमो ॥ स्तुतेः इत्याम्रेचमोदघातिलाचलमनुत्तमं ॥ सुवैश्वपदपाणिपुन
राहनिर्द्वर्तभेदीयाप्यमवाज्ञातिपुत्रपोत्रचमानवः ॥ पितृभिर्देवगंधर्वैः प्रत्यमानोदिवं
जेन ॥ सकलपापकपदीर्घाष्षपुत्रयोत्रसमान्तिननरापित्तदेवगंधर्वपरमानन्दार्धकसुलो
कगमनसमननरात्तपूर्वस्मवपदप्राप्तीकामरुतीदानवाको ॥ अथाद्वादयत्रनेतिलपर्वतदान
॥ स्तुतेः ॥ पूर्वाह्नेसंगमेस्त्रात्वाशुचिर्भत्वासमाहितः ॥ सर्वपापविशुध्ययोनियमस्थोभवेन्नरः ॥
नियममंत्रस्तुतिदेवत्यप्रनंदेवाकरिष्येभुक्तिमुक्तिरे ॥ भवन्तुसोनीधौमेघत्रयोदेवास्त्रेपात्रपः ॥

दान-
१५८

इति ब्रह्मविष्णुमहेशानां सौवर्ण्यपलसंख्यया। प्राप्तिमास्तप्रकर्तव्यास्तदर्थेन हि सोतमासां ग्रंथान
त्रयं श्रीभोक्तृणां नित्यपर्वतः। ब्रह्मविष्णुश्रीवश्रीत्येदानां च्युतगवां त्रयं। हिरण्यभूमिधाम्नादि
दानं विभवसारतः। मध्याह्ने तु नरः स्नात्वाश्च चिर्भवा समाहितः। तिलपुष्पतमस्यस्य पुजये
देवतात्रयं। आदौ ब्रह्मपूजा। नमो विष्णुसंज्ञोभ्यस्तथा परमात्मने। देवाय देवपुत्रये मत्ता ३२
नोपतयेनमः। ओम् ब्रह्मणे नमः। पादौ हिरण्यगर्भाय उभ्यां जयाभ्यां परमात्मने। वेधसे रतिरु
त्थोपशोभ्यमानो बस्तो। हंसवाहनाय कदिदेशो। शान्तनेदाय। चक्रासीनमः। सावैवीपुत्रमे
नमेवाऽऽशुभं। खेदाय नमः। पूर्ववक्त्रे। यत्तु वैदाय दत्तिना। सामवेदाय वशिमेवके। अर्थवेवेरा
यत्तु जरेवक्रो। चतुर्वक्रापः। श्रीरसि। हंसाय नमः। कपालाय नमः। ततो लोकपालादिपूजनं स्वमे राम
त्रैः। हिरण्यगर्भपुरुषमधानव्यक्तरूपः। मसीदसुसुरवाभत्वापूजां गुरुजनास्तुते। अनंताय १५८
नमः। पादौ। विश्वरूपाय उरुभ्यामुक्तेदाय जानुभ्यां। गोविंदाय जघनाभ्यां। शुश्रेष्ठाय म्रदेवाय पद्म

नाभाय नाभौ। लंबोदराय उदरे। वक्रासिकोक्तभवत्कसे। चतुर्भुजाय पादौ। वदनोर्विषयो मु
खाय शतसहस्राक्षरसेमोलं। आदित्यवद्वनयनदिवाहोदित्यसंज्ञन। पूजादती मया भूष्माग
हाणकरुणापरेति। विष्णुप्रार्थना। महेश्वरमहेशाननमस्तोत्रिपुरांतक। जीमत्तके शायनमोनम
स्तित्पमध्वजे रंशानाय नमः। पादौ जयाभ्यां चंद्रशेखरे। जानुभ्यां पशुपतिदेवश्चो रुभ्यां शंख
रः स्मृतः। उमाकोनाय शश्वेत्तुनाभोवेनीललोहैः। उदरे रुक्मिकावासाश्च वक्रैर्नगापवीतिने।
अंधकारे प्रमेयात्म। तमोलोकांतकामच। पूजादनामया भूष्मागहाणकरुणापरेति महेश्व
रप्रार्थना। इति पूजाक्रमः। प्रोक्तो मंत्रे रतैः। प्रयत्नतः। आवाप पूजयेत् देवाय पूजालंकारभयण
॥ हस्तमात्राकर्णमात्रापीदृशं चैकमेतलं। श्वेतवस्त्रपुगदेयवस्त्रण सर्वमर्तम। श्रीतवस्त्र
पुगविष्णोर्लोहितेशंकरस्य तु। पंचामनेन स्नयने क्लृप्तं। स्वकैः क। मलेस्तुलसीपत्रैर्वित
यत्रैरखंडितैः। तत्कालं संभवेद्विद्यैः। पूजादेवाय याक्रमे। यथाशक्ता प्रकृते व्यवनमेतसुदृष्टं।

दान
१५६

जीवितं प्राणीनामेतद् नीत्यं नी श्रिते पतः। अथ व्रतस्य करणे विधानं शृणु तत्वनः। देवतात्रय
मुद्रिष्यशास्त्रं ह्येतन्मन्त्राप्रजापतये विष्णुकर्मोपद्रुताय नमो नमः। रत्ननेनैवमंत्रेण वृद्धि
संस्थाप्य भक्तैः नतो ब्रह्मविष्णु नोता प्रमत्तैराद्यो न्तरसहस्रमष्टौ त्रैशांतं वानिलहासं।
अथ ह्युक्तं सा रे च गोतु द्यात्ययस्विनी हेमश्रेणी रूप्यरत्नरोषिण भरणभक्षितानां
एषा रे घास्वरा सर्वोपस्कर सुपुता। सुदक्षिणां शुभोत्तराया वास्नयापनिवेदयेत्। तेन दत्तं दत्ते
ज्ञांतामीदृपते सहस्रधा। कृतकृत्यो भवति प्रो ब्रतस्यास्य प्रभावतः त्वदीदमत्रोत्तेलाचल
दानं अमकार्यामाचलं पाद्ये। कार्या संपवतस्तद्विद्विशां शरीरं होदितः। दत्ताभिर्मध्यमं
भक्तं कनिष्ठं पंचभि स्मृतं भारणा मधु रोद प्राद्विन्वाद्य विवर्जितः। धान्यपद्यतवसच्च
मासाय मुनिमुत्रमं प्रभातापो नुशवर्षादद्यादिह सुदीरमेतत्त्वमेवावरणं मत्मात्तकानां
हसर्वराकापो साचलतस्मात्तमयोऽथैव सनाभव। एवकापो तस्मै लो मोदयात्यर्थं सन्निधौ। स्त्रियाक

५। सेत्कल्पेन तोराजा प्रवेदीह सकलपापक्षपपर्वककल्याविधिरुद्रलोकनिवासानंतरं भूलो
कराजत्वकामुद्रिदानवाक्यं॥ ॥ अथ यत्ताचलं पाद्ये। अथातः संप्रवक्ष्यामि यत्ताचलं
मनुत्रमं ते जीमैमिदं हेममहापातकनाराने। विशात्पाद्यतु भाताउत्तमं स्याद्यत्ताचलं।
मध्यमस्मृतदत्तं तदृतेनाथमः स्मृतं अल्पविनुः प्रकृदीन द्वाभ्यामिह विधानतः। केभं
पत्तसहस्रात्मकः परिमाणं विशेषः। विष्णुभयवर्णो तद्वत्तु भोगेन कल्पयेत्। शालितु
लपत्राणि कुंभोपरि निवेशयेत्। अत्र कुंभं पात्ररूप एव। सवप्रायाद्यतस्थवत्तेन
दारणा योग्य परिमाणः। तदुपरि चतुर्दश पात्रं एव विष्णुभाचलेष्वपि एतदभिप्रायेणैव
पात्राणि निवृद्धवचनं कारयेत्सहस्रान्सर्वान्पयाः। शोभं विधानतः। वेष्टयेत्पुष्पवासोभिर
ऊदं फलादिकैः धान्यपर्वतवत्पुष्पविधानमिह पश्यतः। अधिवासं कुर्वीत द्वादशमं सार्वभौ
प्रभातापो नुशवर्षादद्यादिह सुदीरमेतत्त्वमेवावरणं मत्मात्तकानां

पूर्वकं हंससारं मुक्तिकं किं लो ज्ञातमात्मकं भाषितं न कुरा कं शं कुरा लो कं गमनं पूर्वकं सिद्धं विधु

राज्ञे
१६०

शांतामानसः संयोगात् यत्तु यत्ने यस्मादमृततेजसः तस्मात्तद्यत्तार्विर्विश्वात्माप्रीयते
त्रैलोक्यं यद्येतोमयं ब्रह्म तेन ब्रह्मव्यवस्थितं यत्तु यत्तु रूपेण तस्मात्तः पादो भूभरः अने
ने विधिना दद्यात् यत्तावत्तु मृतमे ॥ महापातकपुत्रोऽपि लोकमापाति शोकरः हे मसारस्य
तेन किं किं जी ज्ञातुं मालेना विमानना के वीर्येन विद्विषाधरा र्वितः विद्वे रस्मिन् भिं सा
ईयावदाभ नसे सवे ॥ अत्र सकल पातकनाशनं पापराक्षितं विविदिष्य पितृसाहितं भूत
संनिवाधं विद्वे रणका मरु निदानवाक्प अथ रत्नावल पादो भूभरः सप्रबद्धा मि रत्ना
चल मृतमे सु क्ताफलमहस्त्रिगुणवत् स्यादेहो नमः मध्यमं यं वृत्ति काश्चि ज्ञाता वा
धमः स्मृतं वृत्त्यै जीन विद्वे भपवनाः सु समेतनः द्रव्येण वज्रगामेदं दिष्टं नैदनीक के राभ
वज्रगामेदं रिथ्य नंतरं मेदं रतिशेषः पुनरागच्छतै काये विद्विष्यं धमावनः वीर्यं विद्वु १६०
मैः पञ्चात्समिधो विष्णुत्वाचलः पप्रारोः स सोपणे रुत्रेण तु विन्यसत सुपाशं मने शेषः

६३

वज्रगामेदं सप्तसंख्येः सप्तसंख्यादश्च तत्वादिनीत्यापात्त एवमुत्तरापि ते यं धान्यं पूर्वत
वष्टोषमत्रापि मुक्तिकल्पते तद् दायकं ननु कुर्याद्वै दवेऽश्वकोचनात् पञ्चमेऽप्युपापानीयं
१३ प्रभातं चावे सजेने शाना नंतरं रतिशेषः पूर्ववत् रत्नसंख्येऽप्यरमान्ने जानुरीर्यं न शुरुक्तं
लिग्गोदाना पतिशेषः ॥ यथा ह्येव गणाः सर्वे रत्ने विद्वे व्यवस्थिताः त्वेदं रत्नमयानि स्युमते
पादो महावलपुष्पादे न प्रसादेन चार्थं प्रकुरुते हरिः महारत्नप्रसादेन तस्मान्न पादो
१४ सर्वतः अत्र वि सजनादीनां कुरुमो क्रावपि धान्यपर्वतवदानीदेनीकः कुरुमोऽनेन
विधिना यत्तु दयाज्ञं महागिरिं सयानिवत्ता वत्ताकममरेश्वरपुत्रेण यावत्कल्पशत
साग्रं वसेदहं नराधिप रूपा रोगपुणोवेतः समदीनाधिप भवेत् ब्रह्महत्यादिकं यत्स्या
दिह वा मुत्र वा कुरुते तत्सर्वं नारायणा निगीरिर्वज्रहृत्तोयया अत्रानेकं नमस्कृतं ब्रह्महत्यादि
पापकृत्योत्तरममरेश्वरपर्वकं सायकल्पशतं विविदिष्य लोकनिवासानंतरं रत्ना रोगपुणो

दान
१६१

पेतसप्तदीपाधिपत्यकामरनिदानवाक्ये अथरोप्यचलः पात्रेदशभिः पलसाहस्यैरुत्तमो
राजसाचलः पंचभिर्मध्यमः शोभनदर्शनाधरः स्मृतः अत्राक्रोविशतः रथैकारपेक्षकितः
सदा ॥ विष्णुभपर्वतोस्तदुत्तरीयाशेनकल्पयत् ॥ पूर्ववदज्ञानात्कुसीलेदरादीन्विधानं
॥ कलधोतमयास्तद्विष्णुकेनानुचपेक्षुः कलधोतकाचने ॥ ग्रन्थविष्णुनिवाङ्कुसीलेतवो
त्रादिरामयः ॥ राजनस्याधुदम्यकाचनेस्पृहादत्रये ॥ शेषचपर्ववल्कुपाशेमज्ञागरणा
दिकैः ॥ दद्यान्मन्त्रभातेतुरवगप्यपर्वते ॥ विष्णुभरोलानकालेगुभ्यपस्ववस्त्रविभक्तो
मेमचपर्वनदपादभपाणिर्विमत्तरः ॥ पितृणाचक्षभपस्मादर्मदाशोकरस्पृत् ॥ राजनपारि
तस्मान्नशोकसेमोरसागजित ॥ स्वनिवेपयोदयादज्ञानाचलमुत्तमे ॥ गवादेरासहस्यस्य
लेपाम्नानिमानवः ॥ सोमलोकेसजेधवे ॥ विन्तराप्सरसोगः ॥ पश्यमानोदसेदीमानपाव
राभजसत्यवे ॥ अत्रसकलपापस्यपदशसहस्रगोदानफलवामिपर्वकगंधर्वादीन्नासरो

गणपत्यमानचविशिष्टमावदाभजसेलवंतोमलोकोनिवातकामरनिदानवाक्ये ॥ अथरा
काचलः ॥ पात्रे ॥ अयातः स्रवस्यामिशर्कराचलमुत्तमे ॥ युत्पमसादादि स्वर्करुद्रास्तप्य
निसर्वदा ॥ अद्युभिः शर्कराभारेरुत्तमः स्थात्माहाचलः ॥ चतुर्भिर्मध्यमस्तद्विष्णुभोभाधरः स्मृतः
॥ भारेणवादिभारणकुपायः स्वस्यावितवान् ॥ विष्णुभपर्वतानकल्पुत्तरीयाशेनमानवः ॥ भा
न्यपर्वतवत्सर्वपासाधामरसेपुते ॥ मेरोरुपरितद्व्याप्येहमतस्तुपे ॥ महारः पारिजातश्चरतो
पश्कल्पपादपः ॥ एतद्वसत्रयेमर्द्धिसर्वेषूपीनिवेजयेत् ॥ गंधमानयुगेचधनदः स्यद्विदश्रवः
शार्धुस्वोदितमर्तिश्चहंसः स्याद्विपुलाचलः ॥ हेमीसुपाभ्वितुरभिर्दक्षिणाभिमुखीभवे ॥ धान्य
पर्वतवत्सर्वमावाहनमखादिकः ॥ हृत्वायशुर्वेदयाकथ्यः पर्वतोत्तमे ॥ श्रविःपश्यतुरः शोला
निमान्नेत्रादीरयत् ॥ आरोग्यामनमारोपपरमः शर्कराचलः नन्ममानंदकारित्वेभवतीलद्र
सर्वदा ॥ अमर्तेष्विदानीमेतुनिपेतुर्धुविर्साकराः ॥ देवानांतस्तमुषोयंयाहिन् शर्कराचलः मनोभ
हरिचंदनसंतनौः पूवपञ्चमजानते ॥ जिवस्त्ववसेनापुवः शपाकुर्कराचलोप
मदरेकमपेवसुप्रत्यवे क्रूरानजयेत् ॥

श-म
१६३

ती२

वधनुर्मध्यादुभ्यताशर्करायतः॥ तन्मयोमिमहोन्नपादिमसारसागरात्॥ योदघाष्टर्काश्वेल
ननेनविधिनातरः॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः प्रयानिन्निवमेदिरे॥ चेद्वादिस्त्रुमैकाग्रमधिरुस्थानुसी
विभिः॥ सहमपानमानैरेतानोविस्त्रुपुरत्रजेत॥ ततः संकल्पशक्ततेममदीपाधिमोभवेत्॥ आ
पुराणेऽप्यसंपन्नोपावज्जन्मायुजवयं॥ भोजनेनशक्तिः कर्मात्सर्वत्रैलुषमत्सरः॥ सर्वत्राकारल
वर्णमश्रीमानदनुज्ञया॥ भोजनवासणानोसर्वत्रसर्वत्रैलुषदातात्ववष्टुहृतोपवासोदानोतरे
शुवाद्यनुज्ञयाः कारत्यवणमश्रीयादित्यर्थः॥ सर्वत्रोपस्त्रान्तवीनभापयेद्वास्त्रणात्तपः॥ पत्रपेदि
मानत्यधनोपिभक्त्यास्मरन्नुद्येरापिदीपमाने॥ शृणोतिभक्तपापमतिकरोतिनिजकल्मषः सा
पिदिवेप्रयानि॥ इः स्वप्नप्रशममुपेति॥ मानेजोतिदं नवभेदनेमनुष्यः यः कर्मात्स्वप्नानिपुणः राम
वेहसम्भक्तन्नात्मासकलमिदंमपदाने॥ सत्रात्माप्रसन्नचित्तः॥ अत्रसकलदुर्गितसमा॥ १६३
तरंकल्मशानावधिकविस्तृक्तानिवासानंतरसमदीपाधियन्तारजन्मापुनत्रयावत्ति ३

शतोपकार

१६३ ततः संकल्पशक्ततेममदीपाधिमोभवेत्॥ आ
पुराणेऽप्यसंपन्नोपावज्जन्मायुजवयं॥ भोजनेनशक्तिः कर्मात्सर्वत्रैलुषमत्सरः॥ सर्वत्राकारल
वर्णमश्रीमानदनुज्ञया॥ भोजनवासणानोसर्वत्रसर्वत्रैलुषदातात्ववष्टुहृतोपवासोदानोतरे
शुवाद्यनुज्ञयाः कारत्यवणमश्रीयादित्यर्थः॥ सर्वत्रोपस्त्रान्तवीनभापयेद्वास्त्रणात्तपः॥ पत्रपेदि
मानत्यधनोपिभक्त्यास्मरन्नुद्येरापिदीपमाने॥ शृणोतिभक्तपापमतिकरोतिनिजकल्मषः सा
पिदिवेप्रयानि॥ इः स्वप्नप्रशममुपेति॥ मानेजोतिदं नवभेदनेमनुष्यः यः कर्मात्स्वप्नानिपुणः राम
वेहसम्भक्तन्नात्मासकलमिदंमपदाने॥ सत्रात्माप्रसन्नचित्तः॥ अत्रसकलदुर्गितसमा॥ १६३
तरंकल्मशानावधिकविस्तृक्तानिवासानंतरसमदीपाधियन्तारजन्मापुनत्रयावत्ति ३

॥ अथमुक्तंतीयायां मार्गशीर्षस्यवाहनः॥ नतीयावाभवेशाखेकुला
मारोहीजीपुता॥ शौषपयोततीयायाः शौषपेतुभार्गवः॥ गुडदवस्त्रलवणधात्यकाजानीशर्कराः॥ रव
र्जरेतद्वद्रासाक्षाः मलयजानोः फलेमिताहरेरम्यैः श्रीरवराजः प्रदापयेत्॥ कामन्यतमेदेभा
याभ्यदेविधानतः आत्मप्रमाणकुर्वीतप्रश्नमधिकमुभ॥ भुविगामयालेभावाभिरुपत्रासिसल
रेतः॥ तेनः कुर्वीतश्रीरवरेगोरीस्थानमनुत्तमं॥ विहस्तमलंकुर्वीतहस्तमात्रेऽश्विस्तथाभितिरिक्तहस्त
कापीवेद्ययेद्वक्तवाससा॥ दानद्वयेणतन्मभ्येपरमेष्ठ्युनेदन॥ रक्तयंत्रकरेगोरीतस्थोपाशनिवे
शमेत॥ चतुर्भुजोहममयीपञ्चवेक्तुमेनतु॥ गौरीलक्षणसुकंदेदीपुराणे॥ गोरीशोखिद्वयगोभी
शर्वरीशनिधौवतोवतपन्नासनासीनोसाक्षस्तत्रकमंडलु॥ वरदोपनरुपाब्जोसर्वमात्मन्यभा
॥ वरदोयतामिनिवरदाभयकरापीत्यर्थः॥ वेष्टयेत्स्वस्मवस्त्रेणदेवीश्रीखरमेवच अष्टांगोपनयेद्वी
रीमंत्रेरेनैस्तभर्कजः नमोभवान्येपादितुकाभिन्येजालुनीनमः वामदेव्येनयाचारुगाभिर्वैवजग

रान् १६३ त्विष्ये अनंदायेतु तदयं नंदये प्रजयेत नो सुभद्रये मुखं प्रपूज्य लब्ध्वा येन मः शिरः एवं प्रपूज्य
 हादेवी श्रीखरानभि मंत्रयन् ॥ यस्मात्प्रवासः पर्वत्याः शिरस्त्वेतु रैव जतः ॥ तस्मात्प्रवासः
 वनं ते गोरीशिवः सदा एव माम् शिवरेणुतीयाया नंदयन् नतः स्वाहा मुभाते नंदयान्ते
 स्थि ॥ गभाजितः यस्मात्सर्वभूतानां उपरिष्ठदेवः तस्मात्प्रवासः श्रीयुनामेतवदानं सवेदा अर्द्धभा
 ५ म गेयतु यथापचयेत्ता पिवेत्तुरो दद्यात्तेषु तवैधनां विद्यायां स्वजनस्य च अनुजीविनां च भृत्या
 १६ नोदुःखं तानां च धीनां एवं देवानां च शिवं गोमां भुंजीत वाप्यतः समुत्कृष्टैः कृपाप्यहोरेव न
 १६ मथापि वा विधिना तेन यो देयाद्रोष्याः शिरःपुत्रं मे सदा सदा वेने देव्याः कल्पकोटिगतं यमे य एव
 कृपादिहायातो जायते पृथिवीपतिः अनेन विधिना देये विधिहीनेन कारयत विधिहीनेन कृतं स एव
 वेन त्रदातुं फलं भवेत् अथ प्रयोगः यजमानो मायमुकतती मायमुकाले पूर्वोक्तं गोशिवं प्रजापतिं १६३
 त्ति वाचनमात्रकावसादीं गणज्ञानोदी श्रावणीकरिष्यमा शिवरदा नाशन माकरिष्यति स

कल्पमानसत्वा मासपत्तामुक्ते दोर्भाग्यदोगत्याभावपूर्वक कल्पकोटि रतत्रयः वाधितु गोरीभव न
 निवासानंतरं पृथिवीपति त्वकामः श्वेत्गुद शिवरदानं महं करिष्यति स कल्याणार्थं देवाः संपू
 ज्य लब्ध्वा यो भवति पुत्रः ॥ गि संस्ती र्थमले देह सार्वस्तर उपरिह त्मात्र विस्तारं चतुरैस्वचारै
 राई प्रमाणतः आदेशाधिकं सुखं मिभूदलमयक सल्लसत्वा तदुभयंतरं रुवस्त्रं गवैष्टपित्वा ग
 १६ ॥ १६ ॥ इति देवप्रयोगादपरीपरिष्ठपत्रकटमास्तीर्य तत्र द्यौ मास्ते वस्त्रं परिखरेत् देवणां भवेद्र मोक्षे प
 १६ ॥ १६ ॥ सनामस्तु न क मरुतु धरे वराभयक रागो गीहमी सारी खरु सुदत्त यस्त्रेणा विष्टकृत्मा रि
 ना संपूज्य भवान्येन मः पादोकाग्नेये जालु नी कामदेवै रैजग येन मोनाभि आनंदायै रैजग
 नं दायै कृतो सुभद्राये मुखं लालितये श्रीः संपूज्य पृष्ण्या जालु मादाय श्रीखरं विः प्रदाती ए
 कृत्वा यस्मात्प्रवासः पर्वत्याः श्रीखरस्त्वेतु रैव जतः तस्मात्प्रवासः हिमगर्भस्त्वे गोरीशिवः सदा सदा
 मंत्रयन् पृष्ण्या जालु प्रदीप्य नरस्तपजगि रण्डु पोतनतः प्रभाते कृतं नित्यं क्रीपः श्रीखरपत्नी मभा

शान
१६४

गडपविश्यमासनं कौमुदमुक्तगोत्रायामुक्तेषामासु वज्रास्वाध्यायिनेमुक्तरात्रिणामासुणापदो
भोग्यैर्गत्याभावपर्वकफल्पादिशतत्रयावच्छिन्नगोरीभवन्निवासानं तरभ्यधीयतेलकामो
हेतुभ्यमन्वेभ्यश्चाविप्रभ्यश्चदंष्ट्रीखरं गौरीप्रतिभासनेसप्रददेनममेतिदत्ताहवर्णदिशिणाचदत्तवि
प्राप्तेभोज्यमहेनेस्वपदीरघत्वावापतोमुक्तकेतः प्राप्तीपातदस्त्वस्वादिशिखरदानेनतुनद्वये
पाकसलेपरं गोसकल्पवाक्यदोचनतत् प्रवीणरतिविशेषः अम्पनुत्प्रेमं हनिगुहादींस्त्रीखरदान
प्रयोगः ॥ अथभद्रनिधिदानं ॥ वार्द्धिपराणे ॥ ॥ सुगुणनिधिंप्राप्यतेप्राणिमासीतप्रीतिपरागेराश्री
सर्पयोगी ॥ चतुर्गुणादिषुपनदपेवाप्रबोधनेवापनेयावस्त्रोः ॥ कुर्यादथाऽबरेमकं भेदं राप राम
मानेनयमात्मज्ञानपादिरापमानेनोतः प्रदेष्टव्यभारादिनिमुच्यतेरत्नादिनायमाकं भेदं प्राणिः स्या १६५
दित्यर्थः ॥ तथाविधानेनमुगजनेस्पादिरापभारेणतुं प्रजयत ॥ तदर्थं नर्दनं नर्दतोवास्त्राजीनं
स्वर्णपत्रं दानेन ॥ तदर्थं नर्दनं तु विनशान्ताफलत्रयाद् ॥ मां प्रकुर्यात् ॥ तत्तत्प्रभारेकनकं निधायसं

राम
१६५

ए२

अनीलोत्पलपत्राणः ॥ समुक्तेष्वेहपसर्विदुमंचनद्राजतपात्रमथोमुखेस्थान् तद्राजतं पर्वोक्तं पिधा
नपात्रं ॥ एवं तु न भद्रनिधिं सविदुमं रुत्वा सने प्रावरणं प्रयुक्ते ॥ प्रावरणं तदर्थं दत्तेनोपयुक्तं सहितं
कुशीनरुद्धं पात्राचमराद्यं सपादुकीयानहं प्रयुक्ते ततस्तोमवस्त्रोत्तमसममुक्तं संप्रजयेन्नेत्रवरेण्ये
नेः ॥ आदौ तु पंचामृतस्त्राप्यविष्णुसंस्त्राप्यसंसारहरं समर्थं ॥ तथेष्टवर्पावकमेवकुत्वा अमेत्रमेभे
द्राजनिधिततस्तं श्रीखंडकपूरसंकेतमेनपंचाक्षरानामप्रियः प्रालिख्यनमस्तुभ्योकारयुतं वपात्रे तद्रा
जनेष्वेवमथार्थयेन ॥ मेत्रं प्रयोगवक्ष्यते ॥ एवं पूज्यविधानेन ततो विप्रमया विभूतः ॥ कैरीदो गदनि
काप्रकुंडलो गुलिभूषणेः ॥ अलंकरणं हि यदपीतो वरधरेतनः ॥ पूजयेत्पुनर्न्यातामंत्रेणा
नभक्तिमान् ॥ मेत्रं प्रयोगवक्ष्यते ॥ एवं पूज्यहरेरिध्यात्वा नष्टं विष्णुरूपिणे ॥ ततो भद्रनिधिं दद्या
त्रैत्रं मेत्रेणनेनमानयं स्वगोचारेणादौ विष्णोर्नाममहात्मनः ॥ पवदभक्तिः सार्द्धमुदकं संपरित्यजेत्
पितृसंनारणार्थीयानि त्यागेनैव विवर्धये ॥ सर्वाद्योद्यविनाशमावेष्टादीनेमयाकृतं ॥ तद्वत्तेन सरनेन ॥ १७

रान
२६५

वृत्रपशुतेनच॥ सक्षोमो वरुणेन सादरीपाडुकेनच॥ सासनेन सश्रेण वा मगेपानेनच॥ सदानंद
विधानेन ग्रीयतो विसृष्टीश्वरः॥ एवमुच्चार्यते दद्याद्विजायहरिरूपिते॥ गोप्येन विधिना दद्याद्विमे
ख्यांनकीर्तयेत्॥ प्रकीर्तिते कोटिमुपासते॥ फले प्रगोपिते कल्पगणेन संक्षयः॥ इतीदमाख्यायन
कीर्तयेत्सुधीर्निधानमभ्यानिर्हितं च यभवेत्॥ एवं कृते स्यान्मनुजः॥ कृतात्मा भवेत्तस्य स्मरणं क
दाचित्॥ प्रयाति विप्रोः पदमभ्ययंतं सुखालोकानंदमयः ससाक्षत्॥ इति भद्रनिधिदानं॥ अथ प्र
योगः॥ पूर्वोक्ते काले यजमानस्तिथ्यायुषि स्थित्यसकलपापसर्वपितृतारणानंदविद्यद्विनिवात्मका
नंदममाव्यपविशुपदप्राप्तिकामो भद्रनिधिदानमहं करिष्ये इति संकल्प्य भद्रनिधिं दे० मवल्ल
इत्यावने स्थापयित्वा परितो दर्पणं चामरपादुकोपानहश्चाणि चासाधुपुत्रो हरिहरो स्यात्पयित्वा राम
संप्रज्जगुत्तरे देशं सुगन्धानुसारं प्राप्स्यपनाहं कर्मलुत्पाद्य तान् कृत्वा निरंतरं श्रुतादि सख्य
पाङ्कजा श्रीखंडकुं कुमकर्षं वादिश्रियेन मरुतिपचाक्षरमेव निधिवुर्भने धानिवाले खित्वा तेनैव भ

रे प्र० ११

इति धिमुपचारैः संप्रज्जगृहीतकुसुमोजालिभद्रनिधिं भद्राणि कृत्य त्वया सुभस्मा मरुतिद्वयसाध
या धरेद्वीरगकिं नरेश्वरः॥ गंधर्वविद्याधरं दत्तं वेदं सते वने विश्वमिदं नमस्तु॥ समग्रसंसारक
त्वमेव विधाः सदानंदमयी च माया॥ समसकलपापवृत्तः समाधिहरिप्रिये भद्रनिधे नमस्तु॥ इत्युप
स्थापयित्वा जालिप्राक्षिप्य नमस्कृत्योदयुखमावायं किरीटो गदानीद्यात् प्रकुंडलागुलिभूषण
पीतवासिश्चरनादिभिः संप्रज्जगत्तं विश्वरूपिणं ध्यात्वा कुंभपाणिर्भदेवासे विभो नित्यं नित्यं नंद
समो हरः॥ हरमेव कृतं कर्म लयाकरनमो कृते॥ भूदेव भगवदुभयभगकरेश्वर॥ भवभूतिक रा
ह्यो भवविज्ञानमोक्तवरुणः॥ पुण्याजालिनाभ्यर्च्य कुरु॥ नित्यपवजलाभ्यादाय अमुकं महे स
वेषापक्षयसकलपितृतारणनित्यनंदविद्यद्विनिवात्मकानंदपुण्याव्यपविशुपदप्राप्तिकामो भुक्
गोत्रात्मा मुकशर्मणे मुकशाखाध्यापिते नमो भद्रनिधिसरत्नधातुत्रयात्मके सक्षोमो वरुणमाद
रीपाडुकोपानहश्चासनीपकरणसहिते विश्वरूपिणं तुभ्यं संप्रददं नमो नंदयात्॥ ततः सुवर्णद

दान
२६६

ये
घ
ता

क्षिणोदत्ताविप्रान्संभोज्यभयसौदक्षिणां दत्त्वा यस्तु स्मृत्या प्रमादात्तुर्वनां कर्मेषु ताकर्मेष्वार्षणं
 कुर्यादिति भद्रानि धिदानमयोगः ॥ अयानं दानं धिदानं ॥ वाक्प्राणा भगवद्द्वोगादुत्पत्तिः ॥ तस्यानिधा
 नेऽणुसर्वदानं प्रभावदानीत्यफलप्रदं च ॥ ऐश्वर्यं दमोदमसयं पशुत्रयोद्धतमनेकरत्नकारये
 त्कान्तिकान्त्रिमास्यां वा माधवे पिवा ॥ अयने विश्वे वापि मन्वादिषु सुगादिषु चंद्रसूर्योपरागे च स्व
 राक्षोर्दुर्वदं ॥ ओं हं वरं ज्ञानमयं पिधानं राजतनं हस्तमप्येतावर्णमुत्सृजेत् ॥ सुवर्णमेव सोवर्णं ॥
 नानारत्नवरापणं नानानां भिराचरेत् ॥ हे भराज न तन्मोक्षोत्सृजेत् ॥ रभिरपि रिते रिक्तेरीतिः ॥ नानानाना
 नाहर्षमयतादपि शर्कृतः ॥ एकं नाना पदं वक्रप्रकारवाचि ॥ अपरे महाप्राप्तसिद्धिनाणकवाचि ॥ त्रा
 त्मापलसहस्रेण शतेनार्द्रातेन वा ॥ तदद्दीर्घं नृवारजन्पलादीनेन कारयेत् ॥ कार्यते हियते स्नेहादि
 तत्राथ मकुर्वता उक्तनाण कर्त्तिकं पलाहर्षपलसहस्रावधिशत्पादमापि क्षिपेदानीमदन
 ॥ नानाधान्यान्पष्टादशधान्यानि यदानीमेवाः ॥ पाराणीके पुरस्तुत्य स्वयं च ॥ तदनुष्ठाप्योराणि कोश
 शततेनाश्रिताम् ॥

राम
२६६

१२

रुः ॥ कृतार्क्यो प्रिसान्निध्यविश्रीरास्पृच्छां ज्ञा रमंसमुत्तरे मंत्रे कुत्रापि ॥ प्रसन्नधीः भेत्
 प्रयोगे ज्ञेयः स्वपश्यविधानेनानि स्यान्नेदविधिं सुधीः ॥ ससिद्धार्थकरवाभिः सकृदासातवर्द्धनैः सि
 द्ध्यकारिभिरानंदमेव संप्रज्योति योजना मिललाजा सुसंपर्णभमावदकमुत्सृजेत् ॥ मंत्रेण नि
 नविधिवत्कल्पोक्तेन खगोतम ॥ मंत्रः प्रयोगे ज्ञेयः ॥ एव मुस्तुत्पदकं विप्रैश्च प्रतिपाद
 येन ॥ साविभज्यमयाशास्त्रेन केचिदपमानयेत् ॥ महादानमिदमुत्पादेकोपि नार्हति अयाच्ये न च
 केचिद्विरुति समस्तविधिपारणाः पञ्च दानव्रतानां च साव्यकारिनि तद्गृह ॥ एवमः कुरुते दानेन
 स्यान्नेदं पवर्गभाक् ॥ इति आनंदानीधदानं ॥ अयमयोगः ॥ तत्र यजमानः पृथीके कालकुत्राति
 न्ययजन्मन्त्राजा आदाय सकृदानपक्षे देशकालकोर्तमोर्तनी रंतरपरमपदावांसि सकृददान
 जन्पानेन कल्पयोगानेते यरापवर्गप्राप्तिकाम इति दानवाक्ये ॥ असकृदानपक्षे देशकालकोर्तनी
 नेवेधः षडाधिकरणा सकृद्राज्यकरणोत्तरस्थकर्म श्री वसंवत्तत्रेनायुगकालीनाने ज्ञानुजीवि सर्व

न च

पठेत् पञ्चमक प्रोक्तस्मारे स्ति नि नृते

दान
१६०

नारिविले महीराज्यावास्तिपर्यकानि त्पेज्ञानपद प्राप्तेनेतरकल्पविधिकानल्पश्रीकवेयाभारपदरा
ज्यन्तोभातराज्यपदेनदपदप्राप्तिदीर्घासद्याविष्टिज्जसंतानकामभानेर्धनहृदानमहंकर
परममसंकल्प स्वामीवाक्चनमनपजनवद्विआधुवायवदरणाभकृपाणाअत्रानेदनिभी
सादनपजादिरुत्तरुपीत्यजमानोवातपयारातनाधोनेतामद्वरुपमानेदनिधिनानारतेह
मरुपतन्त्रमुद्रापलाधिकममुनेस्तत्वेष्टेष्टेष्टितमद्यादशान्यापयिदिस्वादीदेवतांसीने
धोस्वापायितापानेष्टापूर्वकअनेतानेदनिधयुतमन्तिमेनेताभ्यर्च्यसीद्वर्तव्यजिह्वावे
नाक्षतानादापानेदनिधयुतासाणाअनेमसंसादेदमर्दमेषाध्वजुनितयास्मान्म
ध्यहकापुधायशसांसांसांनमज्जसंतानमन्तिनेरसादपात्वेसुरेवैकतद्वदसेतत्प
मोपमुद्रापानमोन्मपुद्रानिधनिराशान्तितागेष्टनेर्कतरीशमनयास्वदारेतेहरपभा
नमोन्मस्तहरशकृशान्मानमपरापरापानमास्वोमापसनामधेपजमसमी

॥ १ ॥

तुष्टिरे

श १

॥ यद्वा तत्रा नायनमास्वनेनापहृता नापननः सुखं पृथगीच्छायनमस्तमावे निवेष्ट
येति म स्वतीकानि रति कं येति प ॥ स्मृतिगानिकीर्तनसर्वो मराणा निधिरप्रमपस्वमेवमेना
विमुत्ती श्रुतागो ॥ आधारभूतासिवराचर म्पविद्य स्यपस्मात्रणनाम्पतत्वा नमोस्तु तौद
र्यनिधे मुश्चानमोस्तुगोभीर्यनिधे ससुद नमानमः कोतिनिधान देवतेजोनिधे त्वो प्रणता
स्मिभक्तो नमः पद्याय भडा यनमस्तुवात्तिका पवनमः शरवाय मृगा ये मणी भद्राय तनमः ॥ न
मो नंद विवर्त्ती यनंदा वती यननमः नमः कुरुकण्ठीय कंठा वती यननमः तमातेद प्रातिष्ठा यनमो
हमाप्रियाय चनमो हिरण्यकालि स्मिन् हि जेदवाग्नी तन्निधो यवाः अया भिव्यस्य माता पित्रो
मयात्मनः पुराणन्यायनीमांसावेदवादि भ्यश्वव ॥ नमो विद्याविधायिभ्यो नानागत्रेभ्यः श्वव
॥ विभंभ्यो नेकशर्मभ्यो नित्यानंदनिधेयं परं अहं संप्रददं तेभ्यो नाना वंतेन व ॥ स्वर्गरोपा
ताम्रेण सर त्तेन सवाससा ॥ सोयत्करेण पुरुषा ब्रह्मन्वीयात्पक्वं प्रीयतां निधिदानेन श्री य
गभीय नित्यानन्दाय तेनमः ॥ नमो नन्द इत्युपस्थाय हृत्तयित्वा कुंजैतिलवाजयवास्ततज लान्या दया ॥ प्र
द्येत्काग्रधेदपपु ॥

ज्ञान
१६८

तत्पुत्रोत्पन्नः शरीरं त्रैलोक्यं भूमौ सिद्ध्या विभ्रं भो मुकामुक्तामभ्यासं मोः बरं नोपिधानं सुव
 निवृत्त्या पादश्रद्धाभ्यासिद्युतमानेदनीधनीरंतेत्यादिप्राप्तकामरतिमयज्ञानपदमत्र मुक्तिवा
 सक्तज्ञानपदमनुवेधः पदेत्यादिसेतानकामरत्युक्तापुष्पभोहंमंभूरदेरिदध्यात्तंनतः सुवर्णदंति
 णांदत्वाविशान्तेभोज्यभूषणीदक्षिणांदत्वायत्युक्त्येयनिप्रमादादिनिचोकाविश्वस्मरेत्॥इत्याने
 दानीधिदानप्रयोगः॥ ॥अथदेवतादानानी॥ ॥तत्रनावदृशगुणारदानानि॥ ॥विष्णु
 मित्रं॥ ॥दानानामुत्तमं देवदेवमुर्वेष्टाः स्वरूपकं॥ तस्मान्नसृण्याधिनादेयाहेभाविष्टाः ख
 रूपकां नेचमत्स्यः कूर्माथयारीहानारसहोष्यदामन्॥ रामारामः कृत्स्नस्वबोधः कल्कीच
 नेदशेति॥ मत्स्यादिस्वरूपविश्ववृद्धांनेदशानानियथात्रन्त्याप्रकुर्वन्सुखं न विज्ञानतः
 सेमेतुपाः शोनेवसमान्येतापेकारयेत् योदशोनेवसमानिनि महाभक्त्युपाराख्येयोः शोदनेप्राद
 शादंल्लक्षानपावल्लुपान प्रमाणान रतिपक्षमाणमुक्तं त्वमाणकानिमत्स्यदिरूपकानिभवती

राम
१६९

त्यर्थः विज्ञानरूपनोराजनत्स्यद्वारिद्रयोः॥ संप्रत्यनमभिन्नेस्तस्यध्वपनिवेदनैःभ
 किंनमः प्रणामानेनेवेधप्रदयाततः आहयवास्तुणानेराजनपादोपश्रुत्यापलतः उपनिर्भा
 सनेसर्वाश्रद्धेनानुलेपयेत् सुगंधैः कुसुमैश्चैव धूपैर्दीपैस्तैश्चैव॥ आभ्युदयवस्तुसुगंधैश्च
 हृणोचैदं स मयोः॥ अपनेविष्वक्वापेतादशानुविशेयतः उपायकादशीकार्यधर्मकार्येनसुवे
 राः अन्यथानाकयातीत्येवमाहपितामहः॥ ग्राहकानिस्वरूपाश्चअहं ये तवमत्सरः॥ एक
 वेदेनरूपतदेकैकस्मिन्प्रयेन॥ अथवाविदुषः सर्वानुदघोत्सपस्यमानेनानानोपेकदाकि
 दधात्याग्वेदिनतया॥ एतद्व्याप्यविप्रस्यहस्ततोयसिपेत्स्वयं॥ दशावतारताराजन् विज्ञारेक्य
 सुगंधानि महापातकसंसर्गान्मृच्यतेनतक्षणादपीतिअहंस्यादिमहापायसेसर्जज दोषानेवत्य
 र्याविष्टाईशावतारान्दास्ये इतिसेकल्यावतारान्विप्रान्स्वपदेव रूपमयाविप्रकाशितंकाचने
 सुभं तद्गुहाणप्रदानेन प्रीयतांविश्वरूपधृतीनेमत्रमुक्तादेशकात्तामुक्तामुक्तगोत्राया

सकत्रार्थेणैकस्वरूपमहापापसंसर्गदीर्घनीचनीकामुस्तृभ्यमहंसेप्रदत्तेनममेति एकैकस्येदया
दान ॥ एकमेवासवीर्णदानमनीर्घार्थसुवर्णदीर्घाणांविनेदराक्तादानप्रमाणः ॥ ॥ अथत्रल
२६ विष्णुददान ॥ ॥ ब्रह्मादि ॥ ॥ श्रीनकादिभिः ॥ एतेनरोमहर्षेणनृण्यवन्तमुनयः स
वेदस्यायुषकर्मोक्तेःमर्निदानदानानामुत्तमोत्तमसुख्यते वैष्वत्स्यपनेवाप्येवद्वेस्यग्रहेष
च ॥ नित्यंचयंददत्तपांचजेमृशैःसमारभत ॥ देवात्तुयेनदीर्घात्तुयुष्मापननेषुच ॥ गृहेवा
कारयेदानंयत्रभूमिःशुचिर्भवेत् चतुरश्रोसमाभारमणोमयेनोत्तयेयत्तत्राक्षताभिर्विकीर
त्स्युष्माजालेसमेततः एकहस्तादिहस्तावात्रिगुणैर्दध्यनतः मन्त्रात्रिवेदिकाभवेत्तीर्षकश्च
तनंडुलामिश्रिताब्रह्माचयेत्युर्भगवान्मुरारिहिरामयास्तत्रानेवराज्ञायाःचतुर्भुजाःमापु
धनपणाङ्किर्ग्रीवेनआप्येययाक्रमेण एतत्प्रणीमालेहणमुरुव्रजान्ददाने स्नाताघपा
योचमनीयवैत्रेणैर्धादिभिस्तानभीक्ष्यभक्ष्याप्रदादीर्घाक्ष्यसमुपहृतप्रणाम्येकैक्ष्यनतःप्रदद्यात्

विधाता त्वत्संप्रदानादनघोयगाहं त्वान्नसामुपेतिते वा २ (हरमस्तथा) ॥
 ध्यामिदं सत्तत्वांश्च मेव प्रवे-
 तिसुतः ॥ तत्त्वानि सर्वा शिवसंतिदेव

[illegible]

ज्ञान
१७७

2

दुःस्वप्नाभ्युत्थनायाने सर्वनामिकरं ह्येतत्सर्वसिद्धिफलप्रदं चतुष्टयं सर्वरोगघ्नं मुक्तिमुक्तिफलप्रदं वि
बुधेन यनेराहृगृहणाचंदसर्पयोः जन्मार्त्तसोमवास्यपंचदश्याकर्मक्रमे सोमवास्यस्यमबंधिनिवा
ये सप्तम्यावायनत्तेनेसावित्रेभुतदग्निं दुःस्वप्नदर्शनेनैक्याहानमादिसुमेज्जितदेवान्ययनदी
तीर्त्तवागवरुणाख्य अन्नेषु पुण्यपदेकेषु देवतनकमाचरेत् आशिष्यवेदादृष्टाहनेर्देव्या
क्षितितथागोमयस्युतोभिः तस्मिन्सितैस्तेदुल्लुं जपेत्प्रविस्तारयेद्वा दशपेकस्तानि प्रा
देशमात्रास्मिन्नुभाभितानिसर्गाणिकस्यष्टदत्तेषुतसु हिरण्यरसाणि रवेर्विधाययथाकामा
देत्तरयाप वर्गः प्रत्यक्षरवात्राभ्युख्यवदवांस्रद्वर्णगंधोद्विभिगदरण सप्रीपतामसुप
चक्रमेयाप्रत्येकमुच्चार्यतेदं नाम धाताधमित्रश्रुततः क्रमेणार्चयित्वा मरुतं वायं नारयण
मः शक्रश्च देवो वरुणस्तथा सोमो गन्तव्यं स्वान्नयनं स्तभेषां आदित्यनामो सविता १७

47

पान्यस्त्वदातये कादशाश्च तेषां विंशुलयाद्वादशमः खमंत्रैराधमेव वरानदिनांश्च
पुणदेवस्यैषानि प्रोक्तं कर्मलयाग्निना तथा मयापि पुष्पाकंप्रोक्तं मुनिवरेभ्यः द्वादशादि
त्यत्रानि मालदागं ब्रह्मांडदाने पर्युक्तं वेदितव्यं इति द्वादशादित्यदानं अथ वद्वादित्यदानं वि
स्सुधर्मात्रे भगवानुवाच अतः परं प्रवक्ष्यामि दानराजन राधिप महत्वीरुवर्जराजा
शक्राज्यमवापह शक्रश्च वलिराज्यं दत्त्वा पुनरवाप हवेंद्रस्य परागेषु अमनोविषुवे
तथा चेंद्रक्षपे वद्वादस्यं वैराख्यापत्रजन्मनि कार्त्तिक्या च महामाद्यास तस्यावयया तथा
चेंद्रादित्योत्तदानं व्योस्यः सौवर्ण उच्यते सुहस्य रजनस्यैव मंडपे हिमराचिषः द्वादशागुलु
तेतु उभयोरपि मंडले दृष्टौ पश्चममाकारे मध्ये वै वतु कर्णिका भानुनात्र नय पात्रे यत्नरणी
नुनिक्षिपेत् सोमशं खेदीरफणी उपरिस्थापयेदुधः स्यं नुरक्कुमुनिः सोमं सुक्तेस्तथैव च ऊ

दानं ॥ दानकाले तु संभ्राते स्नात्वा कुशोदके ॥ प्रसन्नचित्तवदनः परमोष्ठिपुरोगमान् ॥ खनः
 मेमेन रभितो नमोते राध्यागधादिभिरादरेण ॥ विप्रास्तथाभ्यर्चययाक्रमेण समीपमानय
 १७२ मितिवसुक्त ॥ पोसो का रापिता विप्रस्तस्मै दद्यादक्षिणं ॥ सुवर्णसंख्यागणितद्विरण्यं चै
 लाववा सती ॥ प्राक्तंदेवक्ये दानं लोकपादमेव पा ॥ किमन्यथा तु भिक्षानेन दिदवदसो प्रते ॥
 शतिलो कुशलाष्टकदाने ॥ ॥ अथ नव ग्रहदानं ॥ ब्रह्मा ब्राह्मणं ॥ ग्रह
 दानं क्रमेव स्ये सर्वसिद्धि कुरप ॥ सर्वशांते कुरुणा सर्वपापप्रणाशनं विषुवत्सु पुनराकु
 १७३ हणे वात्री सूर्ययोः जन्मसंसारवारेष्वेव दद्यात्तथैव च ॥ पुण्यकालेष्वेव दद्यात्पुण्यदशविंश
 षतः ॥ ग्रहदानं तु कर्तव्यं निन्यत्रे ॥ भिक्षां क्षिणा ॥ हत ११२
 मात्रे देहस्तवा विहते वायनारद ॥ चतुरासमो भूतं गे मये नोपलयेत ॥ रेखाः प्राच्ये ३
 वा २

स्त १
 दीयश्च चतस्रस्तोया समाः ॥ नवकोष्ठेषु प्राविन्य सेष्ये ततुले ॥ आदित्यश्चंद्रमाभौ
 मोवधो जीव रसेन कृता ॥ रज्जुकेतु रिते जातौ हलौक सुखावहा ॥ एषा हि रण्यरुपा
 णिकारपीत्यापया विधि ॥ त्रिनेत्रेण यवाकु पाद्यया कृत्या श्य कष्टक ॥ हिरापुरपाणी
 हिरण्यप्रभाः ॥ तत्तक्षणान्येव वस्यते ॥ आदित्यमध्यमे कौ हृदाक्षिणे गारुके न्यते ॥ उत्तर
 तु गुरुविधा दुधुतरपूर्वके ॥ भार्गवपूर्वतान्यस्य सोमं दक्षिणपूर्वके ॥ यक्षिमेकं सुतेन्यस्तौ
 ऊदाक्षिणपश्चिमे ॥ पृथ्वीमातस्तः कुतः सानेव उपोयमा विधि ॥ नवर्णपुष्पगंधघृष्टैर्यस्य
 ४३ समंत्रके ॥ दानं प्रदोयवाकुपीलावाननुना ॥ भूलेपनादियत्कायं सर्ववैभवेण कारय
 ॥ स्नानकाले तु संभ्राते स्नात्वा कुशानिलोदके ॥ प्रसन्नोपजमानस्तु धोतवस्त्रं प्रसन्नवै
 ॥ अर्चयित्वा स्वयं दद्यादहस्करमुखान्ग्रहान् ॥ प्रत्येकं विप्रो सोखमेव सुदीरयेत् ॥ यत्रा
 सनं पद्मकरो दिवाङ्कः पद्मघुनिः समतुरंगवहः ॥ दिवाकरो लोकरुः किरीटमप्येव सा
 षतं २

रान-
२७३

हविर्दधानुदेवः ॥ श्वेतांबरः श्वेतावभृगश्च श्वेत धुतिर्दंडधरो दिवाङ्मः ॥ चंद्रो मत्तात्मा वरदः
किरीटी श्रेयासि मत्स्यं प्रददातु देवः रक्तः ॥ वरो रक्तचपुः किरीटी चतुर्भुजो मेघा मोगदा भूत ॥
धरा सुतः शक्तिधरश्च लीला सदा मम स्यादरदप्रशान्तः ॥ पीतांबरः पी

तव पुः किरीटी वतुर्भुजो देवगुरुः प्रशान्तः ॥ दधानिर्दंडचक्रमेडलुचतया ससुतं वरदोक्त
मद्यः ॥ श्वेतांबरः श्वेतवपुः किरीटी चतुर्भुजो देवगुरुः प्रशान्तः ॥ तयादासुतं चक्रमेडलुच
जयं च वीरदरदोक्तमखेनीलधुतिः मलधरः किरीटी गंधस्थितस्तु स करोधनुषान् ॥
चतुर्भुजः सप्तसुतः प्रशान्तः सचाक्तमत्यं वरमदगामी ॥ नीलांबरो नीलवपुः किरीटी क
राकवन्त्रः करधालयकी ॥ चतुर्भुजश्चर्मधरश्च राडः ॥ हंरा सन स्यादरदोक्तमद्यः ॥ धुतिर्दि
वाङ्मर्वरदोगदा भनृगभा सन स्याद्वीरुताननय ॥ किरीटकपरविभार्यतो गः सदास्तु मेकमुणः

राम
१७३

प्रशान्तः ॥ श्वेतस्कादापपेत्तर्कीनादित्यादीन् वयहा नृपुत्रो वायुना री ॥ यथोक्तं फलमात्रमा
त् ॥ मध्यमे गुरवे दद्यादप्यस्मी वा प्रदापयेत् ॥ गुरुः नृपज्ञादिकर्ता ॥ अथवा दक्षिणा देया
सुवर्तवा समीशुभे ॥ इत्याह भगवान् ब्रह्मना रदायमहासने ॥ तयाहमबुवं दानं सुखा के सुनि
सतमाः ॥ इति ग्रह दाने ॥ ॥ अथ वारदानानि ॥ स्कादे ॥ आदित्यादि सुवार्षां हेरण्यः सदे
वतु ॥ यः प्रमतिन मूर्ती स्तस्य तुष्टति वैग्रहाः दद्यादादित्यमादित्यसामसो मे कुते कुत ॥ एवं
वुधा दीनमदेतु राडके तु श नैश्चरान् ॥ इति वारदानानि ॥ ॥ अथ मलदानं ॥ वायुपुरा
णे ॥ यानि कृतिस्तु पापानां कृतानां प्रत्तया विना ॥ यत्पाशुपतमाख्यातमस्तु देवस्य शक्तिनः ॥
तस्य प्रदानात् सकलं तत्पापं संप्रणश्यति ॥ कृत्स्नपदं चतुर्दश्या मद्युग्मा वा सितैरेकपां हार
शानि केषां निश्चलं लक्षणं ॥ निष्कचतुशः सोवर्णिकः सोवर्णमात्रपट्टपद्मो रदधिक
शतद्वयपणमन्त्रो वेति पक्षत्रयं शतपात्रेयं ॥ सुगोत करणः घो रमघाविध्यं सने पर ॥ नाना र

स ४

724

नि२

दानं सीदतु॥ इत्युक्त्वा मासपक्षादिचोत्तिख्यपूर्वोक्तं सायेत्यादिकांशं संकल्पवाक्यमुक्त्वा इमामात्म
 १७५ प्रतिमां सो परंकराममुकशर्मणोऽमुकगोत्रायतुभ्यमहं ते प्रददे इत्युच्चायंततो दद्यात्तन्नाम
 सुधिर॥ ब्राह्मणश्चाथ गत्तांति कोदादिति च कीर्तयेत्॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य वि
 सजयेत् विधिनानेन राज्ञे दानं मेतत्प्रददति॥ यः पुमानथवानां शिष्टपास्कलमाप्नुया
 त् सायं वर्षशतं भव्यं सर्वलोकोः सुरैर्जितं॥ अभीष्टफलदानेन चाभीष्टफलभाज्यवेत् सर्ववी
 र्यघते जेतुं प्राप्तं कर्मदं यदा यो॥ तत्रैव सर्वं कृत्वा नो फलभाज्यापतेन परं खंड्युजने॥
 सैनविभोगकदाचन॥ या प्राप्ते पुरुषः राजन् स्वर्गं चानेत्यमुच्यते इति॥ इत्यात्मप्राप्तिमादा
 ने॥ अथ धनदमर्त्तिदानं॥ वायवाये॥ दक्षिणे जायते मर्त्ये दानं वैष्णवं कुर्यात्॥ राभिमः शश्वयेना एम
 यने येन कमणा तद्गुणं धामे॥ पलाईततदं दत्तं तदं ददं ददं नवायुनः तदं दत्तं वा पुनरिति च वि १७५
 तं धनदस्य प्राप्तिं कृत्वा कुर्यात्तदं मभीष्टुमो॥ द्विभुजां वाहनो यतानं यतानं दकारिणी॥ धनदः
 तं नायवापुत्रं कुरु

पुं तु हस्वमासिगनेत्रं च गार्दिनं पीतविग्रहं॥ सुष्यकस्थं धनाध्यक्षे ध्यायेत्स्त्रिवसुखं सखेत्या
 दिनां॥ शंखपद्मनिधुभ्यां वसुक्तोत्तराश्वमादधोः॥ अतवस्त्रेण सर्वेष्वपतेडुला
 रिविन्ध्यसेत्॥ तंडुलां मां परमाणं भवेत्तदं वृत्तं एयं॥ तदं देवाः ददं वा वीतं शाश्वतं
 कारयेत्॥ अतमात्येकयागे धेनुं लिप्यपपूजयेत्॥ अग्रेषां दिदीहा मश्वसामिदं
 तले भवेत्तमत्री राजाधि राजायत्येषां न्यः स्वर्गं गच्छेत्॥ व्याहृतं तिलहो मश्वकृतं व्या
 धनकोत्तिभिः॥ आचार्यः सर्वज्ञां स्वर्गो विनीतः सर्वसंमतः॥ महाकुलं प्रसूतं स्वधर्म
 ज्ञः तस्य वाक् सुवीः कारयेत् दत्तेन तेन धनदस्यां भाकृतं॥ तदेव त्पुन मंत्रेण सच कामो
 चरो भवेत्॥ तस्मै हो मस्तु वृत्ते प्रदद्यात्प्राप्तिं मातुतां॥ मंत्रेणानेन देवि वसांश्चुरवाप
 दशुवः॥ मंत्रमयोगः॥ एवमुक्त्वा दानं यः करोति विधिपूर्वकं॥ धनदेन समो मयुः स्यात्तस्य
 णा देवजायते॥ अथ प्रयोगः॥ साईमाषट्पाधिकां पंचाशत्यापावधिकुवेरमर्त्तं सुष्यक

श. म. विमानस्योपार्थ्वयोः पञ्चशं खाकारवृत्ताहलायेत्यादिपयेष्टधनकामोहंधनदप्रतिदानं कुर्यात्
 १७६ व्यतिरिक्तं कल्पयितव्यं तस्मिन् पञ्चाशत्क्रियाकृतिरिति ज्ञेयं इत्युक्तं शोनिधाय संप्रत्यतदा
 प्रेष्यामस्मि सस्याप्यसमिदात्तचरुभिः प्रत्येकमष्टाविंशत्यादि संख्यमाराजः धिराज्ञायेति
 मेत्रेण व्याहृतिभिश्च तिलैर्हला आचार्येण धनदप्रज्ञाकारपिलाडनराज्ञा पत्तदेवकुर्वर
 नरवाहन ॥ पञ्चशं खानी धी नोले पाती श्री कंठवृत्तभः ॥ दानायेन पथा प्राप्तिदा ॥ अम
 महः खदे ॥ तत्सर्वमात्मदानेन पापमासु विनाशयेति मेवमुक्ता घृत्त्यादि ॥ इमाधनं भान्ति
 रिद्वानाशकाम मुकगेत्रापाशुकशर्मणे तु अपमहे संप्रदानं मेतिद्वयतः पचतुर्थे वा शं सर्व
 णिदक्षिणादघात ॥ इति धनदप्रतिदानं ॥ अथ शालग्रामदानं ॥ शालग्रामशिला चक्रयो
 दघातेन मुक्तमेव भवति तेन दत्तं स्यात्स शैलवनकाननमाति पादुशालग्रामदानं सश
 लवनं भवति कदानफलं सफलकामश्चिदानवाक्यं मन्त्रस्तमहः कोशानि वा सर्ववैकाये
 वा ॥ १७६ दद्यात्तदा दत्तादावशात्तन्मन्त्रात्तोनरः सुखं विदति ॥ इति दानं कृतं तन्मन्त्र
 पादोः कोददातिण लोविद्योः शालग्राममन्त्र इति ॥ वैष्णवाविष्णु मन्त्रायेन संप्रदानं कृतं

वक्राचरुपस्त्वितंशे भित्तं अस्य दवस्यदानं नमः सन्तु मनोरथाः इति अथ कालपुरुषदानं भवि
 व्याचरे काम्योदानविधिः पार्थक्रियमाणायथातथं फलाय मुनिभिः प्रोक्तो विपरीतो भवाय च
 ज्ञेयं निक्षतं पार्थदिनेषु विधिस्तमः मध्यमस्तुतदर्थे नितदर्थे नावरस्मृतः एवं वृक्षरथं
 डेच धेनोः कृष्णाजिनस्य च अशक्तस्यापि कृतोयं पंचसोवर्णिको विधिः अतोप्यत्मेनयाद
 द्यात् महादानं नराधिप प्रतिगृह्णाति वा तस्य दुःखशोकावहं भवेत् वृक्षा महादानं पुकल्प
 वृक्षा रथो हिरण्याश्वरथः अंडं ब्रह्मांडं धनुः कामधेनुः पुण्यदीनमथासाक्षात् भूमिभागसंभ
 शुभं चतुर्दश्याचतुर्थ्यां वा विद्यया वा पांडनदम् पुमान् कृष्णाजिनकांथीरोप्य दन्तसुवर्णदं
 खड्गोद्यतकरादी च जिपाकुसुमकुंडलः रक्ताबरधरस्ते वीशखमालाविभूषितः तीक्ष्ण
 सीपुत्रीबंधनविस्फारितकटीतटः असिपुत्रीछुरिका उपानयुगयुतांघ्रिः कृष्णवस्त्रलप्य

दानं
१/७/७

गः गृह्यतमांसपिंडश्चवामेकरत्ने तथा एवंविधं पुमान्कृत्वा गृहीतकुरुमोजाहिः यज
मानः प्रसन्नात्मा इममन्त्रमुदीरयेत् स पूज्यगंधकुरुमैनेवेद्यविनिवधच सर्वकल्यसेय
स्मात्कालत्वेन चोत्सवे ब्रह्मविष्णुशिवादीनां त्वमसाध्यो हिरण्यव्रत पूजितस्त्वमया भक्त्या
पाथिविश्च तथा सर्वं तद्गुह्यते तव विभातलुरुष मन्त्रे स्थः नमो नमः एवं स पूजयिता तब्राह्म
णाय निवेदयेत् ब्राह्मणं प्रथमं पूज्यवा सोभिर्भूषणेस्तथा दक्षिणां शक्तितो दद्यात् प्रा
प्य विसर्जयेत् दक्षिणां प्रागुक्तानि वृक्षादिस्तथा अनेन विधिना यस्तु हानं तत्तत्रैव
छति नापृमृत्कृभयतस्य न च व्याधिरुत भवेत् भवस्य हतैश्वर्यः सर्वबा त विवर्जितः
दहान्ते सूर्यभवन भित्तायाति परंपरं मिति पुण्यक्षयादिहा भ्राजाना भवति धार्मिकः स

जोषिया युतः पुत्रपौत्रसमावेतः स पूज्यकालपुरुषं जोषितादिना यदत्ता
शुभाशुभफलं दयहेतुफलं रोगातुरसकलदोषमयं च देहं गृहीतमोहसमुप
गच्छति तत्र भवति अथ प्रयोगः यत्पुत्रो च तदुद्देश्याभिशकरणं वा रोष्यं दर्शनं वा
येन त्रैलोक्यं च तदक्षिणं करमांसपिंडायुतवामं करजपाकुरुममुकुटं लंक्तस्त्राग्नीवर्ण
माला धरं छदिकपायुतकटिदेशमतिदीर्घं कृत्वा जिनेकालपुरुषं निमीयाद्यत्यादि
पमृत्कृच्चिधिसर्वबाधानिवारणा व्याहृतैश्वर्यप्राप्तिमरणोत्तरपरपदतदुत्तरधर्म
श्रीपुत्रपौत्रादिकर्तृत्वराज्यकामः कालपुरुषदानं करिष्ये इति सकल्यकालरूपं
विप्रपंचसपूज्यपुण्याजलिं गृहीत्वा सर्वकालाय सेयस्मात्कालस्त्वतनोच्यते ब्रह्म
विष्णुशिवादीनां त्वमसाध्यो हिरण्यव्रत पूजितस्त्वमया भक्त्या पाथिविश्च तथा सर्वं

दानं
१७८

यद्वध्यततवविभोत्तुरुक्तमोममरतिमंत्रमुक्तोत्थादि अपमृत्यव्याधीत्यादिका
मान्तपूर्वोक्तिसंकल्पवाक्यवाक्तेमंकाळपुरुषं सोपस्वरममुकगत्रायाऽमुकशर्मणवि
प्रायतुभ्यमहंसंप्रददेनममेतिदत्त्वापचसवर्णद्विध्वमानिष्कशतंदक्षिणां दत्त्वा भू
यसीदानविप्रभाजना निकुर्यात् इतिकालपुरुषदानविधिः अथकालचक्रदानं मृ
त्युजयेवचक्रस्यमयंस्त्वामुक्तारश्मिमयात्मकं कृत्वा भूमिशिरश्चंद्ररश्मिमध्यांतर
स्मृतं नमः शतकरूपाणिगात्रेषुवसमन्ततः एवंध्यानवतेस्तत्सचंद्रः कृष्णतोत्रजे
तत्ततोप्यनतरमश्रुतास्थितविप्रप्रदक्षिणां तद्गृहीताक्रजेदूरं अदृष्टमपिप्रजेत
सर्ववामृतसंघातपूर्णकायस्थितिः कालचक्रमिदंनम्रादानमृत्युविनाशनं इमन्तरा
जतंचंद्ररश्मिजालसमाकुलं अपमृत्युविनाशायदक्षमीतिसमन्तरं सवर्णदक्षिणां

१०

१०

ब्राह्मणाननिवर्धयेत् एवंस्तेविनयेत् अपमृत्युविनाशाय तत्तद्देतत्समाह्वयमपमृत्युम
यान्वितैः ज्वरादिरोगग्रस्ताग्निमहापुष्टातैरपि ततो गृह्णात् विधिनास्थापयेज्जातवदंतं
जुहुयात्कालनाम्नातु शतमष्टोत्तरं शतं तत्तत्सुभोजयेद्दत्त्वा विप्रान्द्वारशसख्यया स
यमक्षारलवणं भुजीत सत्तदेवतु एवंस्तेनरान्नं करिष्यदतिसंकल्प्यशक्तितोऽस्यकृतं
चंद्रकारमेनकमुक्तामालात्मकराशियुतकालचक्रविप्रवसंपूज्य इमन्तराजतंचंद्ररश्मि
जालसमाकुलं अपमृत्युविनाशायतिसमुच्चरन् इदं कालचक्रमुक्तादामयुतं अपमृ
त्युनिवारणकाममुकगत्रायाऽमुकशर्मणविप्रायतुभ्यमहंसंप्रददेनममेतिदत्त्वा
वर्णदक्षिणां दत्त्वाग्रिसंस्थाप्यकालचक्राय स्वाहेत्यष्टोत्तरं शतं तिलैर्हुत्वा द्वादशविधा
भोजयित्वा स्वयमक्षारमक्षवर्णसंस्कृज्जीत इतिकालचक्रदानविधिः अथयमदानं

५८८
२७९

अथ लोहपात्रे स्थितं कांस्यं तत्र पद्मं तुरज्जतं तस्मिन् कालेश्वरः स्वर्णैः पुरुषाकारतो गतः
यमरूपं तुर्दृष्टीतो यमः कार्योद्दहसो विजानता रक्तदक्ष्णाशभलुखः इति वस्त्रालं
कारसंयुक्ता भयदास्त्राणि सर्वतः त्रिलोहाकारपुरैश्च कालदूतैश्च पञ्चतः भयदास्त्राणि
खड्गादीनी त्रिलोहाकारस्य ताम्रपित्तलारव्यं कामदूतैर्दहसोस्त्रिभिः पुरुषाकारैः कला
चमादिषु पृष्टदद्याद्यमालयन् आलयमददामोत्कचरन् अष्टम्यां च तुर्दृश्याकरो
ति विधिवत्तु यः समुच्यते ध्रुवं नाशान् दत्त्वा घृतघटात्तरं नाशो मृतः घृतघटदक्षिणोत्तरो
स्थाने यस्यां तदन विवेके अपरे तु दक्षिणां सुवर्णमिति इमं यमदानं अथपुष्कर
दानं ब्रह्मांडं भूमां गोमयलिप्तायां दक्षिणोत्तरतः शुभां निधाय तत्र पाणिभ्यां पूणा
निसृततडुलैः चत्वारितेषु हेमानि मेडलानि निवेश्य ततः मेडलानि स्थलाकाराणां पुष्पा

१॥

निवर्त्य सावणां श्वेततादेवान् अत्रैव च यथाक्रमं पूर्वमात्मभुवं तत्र विहरन् श्वेततः कृत्वा
संमिश्रणं वज्रपाणिं शतं कृतुम् गंधादिभिरथाभ्यर्च्य दक्षिणोत्तरतः क्रमात् प्रत्येकं कर्मविप्रभ्या
दद्यात्तारभ्य भक्तितः प्रोते देवमिह ध्यातामन्नान्नानुदीरयत् संप्रीयतां मे भगवानात्मभूमि
त्कदारयन् संप्रीयतां जगद्ध्यापि भगवान् विहरन् श्वेतः संप्रीयतां मे भगवान् वज्रपाणिः श
तं कृतुः एवमाह पुरा ब्रह्मानारदाय सरस्वत्यै प्राक्तं मया पितृसंबन्धुष्वाम् पुनिपुंगवाः अत्र
ब्रह्मा विष्णु रिविंदो यथाशक्ति सुवर्णमथाः कार्याः आयुष्कामा ब्रह्मविष्णु शिवे इति मदान
गहं करिष्ये इति सकलस्य लोहपात्रे कांस्यपात्रं तस्मिन् शेष्य पद्मं तत्र लोवणमहिषरथं दंडकारा
न् कालदूतांश्च संस्थाप्य तिथ्यादिस्मृत्याऽपमृत्युनि कारेण कामो यमदानं करिष्ये इति सकलस्य
सवाहनदूतास्त्रयं विप्रचसन् पूज्यादित्येत्यादि अपमृत्युनिवारणकामः इमांश्चोपस्करयुता

५००.

ममुकशमणेऽमुकगोत्रायविप्रायाहसंप्रदेनमेतिहत्वादाहणांरुनर्णदद्यात् इ
 लायुक्तरदानं अथसंपत्करं ब्रह्मादे संपत्करदानमतीवपुण्यंयस्मिन्कृतेसंप्रदे
 भ्येतिजन्तुः तथोआयुक्तरोगहरतुपापविनाशननाशकरत्ववानां स्वर्गपितृगैबुल
 पुत्रवृहः श्रियेतथाचप्रददातीहसिंहा तथाकालेसूर्यग्रहणादिकुपुतोरपुनर्मन्त्रि
 तयेषुकार्यं देशेषुदवायतनादिकेषुगृहेषुवायत्रमनःप्रसन्नस्नात्वाप्रणतास्तिलमित्रैः
 कुशादकैः शुचिर्भूत्वाद्यौतवासाः प्रयत्नात् सकलमविदुषंविप्रं गुरुं च कार्यं च तस्यानु
 मतेनसर्वं गुरुं वृत्तेतिशेषः गेयं न भूमिश्रुताजलेनविलेपयेद्दिशः मात्रहस्ता तत्रैवले
 ख्याश्चतुरस्समात्यः प्राञ्च्यः तिस्रः शोपदिष्टं नवकाष्ठं च तत्र स्फुटं णि नितुलः निधात
 व्यानिपात्राणि वा सोभरभिषेकं च पात्राणि कुम्भान् पटस्यावोक्त्वा त्रिनिपात्रं ध्येयथाशक्तं

१०

मितान् निष्कान्नसुवर्णं दक्षिणोत्तरतोदेवान् जातरूपमयान्यसेत् पाश्चात्कोष्ठात्त
 यत्तु मित्रं तथा च देवं वरुणं च सोमं चतुर्भुजमध्यमं काशकपुजगत्पतिविष्णुं नमोपतिं च हि
 वाकरं च त्रहणं च वह्निं संपूज्य सवान् विधिवत्कर्मण मित्रलक्षणं तु पद्मगर्भसमः
 कार्यामित्रः कमलसंस्थितः आजानुलेखिमालांतविकवाभोजदृक्प्रभुः वरुणा
 दिरूपमुक्तं ब्रह्माडदाने अभ्यर्च्य विप्रावपि गंधर्वस्त्रैः पृथग्च दातव्यमनुक्रमेण संप्रो
 यतामिषममित्येव सुत्वांततो हि दद्यात्सोदकं पूर्वमत्र एकस्यैवैकं च हिरण्यरूपं प्रणा
 मपूर्वपरिणीयसर्वान् पात्राणि वासः परिधाय न वसते दुलसहिरण्यं च दत्वा अ
 भीष्टसिद्धिलभतवसवान् आयुष्यमारोग्यमुपैति चाग्रां अथोपदेष्टुं गुरुवैसवर्णम्

८

द.न.
२, ८२

वासोयुगं दानसमंचदद्यात् विप्रैस्तथा वाचयेत्स्वस्तिवाच्यं ततो दद्याद्दक्षिणां
वाचकेभ्यः अथ प्रयोगः प्रातस्तिलकुशमिश्रोदकेन स्नात्वा चेत्यादिसम्पत्तयुरा
राग्यपापनाशपुत्रादिकुलवृद्धी श्रीस्वर्गमाक्षरसिद्धिकामाभिनादिप्रतिमादानं
करिष्ये इति सकल्यगुरुवृत्तातेनाज्ञाया विंशत्यस्ताचतुस्तं भुवंगोमयनापलिय
तत्र प्रागायताश्चतस्तुदगायताश्चतस्तोलेखाहिरित्वा तत्र जातेषु नवकोष्ठेषु
तंडुलानि क्षिप्यतेषु नवकुमान् सवस्त्रान् विधिना संस्थाप्य तेषु सवर्णत्रियादृष्य
पलावधिहेम्ताकृताः प्रतिमा स्थापयेच्च पूजयेत्तत्र पश्चिमपट्टौ चतुर्भुजां त्र्यमु
मापातिव अंशपट्टः कोटिवाकरं व्रह्मणो वन्हि च ततानव विप्रान् स्तं पू

३८१

प्रतिमां निक्षेपस्तर्ज्ज्वं दक्षिणं तस्ते देवान् जातस्तस्य मध्यान्वसेत् पापं स काष्ट
विषयेषु अन्नं तथा देवं वरुणं च सोमं चतुर्भुजं मध्यमकोष्ठकेषु जगत्ति विष्णुमु
मापतिव दिवाकरं व्रह्मं च विष्णुं प्राणं स पूजयेत्ककसं विप्राय मित्रः प्रायता
मद्येत्यादि संपदादिकामान्तं पूर्वोक्तफलमुक्तोऽयमुक्तमर्गणेऽमुक्तगोत्राय विप्रा
यमाप्रतिमा संप्रदत्ता इति दद्यादेव च वरुणः प्रीयतामिति वरुणादिप्रतिमायुरावेव
हयं द्रव्यसमं सवर्णं वस्त्रयुगं वदद्यात् इति संपत्करदानं अथ कृष्णाजिनं सोरं कृष्णा
जिनं च माहिषीं मेघीं च दशधेनवः ब्रह्मलोकप्रदायीति तुलायुगलवच यमः गाभ
हिरण्यसहितं मार्गमेकं दशतियः सर्वदुष्टतर्कमपिसायुज्यब्रह्मणा भवेत् मरीचिः
कृष्णाजिनो भयमुरवीयो दद्यादाहिताग्नये सप्तजन्मकृतं पापं तस्माद्देव नश्यति

दान.
१८२

रूष्णाजिनसमं दानं न चास्ति भुवनत्रये प्रतिग्रहोऽपि पापीयानिति चेदवि-
दाविदुः मात्स्य वैशाखपूर्णिमामासीच्च ग्रहणं शशिसूर्ययोः पौर्णमासीतु
यामौघ अषाढी कार्तिकी तथा उत्तरायणं द्वादशी वा तस्यां दत्तं महाफलं
आहिताग्निर्हि जोषश्चातदेतस्य पार्थिवे यथा येन विधानेन तन्मृगि गदतः
शृणु गोमयेनोपलिप्ते तु सुवोदशेन राधिप आदावेव समास्तीर्य शोभने वस्त्र-
माविकं ततः सप्तगं सरवुरं मास्तरे रूष्णामागणं कर्तव्यं रुक्मं शृगं रूपां दंतं
तथैव च लंगुलं मोक्षिकैर्युक्तं तिरुछन्नं तथैव च तिरुल्लसं समं रूत्तावाससा

१८२

छादयद्बुधः सुवर्णनाभं तत्कुर्यादलं कुर्याद्विचक्षणः रत्नेर्गंधैर्यथाशक्त्यस्तस्य
दिक्षु चोच्यसेत् कांस्यपात्राणि च तारिदिक्षु दद्याद्यथाक्रमं मृण्मयेषु पात्रेषु च
पूर्वादि क्रमेण न तु घृतं क्षीरं दधिसौद्रं एवं दद्याद्यथाविधि सरत्नानि कांस्यपा-
त्राणि च तु रक्षुं स्यापयेत् मृण्मयानि च पात्राणि घृतक्षीरमधुपूर्णानि पूर्वादिदिक्षु
स्थाप्यानि चंपकस्य तथा शारवाः सप्रणकुंभमेव च बाह्यापस्थानकं रुत्तामृभावेनो-
निवेशयेत् हानदेशाद्बुधोऽप्यरमीये स्थानं यस्य तिकुभविशेषणं जीर्णवस्त्रभाषा-
तेन वा सर्वे गानि च मार्जयेत् धातुमयानि पात्राणि पादेषु दाययेत् धातुविशेषाः
पात्रमध्यस्थानि च द्रव्याणि च मंत्रतः प्रयोगे बोध्यानि तिरुपूर्णततः रुत्तावाम-
पादे विवेशयेत् मधुपूर्णं तु तत्तत्तत्पादेषु दक्षिणेन्यसेत् हस्तपात्रद्वयं पश्चिम

यम.
१=३

पादयोः स्याद्यं ऊर्ध्वपादस्त्रिमेकायैतामस्य रजतस्य च ऊर्ध्वपादेऽप्यपादयोः
एकवचनमविवक्षितं ताम्रपात्रं तिलपूर्णं दक्षिणपात्रे रजतपात्रं मधुपूर्णं
पाद इति व्यवस्था प्रयोगे वक्ष्यमाणमत्रात् सुवर्णपात्रमक्षतपूर्णमध्यस्थाप
येत् इति हेमाद्रिः हेममुक्ताविद्रुमंचदादिमबीजपूरकं प्रशस्तोपनेत्रवर्णस्तु
रेष्टं गण्डकानि च एवं रूपायथोक्तं न सर्वशाकफळानि च एतत्प्रतिग्रहविधिहाना
हिताग्निद्विजोत्तमः स्नातो बस्त्रयुगलं नः स्वशक्त्या चाप्यलंकृतः प्रतिग्रहं च
तस्याक्तः पुच्छदेशमहायते सुवर्णनाभिकं दशतः प्रीयतां वृषभध्वजः अथ
प्रयोगः पूर्वोक्तकाले गामयेनोपलक्षिते देशे अविलोमनिमित्तकं बलं तदुपरि
सशंखं गुरुरेव हि तः मय्रीवं रूपाजिनमास्तीर्य सुवर्णशृंगरूप्यदंतमोक्तिकुपुच्छं

८॥

वर्णनाभं च तल्लतातदुपर्युत्तमप्रामाणं तिलो संस्थाप्य संगंधरत्नानि च त्वारिका
स्य घृतदुग्धं दधि मधु युतानि च त्वारिमुद्विश्रवाणादिदिक्षु दानं देशाद् द्विष्वपक
शाखासत्रणकुभं च संस्थाप्य देशकालादिस्मृता ब्रह्मलोकप्राप्तिकामः सप्तजन्मो
पातं भाग्यनाशकामः पितृपुत्रमृत्युपरिहारभायो धनदेशाद्यवियोगकामः
प्रलयावधि स्वर्गप्राप्तिसर्वभूदानफलसर्वलोकगतिकामा मोक्षकाम ईश्वर
प्रीतिकामो वारुणाजिनदानं करिष्ये इति सकलज्जीर्णपीतवाससाखागानि
समृज्य यानि पापानि काम्यानि मया लोभात्कृतानि वै लोहपात्रप्रदानेन प्रणश्यं
तुम मम शुभे इति मन्त्रेण स तिललोहपात्रं रूपाजिनस्य वामपादे यानि काम्या
नि पापानि कर्मस्थानि कृतानि वै कोस्य पात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु ये सदेति समधु

८॥

दान-
१००

कास्यं दक्षिणे परापवादे पेश्यादृश्यामांसस्य भक्षणात् तत्रोत्थितं चेन्मपापं तामपात्रा
ल्लणस्य तु इतिसतिलं तामपात्रं वा महेत कन्या नृते गवो चैव परदारप्रधर्षणम्
रोष्यपात्रं प्रदानेन क्षिप्रनाशं प्रयातुमइतिसमं धुरोष्यपात्रं दक्षिणहरेत् जन्मजन्म
सहस्रेषु कृतं पापं कुबुल्लना स्वर्णपात्रदानात् नानाशयाशुजनादनेतिसाहातहेम्
पात्रं मध्ये हेममुक्ताविदुमदाडिममातुलिंगानि सन्निधावाप्रादिप्रशस्तपत्रकण
योः शृंगाटकानि च खुरेषु संस्थाप्य वस्त्रयुग्मादिना हिताग्निविभ्रेदयद्रव्यं च संपूज्य
श्रीगतावृषभध्वजेति उत्कादेशकाले संकात्यमुकगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय तु
भ्यमिदं संप्रदेह कृष्णाजिनं कुशोपरि गतं केवले परितस्तं वस्त्राद्यदित तिलशशि

स्वर्णशृंगरोष्यखुरस्य दत्तं मुक्तालांगुलस्वर्णानां पञ्चरत्नालंकृतं चतुर्दिग्वरिष्य
तृप्तक्षीरदाधे मधुपर्णीपात्रं चतुष्टयं संकास्यपात्रं तिलमध्वक्षतपूजाहोहोस्यताम्
रोष्यहेमपात्रं हेममुक्तावर्द्धमदाडिमवाजपूरपञ्चशृंगाटकयुतं शिवदेवतं भूमकसंगोत्रोऽमु
कशर्माभूमकामोहं संप्रदेहेन ममति एतदक्षिणातु गारुडे शतनिष्कसमोपेतं तदहोरा
मथापि वा अतो न्यूनं न दातव्यं मधिके फलमूर्जितं तत्रैव अस्पृश्यः सहिजाराजनवि
तिपूजसमो हियः दोने च आर्यकाले च दूरतः परिवर्जयेत् स्वगृहात्प्रव्यतं विषमडले स्ना
नगाचरेत् तद्वस्त्रं कुभसहितं निक्षेप्य च चतुष्पथे स्वपितृपुत्रमरणं वियोगं भाग्ययास
ह वनदेशपरित्यागं न चैवेहानुयात्कचित् समग्रभूमिदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः

दान-
१८५

सर्वोत्तमं श्रुतिं कामचारी विहंगमः आभूत्संपूर्णं वायत्संगमप्राप्नोत्यसंशयमिति रक्षा
जिनदानं तत्संयोगश्च जयशय्यायः महाभारते शय्यामस्तरेणापेतां सुप्रकाशनसंस्तुतां
प्रदद्याद्यस्तु विप्रायस्तु तस्यापियत्फलं स्वरूपः सभगः श्रीमान्स्त्रीसहस्रेस्तु सवत्-
दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महायते विष्णुसंहितायां दर्पणः पादत्राणे अनाना द्रव्या-
भूषणः चतुष्कोणेषु सस्थाप्यथा शतयात्राधिष्ठितं द्यूतकुम्भगाधमपूणीपात्रं जलस्य
च शय्यासंपूजयित्वा तु सद्रक्तं मत्परायणः कृताजलिपुटाभूत्वा कुयीच्छयां प्रदर्शितः
नमः प्रमाण्यद्रव्येति प्रणम्य च चतुर्दश ब्राह्मणाय दरिद्राय श्रुत्वा ध्यानशालने त
थासदानं विदुषे शय्यादद्याद्विचक्षणः फलवत्स्मादिद्रुपुरंगलं व्यमनो रोगैः
षष्टिवर्षसहस्राणि क्रीडित्वा नयथासखं द्रव्यं कात्परिभ्रष्टद्रव्यं कृत्वा भवेत्
१॥

प्रस्थियोजनविस्तीर्णे स्वामी भवति मंडले भविष्योत्तरं तस्माच्छ्रयांसमासाद्य सारदारम
यीदृढा दंतपाचनारम्याहेमपेट्टरं कृतां हेसतुलां प्रतिष्ठन्नाशुभगडाधानं कांप्रकार
नपटीयुक्ताधूपगथाधिवासिता तस्यां संस्थाप्य लैमं हरिलक्ष्मीं समान्वात्तां उदरं कि
द्यूतभूतकलशपरिकल्पयेत् विज्ञेयः पादवैश्रवसनिद्राकलशे बुधैः तांबूलकुम्भं
दक्षपूतं गरुचंदनं दीपकोपानहलत्रं चामरासनभोजनं पाश्र्वेयुस्यापेयद्रव्यासंस्था-
न्यानि वैवहि शयनस्थं च भवति यदन्यदुपकारकं भृगारकाद्यं च पंचवर्णं वितानकम
शय्यामद्विधां कृत्वा ब्राह्मणायोपपादयत् सपत्नीयसंपूज्यपुण्येह विधिपूर्वकं यथानु-
ष्ठाप्य शयनं शून्यसागरजातेया शून्याममाप्य शून्यास्तुतथा जन्मनिजन्मनीति अथ प्रयाग-
अष्टदलांतलप्रस्थितस्मिन्वास्तीर्णा शय्यांतस्यासमेतात्संवल्यवाक्यवक्ष्यमाणा विबुधाः

दान.

१८५

संस्थाप्य ॐ अथेत्या । सर्वपापक्षयपूर्वकाप्तेरागणसंख्ययुताविमानाकरणेन्द्रपुरगमनोत्तर
 रषष्ठिसहस्रवर्षेतिदाधकरणकक्रीडनहः सहस्रसवरणसहितस्वेलीकमहितत्वतदुत्तर
 षष्ठिजनमंडलरज्यान्नाशिवेकाकामः शय्यादास्यज्ञातसंकलयसपत्नाकेविप्रशय्या
 तदुपारमायालक्ष्मीयुतनारायणनसंपूज्यप्रदाक्षणीरुहानमः प्रमाणदेव्यतिवृत्ताप्र
 णम्यतिथ्याद्युद्धेखनोत्तर सर्वपापक्षयतिकोमान्तपूर्वोक्तसंकलयवाक्याममुकनात्रायाब्राह्म
 णायमशय्यामीशानादिकेणचतुष्टयस्यपितृवृद्धभगाधुजलपूर्णपात्रामुद्राप्रदेश
 स्थापितोद्यतपूर्णकलशहंसतृत्विजानांभुभगोपाधानेप्रकृतोपदीसहायन्यतोबु
 लादर्शिकुमुभदादकपूराम्भवेदनदीपिकापानहस्तत्रचामरासनभोजनजलपात्रपचवरा
 वितानलक्ष्मीनारायणप्रातिमायुतो अंगिरादेवता अमुकनात्रोममुकनाहंसप्रदे
 नमोमात शय्यावेतिविविक्तकुशोदकक्षिपेत् मन्त्रः यथानुहत्याश्वमेधस्यसागर
 ११११

जातया शय्याममाप्तिशय्यास्ततथाजन्मानजन्मातिहिरण्यदक्षिणतिशय्यादानप्रयागः
 हेसत्तलोसत्तयुक्तामृदांरुहामंरुतां सर्वपापक्षणेपोतशिवेशय्यानिवेदयत् शिवदेवीसमा
 युक्तयेष्टरुतानिवेदयत् शिवधर्मीरवशय्यादानं अथवस्त्रदानं नंदिपुराण वस्त्रयन्त्रार्थिने
 दद्यात्तुभवाययदृष्टया सभगद्वनवान्श्रामानृहस्यादिपुरवसत् विष्णुधर्मतर वासा
 र्वदेवहंसर्वप्रायोज्यमुच्यते वस्त्रदानात्सर्वपापक्षयस्यादृष्टदणिसंयुतः युक्तालावण्यासोभाग्योव
 रागश्चतुर्धाहजः तथा दत्ताकपीसकवलासुर्गलोकमहीयते दत्तासारंमंतत्रापिफलंदशगुणंभवत्
 आविकेवसन्देवाभूदानलोकमाप्नुयात् द्यागदत्ताचोगिरसक्षोभदत्ताबृहस्पतेः वसुनालोकमाप्ना
 तिकुशकोशयवाससो रुमिजेवतथादत्तासोमलोचमहीयते अग्निशोभमवाप्नोतिदत्तेवमृगलोच
 का तथा सर्वदेवहंसप्रोक्तोयतः सर्वत्रवस्त्रदानं अवाप्नोतिचधर्मइस्तस्मिन्स्मादिशिष्यते भवि
 ष्यपुराणेवाससितुविचित्राणांसारवंतिहंतिव स्नापितानिशिवेद्यात्सकोशानिनवानिवयावर्षसह

दन-
१८७

स्त्राणि स्वर्गलोके न हीयते वस्त्रतत्तुणापरिमाणं विधीयते तावद्वस्त्रसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते
स्त्राणि पिता नि प्रक्षालितानि वाराहपुराणे क्षामावराण्योदद्यात्पुत्राणां निवचक्रिण कापसिजा
निवाहद्यात्भक्तो विध्वानुसारतः तव वासा सियावतस्तत्तुणापरिमाणतः तावद्वस्त्रसहस्रा
णि विष्णुलोकं महीयते देवीपुराणे अहं जेवीहं जेवीपिवस्त्रैरभ्यर्च्य शैलजाः सभूषाभरणेशक
चक्रवातस्त्वमाप्नुयात् नंदीपुराणे पुष्पाषदापिनो मयि जायत कुकुटज्वलाः विंस्तीर्णराजप
युसितलत्राग्रलक्षणं नारदीयं निष्चयेन भ्योदीनभ्यः शीतवातमहातपैः आदिभ्यः कस्यया
वस्त्रमूर्णं दद्यात्तयः न तस्य सकृत्तुं त्रिदेशैरपि शक्यते आधिव्याधि विनिमुक्तं साक्ष्यं स्वस्वभूते
अथासनदानं आसनं यः प्रयच्छेत्सुपात्राय च भक्तितः स हि व्याभगसे भोगानरागः सत्पुत्र्युतिः स भ्रा
रतः चेद्द्रोहं तु यो दद्यात्तुत्याय कतिपुण्यधीः न तस्य श्रयसामेतः कदा विद्विजायते च द्रोहं विना तं
स्वर्गपुराणभाजं नयः प्रयच्छेत्तु विभ्रभ्यो भाजं शुभं सगंधं पदं प्राप्य पुत्रपुत्राणां मादते ताम्रयोभाजं न दद्या

१८८

१८९

यविशतः सभवेयक्षराजस्य प्रभुवंसमन्वितः ब्रह्मपुं औद्वरातः भाडानियोदद्यात्तुणां निच औद्वरा
मं महतां वृद्धिमाप्नोति दुर्लभां त्रिदशरपि मदनरत्ने उच्यते मं पलं क्षीश्च त्वारिंशत्तुमध्यमं द्वादशांशमपात्रे तु वा
ग्रमत्रायसंस्मृतं अत्रायः शब्दो दद्यात्तुमात्रपरः वासाभरणे दद्यात्तु तैस्समात्मकं च दत्तं च वत्तु बलं विप्रसंपन्नं
ततः घृतादिभ्यः संपूर्णहिमगर्भसंवेष्ट्रं प्रतिष्ठाप्य तत्सोत्रं ब्राह्मणाय निवेदयत् तत्तत्सर्गं स्वर्गं तु प्रतिष्ठाप्य
द्विजाय तु दद्यादिति शयः च द्रुलोकं वेसतावधाया दद्यात्तु दशति घृतादीनि वाक्चतुर्दश तत्रैव घृतं च नव
नीतं च दधि दग्धं तथैव च शर्करा गुडं तैलानि तिलामधुजलं तथा लवणं च फलं रसांश्चावद्वत्समन्वितं घृतं चतुर्द
शयुतं दत्वा तस्य विधिना नृपति पादौ सर्वेषामेव दानानां मुक्तमं पात्रमिष्यते यथा विधिं प्रदातव्यं वित्तं शास्त्रं पुस्तकं
जितं अत्यंतनिर्धनो यापि सपि दद्याद्यथा विधिं प्रदत्तं यं निष्कम्भं विवर्जितं चतुर्दशोर्धं मर्धं वा दद्या
दन्नफलं स्यति वाराह अश्वातस्संप्रवक्ष्यामि पात्रदानमनुत्तमं कृत्वा ताममं पात्रं यथा विभव विस्तरं
उभयासहितं शशुं हरिं श्रीकंभव च कृत्वा तु कंचनैदियां सफूज्या गहनादिभिः प्रातःमात्रास्त्रं दद्यात्तु
भूतो विनक्षणे अत्रैव पूर्वैकपुतां चतुर्दश दद्यात्तु व्याधिकान्द कापी सौचादनेन न दद्या पूर्णोदरापत्रादयः

दान.
१५८८

युक्तं स्वस्थालीदानं भविष्योत्तरे ह्युक्तं मयी स्थालीपदानां पत्रभिः शतैः अशक्तस्तु तर्धन्यवतुर्थेति
नवापुनः सर्वशक्तिविहीनस्तु मण्मयीमपिकारयत् सकृन्भीरोदरदरीदृढदृढकस्तकं कउछकशेननद
विरभिधीयत मृदुतडुलनिष्पन्नस्त्रिणक्षीरेण पूरितं उपदेशादक्युताघृतपात्रसमन्वितं सूतपात्रोपा
तवस्त्रां चर्वितान्नदनं च स्थाप्यमंडलकवस्त्रैः पुष्पाद्यैरुत्थानं यत् आदित्यहनि सकोत्तौ चतुर्दशमेषु
च एकादश्यात्तयायां विप्राय प्रतिपादयेत् जलज्वलेन पार्श्वस्थे स्तंडले स्सज्जरेपि न भवेद्द्रव्यसंस्थिति
भूतानां पिठरविना तं संधिः स्थितिकामानां त्वपुष्टिः पुष्टमिच्छतां अर्तस्तोत्रप्रणतया च सत्यं कुरुवो मम
शोतिर्धनुस्तद्वर्गविप्रभुस्वजनं तथा अभुक्तवस्तुनाश्रियातु तथा भवत्प्रदः इत्यर्चयत्प्रशतव्याह
द्विजपुं पुष्टितुष्टिप्रदपुं सवीन कामान भवस्योतान् इति स्थालीपदानं अथ पाकदानं तत्त्वमुभा
तिपिप्यलादः यद्येन पूर्वविहिततदसाधनं तेषां अथ सक्तं कर्म भूमिरियं राक्षिमातः शोचि तु माहेत
तस्माद्भवद्विद्युदन्तं प्राक्ततद्राज्यमुत्तमं भूतामित्राणि बधोन दत्तं प्राप्य तत्ततः इत्यादि न हेम रूपताम्रनिमित्तं

नानाविधभांशानां सर्वसंपत्तौ आपाकदानमुक्तवानित्यापाकदाने अथोद्यादानात्सातिदानेन वत्त
णदानेन तावत् वाराहोत्तरस्यां ब्राह्मणस्य वेणुवचसां भागवततथा तथा नोत्तरस्यां च मातृव्यवसत्त
आग्नेयमष्टमं प्रोक्तं भविष्यन्ते मते तथा दशमं ब्रह्मवेवर्तितं गमेकाद एतथा वाराहोद्देशं प्रोक्तं संदे
वत्रयोद्देशं चतुर्दशं वामने च कोर्मपंच एतथा मातृव्यवगाहोद्देशं चैव ब्रह्मणोऽमतिमेतथा अन्तर्गुपुराणा
निसहिरण्यानि राषर्वणि लिखितानि प्रयुक्तेषु सविधापागोभवेत् इति कर्मणकाऽविशेषः ब्रह्मजला
न्युतं वैशाख्यादेव फलं ब्रह्मलोकः पाश्चात्तमं युतं जेशयो फलं मन्मथस्य वेणुवामाच्छास्त्रेण
सहितं फलं वरुणलोकं शैव गुडधेनुसहितं आरवण्याफलं शिवलोकः भागवतं हंससिंहयुतं प्रोक्षयत्वा परमपदं फलं
नारदीयमश्विन्याहमयुतं परासिद्धिः मार्कंडेयं हेमहंसियुतं कार्तिक्याफलं पौर्णमासस्य आग्नेयं हेमद्वयं
लघुधनुषं मार्गशीष्ण्यसर्वं चतुर्फलं ब्रह्मलोकः लं गतिलघुधेनुयुतं फलं व्याफलं शिवसाम्यं वाराहं गुडयुतं चै
व्याफलं विष्णुपदं स्वर्गं हेमशूलयुतं मयूरसंकोतो फलं शिवपदं वामने हेमवामयुतं मेघविष्णुपदं फलं कां हेम
कूमरियुतं कर्कशोत्तरं फलं मातृव्यं हेममहस्ययुतं तुलां पृथिवीदानं फलं गारुडं हेमसहस्रयुतं विष्णुभक्ति

शन.
१८९

स्थिः फलं ब्रह्मांडकौशेयस्वरविधिं युतं व्यतीपाते राजसं फलं एतन्मंमास्य क्वचिद्वस्थाने वायवी
 वग्रहणं एतन्मंमास्यपुराणानि तदानफलं विद्याद्विष्णुलाकः सर्वत्र विष्णुप्रातिर्वी अत्रदानवक्ष्यमपि दशक
 लोसंकीर्तयत्फलमुक्तिर्यदा दक्षिणानपृथगातिरुचिन् युक्तं तदा युक्तं नाना कैवर्दक्षिणा रामाय
 णभारते च दत्तसंगमिहोयते पुराणतर्कशास्त्रे च छंदो लक्षणमविवेदिमीमांसितं शिवधर्मचिन्त्य
 सतक्षेपश्चिन्त्यो वराजराभा भवेद्विदसः तथा धर्मशास्त्रे नरोदसास्वर्गलाकमते अथवा नगारुहे आम्राय
 रूपाणि विधाये सम्यक् हे मानिपुत्रो लक्षणानि विमुक्तानामणिपुत्राणां कुरादिव दक्षमतो निवश्य
 वदस्व महाभूतघटे उक्ते वासादिदेयानि यथाक्रमं तानि युक्तान्यथोक्तानि नीत्वा तदुक्तानि निरुता
 संकल्प्य गथाक्षतधूपदीपे आमोदिभास्वुतं पृतपायसं सहोदमन्नमथप्राप्तं तस्य तेभ्यो निवधाय वस्त्रय
 तः प्रणम्य सम्यक् प्रदत्तं विधिः । धीतविद्वान् तत्र विधिः कायमिहोयधीमतो वरं व्याहस्य हतोत्त
 यदा वाहनमाजने मंत्रैरेतत्तदुक्तोदमीषामने कुरवेदपुत्राश्च मातुलं रारणता प्रपन्नोत्त
 धाहृतद्वतं यजुर्वेदमन्त्रं लोकाकवापरायण लखसां मकामादिभिरसतुसततं सामं महाबाहोत्त
 क्षादेधोऽर्जः प्रसादस्तु मुखाभ्यां रूपयानुग्रहणमात्रं सर्वभूतानां तदा कर्हिना हितं शान्तकुरन् च सपुष्टि

१८९

पुष्टिमशोप्रयत्नः इति संप्राथम्यं तदनुविप्रभा अतिपातत् प्रदत्तदेकमवत्सस्वर्गं विप्रभा नृदद्यात्तदा
 ल्यापते मककमिहर्बलः अथ सशस्त्रं वापि दानमेषा विधात एतदेव प्रमाणं सतेतपाति निर्मितं अनापन्न
 होवदानवददानविधिस्तस्य सदाध्ययनयुक्तस्य वराभा मवहि याज्ञवल्क्यः सर्वधर्मागये ब्रह्मप्रदानं अधिक्
 तदहर्दमवाप्नोति ब्रह्म एकमविष्णुमिति वदनाभिः अथ तत्कसाने भविष्य शास्त्रसंज्ञावैदिकान्ते वा
 वस्त्रयुग्मनसां तां पुस्तं प्रतिपादयति तथा कपिलदानसहस्रणसमादत्तं नयसत् तत्फलं समवाप्नोति पुस्तक
 दानं तं पुराणभाषां वापि रामायणमथापि दत्वा यत्तमात्रात् पाथतत्तन्न वण्येति इति तन्महत्सराजदत्तकाश्वदि
 तया न्यस्यैतदन्यत्र न्यस्य सारज्येदेयमिति पूज्यते इति पुस्तकदानं एव त्रिकथं विद्यादानं प्रतिमादानमध्यायनं च
 अथ छत्रोपानहदानं पादो अतिप्रबने मार्गद्वारभारतानि नितं तीक्ष्णातपःपुत्रातिष्ठत्रापादानाद्वानर इति छत्रो
 पानहदानं अथान्नदानं सत्तं अन्नदत्तं प्राक्तप्राणदत्तं सर्वदे तस्मात्प्रदानेन सर्वदानफलं लभ्यते
 नं महर्षि वदन्तीतीतायां वर्षदानं त्रियायह्यर्षिनेन विप्रः असाध्यव्याधिनायस्तो धनं दत्ता जातयेति वी
 नरानं तो ब्रह्मदानं भविष्य तो ब्रह्मदानं राह्याल्लेखनियमान्तिः देवभ्याय हितः तिभ्यः समहाभागमश्रुते इति तावत्कदानं
 अथ गंधद्रव्यदानं तदा नरस्त्वर्गं दत्तं गंधद्रव्यं नरं भागवान्जाते निवस्य तीरेन सत्यतप्यत इति विष्णुधर्मोत्तमौभा

ग्यकारकदानप्रोक्तैकैकमुस्यतु तथा कर्पूरदानेन सर्वकामानवाप्नुयात् मृगदंष्ट्रदानेन सप्राज्यराज्य
मश्नुत इति गन्धद्रव्यदानलेखे तु हिम्वत्सदाकाले प्रदानाद्धमाव्ययमिति नोदियुराणधूपदस्सुरभित्तं
पुष्पदस्सुगमस्तथेति अथ रत्नदानानि जाबोहिः रत्नानि याहिजदद्याद्दुहुमुल्यानिमानेन अलंकरणमि
त्तावादेवताभ्यामित्यलतः संतोपपापनिर्गोमुक्तिमेव समश्नुते स्कादेविद्रमाणप्रदानमस्सुद्रलोकत्रजेनरः
सर्वपापविनिर्मुक्तो मुक्तादानेन जायते लोकमाप्नोति दानेन नरे वैजस्यवाजिने तथा प्रमते गमिषे मेदिते नरे नरे
सर्वे प्राह भवत्यति पुष्परागप्रदानतः गारुसते गुरुसतं नियतं जपति त्रियः वेदैर्यः सत्यलोकं च प्रभारगेरोग
ता प्रदानादिद्रुलोकानां नीलानां भाः न भवत सुखांशं स्वप्रदाने नरोक्तिमुक्तिप्रदानतः इति रत्नदाने अथ गति
कसाने भविष्यति र वसक्तसमं सात्तागलादेवालयपरं शिवस्याविष्णास्सपात्रे देवं पनामते ननु संस्नानपूजयेद्देवं
द्यौश्च मनोरमैः प्रणिपत्य मेहवानं मनं मत्पुदीरयत् ७ नमः शक्ररांभुः भवाधाता शिवा हरः प्रीयताम मन्देव जलकुम्भ
प्रदानतः एवं सत्तादाता तु पश्चादागल्यवशमि लेख्य कथा शिवभक्तानां विप्रमुखायां भजयत् एतयः कुरुते श्रीक
जलदानं त्रिगोहैर्यावाः दुनिहिद्रुस्यपतिता नन सशयः सवत्ताकरे लोकतावत्काट्योनरे श्वरेति गलेतिकर
कं अथ पदाने भविष्यति र अता फाल्गुनमासि प्राप्ते वैत्रमहाय्य पुण्याः विप्रकाते मङ्गलकारयः पु

रस्य मध्यपाथि चैसरक्षतलेधगा सुशाकलतरं म्यविचित्रासंस्तः तन्मध्ये सप्राज्यराज्यभाश्चरा
भनान ब्राह्मणः शीलं पन्नो भूतिदत्ता यथापतः प्रपापालः प्रकृत्यो बहुपुत्रपरिः एवाः धाप्रवास्सुगुमेन
विधिपूर्वकं यथास्त्यानरश्चलप्रारंभोयायिहिजानं ततश्चातायै हिम्वत्सदाकाले प्रदानाद्धमाव्ययमिति नोदियुराणधूपदस्सुरभित्तं
प्रविपादिता अस्या प्रदानासितरस्त्युत्तु प्रीयतामहा अनिभारिततो देयजलमासचत्तयं त्रिपसंच महाराज जीवानां
जीवनं परं प्रसहकारयेत्समाभः यच्छक्तिस्तो हिजानं अनन विधिनायत् प्रीयतामः पप्रणाशने पानीयमुत्तमेष्टा तस्य
पुण्यफलं कपिलाशतदानस्य सम्यग्दत्तस्य लः तु पुण्यफलमाप्नोति सर्वदेवैः सुपूजितः पूर्णचंद्रप्रतीकाशविमानं
मथिरुद्रासः पातिदेवैर्नगरं पूजमानो सरोगः त्रिशूलो दयो दिवषणिः यस्य गंधर्वसेवितः पुण्यक्षयादिगसन्तुर्दे
जो भवेत्ततः परंपर्यातिपुनरोत्तिदुर्लभमिति प्रपादानं अथोदकदाने स्कादे त्रयाणामपिलाकानां मुद्रकुटीरनने स्म
तं पवित्रममृतं यस्मात्तद्दुर्लभं पुण्यमिदं तः भविष्यपुराणे श्रीकृष्णैव वसते च पानीययः प्रकृति सयाति चंद्रसः लोकम्य
भमालोकावतः श्रीकृष्णस्तमायां तितथायां तिमधुसूताः घृतदधुदधुदकाः स्तस्य मुद्रावशावतीनः देव लः स
तोयां पथिके विप्रे प्रदद्यात्करयत्रिकां फलसंनूपराः स्य नूनमाप्नोति मानवः महाभारते पिपासयानम्रियते सायच्छ
अजायते नैवाजुयाव्यसनें करकान्यः प्रयच्छति आदित्यपुराणे यो ददाति घटी मानं कुडिकाः करकोस्था त्वास्ति

धर्मलभिते शीतलं जलं अथ धर्मघटदानं विष्णुः शीतलेन संगधेन वारिणा पूरितं घटं शुक्लं
 दनदिग्धांगेषु धर्मोपदेशो भित्तिं दृष्ट्या दनं घटं कुयीच्छरावतस्य नोपरि उपान छत्रं सस्युक्तं धर्मस्य
 कल्पयेद्दत्तं पुष्पाक्षतं गृहीत्वा तु इमं मन्त्रमुदीरयेत् अनेनो विष्णुर्लोकयनेन सागरासभो अपोपूणा
 धरास्मास्तु दुःसंसारसागरात् उदकुभो मया दत्तो ग्रीष्मकोले दिने दिने उदकुभप्रदानेन प्रीयते मे धु
 सुदनः भविष्यात्तरे प्रत्यहं धर्मघटं को वस्त्रसंवेष्टितानवः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलं तु विः वस
 तग्रीष्मयोर्मध्ये यानीयं प्रयच्छति पलपले सर्वेण स्थ फलमो प्राप्तिमानवः मार्गरीषास्तमारभ्य उदकुभं
 तु यः सिपित् दिने दिने सहस्रस्य गणेषु फलं लभत तस्य बोधापनं कुयीत्मा सिमा नरोत्तमः मंदका
 वृक्षकान्तिश्च पक्वान् सार्वकामिकः उद्दिश्य विष्णुर्ब्रह्माणमथ वापितुं सतिलं प्रायित्वा तु मंत्रेणानेन
 नवः एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात् तत्तत्तमसंतु मर्यादं न नाथि नायसु धर्मः
 प्रयच्छति वसंतग्रीष्मसमयं गोप्रदानं फलं लभेत् इति धर्मघटदानं बोधायनः यथा शीतदानं न जायते ब्रह्मवर्चसी
 तस्मान्निर्वायानि ब्रह्मणो भ्यान् पश्चित्ता अग्निः दत्ता जगापि कार्यासं पट्टसूत्रमथापि वा यतोपवीतं व्यादृष्टं तव
 णं सिंशभितं यथा शक्त्या विधानेन संस्कारं ब्राह्मणा यत् भवः प्रश्नुर्वै सुखधीनी त्रसंशयः विष्णुस्त्वं उपानमः ३५

विषयो दद्यात् यतोपवीतं आयुष्मान् जायते तत्तत्तमसंतु मर्यादं न नाथि नायसु धर्मः
 नत्र होनं प्रयच्छेत् तेषां विपुलपंथाः फलं गृहोपदेशो भित्तिं ब्रह्मवर्चसं ये पण्डितः श्रवणे धर्मोपदेशो लवः
 यश्चिदानं प्रकुयीत निरागस्तः सशयः पण्डितः कर्मणः यश्चिदुत्तरां गोसपीदिनि रातः जायतव
 स्थिधारणात् भीतानो शरणं यागच्छतः निशिवावेन शकापकाहनात् तोषां निमेन निरस्यति स्वरूपं यतिभ्या
 वेण वेदं द्विजभ्यापि सन्निभं प्रदाय लोकं शयमं देउ न गच्छति प्रददात्यथा वर्णयो देउ वं वारिणा सम
 हा पुरोषालोके वत्तवर्चसमश्नुत अर्थघनदानं बन्दिपुराणं यद्धाना निकाश विब्राह्मणभ्यः प्रयच्छति समीधा
 तस्य सिंध्यति तेजस्वी चापि जायते हेमं ते शिरे वै व पुण्याग्निं यः प्रयच्छति सर्वं सत्स्यति स्यमिं लोकं
 तापार्थं पुण्यागतिमनुयात् यमः इधना नो प्रदानं न दोषाग्निं भुवि जायते महाभारते यश्च धनानां काशानि ब्राह्म
 णभ्यः प्रयच्छति प्रतापनाथं रजः प्रयच्छति शिरः नरः सिंध्य सार्धं सदा तस्य कार्यो निविधानि व पुण्यापि शत्रूणां वप
 पादीयते नरः भगवोश्चास्य सप्रीतो बन्दिर्भवति निरयशः न तसंजति पशवः सग्रामेषु जयसपि अथाग्नीदीशानं भविष्या
 तरे स्थापयत् आदौ मीमं शिरमा सिरो भने दिव्यं ससुभे अग्नीष्टिकाकारं यितां सखा सनपती ददा ह्यो गणं भवे
 द्वि विस्तोणे पितृतेतः उभयो संशययोः कृतास्तत्र ह्याकाशं च यं तितः प्रजा लब्धे अग्निं हुत्वा व्याहृतिभिः कृता श्री

ह्यणान् भोजयद्वाक्यते भ्यादवाच्यदक्षिणं अनेनविधिनाकृतप्रत्यहंजाततः यदिकश्चिद्व्याधौस्य
भोजनं वस्यकलयेत् अज्ययादिहमेतेशिशिरस्यमृतुद्वहेयावस्त्यहंशीतार्थप्राप्तितायनार्थरिमाभन्नीशिकांवि
ष्णुदेवतां षष्टिसहस्रषष्टिस्तावद्विन्दुब्रह्मलोकमाहितवानेतरंस्वीथसा चतुर्विदिलप्राप्तिकामाहमृत्सृजोअस्य
दानस्यफलमपितत्रैव विमानेचार्कसंकाशसमाकृतं हामते षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिवर्षशतानिच अकिंताह
तुष्टिब्रह्मलोकमहीयत इहलोकं तीर्णश्चतुर्विदोद्विजोभवेत् नीरजःसत्यवा आग्निजेनाप्रभावतः चैलेस्फुरालय
सभावसंशेषुभोज्येभन्नीशिकांप्रचुरंकाशवतीप्रदद्युः हेमंतशे शिरःकोसरवेदेजानानोकां प्रिदीप्तममलं वपुर
वहती अथदीपदानं संवर्तः देवागारं द्विजानां वा दीपदानं यत्कृष्यथ मधावीहानसपन्नश्च याश्च राभवेत्
मृदुपुराणे नीलकण्ठस्यमाक्षेणगयायावतिलोदके वर्षरिहीपदानेनपितृणामनुणाभवेत् नीलकण्ठस्यमा नी
लकण्ठश्चाह यस्तु ब्राह्मणगेहेषु दीपमाह्वयच्छासनि यतमाचारयोः लोकमाप्नुया महाभारतेही
पप्रदानं वक्ष्यामि फलयोगमनुतम यथायनयदाचैवप्रदद्यात् दशश्रुते ज्यातिस्तत्र प्रकारेतेराध्युधगताये
वापि वैप्रदानेतेजसातस्मात्तेजोवर्धय नृणां अंधं तममिह दक्ष यनमेवना उत्तरायणेन तस्मादीप
प्रशस्यते यस्माद्गतेन स्ततमसंश्रयेवमेषजं तरमादूर्ध्वगतिरीता भवतवृत्तिरिति विष्णुधर्मतिरे महाव
र्तः सदावति सदांशोभ पाद महाफलाः स्थापस्वविश्वं तत्रापि विश्वतः अमावास्यां विनिर्दिष्टाह

महाफलं अश्वयुज्यामतीतायांरुद्राक्षस्ययाभवेत् अमावास्यां पुण्याद्वादशीचविश्वं देवस्यदक्षि
णपार्श्वेदियातैलुलान्य फलाश्चकाराजन्वतित्रैवशपथेत् वाससां पुराणां सोपवासाजिते महावर्ति
इयमिहिसं हलामहीयते गिरिं हातव्यंनशानोपलिनये चतुःशेषुरासंभ्राभणानां वैश्वसं दक्ष
मृलुषुगोहपुकोतारंरहनेकुप दीपदानेनरा महाफला मुपाप्नुते यावत्तदक्षिनिमधो दीपः पञ्चलतः प तावत्सो
वरां जेद्वषाणि विमोदते दीपदानेनराजेद्वक्षिणानिस्तजावा रूपराभाभ्ययुक्तसुधनाभ्यतमान्वितः
अथाभयदानं संवर्तभूताभयदानेनसर्वान् नवाभ्युदादीर्घमायुश्चलभतेसदृशसंविधानां येत राम
यावत्तद्व्याजलिपुटेहीने योवतमपरे निनहत्याकुरणंप्राप्तसताधर्ममनुयन् मत्त भारत लोभाहृषाद्वया
द्वापियस्यजेद्वरुणागतं ब्रह्मयासांतस्यपापमाहर्मनोविषः अथमासपुनानि विष्णुधर्मतिरे दितप्रयोगा
न्मासां याम्यलोकं गच्छति प्रियं गुफां हलोप्रियोभवतिभूतले चैत्रेविनां वस्त्राणिदत्तात्ताभाभ्युत्त
अपूपां प्रशनेनवैशारक्यमनुते छत्रदानंतथाज्येष्ठेसर्पान्कामानुत्तुते अषाढेदेयं सकां रेमहाफ
लं श्रावणेवस्त्रदानस्यकीर्तितं समहफलं प्रोष्ठपादं तथा मासप्रदानां स्थापितस्यच अश्विने दूतदानेन रूपानिभि
जायते कातिके दीपदानेन सर्वथा ज्वलमाभुतां हवणमार्गशीर्षे तु दत्तासौभाग्यस्थिते पौषेकोचनदानेन परंतु शित्तैव

२६३

एवमाचारितपक्षदानं लक्ष्मीकरं मतं फलानां च तथादानं कृष्णफलं महत् अश्वत्थसंचनं भविष्यत्तरुः उ-
दकुम्भप्रदमेनपि यथायः पुमान् भवेत् तेनाश्वतरा मूलसंस्थानित्यं मस्तन्मा जोतासना सर्वपापप्रशमनं
सर्वदुःखप्रणाशनं सर्वपापप्रशमनं निहारात्तिवर्द्धनं अश्वत्थरूपी भगवान् शीयतां मज्जनादितः इह
चार्थनमस्तु प्रत्यहं पापनाशनं यः करोति तं रामूलसंकेमास्चतुष्टयं सो पितृफलमाप्नोति श्रुतिरपि
सनातनी इत्यश्वत्थसंचनं अथ पाथापचारः गुरुपुराण पाथपरिवरेषु श्रुत्यनासन् भोजनं सखलं
नवपात्रेन जयति कृत्याजिनं दत्वा वासा विवस्त्रायरागिणे कम्पति त्रिधा तृतायेकजलदत्वा मृष्टमन्त्रमुक्त्वा
वे पाथिकाय यथावित्तं सर्वेतरति दुष्टं अथ न्यमनमान्यायी शोकमूलेः फलैर्जलेः सस्रसस्यवापापि न्येय
सः भोजनं भवेत् तथा अभावे तृणभूम्यनुपत्रे धनफलानि च दत्वा गताथ निर्विण्णः स्वर्गयाति त्रियेण वा विष्णुध-
मीतरे उपानद्वा च लत्रेण श्रोतसंयोज्यमानवः संस्थाप्य शुभदेशे तु क्षणाद्दुःखफलं लभेत् तथा लज्जेन वा सखि
त्वापि परभारविचक्षणः अश्वमेधस्य यत्तत्फलं ददायुगं भवेत् तथा चौरभ्यारक्ष्यं कृत्वा रत्नकोकैर्महीयते
स्कोदेयस्य मागपि रिश्रांतं हिनात्थामकं धितं तैलेनाभ्यजयेत् प्रातः सस्रसस्यो मोदते विर सपिषाकपि लोशना
स्थवान्येन सविषा पुनरायतामासाद्योभ्यं जयति धूर्जति महापूजावृत्तेनैव तस्मिन्नेवादिना शिवे कृतामनुव्याल

१९३

२. वासां व्यालभते राज्ञं निहतकटक सर्पिः पलसहस्रं लण गोविंदस्य शिवस्य च महारत्नानवरः कलात्रलहयोत
रिष्यति नंदिपुराण पादाभ्यगुयोदद्यात् पोथाय परिवर्द्धनं सधुभाभरणः पादेवं दिभिनि सवदितः भवेच्छो-
महाभागमंडलदशयाजने संवाहाय परिश्रितं पादाभ्यं गादिना नरः धर्मस्य पुत्रं प्राप्नोति सर्वपापनाशकः
दत्वा वा रिक्तसंस्थे पादाभ्यां च द्विजातये उष्ट्रिष्ट मार्जनाभ्यां पि गोदानफलं भुजे भविष्यपुराण आह्वनस्य तु या-
भक्त्या पादोपस्थाप्य शक्तिः द्युतेनाभ्यज्य पादौ तु विष्णुलोकं महीयते इति पाथापचारः अथ गोपरिवर्कविष्णुः
गर्वा कर्दूयने चैव सर्वकल्मषनाशनं गवां यासप्रदानं स्वर्गलोकं महीयते आदि सपुराण लक्षणं यथाशक्त्या ग-
वां यो वै ददोति च तेषां पुण्यं दत्तो लोका गगनलोके प्रजति ते महाभारते कृतागवांश्चैव दत्तं शीतवातक्षमं महत्
आसन्नमनारयति कुलभरतसत्तम हारीतः होमास्त्रपाययेह तं तृतीयद्वितनं दुहत् सपुत्रं त्रिस्तनं चैव यथान्यायं यथा
बलं ब्रह्मपुराणे आदौ विचार्य ययसः परिमाणं बलं रुक्मि आकास्मिकेनुरातज्यपुण्याश्चतुर्गवादिक् विष्णुधर्मोत
रे गवां कर्दूयने चैव सर्वकल्मषनाशनं तासां शृंगादं कनामजाह्वीजलसन्निभं तथा दत्वा परगवेयासं सपुण्यस्य
हाफलं शिशिरसकलं काले प्रासपरगवे तथा दत्वा स्वर्गमवाप्नोति संवत्सरशतानि धृत्वा अगृभन्तरे दद्यान्निलं भवत
था गवां मासाष्टकेनालभते नाकलाकंसमाभुतं सायं प्रातर्मनुव्याणां मशनं स्मृतिनिमित्तं तत्रैकशमनं दत्वा गवां नि

दान.

२९४

लान निहितः दितीशयः समभ्राति तेन सवत्सरं नरः गवां लोकमवाप्नोति यावन्मन्वंतरं द्विजः शीत
 त्राणे गवांस्तु गृहपुरुषस्तम वारुणलोकमवाप्नोति त्रीडयद्विगणायुतं तथा सिन्धुव्याघ्रभयत्रस्तापुकम
 भ्राजले गता गमिष्यन् नरः स्वर्गकल्पभोगानुपाश्रूते तासां संस्पृशेन धन्यं सर्वकल्मषनाशन दानेन च
 तथा तस्मात्सं कुलान्यपि समुद्धरेत् उद्व्यारं रतिकोरोषो नेव तत्र गृहे भवेत् इति गोपारिचयः अथ सह
 स्नादि विप्रभोजनविधिः भारते ब्राह्मणानां सह स्नानं संभोज्य भरतर्षभ नरः पोषात्समन्वयेत पापेषु भिरतो
 पियः भोजयित्वा दशशतं नरो वै दविदो नृप व्याय विधमविदुषां स्मृतिभाष्य विदो तथा नृयातिनरकचारं स्मृ
 राश्वनं सवते सर्वकामसमायुक्तः प्रसवाय श्रुतं रत्नमिति उल्लभो जनो दैतुन विधिः क्वाप्युपलभः यस्तु मोक्ष
 ग्रथं कचिदले रिकोप्यनाकरः अथेतस्य प्रयोगः दशकाले सकीर्त्य पूर्वोक्तफलकामः सहस्रब्राह्मणभोज्यादिनात्
 क्षितिर्यप्यिष्ये इति संकल्प्य पुण्याहं वा नृपित्वादि कालाहं संस्पृश्य ब्राह्मणान् धूपदीपवस्त्रालंकारैः संपूज्य घृताक
 नाक्षतिभोजयत् ततो ग्निस्थापनो ग्निसुरवातं कृत्या कशावादिभद्रां दशनामग्निः स्वाहते घृतेन हवा रं हयन
 स्नानेभ्या निवेद्य स्विष्टरुदादि कृत्वा ब्राह्मणभ्यः छत्रोपानहोत्रयकंदत्वा स्वस्तिवाच्यतां नृसमापयेत्वा आशिषो
 गृहीत्वा विसर्जयेत् ततो भुक्तशेषबंधुसहितैर्दंपती हृष्टमनस्को भुञ्जीयात्तामिति अनेनैवैकास्मिन्नेव दिनसहस्र

१९४

जनं कार्यमिति प्रीतये शिष्टारत्नैर्कदिनैरपि समापयति तत्र मूलं विचारणीयं अथ नानाद्रव्यदानमंत्राः हेमद्रो प्रव
 र्वंदे धन्यं करोति दाता रमिहलोकं परत्र च तस्मात्तद्विद्यते धन्यमतः शांतिप्रयत्नं धन्यस्य भोजनं जायते विष्णुप्राप्ति
 नां प्राणरक्षणं तदुल्लोके स्वर्गस्याः पाकेनात्र भवेति यथावनाः सर्वयते पुत्रशलाकाकर्मणि तस्मात्तदुल्लोकाः प्रीय
 तां विष्णुदेवताः तदुल्लोकां यरमाहं नमो जंबूद्वीपे गोधूमसंभवः गन्धर्वसौरव्यधनं प्रतः शांतिप्रयत्नं गांधीनां
 धान्यराजाश्रमागलेया द्विजप्रीतिकरायवाः तस्मादेषां प्रदत्तममास्वाभिमते फलं यवानां मुद्राजीवानि दयमास्त्रियाणि
 परमहिनः तस्मादेषां प्रदानेन प्रीतिः सिंहातुं मे सदा मुद्रानां यस्मान्मां वधे काले विष्णुर्दहसमुद्रवाः पितृप्रीतिकरा
 माषा अतः शांतिप्रयत्नं माषाणां पुरोगावर्धनां रक्षारसमयं हरिभाद्रिनाः चणकाः सर्वपापघ्ना अतः शांतिप्रयत्नं
 मे चणकानां अग्निपणेद्रवानाम्बलकीर्तिप्रवर्धनाः कुलिस्थाः सर्वपापघ्ना अतः शांतिप्रयत्नं कुलस्थानां तिलाः
 पापहरानि लं विष्णुर्दहसमुद्रवाः तिलदानेन सर्वमेपापनाशकश्च तिलानां तिलास्सर्वाण्यसमायुक्तादुरितक्षयकारकाः
 विष्णुप्रीतिकरानि स्या अतः शांतिप्रयत्नं सर्वा तिलानाम् तिलाः पुण्याः पवित्राश्च सर्वकामकराः शुभाः शुक्लशिवतां
 णां विष्णुपात्रसमुद्रवाः यानिका निवपापा निवृत्त्यहत्यासमानि च तिलपात्रप्रदानेन तानि नश्यन्ते मे सदा सहिरण्यतिला
 प्रस्य देवदेव जगन्नाथवाकिं तार्थफलप्रदं तिलपात्रं प्रदास्यामि सर्वाणि सारं सारं सर्वादि तिलपात्रस्य अत्र मेव य

दा. ७.
२९.५

तो लक्ष्मी अन्तमेव नगरेनः अन्तर्ब्रह्माखिलवर्णनस्तु मेजन्मजन्मनि अन्तर्भूतं लक्ष्म्यं चैवं ब्रूयन् समप्र
भं दध्यन् तस्य दानेन प्रीयतां वामनो मम दध्यन् तस्य दध्यन् तस्योपदेवा च ब्रह्मा विष्णु शिवात्मकं प्रीयतां धर्मराजो हि
तद्वानाममन्वदा सोपदेशं दध्यन् तस्य पानाय सहितं चैव स दध्यन् मोहनं पानकं समर्चितं वसपत्तं स दक्षिणं गह
णमै संपादनीयं दध्यन् तस्य सर्वाभासं सर्वलोकं वाः सः व्यापी सनातनः नारायणः प्रसन्नस्यात्सरां प्रदास्यतः
स सरान्नस्य पायसं परमानंदं सर्वदानोत्तमोत्तमं सर्वदेवतयोग्यं च त्रयः पुष्टिप्रदायाः पायसान्नस्य केशवमीति रा
भक्ष्याः शुभब्रह्मा कृतुं हि दद्यात्पृथग्विधा प्रमुक्ताः पानं तु बलमौरसं भक्ष्याणां आदित्यं तजसात्मकं ज्ञातिश्रेष्ठं च परं दत्तं ते मम वि
कारकाः मुक्तास्सर्वपापप्राप्तं अतश्चातिप्रयत्नं मुक्तोक्तो आदित्यं तेजसात्मकं ज्ञातिश्रेष्ठं च परं दत्तं ते मम वि
प्रलंप्रतीक्षा प्रपुन्यमं अप्रपन्नसः प्राजापत्यायतः प्राक्ताः सक्तवो यज्ञकर्मणि तस्मात्सक्तं प्रयच्छानं प्रीयतां मे प्रजाप
तिः सक्तो अलक्ष्मोऽपानित्यं नित्यं सौभाग्यं चैवं ह्रीरमंगलमापुष्यमतः शोचिप्रयत्नं दुग्धस्य कामधेनोः समुद्र
तं विष्णोः प्रीतिकरं परं न च नीतप्रदास्यामि बलं पुष्टिं च हि मे मवनीतस्य कामधेनोः समुद्रो देवानामुत्तमं हविः आयुर्वि
वर्धनं दानुराज्यं पातु सैवैव गं आज्यस्य यालक्ष्मी यज्ञमेव दक्ष्यं स गार्ग्यवस्थितं तत्सर्वं शमया जलं छांसा
च चर्चय आरग्याज्यस्य आज्यं तेजस्तमुद्दिष्टं आज्यं वा हस्ते स्मृतं आज्यं रक्तं गणमाज्यं आज्यं देवाः पतिश्चिताः

१९५

पापक्षया धर्मस्य तत्पुण्यं करं न त्वं आसुष्य पापं न शनं अमंगल्यं हरं पुण्यमतः शोचिप्रयत्नं
ते लस्य अमृतस्य कुलात्मनः दक्षधाराति शर्करासूर्यप्रीति करानित्यमतः शोचिप्रयत्नं मे शर्करायाः
मनोभवधनुर्मध्यादुदता शर्करायतः तस्मादस्याः पदानं वममसं तु मनोरथाः स्वदस्य प्रणवः सर्व
मन्त्राणां नारोऽपार्वती यो तथा सा नो प्रवरः स देवैश्चरसा मत्तः मम तस्मात्सर्वं ददस्व त्वं सर्व
दा सुहृदा इक्ष्वाकं महापुण्यं स त्वं सर्वकामदं त्वं भूदास्यामि ते नान् प्रीयतां मे इक्ष्वाः यस्मात्स
तृणाश्राखेतं पीतं मध्वमृतोद्भवं तस्मात्तव प्रधानं न रक्षमां दुःखसागरात् मधुनः वारिण्ये च यत्
देववयमयततः प्रीयतां धर्मराजस्तु दानेनानेन पुण्यं दुःखकुलस्य यममनोति विश्वं विश्वनाथमुम
स्तं विष्णुश्चरश्चिप्रवत्तु भूदास्याम्यभीष्टं गणेशप्रतिमायाः दद्यात्तु भवते सर्वे पि सुखं संज्युतं
मनोभिलवितावाहिं करोतु मम भास्करः सूर्यमूर्तिः लयासरागणामर्तं विहाय हाहाहं संसृतं मयं
स्मात् तथा सराणो विप्रं वदं धर्मकेषु लोका हि तां भीः तद्वपदानां मिह मे दह मया दोषो द

षे विमुक्तस्तु गुणान् प्रपद्ये तथा कुरु खं शरणं प्रपद्ये मयि प्रभो देव चर प्रसादे शिवमूर्तेः प्रसी
दतु भवो निर्यस्तु निवासा महेश्वरः पार्वत्या सहितो देवो जगदुत्पतिकारक उमा महेश्वरयाः
शिवशक्त्यात्मकेषां स्माज्जगदेतच्चराचरं अस्मादनेन सर्वमेकरोतु भगवान् शिवं कैलासवा
सी गौरीशो भगवान् भगने पावेत् चराचरात्मको लिङ्गरूपी देशतु वांछितं । लभते । इदं
मारुतं लिङ्गं रोषपीठसमान्वितं धान्यैर्द्वादशभियुक्तं एकादशफला न्वितं सप्तदधा हित्वा
ननयथा कफलसंश्रुते मरुका लिङ्गस्य काश्मीर लिङ्गपक्ष्मपुष्पं काश्मीरजमिति वदन् महाकेश
निवारणमहाबो महेश्वरः देवतादानेन तत्तत्तत्तिष्ठन् मे दानेनाभयं शंकरं कर्णप्रलेबाहलबभू
दीप्यन् शिखे अर्चनं कुरुष्व विस्तीर्णतयाोजनं व्यक्तपतनमस्तिरुक्ता मस्य उत्तमभायदा
दिदं सर्वं क्षय्यमिच्छन् व्यतीततस्य इच्छन्तु दानमस्तु सिः कान्तनायक दानेनामस्वरक्ष
वधजाइयात् स्वनामस्य जन्तो रसहस्रं यत्कृतं दुरितमवसर्गपात्रप्रदानं शोचिरस्तु दानं

स्वर्णपात्रस्य वदुद्देवो जगत्सर्ववधसो हेमपंकज पद्मावाराहरेनाभिजातमां पाहिसर्वेश
स्वर्णपात्रस्य कान्तरवनदुग्धिचारव्यालकुलेपथि हिंसकाश्चन हिंसन्तु सिंहरानपभावतः
स्वर्णसिंहस्य हिरण्यगर्भसंभूतं सावर्णं चागुलीयकं धर्मपादप्रयत्नामिष्रीयताकमलापतिः अं
गुदीयस्य कौचनो हस्तवल्लयं रूपकातिरुत्तप्रदं विभूषणं प्रदास्यामि विभूषयतु मासह
वल्लयस्य क्षीरोदमथनोद्भूतमुत्थतं कुंडलद्वयं श्रियाहं हेममुद्भूतं दत्ते श्रेयसीयतां मम कुंड
लस्य अनाम्यागमनं वैव परदारभिमर्शनं रोषपात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु मसह रान
पात्रस्य अस्तेषु समुद्भूतं रजतं पितृवल्लभं तस्मादस्य प्रदानेन रुद्रसंश्रियतां मम रजव
स्य परापनादये शून्यादभक्ष्यत्वावभक्षणात् तत्प्रजातं वयस्यापंतामपात्रात्प्रणश्यतु ताम
पात्रस्य या निपापानि काम्यानि कमोत्या निरुतानि वै कास्य पात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु मसह

दान
१२७

कांस्यपात्रस्य यानि पाणान्यनेकानि क्रमेण निरुत्तमनिवे मया यानि रुतानि च लोहपात्र
प्रदानेन तानि नश्यतु सर्वदा लोहपात्रस्य यथारत्नेषु सर्वेषु सर्वदेवाव्यवस्थिताः तथा
शान्तिप्रयत्नेषु रत्नदानेन मे सराः रत्नमंत्रः ताम्रपर्वण्योत्पन्ना वण्यध्याः कल्पव
र्णिताः मुक्ताः शुक्लपद्माः संतु भुक्तिमुक्तिप्रदानमः मुक्तामंत्रः यथा भूमिप्रदानस्य क
लानां हतिषोदशीं दानान्यनानि मे शान्तिर्भूमिदानाद्भवति ह भुवः सर्वभूतश्रया भूमिर्व
राहेण समुद्धृता अनंतसत्यफलदा अतः शान्तिप्रयत्नेन सत्यभूमेः सदा राहतिवजः
निफालरुद्धमहीतले तव प्रदानात्सकलाममसंतु मनोरथाः रुद्धक्षत्रस्य इदं गृहं
दण्डं सर्वोपि स्मरं संयुतं तव विप्रप्रसादेन ममः स्तु भिमंतं फलं दत्तं समाश्रयं वयं

१२७

कानि प्रीयतामेजगानि क्षिः आश्रमस्य गवान्गुप्तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश यस्मात्
स्माद्विभंगे स्याद्विहल्लोके परत्र च गोः यमद्वारे महाघोराया वैतरणी नदी तां तर्तुका
मोयठामि उत्तारयस्सुखेन च मां वैतरण्याः यस्मात्तं पृथिवीसर्वधिनुर्वैरुष्णसाग्ने
भा सर्वपापहरा नित्यं मतः शान्तिप्रयत्नेन रुष्णधेनोः मूलां तं प्रवर्तयस्सुखां कोति
विरुद्धये तुभ्यं संप्रददेनाम्ना गां समुक्तां तिष्ठेभितां संज्ञितां उक्तां तिथेनोः इन्द्रादि
लोकपालानां या राजमहिषी शुभा महिषी दानमहास्यात्सा स्तुते सर्वकामदा धर्मदा
जस्य संहारं यस्याः पुत्रः प्रतिष्ठितः महिषासुरस्य जननी सा स्तुते सर्वकामदा मातु
व्याः महिषी वत्ससंयुक्तां सुशीलां च पयास्विनीं रक्तवस्त्रेण पुष्पेण दत्तामृतं ज

दन-
१९८

जेयन्तरः मूकमहिष्याः बाहुमनः कायजनितं यत्किं विनामदुष्टं तत्सर्वं विलयं
यातु त्वद्दानेनोपसेवितम् मेध्याः रागत्वद्मासमज्जायैः संवीपकरणैस्तदा
जगतः संप्रवृत्तोऽसित्वामतः प्राणयेशिवम् देवानां यो मुखो हव्यमुखो वाहनः
सर्वपूजितः तस्य त्वं वाहनपूज्यं देवेस्तद्रेमहर्षिभिः अग्निमांसां पूर्वकर्मविपाका
त्यक्तु यन्मम तत्सर्वं निशयक्षिप्रं जठराग्निं विचर्ष्य मेघस्य त्वं पूर्वव्रतणः
पवित्रं भवती पर त्वत्सत्त्वोऽस्थिताय शास्त्ररत्नः कृणोति करीभवं अजायाः

गोरीकन्यामिमो विप्रयथाशक्तिविभूषितां गोत्राय रमणे तुभ्यं दत्तो विप्र
समाश्रय कन्यायाः इमो दासीमया तुभ्यं श्रीवत्स प्रतिपादिता तव कर्मकरं
भोग्याय येष भद्रमस्तु मे दास्याः यस्मात् शून्यं शयनं केशवस्य शिवस्य च
शय्याममाप्य शून्यास्त तस्माज्जन्मनि जन्मनि शय्यायाः देवदेव जगन्नाथ वि
श्वात्मन् दत्तयानयः त्रैलोक्येश्वरः श्री भो शिविकया देव प्रीता भवजन्मनः शिविकयाः

शार

विक्रपा ॥ रथापरपनाथायनमलोवेचकर्मणे ॥ विश्वभूतापनाथापअरुणायन
 मोनमः ॥ रथस्या कटकोच्छिष्टपाणवाश्चिकादिनिवारतो ॥ पादकेसंघास्यामिविप्रभोत्याप्र
 रस्यता ॥ पादकपोः ॥ उद्यानहोप्रदास्यामीकंठकादिनिवारतो ॥ सर्वस्थानेषुसुखदे ॥ अतः ॥
 प्रमथमे ॥ उद्यानहोः रहासुत्रातपत्राण कुरुकेशवमपभोष्टत्रले ॥ तैतयेदतेअस्नणापभा मः
 मृमे ॥ छवस्य ॥ कमंडलुजलेः पूर्णः स्वर्णगर्भः सुखदत्ता ॥ अर्पितस्तिमहासेनप्रसन्नास्तेन
 मेभव ॥ कमंडलो ॥ शशोककरसंकाशोहिमहिरीरपांडुर ॥ प्रोत्तरपाशु इतिचामरामरच
 त्रभा ॥ चामरस्य ॥ पत्रिकासर्वज्ञतैरोत्यानंदकरीशुभा ॥ पितृणात्तद्विदानीत्यमनःशानिप
 वष्टमे ॥ व्यजनस्पदशोनेनत्वमादशोऽणामंगलदायकः ॥ १० ॥ यमोभाग्यसकीर्तिर्निर्मलता
 नदोभव ॥ दर्पणस्य ॥ भगवन्शुद्धस्तिशरदक्षधराविनाराने ॥ नवासुधुद्वानेनशुद्धनश्य
 नुमेसदा ॥ अलस्य ॥ सर्वग्रहक्षताशेरासर्वत्रास्वर्देभास्कर ॥ संक्रोमीशुद्धदोषेमेनिवारयदि

दान
२००

या कर ॥ संक्रान्तिश्चलस्य ॥ त्वंदेवानां मनुष्याणां रक्षा सामाधुपायसी ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिं भ
वतु सर्वदा ॥ आयुधस्य ॥ तस्माद्भवान्देवा रूपाणि जातवदसि यानि च ॥ तस्माद्देवा मदानेन श्रियं
देहि विभावतो ॥ काष्ठाणां ॥ शरणां सवैलो कानां लज्जा पारक्षणे परे ॥ सुवेषधारिण्यस्मादि
मः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ वस्त्रस्य ॥ रक्तवस्त्रयुगं मस्मादादित्य स्याद्वि मे सदा ॥ प्रदानादस्य मे स
र्य अतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ रक्तवस्त्रयुगस्य ॥ धर्मराज्ञेन विधत्ते रक्तवस्त्रं सुखं भवेत् ॥ स
र्वे केशविनाशा यस्तस्त्रं वस्त्रं ददा म्यहं ॥ रक्तवस्त्रं सौ ॥ औणे मे षसमुत्पन्ना शीतवानभया
पहा ॥ पस्मानुधारहा ॥ स्यादतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ऊर्णाया ॥ वस्त्रमजमहादिभ्यं पुयाय ते निमि
ते ॥ ब्राह्मणं जन्मात्कर्मद्वयप्रसमत्रयदा ततः ॥ उयवीतस्य ॥ अष्टविंशति संख्या के रक्षा स्योति
तामया ॥ अर्पिता न वदते च गृहाणा मुरसेन च ॥ असमात्मा पा ॥ तव विद्या श्रवणं तानं कर्मा
क्षिता सरो ॥ पुस्तकं संप्रपद्यमि प्रया प्रवर्ति भारती ॥ पुस्तकं कर्पूरं कदली भती देवदपि पः सदा भाग्यो २००

तमौ न शान्तिं च तदना स्तुतवन्मत्तमे ॥ कर्पूरस्य ॥ अतामोस्य भवान्देवी मेणनामिसमुद्भवो ॥
भक्त्या हे सं प्रदा स्यामि मम सन्तु मनोरया ॥ गंधद्वयस्य ॥ नदनावास मंदार स ॥ देवा
रका चित्त ॥ देन त्वत्प्रसादात्तसो दानं दमो भव ॥ चंदनस्य ॥ श्रीखंडागस्कृष्टं रक्त
रीकुं कुमान्ते ॥ विलेपने प्रयच्छामि सौख्यमस्तु सदा मम ॥ चंदना मनुलेपनस्य ॥ नमस्त
भ्योपि वस्तुभ्यं संस्तुता सी सुा सुते ॥ विन्यस्तो गेयुक्तकरी सुखदा मस्तदा मम ॥ क
स्तुयो ॥ कंदर्पदर्थं देयस्मात्कर्पूरं प्राणतर्पणे ॥ अहर्ष्यमी भवत्तापस्त्वहं ॥ नादपसर्प
तु ॥ कर्पूरस्य ॥ पदभद्रे गसंलने कुंकुमादि विलेपने ॥ तुलसीदासगोपीनां दारवत्प्राज्ञता
पितं ॥ गोपीचंदनमिस्तु कं मुनी दे ॥ कल्पया पदं ॥ तस्मादस्य प्रदानेन विस्तृष्टं शतु वा शितं
॥ गोपीचंदनस्य ॥ मणि कोचन पुष्पा ॥ गो मणि मुक्ता मयानीव ॥ तुलसी पत्रदानं स्पृकलं ना
हंने पौदरी ॥ तुलसी पत्रदानाद्वाचसाणं कायसंभवे ॥ पापं प्रशमायातु सर्वं संतु मनोरया ॥
म

दानं
२०१

ननु स्यात् द्वादश्यां तमनोपमा तस्मात्स्मिन्मनसः स्मृताः । दत्ता ददतु मे निखं मत्प्राप्ता दे सती
 श्रियं ॥ पुष्पस्य ॥ रदं फलं मया विप्र स्थापितं रत्नं ॥ तेन मे सा फलावाप्तिर्भवति जन्मान्ते जन्म
 नि ॥ फलस्य ॥ ब्रह्महत्यादि पापघ्नं ब्रह्मणानिर्मितं पुरा कृष्णो देव इव जीताग्र मनः शान्तिं प
 यच्छ मे ॥ कृष्णो रस्य तो वलं श्रीकरं भद्रं ब्रह्म विष्णु श्री वात्मकं ॥ अस्मिन् प्रदानाद्वा तां धी
 ः शीघ्रं ददतु पुष्पलं ॥ तो वलं स्य ॥ पूरितं पुरा कृष्णं न नागवृक्षीदलान्वितं ॥ चोर्न चूर्ण पा
 त्रेण कर्पूरं पिष्टं केन च ॥ स पुरा खंडं मे दीयं गंधर्वा स्तर सां प्री मे ॥ कर कत्वं नि राते कं त्वं स्य
 मा दातुं रुच मे ॥ तो वलं खंडं स्य ॥ लक्ष्मी प्री पा च लक्ष्मी च व सना प्री मा ॥ सा भाग्य कृद्वा तस्मी
 न स्त्री णो ह रि द्रा श्री पदा त्क मे ॥ हरि द्रा माः ॥ जगानो जायतं पस्मान्दं तं तेषु भवेत्सु ॥ तस्मा गम
 जी र क रानेन न प्री यतां गी र्जाम म ॥ जी र क म्य ॥ कं चु की व रत्नं सु प्रै श्य त था क र्णा व तं स कं ॥ २०१
 कं रं सू त्रे श्य भयाभिः प्री यतो भि नं दीनी ॥ सो भाग्य द्रव्य मुक्तं स्य ॥ राम पत्नी महाभा

दानं
२०२

ने पुष्पमूर्ति निर्गमये ॥ गङ्गा ये सानि श्रु की णी मया दत्ता नि जानकी ॥ श्रु प्स्य ॥ नव ग्रह दाक्षिणा
 दानं मे चा ॥ मास्ये ॥ का पी ले सर्व भूतानां पूजनीया सिरो हृणी ॥ सर्व की र्यं मयी य मा व तं ता नि
 प्र यच्छ मे ॥ ॥ रती मा मा स क र्ण क र भद्रा त्म ज नी ल कंठ भद्र कृता दान मय रत्नं ॥ सदा प्र ॥
 श्रीः अथ द्रव्य देवता अधिदेवं तुल्यं देव महा परा व उ ज्ये तं शंसे च का भि नौ रे वी का पु र्व ता ॥ स देव्य तः ॥ १ ॥
 र्प त था प्रो क्तः पि त त च यु जे त था ॥ तो षे च पि त रो दे वाः सु व र्णो सर्व दे व ताः ॥ त्ते सो मो गु डे वा ॥ तां वृ ले च वि ॥ २ ॥
 ना प कः गंध र्वाः कुं कु मे च व ज्रां ग ले प्रि त था स्म र तः ॥ म धो य क्षः प्र प त न य ते म सु ज यः स्म र तः ॥ क्षी रे ता
 रा ग राः सर्व र द्रि स र्पा श्व दे व ताः ॥ ल व णो पार व ती रे वी स भु र्दि षा सु रे व ताः ॥ पि षे म जा प नि रं जो रा त्रे
 सर्वा श्व दे व ताः ॥ ब ह्मि ह्म स ति र्ज पो र त्ना नो वि लु रे च च श्रीः ॥ १-१८८ ॥ २॥ २२

दावासिद्धि २०२
१५/७

